കർമ്മെലസന്ദേശം

No: 240 December 2018

Priestly Ordination & FIRST HOLY QURBANA 2018-19

James Omondi
Ogwel (TSR)
24 Nov, 10.00 am
St. Bonface, Aluor,
Siaya County

Naveen
Chalissery(TSR)
26 Dec, 2.00 pm
Sacred Heart Church,
Perinchery

Joseph (Rinto)
Puthussery (KOC)
27 Dec, 09.00 am
St. Mary's Forane Church
Kanjoor

Majo Poulose
Kolanchery (BIJ)
27 Dec, 09.30 am
St. George Church Calvary
Munnoorpilly

Anoop
Puthussery (TSR)
26 Dec, 09.00 am
St.Antony's Church,
Kottat

Jobins Devasia
Athickal (MYS)
27 Dec, 09.00 am
St. Jude Church,
Kallumuthirakunnu

Shinto
Vazhappally (KOZ)
27 Dec, 09.15 am
St. George Church
Thiruvilwamala

Jofin Joseph
Kollara (TVM)
27 Dec, 09.30 am
Sacred Heart Church

Jeethu T Jose
Perumpallikunnel (MUV)
26 Dec, 09.30 am
Sacred Heart Church,
Maniamkunnu, Poonjar

Antony (Tintu)
Gopurathingal (TSR)
27 Dec, 09.00 am
St. Thomas Church
N. Kuthiathode

Paulson Joseph
Kochukaniyamparambil (KTM)
27 Dec, 09.30 am
St. Vincent Monastery, Pala

Thomson K Varghese
Koodappattu (KTM)
27 Dec, 09.30 am
St. Vincent Monastery,
Pala

Vikas Michael
Kunnathumparayil (MUV)
27 Dec, 09.30 am
St. Joseph's Church Upputhode

Midhun Mathew
Thadiyananickal (KTM)
27 Dec, 09.30 am
St. Vincent Monastery, Pala

Sebastian
Munduvelil (TVM)
27 Dec, 09.30 am
Sacred Heart Church
Chethipuzha

Eljo
Kozhaliparambil (COI)
28 Dec, 09.00 am
St. Antony's Forane Church
Pudukad

Bibin
Paruthipallikunnel (HYD)
28 Dec, 09.00 am
St. George Forane Church
Chempanthotty

Rijo John
Pulichamackal (KTM)
27 Dec, 09.30 am
St. Vincent Monastery,Pala

Cijo
Chennadu (TVM)
27 Dec, 9.30 am
Sacred Heart Church
Chethipuzha

Lijin Thomas
Chakkanatt (BIJ)
28 Dec, 09.00 am
St. John the Baptists church
South Paravoor

Dinu
Madamby (COI)
28 Dec, 09.00 am
St. Antony's Forane Church
Pudukad

Jithin
Kuroor (KOZ)
28 Dec, 09.15 am
St. Antony's Church,
Chakkittapara

Emil Sebastian
Pullikkattil (KTM)
27 Dec, 09.30 am
St. Vincent Monastery,
Pala

Sahesh
Madathil (COI)
27 Dec, 10.00 am
St. Mary's Church
Pookkottumpadam

Davis Varghese
Chevidan (TSR)
28 Dec, 09.00 am
St. Antony's Forane
Church, Pudukad

Santo
Moorkanattukaran I (COI)
28 Dec, 09.00 am
St. Antony's Forane
Church, Pudukad

Jossy
Aerathedathu (KTM)
28 Dec, 09.30 am
Holy Magi Forane Church
Manimala

കർമ്മലസന്ദേശം

No. 240 ഡിസംബർ 2018

CONTENTS

Editorial	3
Prior General's Message	5
മൂന്നു കരപ്രമാണിമാർ	10
ആശ്വാസിൻ ക്രിസ്മസ്	15
CMI Religious Spirituality and Its Relevance to Our Times and Mission	17
CMI Response to the Challenges of Children, Youth and Families in the Year of Youth and in the Context of Chavarul	37
Meta physical dimension and transcendence of the Kingdom of God	56
Is christmas the cause for our rise or fall?	61
വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവിന്റെ ചാവരുളുകളിലെ ചിന്തേരിട്ട ചില ചിന്തകൾ	64
FROM CMI ARCHIVES	73
വയ്ക്കോലിന്റെ സുവിശേഷം	85
News & Views	87
Announcements	131
Book Review	136
കർമ്മലയിലെ സൗഗന്ധികങ്ങൾ	140

Editorial

Wish all the readers of *Carmelasandesam*

The tidings of Peace and Joy of Christmas

And a blessed and prosperous New Year!

“God became man so that man may become God,” was a reflection on the mystery of Incarnation handed down to us from the early Church through the reflections of St Athanasius and St Augustine. This statement resulting from the prayerful meditations of these saintly sages on theosis and our divinization aptly enfolds the romance and the rustic simplicity of this divine dalliance that happened in a manger in Bethlehem. The angels could not stay in their realms at this great event and were forced to sing the first carols to the world: “Glory to God in the highest heaven and on earth peace to those on whom his favor rests.” Revitalizing this historical event, of more than two millennia, the season of Christmas extends a warm invitation to all of us to once again kneel in front of the Holy Family in the crib, even the one we put together in our hearts, near our hearths, and in our public places of worship and business.

As the third millennium unfolds with its own challenges and a civilization heavily dependent on global connectivity emerges, in a world of robots, artificial intelligence and humanoids, an aging generation may get stupefied and stuck with an ageing and outdated world view. The social milieu in which the traditional religious and priestly vocations were groomed has given way to a world view and lifestyle totally different and very much unsympathetic. Without the traditional support and ambient protection, this special call itself faces its own inner struggles. However, the mystery of Incarnation surpasses the times and seasons, cultures and lifestyles, religious beliefs and schools of thought. And the mystery of Incarnation prevails with its invincible and indomitable charm inviting every human being to Christ, the Savior! And to us who responded to his call, Christ is born in us once again!

Fr. Sebastian Thekkedathu CMI
General Councilor for Education and Media

Message

From Prior General

Dear Rev. Fathers and Brothers

An African Bishop invited a group of religious to his diocese for an exciting mission with five interesting offers: (1) No holidays, (2) No mass stipends, (3) Lonely life, (4) Violent Death and (5) Unknown Burial. In the MEP (Missions Étrangères de Paris - Paris Foreign Mission Society) house in Paris, they have a custom while sending the missionaries to foreign missions. The special bell in the house will be rung and the entire community will gather around a grotto and bless the missionary on journey. Their assumption is that the missionary life is a call to martyrdom and quite often farewell from the house has been a transfer to eternity. Every disciple of the Lord has only one mission: to be the witnesses of the Lord to the ends of the earth. It is indeed a prophetic call to be the voice of the Lord in the wilderness and to be the conscience of the society. Quite often, like any other prophet, the missionary reaches his finishing point and accomplishes the crown of glory with the seal of blood.

We are in Christmas season and Christmas is the mission of salvation initiated by God who is ever faithful in his promises. Missionary is the

one who is sent with a message to a chosen destination and people and he/she has to preach salvation to people who do not even want to hear salvation. Just after the fall of Adam, God follows Adam and Eve to bring salvation. Both Adam and Eve did not want to listen to him. God, the first missionary, follows human being to talk to them though they do not want to talk to him. God in Jesus Christ is the missionary by definition sent for the salvation of the world. Jesus has deeper experience of the missionary call that He has been sent by the Father. "For, I have come down from heaven not to do my will but to do the will of him who sent me." (John 6:38) and he was very much aware of his death and it is evident in his prayer, "Father, save me from this hour'? No, it was for this very reason I came to this hour." (John 12:27) The mission of the apostles was based on the mandate given by the Lord. "But you will receive power when the Holy Spirit comes on you; and you will be my witnesses in Jerusalem, and in all Judea and Samaria, and to the ends of the earth." (Acts 1:8) The apostles also went through the process of suffering in their witnessing mission. "I will show him how much he must suffer for my name." (Acts 9:16) There is no such thing as free lunch in missionary life. One has to travel oneself to God and others, work hard for everything in life and make great sacrifices and finally a heroic death and even an unknown burial. At the same time, there is a very encouraging assurance to the missionary from the Lord. "And surely I am with you always, to the very end of the age" (Matthew 28:20) because it is His project and He is the coach and captain.

The mission of Jesus from the beginning has been to show us the way to everlasting peace. And at his birth the angels sang— "Glory to God in highest heaven, and peace on earth to those with whom God is

pleased." (Luke 2:14) And his final message also was peace. "Peace I leave with you; my peace I give to you. Not as the world gives do I give it to you." (John 14:27). But in history, God's name has been wrongly used as the God of the crusades and inquisitors and those who hurl stones and abuses at the heretics being grilled there. At times even priests and missionaries made wrongful use of God – a sheer violation of the third of the Ten Commandments, You shall not misuse the name of the LORD your God, for the LORD will not hold anyone guiltless who misuses his name. (Exodus 20:7). It demands that we should never use the name of God to justify our political interests, our economic ambitions or our personal hatreds. People hate somebody and say, 'God hates him'; people covet a piece of land and say, 'God wants it'. The world would be a much better place if we followed the third commandment more devotedly (Yuval Noah Harari). The descent of God to human life is to establish God's reign in the world and the kingdom of God is righteousness, peace and joy in the Holy Spirit, because anyone who serves Christ in this way is pleasing to God and approved by men. (Romans 14:17). Hence a missionary is called to live the reality of the Kingdom of God – righteousness, peace and joy by being a Christmas – going down to the lowest and being down to earth and by being an Easter - by rising above the worldly. Here we are not for saving God, but to save ourselves and our brethren and the world through self-sanctification and self-transformation. The self-sanctification begins with one's self-discipline of taking up the cross and a personal spirituality evolved through self-learning and contemplation. Jesus questions our mediocrity and shows us our ailments, "Is this not the reason you are wrong, because you know neither the Scriptures nor the power of God? (Mark 12:14). Authentic personal spirituality demands

mastery of the word and its reflection, being in touch with the realities around us and abiding in His presence in contemplation. The community of such people will create ripples of impact in the society like the first Christian community with its love, communion and sharing rooted in Jesus. In the final analysis, our own community is the most believable gospel. Hence in this divisive world, we are called to build inclusive communities of communion and love – that is the way we become catholic and catholic missionary prophets.

But the Catholic Church is in crisis and is on attack from within and outside. Church attendance across the globe has dropped off drastically. Priests all around the world are having trouble getting people to the church. The abuse of money, women and children has badly affected our credibility and no religious or priest is taken for granted as genuinely spiritual. The vocation to religious life has faced a setback and there are no soldiers to serve 24/7. In India, Church is facing rejection, insecurity, alienation, opposition, harassment, and finally, elimination from political forces and even people at large. Jesus wants us to be innocent as doves and prudent as the serpent to survive the crisis of the day. The Lord challenges us. "How is it that you don't know how to interpret this present time? Why don't you judge for yourselves what is right?" (Luke 12:56-57) This demands to shed away our ostrich lifestyle of hiding our heads in the sand not to see the realities around us. This is the acceptable time for a true conversion and strategic missionary journey. The athletic lifestyle of a personal discipline, regular intellectual and spiritual exercises will take away our obesity and make us again younger to travel to the destination God wants us to go.

Me-Too movement has gained momentum across the globe and its heat is felt in India and within the church. Me-Too belongs to the victim mode for wrong reasons. We need a positive Me-Too attitude to be passionate missionaries. In this CMI Mission Year, The Lord asks CMIs, "Whom shall I send? And who will go for us?" Let our response be. Me-Too. "Here am I. Send me!" (Isaiah 6:8) One who has encountered the Lord cannot but be his disciple and take stand to preach him. St. John makes it very clear in his letter. "We proclaim to you what we have seen and heard, so that you also may have fellowship with us. And our fellowship is with the Father and with his Son, Jesus Christ."(1 John 1:3) After the Damascus encounter, St. Paul says, "Preaching the gospel is no reason for me to boast; it is an obligation that has been imposed upon me. And woe to me if I do not preach the gospel." (1 Cor. 9:16) The mantra of the missionary is: "Preach the word of God. Be prepared, whether the time is favorable or not." (2 Timothy 4:2) It does not stop there, the missionary has to confirm with his prophetic life by becoming the gospel he is preaching. Let us follow the Star to go to Bethlehem to encounter the Lord and to share the joy of the Good News. "They came to Him and tried to keep Him from leaving. But he said, "I must proclaim the good news of the kingdom of God to the other towns also, because that is why I was sent." (Luke 4:42-43) Listen to the Lord, "You yourselves do not enter, nor will you let those enter who are trying to." (Matthew 23:13) Don't stop them! (Matthew 19:4) "Let us also go, that we may die with him." (John 11:16)

മൂന്നു കരപ്രമാണിമാർ

ഫാദർ ജോൺ വിയാനി

ഈ വർഷം നമ്മുടെ അമേരിക്കൻ മിഷനിൽ ത്രൈവാർഷിക സെമിനാറിനു തിരഞ്ഞെടുത്തവേദി ഇൻഡ്യാനായിലെ മെയിൻറാഡ് സെമിനാരിയായിരുന്നു. ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ (861) രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ച ഒരു ജർമ്മൻ വനവാസിയുടെ പേരാണ് മെയ്നാർഡ്. ആ വിശുദ്ധന്റെ പേരിലറിയപ്പെടുന്ന ബനഡിക്ടയിൻ ആബിയും അതിനോടനുബന്ധിച്ച സെമിനാരിയുമാണ് അത്. ബ. തോമസ് കളമ്പാടനച്ചനും ഞാനും ഒരുമിച്ചു കാറിലാണ് സെമിനാറിനു പോയത്. തോമസൻ, പരിചയസമ്പന്നനായ ഡ്രൈവർ. ഞാൻ ഒരു സാദാ സഹയാത്രികനും. ഉച്ച കഴിഞ്ഞ് മൂന്ന് മണിയായി ഞങ്ങൾ സെനമിനാരിയിലെത്തുമ്പോൾ. ഒരു കൊച്ചു കുന്നിന്റെ മുകളിലാണ് സെമിനാരി. കുന്നിന്റെ ഓരം ചേർന്ന് ചെരിഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും കിടക്കുന്ന റോഡിലൂടെ കാറിന്റെ ചക്രങ്ങൾ ചലിച്ചപ്പോൾ, 1958-60 കാലത്തു ധർമ്മാരാമിലുണ്ടായിരുന്ന വീയാജനുവാരിയും അതിന്റെ മേസ്ഥിരി ജനുവാരിയൂസ് പിതാവും മനസ്സിന്റെ കാൻവാസിൽ തെളിയുകയുണ്ടായി.

സെമിനാറിനെത്തുന്നവർ പ്രാരംഭമായി ചെയ്യേണ്ട ഉപചാരമൊക്കെ നിറവേറ്റിയിട്ടു മുറ്റത്തേയ്ക്കിറങ്ങി, അല്പം കാറ്റ് കൊള്ളാം, പഴയ സുഹൃത്തുക്കളെ കാണുകയും ചെയ്യാം. അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് താഴെയ്ക്കുനോക്കിയാൽ ഒന്നരയേക്കർ വിസ്താരവും അതിനൊത്ത ആഴവും തോന്നിക്കുന്ന ഒരു തടാകം കാണാം. അതിനു ചുറ്റുമായി ഉയരത്തിൽ വളർന്ന വൃക്ഷങ്ങളും രസകരമായ കാഴ്ച്ച. അത് നോക്കിനിന്നപ്പോൾ ലെബനാനിലെ ദേവദാരുക്കളുടെ കാര്യം, ഒന്നാം സങ്കീർത്തനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വായിച്ചതോർമ്മ വന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, ചാവറ പിതാവ് ആദ്യത്തെ ആശ്രമം പണിത സ്ഥലം തേടിപ്പോയ കഥയും. അദ്ദേഹം എഴുതി. 'വെള്ളസൗഖ്യമുള്ളേടത്തു സ്ഥലസൗഖ്യക്കേടും, സ്ഥലസൗഖ്യമുള്ളേടത്തു വെള്ളസൗഖ്യക്കേടുമാകായാൽ' സ്ഥലങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടാതെ ഉപേക്ഷച്ചു. (പുണ്യചരിതനായ പാലക്കൽ തോമ്മാമല്പാൻ P.19) വിലപ്പെട്ടതും, തന്മൂലം അഭികാമ്യവും, കാറ്റത്തു പറക്കുന്ന പതിരുപോലെ വിലയില്ലാതെ പരവർജ്യമായതും എതു രണ്ടു ജവിതമാർഗ്ഗളാണല്ലോ, ഒന്നാം സങ്കീർത്തനത്തിലെ പ്രതിപാദ്യം സന്യാസ സമൂഹമെന്ന നിലയിൽ നമ്മൾ അഭികാമ്യമായ മാർഗ്ഗം തിരഞ്ഞെടുത്തവരുമാണ്.

പ്രകൃതി നിയമത്തെ ലാഘവ ബുദ്ധിയോടെ വീക്ഷിക്കുന്നവരുടെ മധുര ഭാഷണങ്ങൾക്ക് ചെവികൊടുത്തു നില്ക്കുകയോ, ദൈവ കല്പനകൾ പാലിക്കുന്നതിൽ അലംഭാവമുള്ളവരുടെ കാല്പാടുകൾ പിൻ തുടർന്ന് നടക്കുകയോ സ്വന്തം ഉൾക്കാഴ്ച്ചകളെക്കുറിച്ച് അതിരുവിട്ട് അഭിമാനിക്കുന്നവരുടെ ആശയാവിഷ്കരങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ച് ഇരിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവർക്ക് അഭികാമ്യമായ മാർഗ്ഗചര്യകൾ. ഇപ്പറഞ്ഞവ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ. കർത്താവിന്റെ നിയമത്തിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തുകയും രാപകൽ അവ ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിച്ച് ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യണം. അത്രയുമായാൽ ജീവിതം നീർച്ചാലിനരികിൽ വളരുന്നതും ഇലകൊഴിയാത്തതും യഥാകാലം ഫലം തരുന്നതുമായ വൃക്ഷം പോലെ ധന്യമായിരിക്കും.

രണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പെഴുതപ്പെട്ടതെങ്കിലും ശരി, ഇനും ആത്മാവിൽ കുളിരുകോരുന്നതാണ് സങ്കീർത്തനം. സങ്കീർത്തന കർത്താവിന്റെ കാര്യമോർത്തു നോക്കുക. ഏതെല്ലാം കളരികളിൽ വിട്ടു പഠിപ്പിച്ചാൽ ദൈവം, കവിയും ഭൂപതിയുമായ ദാവീദ് തന്റെ ഹൃദയത്തിനൊത്ത സങ്കീർത്തകനായത്. അഭിഷേകം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി വിശ്വാസ തൈലപ്പാത്രവുമായി വീട്ടിൽ വന്ന സാമുവേൽ പ്രവാചകൻ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ, ഏഴിലൊടുക്കമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പൻ ജെസ്സെ, ഇടയച്ചെറുക്കനായ ദാവീദിനെ സ്റ്റേജിൽ കൊണ്ടു വന്നതു.(1 സാമു.16:10 –12) ആറരമുഴം ഉയരം വരുന്ന മല്ലൻ ഗോലിയാത്തുമായുള്ള ദ്വന്ദയുദ്ധം (സാമു. 17) കൊണ്ടാണു ദാവീദിന്റെ ജീവിത നാടകം ആരംഭിച്ചത്. ആദ്യത്തെ രംഗം വിജയപ്രധാനമായിട്ടവസാനിച്ചപ്പോൾ, പല സീനുകളുണ്ടായിരുന്ന, സാവൂൾ രാജാവിന്റെ അസൂയയും വൈരാഗ്യവും അരങ്ങു തകർത്തു. ഇതൊക്കെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സ്വന്തം മകൻ അബ്ശലോം സൈന്യത്തെ കൂട്ടി അപ്പനെതിരെ പട നയിച്ചു. ഇതൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം വി. പൗലോസ് എഴുതിയതുപോലെ (1 കോറ. 1 : 27) ബാഹ്യ നേത്രങ്ങൾക്കു ഒന്നാംസ്ഥാനത്തായിരുന്നില്ലെന്നുതന്നെ. ഒരുവനെ അനുഗ്രഹീതനായ സങ്കീർത്തകനാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ അദ്ധ്യാപന സമ്പ്രദായം ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിൽ, എല്ലാ വിധ സൽപ്രവർത്തികൾക്കും തിരുസഭയെ പ്രാപ്തയാക്കുകയും മൗതീക ശരീരത്തെ പടുത്തുയർത്തുകയെന്ന മഹനീയ കൃത്യത്തിനു വളരെ സജ്ജയാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (p.c. §1) സന്യാസജീവിതത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഭവനങ്ങളുടെ പരിസരങ്ങൾ പോലും തന്റെ വിദ്യാലയങ്ങൾക്കു ചേരും വിധം ദൈവം കരുതിക്കൂട്ടി ക്രമീകരിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം.

കാവ്യരചനയിലെ അനുഭവം ടാഗോർ ഗീതാഞ്ജലിയിൽ (102) വിവരിക്കുന്നുണ്ട് അങ്ങയെക്കുറിച്ച് ഞാൻ കവിതയെഴുതി. അതു വായിച്ചവർ പലരും എന്റെ അടുത്തു വന്നു. ആവരികൾ ഓരോന്നിലും ഒന്നിലധികം സൂചിതങ്ങളുണ്ടല്ലോ. അവയെല്ലാം ഞങ്ങൾക്കു വിശദീകരിച്ച് തന്നാലും അവർ എന്നോടാവശ്യപ്പെട്ടു. എന്റെ നിസാഹായത ഞാൻ മിറച്ചുവവെച്ചില്ല 'ക്ഷമിക്കണം എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ' ഞാൻ വിനീതമായി അവരെ അിറയിച്ചു. സത്യം അതാണു താനും യഥാർത്ഥ ഗ്രന്ഥകർത്താവായ ദൈവത്തിന്റെ കൈയ്യിലെ തൂലികകളാകുന്നതല്ലേയുള്ളു. അനുഗ്രഹീതരായ കവികൾ. അതുതന്നെയാണല്ലോ സ്ഥാപക പിതാക്കന്മാരുടെ ജീവിത ചെയ്തികളുടെ കഥയും ഒന്നൊന്നര നൂറ്റാണ്ടുമുന്നം വെള്ള സൗഖ്യം അവരന്വോഷിച്ചതു, ചരക്കുനീക്കത്തിനു അന്നുണ്ടയിരുന്ന മുഖ്യപോം വഴി വെള്ളമായിരുന്നു എന്നതുകൊണ്ടാകാം എന്നതു പരമാർത്ഥം. പക്ഷെ, ദൈവീക പദ്ധതികളുടെ വിശദാംശങ്ങൾ നമുക്കറിവില്ലല്ലോ. ഒന്നാം സങ്കീർത്തനം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നതു പോലെ, നമ്മുടെ ഭവനങ്ങൾ നീർച്ചാലുകളുടെ ഓരം ചേർന്നാവുക; നമ്മുടെ ഭവനങ്ങൾ ദൈവ വചനത്തിന്റെ നീർച്ചാലുകളാകുക; അതുവഴി നമ്മൾ ദൈവ ജനത്തിനു ദേവദാരുക്കളെപ്പോലെ നിമിത്തമാവുക. ഇതൊക്കെ ദൈവ നിയോഗമായി കരുതാമല്ലോ. ദൈവദത്തമായ ചുറ്റുപാടുകൾ, ആത്മാഭിമാനത്തോടെ അധ്വാനിക്കുവാനും അതുവഴി ജീവനോപാധികൾ കണ്ടെത്താനും ,നന്ദിയുള്ള ഹൃദയത്തോടെ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാനും നമ്മുക്ക് സഹായവും ഉത്തേജനവുമാകും.

കർത്താവിന്റെ നിയമത്തിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്താൻ ആത്മാവ് ഒരു രാപ്പാടിയെപ്പോലെ തനിച്ചിരുന്നു ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്ന ഒരു രംഗമാലിക 104-ാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ കേൾക്കാം. വെറും കളിമണ്ണുകൊണ്ടു മെനഞ്ഞു മനുഷ്യനു ജന്മം നല്കിയ ദൈവത്തെയും, പ്രപഞ്ചത്തെ മനുഷ്യനു പിതൃധനമാക്കി നൽകുന്ന ദൈവീക സംവിധാനത്തെയുമാണ് സങ്കീർത്തകൻ പാടിസ്തുതിക്കുന്നത്. അതിൽ അദ്ദേഹം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന കാവ്യ ഭാവന ആസ്വാദ്യകരമാണ്. അദ്ദേഹം പാടി, ഭവനങ്ങളുടെ പൂമ്പാട്ടിനു പാവു നെയ്യുന്ന വീഞ്ഞും, പുഞ്ചിരി വിരിയുന്ന മുഖങ്ങളെ വശ്യമാക്കാൻ പോരുന്ന, എണ്ണയും , അങ്ങിലേയ്ക്കു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നന്ദി പൂർവ്വം ഉയർത്താൻ പ്രേരണയാക്കുന്ന അപ്പവും ഞങ്ങളുടെ ആഹാരത്തിന്റെ ചേരുവകളാണ്. അഭിമാനത്തോടെ സ്വന്തം കൈകൊണ്ടു വേല ചെയ്തു അവ ഞങ്ങൾ സമ്പാദിക്കേണ്ടതിനു. അവയുടെ അസം

സ്കൃത വസ്തുക്കളായ (സങ്കീ. 104: 12 -14) സസ്യലതാദികൾ അവിടു ന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി കരുതുന്നു.(ഉല്പത്തി 1.29-30)

അരിച്ച് കുറുക്കി നോക്കിയാൽ, ആഹാരത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള പരി ശ്രമങ്ങളാണല്ലോ മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ ഏതു സംരംഭത്തിനും പ്രേരക ശക്തിയാവുക, സകല ജീവികളും സ്വന്തം ജീവൻ നിലനിർത്തോൻ വേണ്ടി ആഹാര കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. വിശേഷബുദ്ധിയുള്ള മനു ഷ്യനോ, തനിക്കു വേണ്ടിയും ഒപ്പം തന്റെ സഹോദരന്റെ സന്തോഷത്തെ കണക്കിലെടുത്തും ആഹാരം കരുതുന്നു. മാത്രമല്ല അത് ഒന്നിനൊന്നു മെച്ചപ്പെടുത്താനും ആവർത്തനവിരസത ഒഴിവാക്കത്തക്കവിധം അതിന്റെ രൂപഭാവങ്ങൾക്കു മാറ്റം വരുത്താനും കരുതൽ ചെയ്യുന്നു. ബുദ്ധിയുടെ വെളിച്ചവും ഹൃദയത്തിന്റെ മധുരിമയും കലർത്തി അതു ചെയ്യുമ്പോൾ മനുഷ്യന്റെ ആഹാര സമ്പാദനരീതിപോലും ആസ്വാദ്യകരമാകുന്നു. അന്ന ന്നായപ്പത്തിനുവേണ്ടിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ പോലും മനുഷ്യന്റെ അധ്വാന ങ്ങൾക്കെല്ലാം സ്നേഹത്തിന്റെ സ്വാദും കുടുംബത്തിന്റെ സുഖവും കൈവ രുത്തുന്നു. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ആഹാരത്തിന്റെ ചേരുവകളിൽ സങ്കീർത്തകൻ ദൈവസ്തുതികൾക്ക് അടിസ്ഥാനം കാണുന്നത്.

സെമനാറിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ പലവട്ടം ആവർത്തിച്ച് കേട്ട സംഗ തിയായിരുന്നു ചാവറ പിതാവിന്റെ ചാവരുൾ. നമ്മുടെ പിതാവു ഭാവന യിൽ കാണുന്ന കുടുംബം ഏതായിരുന്നു? ചാവറ പിതാവ് ദൈവത്തെ അപ്പാ എന്നായിരുന്നു അഭിസമബോധന ചെയ്യുക. നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ ഭവനത്തിനു ദർശന വീട് എന്നു പേരുണ്ടവുക എന്നു തുടങ്ങി നമ്മുടെ സഭയുടെ ചരിത്ര താളുകളിൽ കാണുന്ന ദൈവപരിപാലനയുടെ വിരൾ പാടുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. അന്നേരം നമ്മുക്ക് പറയാൻ തോന്നും, മൂന്നു ഗഡു ക്കളായി പണി തീരേണ്ടിയ ഒരു മഹനീയ ശില്പമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സങ്കല്പത്തിലെന്ന്. സന്യാസ വൈദീക സമൂഹമെന്ന നിലയിൽ , ഇശോ എന്ന കരപ്രമാണിയുടെ (മർക്കോ. 6: 7) കീഴിൽ, നിലനില്പ്പില്ലാത്ത ഒരു പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് (ഹെബ്രാ 13:14) പ്രയാണം ചെയ്യുന്ന കേരള സഭ യെന്ന വലിയ വീടാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാവനയിൽ. ഈശോ നമുക്ക് ആദർശമാണ്.

ഏതദേശീയ സന്യാസ സമൂഹം എന്ന നിലയിൽ കേരള സഭ യിലെ കത്തോലിക്കാ കുടുംബങ്ങൾക്കു പ്രചോദനമാകതക്കവിധം കുടും ബത്തിന്റെ ചൈതന്യം സ്വന്തം ജീവിതം വഴി പഠിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി സമൂഹ ജീവിതം നയിക്കുന്നവരാണ് നമ്മൾ. വലിയ പ്രിയോരച്ചന്റെ ചിന്തകളും

ഉൾക്കാഴ്ച്ചകളും ഉൾക്കൊണ്ടും ആസ്വദിച്ചും കേരളകത്തോലിക്കാ കുടുംബങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കാൻ, ചാവറ പിതാവ് തന്നെ കരപ്രമാണിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു പുതിയ പന്ഥാവു സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തിത്വകുടുംബമാണ് പിതാവിന്റെ അന്തരംഗത്തിൽ. ചാവറ പിതാവു നമ്മുക്ക് ആവേശമാണ്.

പഠിച്ചതല്ലേ പാടു?' കേരള കത്തോലിക്കാ സമൂഹത്തിൽ കുടുംബങ്ങൾക്കു പ്രചോദനമേകാൻ നമ്മുക്ക് കഴിയണമെങ്കിൽ, കുടുംബത്തിന്റെ അനുഭവം നമ്മൾ ജീവിക്കണം അതിനുവേണ്ടി ഒരു ശ്രേഷ്ഠന്റെ കീഴിൽ, ആത്മസംരക്ഷണവും, ആത്മപരിത്യാഗവും അഭ്യസിച്ച് ദൈവരാജ്യം സ്വീകരിക്കുന്ന ശിശുക്കൾ (മത്താ 18: 1-5) നമ്മളാകണം. കുടുംബം നമുക്ക് അനുഭവിക്കണം. സഹകരണത്തിലും വിധേയത്വത്തിലും സഹനത്തിലും, വിട്ടുവീഴ്ച്ചയിലും ഗൃഹപാഠം ചെയ്ത് നസ്രത്തിലെ തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ ശൈലിയിൽ, വിജയകരമായി ട്രൈയിനിംങ്ങ് നടത്തിയ കുടുംബാനുഭവമായിരുന്നു വലിയ പ്രിയോരച്ചന്റെ ഭവനത്തിലുണ്ടായിരുന്നത്. ആദ്യത്തേതുരണ്ടും ആദർശമാണ് മൂന്നാമത്തേത് അനുഭവവും. മഹാഭാരത യുദ്ധത്തിന്റെ ഞാണൊലികൾ കേരളത്തിൽ സർവത്രപ്രതിധ്വനിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു സമുദായത്തിന്റെ അടിത്തറയായ കുടുംബങ്ങളെ പുത്തൻ ഉണർവിനു വിളിക്കേണ്ടവർ നമ്മളായിരിക്കാം. അതിനു പോരുന്ന പരിശോധനയും സജ്ജമായ പുത്തൻ തീരുമാനങ്ങളുമായിരിക്കാം നവീകരണ സെമിനാറിന്റെ ഈടും പാവും.

ആശ്വാസിൻ ക്രിസ്മസ്

ജോയി ഫിലിപ്പ് കാക്കനാട്ട്, സി.എം.ഐ

ക്രിസ്മസ് ഫ്രണ്ടിനായി സാമ്മാനം തേടി തേടി
ഇന്നലെ ഞാനാ വഴിയേ പോയീടവേ
എങ്ങുമേ ആഘോഷ ഉത്സവപൊടിപൂരം
കടകളിലെല്ലാം തന്നെ ആലുവാശിവരാത്രി!
ലളിതജീവിതത്തിൻ ബഡ്ജറ്റു ചിന്തപേറി
വെറുതെ നോക്കി നോക്കി തിരികെ യാത്രയായി.
ജറുസലം നഗരിയിൽ സ്ഥലമില്ലെന്നാരവം
ചെറുതിൻ ബത്‌ലഹം തിരയാമെന്നോർത്തു ഞാൻ
സിറ്റിബസ്സിൽ കയറി തിരികെ വരും നേരം
കാണായി ബത്‌ലഹം തിരയുന്ന മനുഷ്യരെ
പെട്ടെന്നു പെട്ടെൻകണ്ണിൽ ചാപാലവേഷത്തിലായ്
ക്ളേശിച്ചാ വണ്ടിയിൽ കയറും ദരിദ്രനെ.
മിനിമം ടിക്കറ്റിനു കാശിവനില്ല ദൃഢം
കേവലമൊരു സ്റ്റോപ്പ് മാത്രമാണവൻ ദൂരം
ഡയറി സർക്കിളെന്നു മൊഴിഞ്ഞാ പാവം മർത്ത്യൻ
കിട്ടിയ ചില്ലിക്കാശു കണ്ടക്ടർ വസൂലാക്കി
എന്തിനീമനുഷ്യനീ എൻ ചാരെ നിൽക്കുന്നെന്ന്
എന്നുള്ളിലവജ്ഞതൻ നിർദ്ദയമുകുളങ്ങൾ.

സ്പ്രേയടിക്കാത്ത വേഷവുമായാ പാവം
ഡയറി സ്റ്റോപ്പിൽ നിന്നും പതിയെ നടപ്പായി.
നിന്നുഞാനൽപ്പനേരം കൗതകമോടെ നോക്കി
ജറുസലം നഗരത്തിന്റെ പകിട്ടില്ലാമനുഷ്യന്
സത്രത്തിൽ സ്ഥലം കിട്ടില്ലവനെന്നതു തീർച്ച
ആ പാവം മെല്ലെ മെല്ലെ നടന്നു നീങ്ങീടുന്നു
ഉച്ചയ്ക്കു ഊണുനൽകുമാശ്വാസു തിരയുന്നു
ചുറ്റുമതിലിന്നുള്ളിൽ ജറുസലമാഹ്ളാദത്തിൽ
എങ്കിലുമതിൻ കോണിൽ ബത്‌ലഹമുണ്ടു ഭാഗ്യം!

യൗസേപ്പും മറിയവും ഇന്നും തിരയുന്നുവോ
രക്ഷക ജന്മത്തിനായി സത്രത്തിലൽപമിടം
നാം തീർക്കും ആഘോഷ ജറൂസല ബഹളത്തിൽ
രക്ഷക തിരസ്കൃത തിരക്കു തീർക്കുന്നുവോ?
ആശ്വാസിൽ ഒരുനേര കഞ്ഞിക്കായ് വരുന്നോർക്കും
വഴിയിൽ മുറിവേറ്റു കിടക്കും പഥികനും
രക്ഷക മുഖമായി മുമ്പിൽ വന്നണയുന്നു
ആ മുഖം കാണാകേണമെന്നിന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചീടാം.

Renewal Thoughts - 1

CMI Religious Spirituality and Its Relevance to Our Times and Mission

Introduction

Yuval Noah Harari is a historian-author with two recently published, much discussed books, *Sapiens: A Brief History of Human Kind* and *Homo Deus: A Brief History of Tomorrow*. In the first book he speaks about three revolutions through which man evolved into the present stage. 1. The Cognitive Revolution (evolution of imagination starting from 70000 BC), 2. The Agricultural Revolution (Development of agriculture starting from 10000 BC) and 3. Scientific Revolution (emergence of objective science from 1500 AD). The first two, humans have already been through, while the third one is on.

Harari through his second book *Homo Deus* predicts that the rapid progress in information technology will usher in the next phase of human evolution, namely, the advent of Homo Deus. Collection and networking of information data will decide the values and power in this stage. In the first three stages Homo Sapiens conquered and controlled the world but in Homo Deus, Homo Sapiens loses control through the advancement of technology. Technology will perform in far more superior fashion all the functions that humans do now. For example super computers will also be super doctors who can scan not only our body but also our mind. Harari predicts that once technology is able to re-engineer human minds, it will become a monster and we will have created a world which will have no place for us. It is like Dan Brown's super intelligence called Winston in his new novel *Origin* which dictates and controls human intelligence and

according to Dan Brown by 2050 there will be no more humans but a superior creature will take hold of the world.

We will have to wait and see what turn our technological progress will take in the time to come. However, it is deeply worrying to see that there are very dangerous possibilities open. We are in a world where technology is taking dominance in all walks of life, all aspects of life. Such a situation can happen to our religious life too or it has already started to show its symptoms. It happens when our priorities are shifted. If the shifting of priorities have happened it can very well override the original and real priorities for which the Congregation came to exist. It is in this world and against the background of our failure that we make ourselves relevant, our existence as religious and our spirituality relevant to meet and respond to the challenges faced by the people of God.

What is Spirituality?

Spirituality is described as seeking God, a search for meaning, connectedness, a sense of purpose rooted in our religious belief. It is the way we undergo the presence of God and others in this world. Spirituality of a religious community is not merely the codes, constitutions and the devotional and ritual practices. Spirituality of religious community can be seen as a way of life originates from its Charism and helps its members to have a healthy relationship with God, with others and people outside.

CMI Spirituality should be rooted in the vision and charisms of our Founding Fathers, and, at the same time it should offer a meaningful response to the contemporary challenges of today's world. The question today is whether the original CMI spirituality

is lived dynamically today? Sadly we have lost it. Today our identity is questioned; our very existence is challenged and our message is losing credibility.

Renewal in religious life is 'pilgrimage in reverse.' This is a must because we are guilty of flowing with the current, moving with the trends; so much so we have given least importance to the spirituality for which this Congregation came to be. We have allowed ourselves to be carried away by the philosophies that encouraged individualism, egoism and consumerism. Today we are questioned, challenged and the recent incidents in the Church of Kerala have aggravated the situation. People started questioning: "do we need you?" "what for are you?" We forgot that we are for self sanctification and the salvation of others.

What shall be our methodology?

- ♦ A brief journey through some of the important components of the Spirituality of our Founding Fathers.
- ♦ Is this Spirituality alive with the present day CMIs and Is Kt relevant to Our Times and Mission
- ♦ Practical Suggestions
- ♦ Some uncomfortable realities

Journey Through some of the Important Components of the Spirituality of our Founding fathers

The important aspects of the spirituality of our Founding fathers we deal with here are: Love for the Church, Spirit of Selflessness, Common Life, Prayer and Prayerfulness, Abba Experience and God's will at any cost, Confluence of Contemplation and Action, and East Syrian Monastic life & Carmel Experience of Elijah

Love for the Church

Founding Fathers were basically lovers of the Church. The primary motive of all their activities was benefit of the church and society. Malpans Fr. Thomas Palackal and Fr. Thomas Porukara did contribute a lot to the Church as secretary and consultant to the Vicar Apostolic, preachers, seminary malpans and they were the first of the founders of religious life in Kerala Church.

Both the malpans were highly appreciated by the Vicar Apostolic for their service. It is clear from the words of Maurilus Stabilini when he learned about these two priests' desire to go for consecrated life: "If you, the only ones who are knowledgeable, go away to live in silence and solitude, who else will be left to instruct the people?" (Kaniyanthara: 6) This shows how important these were for the Church

St. Chavara was a man of ecclesial concerns. He was full of anguish about the pitiable condition of his Church of Malabar at that time. For instance, he painfully observed that she lacked learned leaders, priests as well as laity. He laments that his Church does not have vitality or wisdom of saints and the Kerala Church lacked the seeds and sprouts of saints. St. Chavara was also very much concerned about the lack of excellent theological books and treatise. He fought against the Rokos Schism and was instrumental in starting the first religious congregation for the good of the Church.

The founding fathers took a lot of pain to renew the Church through effective training of priestly candidates, conducting annual retreats for priests and people, introducing the use of cassocks by priests, preparing Divine Office book, preparing rubrics for liturgical celebrations, printing prayer books, introducing various devotions like forty hour adoration was way

of the cross. Other activities include catechizing the new Christians and evangelizing the non-Christians. They had Filial love for the Church, Concern for the preservation of the identity of Syro Malabar Church and Unreserved dedication to the preaching of Word of God.

Though the Fathers were obedient servants of the Church, they had their independent thinking and stand which they would appropriately and in a spirit of charity make known to the right person at the right time.

Spirit of Selflessness and Sacrifice

They had a spirit of sacrifice; ready to do anything at any cost for the benefit of the people of God. They had keen sensitivity to the needs and signs of the times. The founding fathers were men of hard work. They cherished an inner life of solitude and sacrifice. There was a constant effort to return to the Gospel simplicity. This they achieved through an attitude of St. John the Baptist: "He must increase and I must decrease" (Jn 3: 30). They were selfless in their service to the church and to the society. They did not look for profit.

What attract us at the moment are Chavara's motives in his undertakings for the Church and society. Let us consider just the instance of the setting up of the press. To say the least it was a selfless service for the benefit of the Church and society. It gives us quiet a few lessons to learn and put into practice:

♦ First of all it is an instance of expending the resources on helping others or common causes, *not out of abundance but out of poverty or even livelihood.* Setting up the press, a huge amount was needed. At that time they were living from hand to mouth! They

did not have any funding agency nor earmarked any money for this purpose. Therefore, it was their utter trust in God's providence and people's generosity that made them venture on such a big project.

♦ A second lesson is that the religious with the profession of the vow of poverty *should not seek exemptions from the rule of work*. Hard work indeed is the sign of poverty. Thus they answered the command of the Creator: "By the sweat of your face you shall eat bread" (Gen3: 19) and St. Paul says: "Anyone unwilling to work should not eat" (2 Thes 3: 10).

♦ There is a third lesson which perhaps is still more challenging, namely, that religious should be *selfless* in services of society and *ready to sacrifice;* to do anything for the society. They spent out of their livelihood. The thought of gaining anything for them out of the project never crossed their mind.

Common Life

One of the basic factors of life in *Bes-rauma* –the house on the hilltop of Mannanam – was that it was communitarian. As members of the family they lived, prayed and worked together. When St. Chavara was allowed to return to Mannanam by Archbishop Francis Xavier he wrote: "From that day, considering myself a full-fledged monk, I was determined to keep away from my blood relations, and to give myself up to the monastic pattern of life with all my income going to the common fund and all my needs met by the same."

Here he thinks two things to be essential for the fullness of consecrated life: separation from the family relations, and common life in which one has nothing privately. The first one is achieved when he left for seminary. Second one is common life. That is, for the religious life to be flawless and perfect one should have

no personal possessions or programmes or projects, but have everything in common and share in the common mission and undertakings.

This common life was modeled after the early Christians. St. Chavara writes: "On 1840, the feast of Corpus Christi, Frs. Thomas Porukara, Geevarghese Thoppil and I began living as a community in *Bes-rauma* (Mannanam). We were already enjoying spiritual brotherhood; but we wanted to have unity in temporal matters as well. Therefore, following the example of (early Christians led by) St. Peter, we began to hold in common all our material goods and possessions, and to keep a common account (of incomes and expenses)."

St. Chavara believed that this common life is like the Holy Family. Holy Family is Holy Trinity on earth. Therefore according to Chavara, the holy trinity is the prototype of all families and for that matter of the religious community as well. It is good to recall what St. John Paul II wrote referring to Consecrated life: "This particular way of following Christ (namely consecrated life) expresses in a particularly vivid way the *Trinitarian* nature of the Christian Life and it anticipates in a certain way that *eschatologica*l fulfillment towards which the whole Church is tending….The consecrated life thus becomes a confession and a sign of the Trinity, whose mystery is held up to the Church as the model of every form of Christian life." (*Vita Consecrata* No: 14-21)

St. Chavara advised the members to live like children of the same parents: Koodapirappukal. The differences among the members should be seen unity in diversity. They rose above all differences by making sacrifices of personal views and interests. (examples: whose name should be given to Mannanam: Fr. Palackal was for

St. Dominic while Fr. Porukara was for St. Joseph. Later on Fr. Palackal gave in. In another occasion starting a seminary at Mannanam Fr. Porukara wanted a seminary attached to the monastery as it would bring a lot of vocation and will add solemnity to the liturgical celebrations. But Fr. Palackal was for monastery alone. Later on this time Fr. Palackal gave in)

Community life was the medium for them to celebrate Christ's Resurrection and His personal presence in the brothers in the community. They realized that their identity is in community and individually there is no identity. This community life was to live the unity of the triune God experiencing the freedom of the spirit and making "WORD our sole food and drink" (Atmanuthapam).

Prayer and Prayerfulness

This was the most decisive factor in the spirituality of our Founding Fathers. For them prayer was not just the vocal and mental prayer. It is rather a life of relation with God in general including the practices of austerity, the supernatural motives in all our undertakings, our attitude to the people and things around us. It is a faith-vision we maintain in our responses to all that happens to and around us, and the supernatural perspective in which we see and assess the events and experiences. Prayer or prayer life, therefore, is an all-embracing factor in one's life. Again, while treating prayer one has to make a distinction between communitarian and personal prayer on the one hand, and prayerfulness (means prayer becomes part of their character) on the other. St. Chavara and all the Founding Fathers practiced prayer in all these levels and in its most comprehensive sense.

They prayed not only in community but also personally. They were men of prayer. In the short biography of Fr. Thomas Palackal, Chavara has portrayed him as a man of rigorous

asceticism, discipline, hard work, love of knowledge, concern for the common good, pastoral mindedness and prayerfulness, and all these in spite of poor health.

Fr. Porukara was also a man of prayerful action. From the day of his First Mass he led an austere life. For example, early in the morning he would go to the Church to attend Mass, say the prayers and then offer Mass.

St. Chavara was on kneels for hours in prayer. He had a prayer culture. He was contemplative. The early seeds of prayer sowed in the young mind of Kuriakose by his pious mother duly sprouted, grew and became a huge tree. In all his needs St. Chavara invariably would take recourse to prayer.

In fact they did not sacrifice prayer in the name of activities. They gave first place to prayer.

Abba Experience & God's will at any cost

Child like freedom to call God 'Abba.' This was possible only because of St. Chavara's compunction of heart and his ultimate surrender to the will of God. This comes from his intense desire to see various manifestations of God – *Kanakenam*. From this stem his great desire to be before the Blessed Sacrament for hours. Since he considered God as his Abba, doing His will was his ultimate desire: God's will always and everywhere. This experience of God as 'Abba' was so intense in him that he lived through out a pure life: "I can tell you with confidence that I never lost the grace that I received in baptism." This 'Abba' experience always

reminded him to be pure and prompted him to work for self sanctification and salvation of others

Confluence of Contemplation & Action

Harmonious blending of contemplation and action. "Their love of God told them to be away from the corrupt and corrupting world to a life of solitude, but at the same time made them realize the need to work for the salvation of their fellow-men. Their fervent recollected prayer life activated their apostolate and the apostolate enriched their prayer life." (Constitution 4) This was the core of CMI spirituality.

East Syrian Monastic life and Carmel Experience of Elijah

Our Constitution shares the East Syrian Spiritual Tradition. In the Syrian monastic life monks are described as 'Those who stand on their feet." This idea refers to mean to stand in vigilance (Dt.18: 5-7). Monks are people keeping vigilance; it has three dimensions:

a. They keep vigilance to give God what is His due. Praise and worship for his infinite good and love. For what he showered on us through the salvific acts of Jesus Christ.
b. They must be vigilant to keep themselves away from all evil and sin. Free themselves from wickedness, injustice, pride and arrogance; for these things make them unworthy to stand before God.
c. Monks should be also vigilant about the wellbeing of people.

Along with this our Founding Fathers integrated the burning zeal of Elijah for the God's Kingdom to come on earth at Mount Carmel.

Is this Spirituality Alive with the Present Day CMIs & Is It Relevant Today To Our Life & Mission

The search for this spirituality in the present day CMIs and finding its relevance can be done in the background of a life style that

has taken root in the present day CMIs. Today's CMI life style is influenced by the following factors:

- Emergence of Secular gods and Superficiality in Spiritual Life,
- Ministry without Agapeic Love
- Excessive Pragmatism

Emergence of Secular gods & Superficiality in Spirituality

Today many of the CMIs have substituted secular gods for the real one. Possessions, position, and popularity have gained momentum in our lives. Trusting in secular god we started traveling away from sacredness. The religious life is highly influenced by the secular values. The values like efficiency, success, quality etc..prevail over effectiveness, faithfulness and charity. Today's CMIs influenced by secular values are either with superiority complex or with inferiority complex. If these two complexes are absent, we have new group of people with a new complex, shopping complex; unnecessarily spending money, unnecessarily collecting gadgets and things. As a result our spirit is secularized; our witness is compromised and everything is commercialized.

Ministry without Agapeic Love

Our problem is overloaded and confused mind. An average consecrated CMI today seems to be hugely busier than the lay men. The Martha Syndrome has possessed us. It has two aspects: 1. Worried about many things when only one thing is needed and we all know what that one thing. 2. It also means doing things with grumbling. Don't you see that I am doing the work and she is not doing. In both meanings we can find CMIs excelling each other. When Martha syndrome gets into us, we become irritated and tired at the services we offer and grumble at the difficulties that obstruct our onward movement; because we offer them

without ***"one thing"*** i. e., true love. We are doing them not for them but for our name and fame. For conquering this Syndrome (doing missionaries) working within us, we shall construct a 'Mary's heart' (being missionaries) by listening and meditating His words. We can do many things without love of God. This, however, will not be counted. Agapeic love, for the Lord and for humanity, will make things different. Today we cannot claim to be unique in specialized services and offer better quality services than laymen. Because our services do not origin from our 'Abba Experience' and we don't always care for God's will always and everywhere. When we don't give importance to these factors we are actually deserting ourselves from the chances of being unique and useful to the society. Today in our community life the agapeic love is replaced by functional relationships.

Excessive Pragmatism

The post-modern trend is to break all the ideal and all normative goals in life. The super computers and super intelligence which man claims to invent soon force us to accommodate more profane values; values that yield immediate and material results. What is useful is the criteria; which decides the worth of person and things. We forget the fact that what makes religious credible and prophetic is not what they do but how they do, how they live and how they work (GS 37). We should be people who are capable of waking the world. How could this be possible if the religious are asleep or feign sleep? We sacrifice many of our ideals of our religiosity and spirituality at the altar of convenience. Excessive pragmatism is a threat to communal life.

Some Practical Suggestions

Against these backgrounds today's CMIs have to venture into the process of bringing back that spirituality which the Founding

Fathers lived. In order to facilitate this process, we propose certain practical questions:

♦ **Personal Encounter with God and Friendship with the Lord**: A good number of CMIs are cocooned in their comfort zones. We should have intimate friendship with the Lord. As our Constitution rightly says: we begin our mission with "a profound experience of the love of God (Constitution 3). When we lack friendship with the Lord, we search for human or institutional gods which can never quench our thirst. While I am trusting in secular gods, I will be in a performance-mode to impress others. If I trust in the Lord, I will be in a contemplative-mode, where I just want to do His will in the most effective way. Even if I don't succeed, I could be happy since I follow His will. This stands in contrast to the performance-mode, where what we do matters the most. Often we work without inspiration and discernment. In order to receive this, we must spend time before the Lord. We have not many inspirational answers for why we do certain activities than others. The border line between a great NGO and a religious community would be what we have in the intimate friendship with Jesus and the life-giving reflection we disseminate out of it. Although we are fundamentally called for interiority we end up getting deeply involved in exteriority. Interiority must be the hallmark of new-gen CMIs. All other values including excellence, success, commitment to institutions, strategic planning, branding of names and ministries and everything else become worthless in the absence of interiority. More than appearing happy, humble and spiritual persons religious appear achievers, specialist and professionals. The importance of prayer is gone. Matters related to contemplation and transcendent order seldom find place in our daily conversations. Dialogue with God in prayer becomes dialogue with man in activity. The consequence

of this trend is the diminution of the sense of God, sense of Sin and sense of redemption. This leads to depreciation of the apostolate. Then our activities degenerate into mere social work and not act of mercy.

♦ **Building up of a Missionary Heart:** We have a mission to accomplish since our call to the CMI Community is a missionary call (General Synaxis 37, 21). The profound God experience we relish compels us to do something for the Lord. To put it differently, our encounter with the Lord would lead us to commitment and ministry, and not the other way around. "If you love me you will keep my commandments" (Jn 14/15). The love of God must compel us to do his mission (2 Cor 5:15). We cannot make people on fire without ourselves being fired in spirit. We cannot share about someone with whom we have least relationship. A missionary heart never closes itself off, never retreats into its own security, never opts for rigidity and defensiveness. It always does what good it can, even if in the process "its shoes get soiled by the mud of the street" (Evangeli Gaudiium 45).

♦ **Prophetic Dimension of CMI Mission:** As Gs 37, 17 critically observes, the compromising style of our consecrated life, fail in witnessing our existence as a counter culture, and, tragically, we become a sub-culture. In view of evangelizing cultures that we minster in the mission fields, we must build up communities by way of witnessing and evangelizing by 'attraction.' In contrast to the prevalent selfie style, where an individual may get tired and isolated quickly out of promoting oneself, we have a legacy of living a community style or what we may call a groupie style, where we live what we share with others through liturgy, community prayers and other spiritual exercises. While we do this, a threefold focus on new Evangelization and mission proposed by Saint John Paul II deserves special attention:

we need a new passion, new methods, and new expression in evangelizing mission. We must dare to abandon the complacent attitude of just saying that 'we have always done it this way.' Instead, we must be creative in this task of rethinking the goals, structures, style, and methods of evangelization in our respective communities (EG 33). Evangelical proclamation is the new order of the time where we shift from the Church of inward movement to one of outward movement. We witness Christ not within the walls of a Church building, but, more radically, in the public sphere. As Pope Francis says, we must go out to the existential peripheries of our brethren and share Jesus. When the CMI community does not come out of herself to evangelize, she becomes self-referential and then becomes sick. We need new expressions. This means that we must preach Gospel without confusion or compromise. To live our prophetic dimension we must live our faith without compromises. Ours must not be a watered down faith, but a life-giving one. The mandate we have received is 'gather up all things in Christ, things in heaven and on earth' (Eph 1: 10). The command given to us is "go into the entire world and proclaim the good news to the whole creation" (Mk 16: 5 & EG 181). We evangelize because we have discovered the innermost secret of God – God himself is an eternal exchange of love… and has destined us to share in that exchange. We long to let the world know this secret. We evangelize what we have "seen and heard"; we evangelize so that our joy may be complete – the joy of living for the love for which we are created (1 Jn 1:3-4).

♦ **Our Distance from the Church & Laity:** Is it not true that in recent times we experience a sort of distance from the hierarchy and laity and their affairs? As a matter of fact our involvement in the diocesan affairs and concerns is much less compared to that in the past. Our presence and share in the

liturgical and pastoral ministry are very minimal, about which neither we nor the diocesan clergy or laity seem to be much concerned. Instead of feeling with the Church and sharing her joys and sorrows we seem to have become rather indifferent about the Church matters and pose as mere spectators! We have earned the nickname of *oppees fathers.* We seem to live and operate in our own world; a world perhaps not very much required for the laity! Our presence or absence seems to have become a matter of no concern for the rest of the Church. Certainly it is high time we address this predicament. We may have differences, different opinions related certain issues, like our Founding Fathers had. We must, like our Founding Fathers did, express them in a legitimate way to the right person at the right time. But we have no excuse from cooperating with and obeying the legitimate authority of the Church. If we are not needed, shake off the dust of our feet and proceed to where we are wanted: global mission in this regard holds prime value (Lk 10/11). We must admit here that with the present manner of functioning we are rather superfluous. Then reading the signs of time, we must either find out newer and really needed other areas and ministries so that we do not become rivals or unnecessary competitors with the diocesan clergy and laity. Or we must gracefully move in a big way to new mission fields. Our history testifies that the CMI call is to be pioneers.

♦ **The New Poor:** We have the challenge of re-interpreting the charisms in the context of the "new poor": the "new poor" created by globalization are persons with HIV, Sex workers, street children, refugees, migrants, prisoners and they affect the religious life.

♦ **Our Motives:** Next question is about our motives and spirit in the various undertakings. Are we as selfless as our Founding Fathers? We should doubt! Unlike in their case, now-a-

days there is hardly any project or programme that we launch without some monetary motive. Are we in our manifold undertakings in fields of education, healing ministry and social apostolate, etc… pure in our intentions? Everything now comes to money. This hidden intention in all our projects and programs has coloured our assessments and evaluation; everything is done in terms of profit, viability, and what do we get and not what does it profit the people of God. For examples: many of our members are doing wonderfully well in pastoral work in developed countries. Good. Can we say that they are sent because there was need and not we wanted money, a source of income? Following the example of our Founding Fathers we need to be generous out of our poverty and not out of our affluence. We must honestly admit that most of our contributions to the cause of the poor are made out of the abundance either of the big profits from our flourishing institutions or of the money we receive from generous funding agencies. So far so good. But we in our attempt to help the poor or option for the poor our high standard living remain untouched. It is more a kind of condescension than identification of ourselves with the poor

♦ **People's response then and now:** Our Founding Fathers did not have resource when they started the Mannanam construction. As per the direction given by the Bishop they travelled far and wide of Kerala and met the Syrian Families. They contributed. When eventually the construction of the Monastery was completed, it was truly the people's achievement. While launching the project what they had with them was their unwavering trust in the Providence and people's generosity. Now the question is: Do we have the guts to approach the people for our needs? Possibly not! For we are afraid that the people will retort: 'You CMIs should help us rather than we help you, for obviously you are much richer than we!' We who have professed

poverty today fall into the category of rich; living in luxury, enjoying all kinds of comforts. People also might question our moral integrity. Another vexing question we need to ask compared to our Founding Fathers is: Do we have the trust in the Providence, as they did have, that He will take care of us? Can we honestly say his?

♦ **Pitfalls in Community Life:** Another grave question that we need to address is the pitfalls in our community life. Very often we boast about the achievements but all our reports end up posting reservations in the community life; that the community spirit is declining. Community aspect is replaced by an increasing trend of individualism: me and my project in which priority is given to personal projects and gains and not the betterment of the people of God. It is high time that we pay heed to what St. Chavara said: "These monasteries have been established by God that they shall be mirrors of virtues (*punnyathinte Kannadi*), and spiritual resorts (*punya sanketam*). But they have now turned out to be communities of executives and holes of selfishness."

♦ **Prayer Life: Less Visible:** What about our prayer and prayerfulness. Considering the time table of our Founding Fathers, they had long hours of prayer which we have reduced to one hour: obviously an unjustifiable compromise. Regarding personal prayer, we cannot, of course, judge one another. However, there is not much visibility of our being deeply prayerful persons. We are not heeding to the sayings of St. Chavara: "The strength of the monasteries does not consist in the thickness of their walls but in the religious zeal and virtues of the members…." In our preoccupation with secular gains and distracting programs we get our priorities wrong, putting first things last, vice versa. As a result we have miserably lost the balance between prayer and work. We must learn to make our personal prayer and meditation effective; occasions to encounter God; listen Him in the cave of

our heart. We need continued listening of good Spiritual masters. Spirituality becomes boring for many religious since we have not invested sufficient time and energy for this yet. The gift of the Spirit is free but not cheap. In the same way, holiness is contagious, but we must pay the price for it.

Some uncomfortable realities

- We are a bunch of men unwilling to move out of our comfort zones.
- We have become too individualistic and cut away from the normal troubles that common man face: for example we are not affected by the day-to-day rise in fuel and LPG prices and other essential commodities for which the common man struggle to make both ends meet. Our community life has been replaced by egoism and individualism.
- We are criticized primarily not for our absence, but for the unbalanced presence in some areas or excessive presence; we are conspicuously absent in spiritual areas.
- Our social work and generosity never make us poor; because such generous acts are sporadic and not a consistent and continuous one; we are in the class of rich people. Even the German funding agencies tell us that you CMIs have grown much to share your wealth and the time is ripe for you to be a funding agency and not a begging entity. Charity has flown away from us; and we are a group of gossipers and nosy parkers.
- How many really prayerful CMIs can we pick out from our communities who have really gone through the 'Abba Experience?' Today Jesus may not be asking us to keep vigilance for one hour but keep away from your mobiles for ten minutes.
- There are CMIs living in big communities, small communities and very often in the mission regions a single person living in a mission station. But wherever we are, sadly we are alone & often lonely. And we don't have genuine friends within

the community in whom we can confide in. We are better administrators and not spiritual leaders.

♦ Do we repent over our sins? What about the sacrament of Confession? How frequently we do it? Do we feel the compunction of heart about which our founder St. Kuriakose speaks – remember only this can provide the much needed 'Abba Experience.' How many of us read Holy Bible daily?

Conclusion

CMI Congregation will have a greater story of witness if all members of the community spend a holy hour daily before the Lord. Can we keep this holy hour as the most sacred time, engaging in no contact with others, gadgets, and other botherations? We must learn the power of silence by sitting before the Blessed Sacrament. Mission without receiving the power of the Lord would be meaningless in our present context where lay ministers offer outstanding spiritual services for the public.

More than administrators let us be spiritual leaders. Or, let us be administrators filled and led by the Holy Spirit. Jesus said: "The Spirit of the Lord is upon me. He has anointed me to bring good news to the poor. He has sent me to proclaim liberty to the captives and sight to the blind; to free the oppressed and to announce the Lord's year of mercy" (LK 4/18-19). Can I not pray and receive some more anointment of the Holy Spirit? Can I not be led by the Holy Spirit? The world is becoming more sinful, and as a missionary I have a role to play. So renewal is a must or we will be thrown out and there we will cry and grind the teeth. Do it now, don't be late lest we will be thrown out and the door will be closed as happened to the foolish maids (Mt 25: 12).

Fr. Benny Joseph Mukalel CMI

Renewal Thoughts - 2

CMI Response to the Challenges of Children, Youth and Families in the Year of Youth and in the Context of Chavarul

Introduction

Yuval Noah Harari is a historian-author with two recently published; much discussed books, *Sapiens: A Brief History of Human Kind* and *Homo Deus: A Brief History of Tomorrow.* In the first book he speaks about three revolutions through which man evolved into the present stage. 1. The Cognitive Revolution (evolution of imagination starting from 70000 BC), 2. The Agricultural Revolution (Development of agriculture starting from 10000 BC) and 3. Scientific Revolution (emergence of objective science from 1500 AD). The first two, humans have already been through, while the third one is in on. In the first stage, humans were close cousins of others in the animal kingdom. Humans became markedly superior to them when distinctive cognitive capacity developed in them. This capacity helped them to believe in things existing purely in imagination. Today we live in a phase of our evolution where the imagined realities like God, Nations, Corporations, etc are more real than the objective realities like rivers, trees and lions.

Harari through his second book *Homo Deus* predicts that the rapid progress in information technology will usher in the next phase of human evolution, namely, the advent of Homo Deus. Collection and networking of information data will decide the values and power in this stage. In the first three stages Homo Sapiens conquered and controlled the world but in Homo Deus,

Homo Sapiens loses control through the advancement of technology. Technology will perform in far more superior fashion all the functions that humans do now. For example super computers will also be super doctors who can scan not only our body but also our mind. With this, new threshold of developments will be crossed, and goals like immortality will be achieved. Harari predicts that once technology is able to re-engineer human minds, it will become a monster and we will have created a world where we will have no place. It is like Dan Brown's super intelligence called Winston in his new novel *Origin* which dictates and controls human intelligence and according to Dan Brown by 2050 there will be no more humans but a superior creature will take hold of the world.

We will have to wait and see what turn our technological progress will take in the time to come. However, it is deeply worrying to see that there are very dangerous possibilities open. We are in a world where technology is taking dominance in all walks of life, all aspects of life. Such a situation can happen to our religious life too or it has already started to show its symptoms. It happens when our priorities are shifted. If the shifting of priorities have happened it can very well override the original and real priorities for which the Congregation came to exist. It is in this world and against the background of our failure that we try to make ourselves relevant, our existence as religious and our spirituality made relevant to meet and respond to the challenges faced by family, youth and children.

Family is the basic unit of the society and the Church. The Church considers the family as the 'domestic church.' Hence the vocation and mission of the family, and ministry to the family, children and youth are important concerns of the Church.

The Church and society as a whole are becoming more profoundly aware of the challenges faced by the families, children and youth. The Church has been responding to these challenges, especially in the last few decades. The Synods of 2014 and 2015 on Family and the subsequent Apostolic Exhortation *Amoris Laetitia*, and the synod of 2018 on "Young People, Faith and Vocational Discernment," are the latest examples. This also demands us to make a critical evaluation of our response as a religious community to the challenges faced by the families, children and youth, and to make a renewed commitment in our ministry. One of the four thrusts identified by the 37th General Synaxis is "Renewal of Families after the Model of St. Chavara": "St. Kuriakose Elias Chavara was a champion of families and his last testament to his parish community is a great treatise for effective family life." The Prior General in his promulgation letter of GS 37 calls us to 'enhance our pastoral acumen' to address the 'genuine concerns of the families' (Promulgation Letter Acts of 37th General Synaxis, p. 10). In the vision statement of GS 37 we find an invitation to reorient our pastoral programs to strengthen the youth and children (GS 37, Vision Statement, no. 64).

Chavarul, though written 150 years ago, presents a vision of the family, which surpasses its historical context. Thus it is a source of inspiration for our ministry today. Moreover, as it is a 'Testament' of our loving father, it demands a special concern and commitment from us in the care of families, youth and children. It contains 40 guidelines for the family and the last 16 of them especially pertain to the formation of Children and youth. It is a holy relic and our founder wished that let him be remembered by this: "This script will not perish even when I am dead and gone….. Let this be a mark of the fact that you are my successors. …. Do remember that I came into this world and that

I left it by copying this testament by as many as possible to preserve and perpetuate it in your homes. On the first Saturday of every month, all of you shall come together and read it; this shall be a commemoration of my death anniversary; there is nothing else you need to do to remember me." These words of our beloved Founder show how importantly he held this testament. He knew that the content of this testament will surpass any age, any circumstance and any situation. It will become an elixir of life.

Showing its importance to modern families literary critic Dr. Subhash Chandra says: "I am not sure whether among the miracles that were reported to Rome in the process of making Blessed Chavara a Saint this little document was there or not. Most probably not as all the other miracles were mainly medical in character. However, it is Chavarul like innumerable surprises that distinguish St. Chavara different from other saints.

Methodology

For the Synod on the Family, the methodology followed was, "see-judge-act." It was the methodology adopted by liberation theology and very much Pope Francis' methodology in most of his teachings.

"See": Understanding the reality, the challenges, or 'reading the signs of the times.' First we have to understand what is happening around us. For this, information from social sciences, different reports, survey results, statistical analysis, etc. can be helpful.

"Judge": Seeing leads us to judging. What is seen need not become the norm. We have to evaluate them in light of the Word; or, we have to judge 'looking to Jesus.'

"Act": What is our response to the seen and judged reality today? Here, it can be different from the past, since the reality or the context has changed. Although we keep the ideal in our sight, we have to also realize that the ideal may not be realized in its fullness in the given context. This does not mean that we have to compromise the ideal, but that we accept human limitedness with mercy.

"See": Understanding the Challenges in the light of the Synodal discussions, *Amoris Laetitia* and Chavarul.

What are the current challenges faced by families, children and youth according to Synodal document *Amoris Laetitia*:[1]

Individualism	Distorted notions of freedom
Dwindling of faith	Separation and Divorce in marriage
Pornography	Misuse of the internet
Addiction to social network	Affective immaturity
Consumerism	Poverty
Migration	Alcoholism
Drug Addiction	Violence on Women
Gender Discrimination	Commercialization of the female body

Decline in the number of Children
Sexual Exploitation of children ('a scandalous and perverse reality of today')
Families with disabled/differently abled children
The Elderly becoming lonely and abandoned

These are the challenges that today's family, youth and children face according to AL.

[1] Francis, *Amoris Laetitia*, 31-57.

GS 37 reflecting upon this stated that: "The rising atrocities against women, gang rapes, trafficking of women and children, marital breakups and domestic violence, increasing number of divorces, etc., are symptoms of erosion of values in Christian families and in the larger society" (GS 37, Vision Statement, no. 64).

Many studies and reports indicate that in recent decades, especially from mid-1990s there is a radical change in the Indian attitude, life-style and value perception regarding family and sexuality. The Preparatory Document for this years' Synod identifies the following challenges that the youth today face:

Unemployment
Economic Inequality
Gender Inequality
Vocational Discernment
Digital World

How are we to read *Chavarul* in this background Or How does *Chavarul* see today's challenges faced by families, youth and children? To see the reality of today through eyes of Chavarul first we need to see it through the eyes of the socio-cultural background in which it was written. Chavarul was written in a society which had the following socio-cultural and political characteristics:

- Patriarchal society dominated and supported by conventions and traditions
- It was a period that ushered in a lot of renewal and restorations in many socio-cultural and political areas.
- A lot of anxiety and uncertainty prevailed in moral and religious beliefs and practices.

♦ When Chavarul speaks about the need of love, humanity, peaceful co-existence, hard work, helping others, readiness to forgive and ask forgiveness, fight for justice, fear of God, reading good books and spiritual books, we come to know what were the ills and evils that were present in that society.

♦ The Chavarul depicts a society where though people are related by blood there were deficiencies of love; though people lived as members in the family there were shortage of understanding between people. And these created split leading to in fights, court cases etc..

♦ It also points to the prevalence of tendency towards pompous life, extravagant, idle and luxurious life and lack of openness and unjust behaviours.

♦ It shows tendency towards profanity and lack of religiosity among the youth.

It is in this background St. Chavara designs this testament to bring back love, unity, peaceful co-existence and justice. It asks in that era to respect the freedom of youth and their freedom to choose any walk of life. St. Chavara advices the parents to be careful about the tendency among children and youth to tell lies and deceits. 'Beware and Be Alert are the three watchwords with which Chavarul admonishes the parents about training their children.

Now, How we should read it in the present day background to have a better picture of the today's society; the conditions of youth and children:

♦ We live in a society where families are broken children are least cared for.

♦ Today the society is guided by special philosophies encouraged by globalization, individualism, dangerous egoism and consumerism. These things have greatly influenced and damaged our children and youth.

♦ Today it is not necessary that your words should correlate with your actions; only it should seem like. You should look good and no reference is to be made to your conscience.

♦ Cleverness is to take advantage from the labour of others. Today's real estate business techniques, marketing techniques and other instant profit yielding business techniques teach our children and youth a life style that encourages this cleverness.

♦ Love today is an opium that kills your will to struggle against the odds. Hate is encouraged as it brings out the best from you to thrive at any cost.

♦ The leading principle today is 'Me and Myself.' Don't be too close to anybody; not even to your parents and if at all you are close to anybody that should be to your advantage; close only if it profits you.

♦ Mind your own business culture. I am not concerned about you

♦ Love, mercy and sympathy are illusions. These values make you look weak. Love has degenerated to lust. Altruism has given way to egotism.

♦ Things are important and not persons. Persons are important if they are things to satisfy your needs.

♦ Owner's pride is neighbour's envy. Shut yourself from others so that the other will not disturb your free world. We are in an age of selfee culture. We don't want others and we don't have any feeling in disowning others and others' needs.

♦ Your strength lies in fighting and not in giving in. Society is guided by greed and gluttony.

♦ Extravagance and pompous life at any cost. Even taking loan. U. K. Kumaran's ***'A Family meditates on the Railway Track'*** beautifully portrays today's attitude and principle very well. (A Family is sitting on a railway track to commit suicide. Several trains pass by but they don't get into the track. The youngest one in the group asks his father: "Are we not here for committing suicide? Then why don't we get in the railway track when the trains come?" The father replied: "the trains that have gone so far are passenger trains and good trains. We are waiting for the Rajdhani Express to come. If we are dying, die imperially; like an emperor.) It is similar to what poet Sylvia Plath has said: 'Dying is an art and I do it exceptionally well."

♦ Today's society is marked by a kind of anxiety and uncertainty: uncertainty and exploitation in job. The refugees and migrants are on the rise.

♦ Education today does not make people open, humble and human oriented. Albert Einstein's Physics formula is re-written today: E=MC square is Education = money, career and chair. Education encourages cut throat competition and this has led children and youth to adopt a lot of illegal means to thrive in examinations. Copying, mass copying and mal practices in schools, colleges and university exams are very rampant and on the rise. Education leads children into a battle field called school and colleges and the motto is to win at any cost.

♦ Education institutions encourage competence and excellence and they have replaced human values. Excellence has replaced love and co-existence. Live and let live now is live and let not the other live.

♦ Social net works like face book, twitter, WhatsApp, instagram etc have created an intoxicating world for our youth and children.

♦ Cyber world has become the world of our youth. This has brought in a lot of diseases especially related to sexual promiscuity.

♦ The sex survey conducted by India today in 2007 reveals the following findings: those who watch porn with their spouse are 39%, 79% use contraceptives, 18% have had extra-marital affair, 23% of working women have affairs with their colleagues. (India Today 32, no. 44 (2007, October 30-November 5) 52-98, 2007 survey was on sex in marriage)

♦ According to a report 11,667 cases of divorce are filed in Mumbai itself in 2014.

♦ The honourable SC has legalized homosexuality.

♦ According to National Crime Records Bureau 3,38,954 crimes were committed against women in one year.

♦ Maharashtra tops the list in crimes against children with already 27500 pending cases under POCSO Act in 2015. Around 17300 cases have been registered in POCSO from 2017 to February 2018. (TOI Feb 14, 2018)

"Judge": In Light of the Word

♦ A beautiful vision of family based on the biblical vision and affirmed by the Christian tradition is presented in Chavarul. It is like this: "A good Christian Family is the image of heaven, where members live together by the bond of blood and affection, duly respecting and obeying the parents, walking peacefully before God and people, seeking eternal salvation according to each one's

proper state of life" (Saint Kuriakose Elias Chavara, *Testament of a Loving Father*).

♦" The triune God is a communion of love, and the family is its living reflection" (Pope Francis, *Amoris Laetitia*, 11).

♦ It is amazing that almost a century before the Second Vatican Council, which marks a paradigm shift in the theology of marriage, St Chavara presents the family as an image of heaven, a place of salvation. 'Affection'/love is the uniting factor and basis of the life together in the family. Hence, the The Statement at the Conclusion of GS 37 underscores that, "Concern for and commitment to the renewal of family that is clearly visible in the life and mission of Blessed Chavara and articulated in his *Chavarul* inspire us to meaningfully invest CMI resources – personnel and institutional – for the renewal of modern families..." and that, "the CMI special thrust for family renewal after the model of "*trittva kudumbam*" and "*thiru kudumbam*" (Trinitarian Family and Holy Family) idealized by Blessed Chavara, should offer various means for their support and uplift through effective programmes..." and to "develop these families into strongly united covenantal families (*udampadi kudumbam*)" (page 16).

♦ Based on the biblical vision, the Christian tradition has considered marriage as a sacrament, symbolic of the relationship between Christ and the Church.

♦ Marriage is a life of love. Real love in marriage should be mutual, reciprocal and faithful; it respects the partner and recognises the equality of the partner. This presupposes a relationship based on justice. This is the quality of love expected both from the husband and wife. Procreation should not be seen in terms of a biological reproduction alone, but has to be understood in the context of the relationship, as integral to the

relational meaning of marriage. It is the relationship of the couple that gives procreation a human significance. The child is the fruit of the relationship rooted in love of the couple. Catholic sexual and family ethics have been criticised as having a negative approach towards the goodness of sexuality. Sexual pleasure has to be seen in the context of the relationship between the couple. It is their relationship that leads them to sexual fulfilment, and in return their relationship is strengthened by the experience of pleasure. What Pope Francis says about the erotic dimension of sexuality, sexual desire and conjugal sexual pleasure is noteworthy: "In no way, then, can we consider the erotic dimension of love simply as a permissible evil or a burden to be tolerated for the good of the family. Rather, it must be seen as gift from God that enriches the relationship of the spouses."[2]

♦ Although the Catholic Church still considers only heterosexual marriage as valid, we cannot ignore any more the arguments which support homosexual unions. Pope Francis' much discussed question, "Who am I to judge?" may be remembered in this context.

♦ Many countries have legalized gay marriages. The honourable Supreme Court Of India has decriminalized homosexual unions. When homosexuality was decriminalized, initially by the Delhi High Court, the Catholic Church in India opposed it vehemently. However, a couple of years after that Oswald Cardinal Gracias made it clear that though the Catholic Church is opposed to the legalization of gay marriage, it does not

---

[2] Pope Francis, *Amoris Laetitia*, 152. Already from Pius XII's "Address to Midwives" (October 29, 1951) we can find in the official documents of the Church a more positive approach to sexual pleasure.

consider homosexuals as criminals.[3] The Church recently came up with its explanation when the SC decriminalized homosexual unions: "That homosexuality is now not a crime in civil law does not mean that homosexual acts or behaviour are morally acceptable or justified. What is legal is not equal to moral acceptability. The Catholic Church holds that homosexual behaviour is morally unacceptable because it violates the purpose of human sexuality which is procreation and union of love fulfilled in the loving union of man and woman in marriage. This is the moral stand of the Catholic Church. At the same time Church also makes a distinction between homosexuality as an orientation for which one cannot be blamed because of early psychogenetic origin or birth and homosexuality acquired by deliberate choice and practice. While the Church makes it clear that homosexual acts are objectively wrong and morally unacceptable, homosexuality as an orientation is not a sign of perversion but as the expression of a condition, an inversion in a psychological sense. It is considered more a medical or pathological consonant with modern studies. The church respects the dignity and human right of the homosexuals. They must be treated with understanding and mercy." (Fr. Stephen Fernandes, Secretary CBCI)

---

[3] "Cardinal Gracias Says, 'Gay People are not Criminals,'" *Vatican Insider World News*, 11/12/2013, http://www.lastampa.it/2013/12/11/vaticaninsider/eng/world-news/cardinal-gracias-says-gay-people-are-not-criminals-lM73KjWDvMi9BljfN0P3hL/pagina.html

♦ Similarly, pre-marital sex and cohabitation are receiving wider acceptance in the society. There was a 2010 Supreme Court ruling that pre-marital sex and cohabitation are not offences.[4] Although no definite teaching is given, *Amoris Laetitia* looks different from the traditional position regarding cohabitation. A categorical rejection and condemnation of cohabitation cannot be found; instead, AL points out that all situations of cohabitation cannot be judged in the same way, that there are various reasons for cohabitation including 'cultural and contingent situations.' AL also calls for the application of the 'Law of Gradualness' in such cases.

♦ The Preparatory document of this year's Synod on Young People affirms the Church's trust in the youth, and the need of guiding them in their vocational discernment. In the changed cultural context of the world, they are facing many challenges and uncertainties. They need reference points not only among adults, but also among themselves. They also need opportunities to develop their skills and work together. The youth needs guidance in making vocational discernment, or fundamental choices in their life. The document points out that, "In pastoral activity, young people are not objects but agents." The changed context demands more creative ways of working with the youth. One of the new such areas/places is the digital world.

"Act": The Path of Mercy

♦ To Act we need to choose a path of mercy.

---

[4] "Live-in Relationship, Pre-marital Sex not an Offence: SC," *The Times of India*, March 23, 2010, http://timesofindia.indiatimes.com/india/Live-in-relationship-pre-marital-sex-not-an-offence-SC/articleshow/5716545.cms

♦ CMI Congregation spends about 68% of its energy and health for youth and children through its schools, colleges and formation.

♦ Have we ever given a serious thought to this apostolate?

♦ It is very surprising and sad to note that in our apostolate and secretariat system this has not gained the importance it needs to get. In 1995 we instituted a youth commission but it died out in 1996 due to lack of nutrition.

♦ When the church at large is spending time for family, youth and children what are the disciples of St. Chavara doing?

♦ Let us re-orient ourselves to the ministry of children and youth.

♦ Let us walk with them and understand their language. Can we talk to them as Jesus and St. Chavara talked to them through stories?

♦ Can we change their life style? It is their time and wealth that are mostly misused. Can we turn them around creatively?

♦ We need to train them to be sensitive and responsible citizens.

♦ Today youth prefers to be partners and not just a force who can be forced into discipline. Can we think of youth training camps in this direction? The Synod of 2018 has this one aspect of the youth clearly specified. I quote: “to **accompany** young people on their way of life towards maturity so that, through a process of discernment, they can **discover** their life project and realize it with joy, opening the encounter with God and with man, and actively **participating** in the building up of the Church and society.” So the Synod of 2018 clearly highlights the importance

of (i) **accompaniment** (which means understanding their language and world, (ii) **Helping to discover their project of life** (which means to allow them to follow what they want to achieve in life and help them to realize it) and (iii) **actively encouraging them to participate** in Church and society building (which means they need to be involved in the decision making process and not just a forced to be forced upon)

♦ Can we think of a pedagogy which encourages nurturing human values like openness to others, love, justice rather than cut throat competition?

♦ Can we bring back the youth who are caught in the 8th continent – digital continent by thickening the line that separates morality from immorality?

♦ Let us not give a spirituality to our youth and children that fosters fanaticism and a religion based on rubrics. Let us give them a spirituality of relationship: relationship with God and other.

♦ To "act" in the case of sexual perversity and broken marriages we have to update ourselves with the developments in the Catholic vision of the family, marriage and sexuality, the challenges and problems today and the response of the Church to those challenges and problems. Careful study of Church documents are a must.

♦ Our personal involvement in the family ministry is important. At the same time, what we can do will be much limited if we try to do everything by ourselves. We need to involve others, collaborate with others, providing our vision and support. As one of the leading congregations in the country, we can do much in this regard. Other religious congregations, organizations, lay people, experts in counseling, youth ministry, etc. can be involved

in our ministry to the family. The involvement of women religious and lay women is very important since they will have better access to many families, and especially to deal with many of the problems that women experience.

- In the multi-religious context of Chanda, we have to also think how we can extend our care to families, youth and children of other faiths as well.

Pope Francis indicates mercy as central to the Church's ministry to the family. On the one hand, it is an invitation to the Christian families to value the gift of marriage, love, generosity, and fidelity. On the other hand, it demands the Church to be near to families which lack peace and joy.

In our pastoral ministry, how do we strengthen the families by helping them appreciate their vocation, their mutual love and fidelity?

There are families in crisis. Do we have any pastoral programme to help families in crisis? Do families around our institutions and schools feel that they can approach us for help and guidance?

It may be good that we arrange facilities for family counseling in our schools and institutions.

Seminars and talks on family, challenges to family, parenting, etc. can be arranged in our institutions.

Our Schools and Colleges can become centers of family ministry: Talks for parents can be arranged in our schools. Besides, the service of Family Counselors can be made available in our schools for parents who would like to make use of such facilities. The focus can be parenting skills and the challenges that parents face, but it can also include counseling for couples. Our Province has around 10000 families related to us through our schools. Do we

know them and do we care to do something for them to equip them to meet the challenges of their day-to-day life?

We have to ensure that redressal Committees are formed in our schools and institutions, so that the rights of our employees and students are protected. Such committees should not be just to fulfill the mandate of the law, but qualified persons should be included in such committees.

Value Education and Religious Education classes in our schools have to be taken by teachers who have specialization in these fields.

A well-integrated Sex Education programme is an urgent need. Biological and social sciences should have their role in sex education, but they cannot be considered as the most important sources for interpreting the meaning/value, because our sexuality is not merely physical, but is profoundly psychological, social and deeply spiritual as well. Sex education that focuses only on "don'ts" will be rejected and will lead to antagonistic attitudes to Church's teaching. Besides addressing the various issues that teenagers and the youth face, evaluation of the media presentation of sexuality should be an integral part of sex education. Sex education should present a balanced view of sexuality, especially in the midst of the ideologies that lead to disintegration. Moreover, vocational discernment, the Christian vision of family, celibacy, healthy man-woman relationship, etc., should be included in the sex education programme. Healthy use of social net working should be taught to the children and youth.

Conclusion

The family is a basic unit of the Church and society. The family should never become an isolated entity. Due to the increase in the number of nuclear families, due to urbanization, tendencies of individualism in the culture, it is possible that the families become closed in themselves. We can remember the **Chavarul** vision of the family, according to which the family has to be rooted in charity, justice, etc., and integrally connected to the parish community.

There are successful family networks like 'Couples for Christ,' 'Equip Notre Dame,' 'Worldwide Marriage Encounter,' 'Christian Family Movement,' etc. Can we collaborate with such movements? Can we initiate some similar movement?

Youth are not merely objects or recipients of pastoral activity, but they are agents. How can we make the youth agents of ministry? Many of them want active involvement in the ministry. They can contribute a lot in educating children, teenagers, etc. Besides, many youth are taking initiatives in small groups and bigger organizations. We can collaborate with them, support and encourage them, and thus accompany them.

Finally what our Saintly founder has said to the parents through the **Chavarul** is applicable to every CMI who is entrusted with the care and training of children, youth and families: "Children are sacred treasures entrusted to you by God Almighty…. If anyone of the children were to be lost in hell due to the fault of the parents (CMIs), what a serious hindrance will it be for their salvation."

Fr. Benny Joseph Mukalel CMI

Metaphysical dimension and transcendence of the Kingdom of God

In the light of long discussions and sharing with scripture scholars and holy priests I want to present this subject which is inspiring me through out my life . I am happy to assure that it is totally based on the genuine message of Jesus which is to be still more highlighted with due relevance and emphasis .

Parable of the salt of the earth the light of the world and Parable of yeast : You are the salt of the earth (Mt 5.13) and Light of the world (Mt 5:14).

Parable of the Yeast : The kingdom of God is like the yeast a woman took and mixed it with three measures of flour till it was leavened all through (Lk 13:20 & Mt 13:33)

The objects of these parables are serving their purpose only because they are not for their particular forms but for quality like saltiness of salt serves its purpose . The same way yeast and light serve their purpose in not claiming any particular form but content . The coming of the kingdom of God does not admit of observation and there will be no one to say " Look here look there:" For you must know, the kingdom of God is within you (Lk 17:20,21) People will not worship the Father either on this mountain or in Jerusalem but in spirit and truth (Jn 4:23…)……the hour is coming and is already here, when true worshippers will worship the Father in spirit and truth as He really is that is the kind of worshipper heavenly Father wants (Jn 4,23,24)

It is a sound proof that the localized devotions like statue centered or a particular station are totally irrelevant and they are outcome of pagan influence . There are concrete examples which are not up to the expectations of those who are imbued with traditions rather than Jesus' own words . Hence the metaphysical dimensions and
the transcending nature of the kingdom of God is getting alienated and

we are down there with the pagans.This is why our messages are not having priority in the eyes of many and it is not penetrating into the hearts of the listeners. Quantitative growth is dominating and Qualitative growth is disappearing. Before the arrest of Jesus, he went across Kedron Brook …Jesus prays in Gethsemane ..on the Mount of Olives…Where he was arrested(Mt,Mk,LK,JN) He was going to Jerusalem temple and synagogues for preaching and teaching and he was going to olive garden to pray. He wanted to be with His Father in the enormous blessings of the nature in which immense glory of God is infinitely manifested .

Why totally irrelevant mini –Jerusalem temples are erected all over the world in the name of worship? It was not the practice of the early church which was not Jerusalem centered but transcending all tangibles and human concepts.

Those who eat my body and drink my blood live in me and I live in them (Jn 6,56). We know that what scripture says is true forever, and God calls those people gods, the people to whom his message was given (Jn ,10; 35).

If you love me obey my teaching. My Father will love you and we will come and live in you (Jn 14, 23). Live in me as I live in you. As a branch cannot bear fruit by itself but must remain part of the vine neither can you unless you remain in me. I am the vine you are the branches. As long as you remain in me and I in you, you bear much fruit, but apart from me you can do nothing . Incessant flow of live sap from the vine keeps the branches alive growing and yielding . Who ever remains in me bears fruit in plenty for cut off from me you can do nothing (Jn 15:4,5)

Yes the nature is a curse on the branch which is cut off from the vine. In the sun it gets dried and by rain it gets decomposed . But the same nature is a blessing on the branch which is in the wine for being alive growing and yielding fruits. Jesus wants continual communion and life in the Triune God .Yes Jesus is to be interiorized rather than

adored in big mansions. Both St John and St. Paul are emphatically presenting repeatedly, this precious message . You are the temple of the living God (2 Cor. 6:16) Surely you know that you are God's temple and that God's Spirit lives in you ..God will destroy any one who destroys God's temple for God's temple is holy, and you yourselves are his temple (1 Cor 3 : 16& 17).

You are the temple of the Holy Spirit —. (1Cor.3:15 and 1Cor. 6:19) Surely you know that Jesus Christ is in you (2cor. 13:5)

Since you received Jesus as Lord you are in union with Jesus Christ(Colo 2:6). Your real life is Jesus (Colossians 3:4)

"Your interests, however, are not in the unspiritual, but in the spiritual, since the Spirit of God has made his home in you. Unless you possessed the Spirit of Christ you would not belong to him…" (Rom.8: 9,10),

……..We are his house …….(Hebrew 3 : 6 ….)

We have to be mobile temples of God and manifest him and give him. I am a Christian because Christ is in me : it is not because I bear a cross or say rosary and similar practices . The parables of "Light, Yeast, Salt, etc., emphatically remind us to weigh the content and quality not the forms .

Mansions, towers and similar structures are scandalous mini Jerusalem temples and localized practices in the name of God, keep us away from the very genuine message of Jesus. True worshipers worship the Father ….neither in Jerusalem nor on this mountain (in Jericho)…but ..in spirit and truth, …….this is the type of worshipers heavenly Father wants …..(Jn : 4 23...)

It seems the very metaphysical dimensions and transcendence of THE KINGDOM OF God are getting alienated from our localized practice. God who made the world and all that is in it , does not live in sanctuaries made by human hands, being as he is Lord of heaven and earth. Nor does his worship anything made by human hands,

as if he were in need (Acts7:48 & 17:23,25). It is a reverse and perverted order. This is why gospel messages are not getting priority to other religions. Many may get upset if concrete and innumerable examples are cited. LET US BE MOBILE TEMPLES OF GOD.

Jesus is to be interiorized rather than adored. It is what St. Paul says " Once again, just like a mother in child birth, I feel the same kind of pain for you until Christ is formed in you " (Gal 4: 19) The very first priority of a Christians is to get Christ formed in us . If Christ is not formed in us we have no right to be called Christians. If Christ is not formed in us institutions in the name of Christ is nothing more than a mockery. Here is a question. Is Christ formed in me? Jesus wants continual communion with us and life in the Triune God. Real worshipers worship the Heavenly Father in spirit and truth (Jn. 4:23…………….) LIVE IN ME AS I LIVE IN YOU (Jn 15:4) Hence our response and the genuine prayer should be " YES JESUS I WANT TO LIVE IN YOU ......

As this aspect is overlooked a sort of materialism, quantitative growth dominates and qualitative growth is getting vanished and a sort of paganism is getting dominated and Jesus, own core messages are underestimated. First we have to grow in qualitative terms. Then what is qualitative growth ?............ It is not so much localized, statue centered, pilgrim centered or institutions centered etc . Early churches did not give so much importance to localized practices which get us alienated from the genuine message and its transcendence which is to be penetrated deep into the hearts of all who listen to it . All apostles and their followers were living examples for this . Yes They were mobile temples of God showering inexhaustible , untold , transcending message and grace of Jesus . Our life should be living examples as mobile temples of God. If Jesus is in me how can I come down from Jesus and turn to a third party and ask to pray for me? This point I shared with some theologians and scripture scholars . They agreed to me and said that it is all due to later traditions .

Continual communion with the Lord and life in the Triune God is the most important metaphysical dimension of our Christian life. St. John's chapter 14 as a whole very emphatically specifies this theme. It keeps us immersed in the metaphysical dimension and transcendence of the kingdom of God.

Fr T Jaiswam,
Nirmal Sadan, Dharampura PO,
Jagdalpur, Dt Bastar,
C.G 494005

IS CHRISTMAS THE CAUSE FOR OUR RISE OR FALL?

Mathai Kulampally CMI

Simon said to Mary,
"This child is appointed to be the cause for the rise and fall of many."(Lk 2:34)

The birth of Jesus dawned an era of peace and love. "The people who lived in darkness saw a great light. On those who lived in dark land of death, the light shined." (Mt 4:16) Thus Jesus became the cause for the rise of many. (Lk 2:34)

During Christmas and New Year, more than the Holy Spirit, "the spirit" enlivens the dampened spirit of many "pious Christians". After Christmas many believers instead of 'going in peace' are going to 'pieces.' Instead of looking comely, they look comedic and go to 'coma' and a few go to 'full stop' also. For some 'practicing' Christians boozing is merely a regular 'ingredient' for a 'contrite' confession, not a serious sin to be avoided. "You should not associate with drunkard. Don't even sit down to eat with such a person." (1 Cor 5:11) "Drunkards will not possess the kingdom of God" (Gal 5:21).

For many the comic character called Santa Claus, the glittering decorations and partying are the main attractions during Christmas. That is why Tagore laments, "Christmas! But where is the spirit of Christmas in human hearts? Men and women feast upon rich food amidst bursts of laughter. There is not even the least sentiment of eternal at the bottom of their hearts, neither the bright serenity of the joy, nor depth of devotion." Thus Christmas becomes the cause for our fall.

The word of God should touch us and change us. "It is your fault that the name of God is blasphemed among the pagans.” (Rom 2:24)

"We are living in a world of corrupt and sinful people. We must shine among them like stars lighting up the sky." (Phil 2:15)
"God wants you to silence the ignorant talk of foolish people by the good things you do." (1 Pt 2:15

What is Christmas?
It is the culmination of the greatest love and sacrifice of God. "God loved the world so much that he gave his only Son so that everyone who believes in Him may not die but have eternal life. For God didn't send his Son into the world to be its judge, but to be its savior." (Jn 3:16-17) Let us earnestly pray to regain the spirit of Christmas and celebrate it meaningfully with its redemptive connotation.

Surrounded by sycophants and blinded by the flatteries, we fail to sight "the star".

Instead of wasting our time by seeking Jesus in the palace of Herod, let us move towards the places where Jesus really lives.

With the help of the eyes of faith, let us discover Jesus in the least important ones. (Mt 25:31-46)

The Least Important ones in India:
India is ranked as low as 97 of 118 developing nations in the global hunger index. In India 187 million people are undernourished. India also fares poorly on other indices like wasted (low weight in relation to a child's height) and stunted children below 5 and infant mortality. India is poised to be the world's third largest economy in the decade. Statistically, India may have improved marginally over the years. But in malnourished and undernourished children we appear to be a world leader. As a society we are guilty of not paying attention to our children,

Sacrificing luxuries and doing something for those hapless and helpless children would be the most pleasing gift to Jesus. "Whenever you did it for one of the least of these, you did it for me." (Mt 25:40) Then we will be able to enter God's kingdom. "God's kingdom is not a matter of eating and drinking, but of the righteousness, peace and joy which the Holy Spirit gives." (Rom 14:17)

Even in Christmas and New Year celebrations many poor in abject poverty remain hungry and the affluent drink until they are drunk. (1Cor 11:21)

During this Christmas, let us avoid the extravagance and the antics of the scandalizing Santa Claus and empathize with the poor. Thus let the birth of Christ become the cause for our rise.

"The time has come for you to wake up from your sleep" (Rom 13:11)

വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവിന്റെ ചാവരുളുകളിലെ ചിന്തേരിട്ട ചില ചിന്തകൾ

അഡ്വ. ഫാ. ഫ്രാൻസീസ് വള്ളപ്പുര സി.എം.എ.

വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവിന്റെ ചാവരുളിന് 150 വർഷം പൂർത്തിയാകുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ചാവരുളിലെ ചിന്തകൾക്ക് എന്തു പ്രസക്തിയെന്ന് അന്വേഷിക്കുന്നവരുമായി നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുളിലെ ചിന്തേരിട്ട ചില ചിന്തകൾ പങ്കുവയ്ക്കാം എന്നു കരുതുന്നു. അവയെ അക്കമിട്ട് ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു, ചാവരുളിനെ ഏറെ അടുത്തറിയാൻ.

(1) 'ഈ കടലാസ് മരിക്കില്ല' വിശുദ്ധഗ്രന്ഥാടിസ്ഥിതമായ ചാവരുൾ
(2) ചാവരുളിലെ അവതരണശൈലിയും എഴുത്തും
(3) ഗൃഹാതുരത്വത്തിൽനിന്നും ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ചാവരുൾ
(4) ചാവരുളിലെ കുടുംബദർശനം
(5) ചാവരുളും സ്നേഹത്തിന്റെ ആനന്ദവും തമ്മിലുള്ള ഇഴയടുപ്പം.
(8) ചാവരുളിലെ അജപാലന കാഴ്ചപ്പാട്
(9) വൈദികർക്കും വൈദികരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കുമുള്ള ഉപദേശം.

1. ഈ കടലാസ് മരിക്കില്ല

വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവ് ചാവരുളിന്റെ ആമുഖത്തിൽ ഇങ്ങനെ കുറിച്ചു 'ഈ കടലാസു മരിക്കില്ല', ജീവനില്ലാത്ത കടലാസുകൾക്കു മരണമോ? ചാവറയച്ചൻ വെറും ആലങ്കാരികമായി അവതരിപ്പിച്ച ഒരു പദസമുച്ചയം ആയിരുന്നോ ഇത്. അതോ ഇതിനും അപ്പുറം എന്തെങ്കിലും സൂചനകൾ ചാവരുൾ വായിക്കുന്നവർക്ക് നൽകാൻ കരുതിയിരുന്നോ? കടലാസിന്റെ എഴുത്തിന്റെ, അച്ചടിമഷിയുടെ, വായനയുടെ അതിജീവനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് ചാവറയച്ചന് എവിടെനിന്നു ലഭിച്ചു അത് ബൈബിൾ എന്ന മഹദ് ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നുമായിരിക്കണം, സംശയമില്ല. സ്ഥലകാല സീമകൾക്ക് അതീതമായി പ്രചരിച്ച വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ശക്തിയിൽനിന്ന് അല്പം കൈവായ്പയായി വാങ്ങി ചാവറയച്ചൻ തീർത്ത കൈപുസ്തകമാണ് കുടുംബച്ചട്ടം. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അതിജീവനത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥസൂചനകളെന്ന താക്കോലുകൊണ്ടേ ചാവരുളിലെ ഓരോ

ഖണ്ഡികയും തുറക്കാനാവു. വചനങ്ങളിലൂടെയുള്ള ഒരു തീർത്ഥാടനമാണ് ഓരോ ചാവരുളിന്റെയും ഖണ്ഡികകൾ, ഭൗതികതയിൽനിന്നും ആന്മീയതയിലേക്കുള്ള തിരിഞ്ഞുനോട്ടം ഓരോ ചാവരുളിന്റേയും പ്രത്യേകതയാണ്. തിന്മയിൽനിന്നും നന്മയിലേക്കുള്ള മനുഷ്യപ്രയാണം ചാവറയുടെ പ്രമാ ണങ്ങളിൽ പ്രകാശം ചൊരിയുന്നു. മനുഷ്യകുലത്തിനു സംഭവിച്ച പറുദീസാ നഷ്ടത്തിൽനിന്നും കാനാൻദേശം എന്ന ആത്മീയലാഭത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണമാണ് ഓരോ ചാവരുളും.

അസീസിയിലെ വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസീസിന്റെ ടെസ്റ്റമെന്റിനെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചവർ പറയുന്നത് മറ്റൊന്നല്ല. വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ സൂചനകളെ ടെസ്റ്റമെന്റിൽ നിന്നും മാറ്റിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവശേഷിക്കുന്ന് വെള്ളക്കടലാസ് മാത്രമായിരിക്കും എന്നത്രേ. ചാവരുളിന്റെ സ്ഥിതിയും അതുതന്നെ. ചാവരുളുകളിലെ വരികൾക്കിടയിലൂടെ ഒരു വായന നടത്തിയാൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥസൂചനകളെ ഏറെ കാണാൻ കഴിയും, മൂടിക്കെട്ടിയ ജീവിത കാല വർഷത്തിലെ മേഘങ്ങൾക്കിടയിൽ മിന്നിമറയുന്ന കൊള്ളിയാൻപോലെ മനുഷ്യ ഹൃദയത്തിൽ ഈ വചന പ്രചുരിമ പ്രകാശം ചൊരിയും. വിശുദ്ധ മത്തായിയുടെ സുവിശേഷത്തിലെ അഞ്ചും ആറും ഏഴും അദ്ധ്യായങ്ങളും വിശുദ്ധ ലൂക്കായുടെ സുവിശേഷത്തിലെ ആറാം അദ്ധ്യായവും ചാവരുളുകളുടെ ചട്ടങ്ങൾ ക്രോഡീകരിക്കാൻ ചാവറപ്പിതാവിനെ സഹായിച്ചു.

2. ചാവരുളിലെ അവതരണശൈലി

ചാവരുളിലെ അവതരണശൈലി ഏറെ ശ്രദ്ധാർഹം. കേരളത്തിന് ഏറെ പരിചിതമായ അവതരണശൈലിതറവാട്ടിലെ കാരണവർ മരിക്കാൻ കിടക്കുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ മക്കളെ എല്ലാം അടുത്ത്വിളിച്ച് തന്റെ ജീവിതകാലത്ത് വിതച്ചതും കൊയ്തതുമായ ഭൗതീക ആത്മീയ നേട്ടങ്ങൾ മക്കൾക്കായി പങ്കുവയ്ക്കുന്നു. മരണശാസനം, വിൽപത്രം, ഒസ്യത്ത് എന്നൊക്കെ പറയാവുന്ന ചാവരുൾ തികച്ചും 'വേലയുടെ നാഴിക തീരാറായ കാലത്ത്' വിശുദ്ധ ചാവറയച്ചൻ ചെയ്ത ' പാരമ്പര്യ പകർച്ചയുടെ ' ഏറ്റവും മഹത്തായ ഉദാഹരണമാണ്. വിശുദ്ധ ചാവറ പീതാവ് ഈ ലോകമാകുന്ന തറവാട്ടിലെ നല്ല അപ്പനായി അഭിനയിക്കുകയും അതേ സമയം ജീവിക്കുകയും ചെയ്ത അവതരണ മികവാണ് ചാവരുൾ. മരണശയ്യക്കുചുറ്റും തന്റെ അനുവാചക ലോകമാകുന്ന കുടുംബങ്ങളെ മുഴുവൻ നിറമിഴികളോടെ കാതോർത്തു നിർത്തുവാൻ ചാവറ

പിതാവിനു കഴുയുന്നു. നല്ല അപ്പൻ നിലംതികഞ്ഞ ഒരു അവതാരകൻ തന്നെ. ഏതൊരു സമയത്തും മരണം സംഭവിക്കാവുന്ന നല്ല അപ്പൻ കാഴ്ച്ചക്കാരിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഭാവവിന്യാസങ്ങൾ ആകാംഷയോടെ നോക്കി നില്ക്കുക കൗതുകകരം തന്നെ.

ചാവരുളിലെ എഴുത്തിന്റെ പ്രത്യേകത

നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ കാലിക പ്രസക്തമാണ് എന്നുപറയുമ്പോൾ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും ഉദ്ധരണികളും ചേരുവകളും ചേർത്ത് പത്തുകല്പനകൾക്കും തിരുസഭയുടെ കല്പനകൾക്കും സമാനമായി കുടുംബച്ചട്ടം ക്രോഡീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പഠിച്ചെഴുത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ കാലത്ത് നിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു ചാവറപിതാവിന്റെ ഗ്രഹിച്ചെഴുത്തിന്റെ കാലം. ചാവരുൾ ഗ്രഹിച്ചെഴുത്തിന്റെ നാല്പതു ഖണ്ഡികകളിലായി വ്യാപിച്ച് കിടക്കുന്ന ചെറുതെങ്കിലും (കുടുംബത്തേക്കുറിച്ച് 24 ഉം മക്കളുടെ വളർത്തലുകളെക്കുറിച്ച് 16 ഉം ഖണ്ഡികകൾ) മഹത്തരമായ ഗ്രന്ഥമാണിത്. സുവിശേഷത്തിലെ (ലൂക്കാ 10 : 25 -37) നല്ല സമ്രായക്കാരനായ നല്ല അയൽക്കാരനിലെ 'നല്ല' എന്ന പദം അപ്പനോട് ചേർത്തപ്പോൾ (നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ) ചാവരുളിലെ കുടുംബദർശനം അടിമുടി സവിശേഷവത്ക്കരിക്കപ്പെട്ടതായി.

ചാവരുളുകൾവക്ക് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ എഴുത്തുമായി അതിരുകളില്ലാത്ത സമാനതകളാണുള്ളത്. വേദപുസ്തകത്തിലെ കാവ്യാത്മകമായ ഗദ്യം കാവ്യവിംബങ്ങളുടെ വൻനിരതന്നെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. വാങ്മയചിത്രരൂപത്തിലുള്ള വിവരണകല വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിലെ പല വസ്തുക്കളുടെയും വാസ്തവികതയെ നേരിട്ട് കാണിക്കുന്നു.

ഒരു നല്ല ക്രിസ്ത്യാനി കടുംബത്തെ ഭൂമിയിൽ സ്വർഗ്ഗം പണിയുന്നവരായും സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ സുകൃതവുമായി ചാവറപിതാവ് രൂപകൽപ്പന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗം ആകാശം ചായിച്ച് ഭൂമിയിലിറങ്ങുന്ന രൂപകസങ്കൽപം. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിശുദ്ധിനിറഞ്ഞ സങ്കൽപം തന്നെയാണ്. മേഘം ഉരുമ്മുന്ന ദേവദാരുപോലെ (പ്രഭാ. 50:10) അവൻ പ്രശോഭിച്ചു. ഈ സങ്കല്പമാണ് ചാവറ പിതാവ് കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

3. ഗൃഹാതുരത്വത്തിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ കുടുംബദർശനം

പത്താംവയസ്സിൽ വീടുവിട്ടിറങ്ങിയ കൊച്ചുകുര്യാക്കോസിൽ ഗൃഹാതു

രത്വം ഏറെയുണ്ടയുണ്ടായിന്നു. തന്റെ കുടുംബവുമായി ഒന്നിച്ചുള്ള കഴി യൽ അമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ, അമ്മയോടൊത്തുള്ള പ്രാർത്ഥനയുടെ അനുഭവം, കണ്ണ്കൊണ്ട് അമ്മ വഴക്കുപറയുന്നതിന്റെ ഓർമ്മകൾ, പ്രാർത്ഥനയിലും ദൈവപേടിയിലുമുള്ള വളർത്തൽ. ഈ ഓർമ്മകളുടെ യെല്ലാം രേഖാചിത്രങ്ങൾ ആത്മാനുതാപത്തിന്റെ 56 മുതൽ 80 വരെയുള്ള ഖണ്ഡികകളിൽ കാണാം.

[3]പരംജ്യോതിയേ ഈശോയെ രക്ഷിക്ക
പരിതിന്റെ പുഴ്പമേ ജയാ ജയാ
എന്നീവണ്ണമോരോരോ ജപങ്ങളെ
നന്ദിയോടുച്ചരിക്കുന്ന നേരത്തു
മന്ദമായതും കേട്ടിരുന്നുകൊണ്ടാ
സുന്ദരിയുടെ പാദേയുറങ്ങിഞാൻ (ആത്മാനുതാപം)

വസൂരിയെന്ന പകർച്ചവ്യാധിയുടെ മുൻമ്പിൽ പകച്ചു നിന്ന ചാവ റപിതാവിന് ഉറ്റവരും ഉടയവരും നഷ്ടമായി. അന്യംനിന്നുപോയ കുടുംബം സ്വർഗമായി. കാർണവന്മാർ പിടിച്ച പിടിയാലെ കുടുംബജീവിതത്തിനു വേണ്ടി നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ ദൈവമാണ് എന്റെ ഓഹരി എന്നുപറഞ്ഞ് വീടിന്റെ പടികൾ ചവിട്ടിയിറങ്ങുമ്പോൾ പിറന്നമണ്ണിന്റെയും വീടിന്റെയും ഭൗതീക സാഹചര്യംവിട്ട് അതിഭൗമികമായ ആത്മീയ പരിസരത്തിലാ ക്കപ്പെട്ട ചാവറപിതാവ് അന്ന് തൊട്ട് ഇഹത്തിലെ കുടുംബത്തിൽ നിന്ന് തിരുക്കുടുംബമായ സ്വർഗ്ഗീയ കുടുംബത്തിലേയ്ക്ക് കണ്ണും ഹൃദയവും നട്ട് അദ്ദേഹത്തിന് ജീവിക്കേണ്ടി വന്നു. ജീവിതാവസാനം വരെ മുറിയിൽ നിധിപോലെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന തിരുക്കുടുബ തിരുസ്വരൂപം കുടുംബമെന്ന ഭൗതീക സാഹചര്യം വിട്ട് ആത്മീയപരിസരം ആക്കപ്പെട്ടതിന്റെ വൈകാ രിക ഭവങ്ങളുടെ ചുരുളഴിക്കുന്നതാണ്.

തന്റെ ജീവിതവുമായി എക്കാലവും തിരുക്കുടുംബത്തെ ചേർത്തുവയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചതിന്റെ നിറവിലാണ് തന്റെ പേരിനൊപ്പം തിരുക്കുടുംബത്തെ (തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ്) കൂട്ടിച്ചേർത്തത്. മരണത്തിന് മുമ്പ് താൻ സ്ഥാപിച്ച സന്യാസ സമൂഹത്തെ തിരുക്കുടുംബത്തിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടയി. വിശുദ്ധ ചാവറ പിതാവിന്റെ തീയിൽ കുരുത്ത കുടുംബ പ്രേഷിതത്വത്തിന്റെ നാൾവഴി മുകളിൽ വിവരിച്ചതുപോലെ ആയിരുന്നു. ചാവറ പിതാവിലൂടെ ദൈവം കുടുംബപ്രേഷിതനെ നാളേയ്ക്കുവേണ്ടി മെനഞ്ഞെടുക്കുകയാ

യിരുന്നോ? വേദന അറിഞ്ഞവനേ വേദാന്തമറിയു എന്നതുപോലെ കുടുംബത്തിനുവേണ്ടി വേദനിച്ചവനേ കുടുംബത്തിന്റെ വേദാന്തം ഒരു വെളിവുപോലെ ലഭിക്കു അതാണ് 'ചാവരുൾ'.

[4]തനി ക്രൈസ്തവികമായ ഏതാനും നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിയാൽ ഏതൊരു വിഭാഗത്തിൽപെട്ട കുടുംബജീവിതക്കാർക്കും ഉപകരിപ്പിക്കാവുന്ന മാർഗ്ഗരേഖയാണ് നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ. പ്രൊഫ. എ. ശ്രീധരമേനോൻ നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുളുകളെ അശോകന്റെ ശാസനകളോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അശോകന്റെ കാസനകളെ ബുദ്ധധർമ്മ സംഹിത എന്നതിനും അപ്പുറം സാർവ്വത്രിക ധർമ്മ സംഹിതയെന്നു വിളിക്കുന്നതുപോലെ ചാവറപിതാവിന്റെ ധർമ്മനിയമങ്ങളെയും കണക്കാക്കാം. ഭഷയിലും ശൈലിയിലും വരെ അശോക ശാസനകളുമായി അവയ്ക്കുള്ള സാമ്യം എന്നെ വിസ്മയപ്പെടുത്തുന്നു.

4. ചാവരുളിലെ കുടുംബദർശനം.

കുടുംബം എന്ന സ്ഥാപനം സത്യസന്ധമായ സ്ഥാപനമാണ്. സഭാ, സാമൂഹ്യതലങ്ങളിൽ അതിന് മരണമില്ല. കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും മാറ്റം വന്നുഭവിക്കാം എങ്കിൽ പോലും കുടുംബസത്യങ്ങൾക്ക് മാറ്റം സംഭവിക്കില്ല എന്ന വലിയ തിരിച്ചറിവിന്റെ പ്രഘോഷണമാണ് നല്ല അപ്പനായ വിശുദ്ധ ചാവറ പിതാവ് ചാവരുളിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ദൈവം തിരുക്കുടുംബമെന്ന ഗാർഹികസഭയെ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അവയുടെ ഹൃദയത്തിൽ എഴുതിചേർത്ത നന്മകളാണ് ചാവറപിതാവ് ചാവരുളിലൂടെ ചർച്ചചെയ്യുന്നത്. കുടുംബങ്ങളുടെ മാഗ്നകാർട്ടയാണ് ചാവരുൾ. ചാവരുൾ അന്നും ഇന്നും ഏറെ പ്രസക്തമായിത്തീരുന്നത് അങ്ങനെയാണ്.

ചാവറപിതാവിന്റെ കുടുംബദർശനം എന്തായിരുന്നു എന്ന് ചാവരുളിന്റെ തുടക്കത്തിലുള്ള കുടുംബനിർവചനത്തിൽ വ്യക്തമാകുന്നു. അതിങ്ങനെ [5]"കുടുംബാംഗങ്ങൾ രക്തത്താലും സ്നേഹത്താലും ബന്ധിതരായവരുടെയും മാതാപിതാക്കളോട് അനുസരണയും ആദരവും ഉള്ളവരുടെയും ദൈവത്തോടും സമാധാനത്തിൽ വർത്തിക്കുന്നവരുടെയും അവരവരുടെ ജീവിതവിളിയനുസരിച്ച് നിത്യതയിൽ എത്തിച്ചേരാൻ ഈ ലോകത്തിൽ ഐക്യത്തോടുകൂടി ജീവിക്കുന്നവരുടെയും കൂട്ടായ്മയാണ്". പഴുതുകളില്ലാത്ത ഈയൊരു നിർവ്വചനത്തിൽ ചാവറപിതാവിന്റെ കുടുംബദർശനം ഏറെ വ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നു.

തിരുസഭയിൽ കുടുംബത്തോട് അനുബന്ധിച്ചു നടന്ന പഠനവഴികളിൽ ഇത്രസമഗ്രമായ അധ്യയനം വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവിന്റേതായിരിക്കാനാണ് സാധ്യത. 1545 നും 1563 നും ഇടയ്ക്ക് നടന്ന തെന്ത്രോസ് സുനഹദോസിലാണ് കുടുംബങ്ങളോട് ബന്ധപ്പെടുത്തി ഒരു രേഖ ഉണ്ടാകുന്നത്. അത് വിവാഹത്തിന്റെ കൗദാശികമായ അഭിജാത്യതയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാരുന്നു. പിന്നീട് 1893 ൽ 13-ാം ലെയോ മാർപ്പായും 1930 ൽ 11-ാം പീയൂസ് മാർപ്പയും 1968 ൽ ആറാം പൗലോസ് മാർപ്പാപ്പയും 1987 ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പയും രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസലിന്റെ തിരുസഭയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാഗവും, കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അപ്പസ്തോലിക പ്രബോധനങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ആ നിരയിൽ ഫ്രാൻസീസ് മാർപ്പാപ്പയുടെ സ്നേഹത്തന്റെ ആനന്ദം എന്ന സിനഡാനന്തര അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനം (2016) ഏറ്റവും ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു.

5. ചാവരുളും സ്നേഹത്തിന്റെ ആനന്ദവും തമ്മിലുള്ള ഇഴയടുപ്പം

പ്രാൻസീസ് മാർപ്പാപ്പയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആനന്ദം (Amoris Laetitia) എന്ന സ്നേഹവീട് അത്യന്താധുനിക ശില്പകലാ സൗന്ദര്യത്തിൽ തീർത്തിരിക്കുന്ന ഒരു അസാധാരണ തറവാടുതന്നെ. ഈ ലോകത്തിൽ കുടുംബമുള്ള ആർക്കും ഇതിലെ ബർഗോളിയൻ സ്നേഹഭാഷ ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെടും. സ്നേഹസങ്കേതങ്ങളാകുന്ന ഇഷ്ടികയിലാണ് ഈ തറവാടിന്റെ നിർമ്മിതി. കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച് 2014 ലും 2015 ലും നടന്ന സിനഡുകളിലെ ചർച്ചകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ രൂപംകൊണ്ട ഈ അപ്പസ്തോലിക പ്രബോധനം രണ്ടു വർഷങ്ങളിലെ നിരന്തരമായ പഠനത്തിന്റെ ഫലമാണ്. 2016 മാർച്ച് 19 ന് മാർ യൗസേപ്പിതാവിന്റെ തിരുന്നാൾ ദിനത്തിലാണ് പാപ്പാ ഈ പ്രബോധനരേഖയിൽ ഒപ്പ് വയ്ക്കുന്നത്. തുടർന്ന് ഏപ്രിൽ എട്ടിന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്നേഹത്തിന്റെ താക്കോൽ ഉപയോഗിച്ചേ ഈ പ്രബോധനം തുറക്കാൻ പറ്റു. സ്നേഹത്താൽ പ്രബുദ്ധരായാൽ മാത്രമേ ഈ പ്രബോധനം അടയ്ക്കുവാനും സാധിക്കു. കുടുബത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചാണ് പാപ്പാ സംസാരിക്കുന്നത്. സഭാ വിശ്വാസികളും മക്കളുമായ തന്റെ അജഗണത്തിന്റെ അജപാലന ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തന്റെ പ്രവാചകദൗത്യം ഈ മാർഗരേഖയിൽ കാണാം. കുടുംബത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു പുതുപുത്തൻ ഭരണഘടന, അതാണ് സ്നേഹത്തിന്റെ ആനന്ദം.

[6]ബർഗോളിയൻ സ്നേഹഭവനത്തിൽ ചാവറപിതാവിന്റെ ചാവരുൾ ഒരു താരാട്ട് പാട്ടായി തീരുന്നു എന്നത് ഏറെ അഭിമാനകരം തന്നെ. ചാവരുൾ മൂന്നാം സ്വർണ്ണ ജൂബലിയിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നു. കൂടുമ്പോൾ ഇമ്പകരമായ കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ ആദ്യത്തെ ആധികാരിക രേഖയാണ് ചാവരുൾ. ദൈവത്തിന്റെ കൈയ്യൊപ്പുണ്ടായിരുന്ന വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവിന്റെ തൂലികയിൽ നിന്നാണ് കാലാതീതമായ കുടുംബത്തിനൊരു മാർഗ്ഗരേഖയുണ്ടായത്. സ്നേഹത്തിന്റെ ആനന്ദം രൂപപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് നടത്തിയ സിനഡിൽ മാർപ്പായ്ക്കും സിനഡ് പിതാക്കന്മാർക്കും വിശുദ്ധ ചാവറ പിതാവിന്റെ 'ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുളിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് ലത്തീൻ പരിഭാഷകൾ പഠനത്തിനും പരിചിന്തനത്തിനുമായി നല്കുകയുണ്ടായി. ഭാരതത്തിലെ കേരളമണ്ണിൽ മാന്നാനം കുന്നിലെ ആശ്രമത്തിന്റെ ഇരുളടഞ്ഞ മുറിയിലെ റാന്തൽ വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇരുന്ന് കൈനകരി കുടുംബക്കാർക്ക് വേണ്ടി എഴുതിയ ഈ മാർഗരേഖ ഫ്രാൻസീസ് പാപ്പയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആനന്ദം എന്ന അപ്പസ്തോലിക രേഖയോട് ചേർത്ത് വയ്ക്കപ്പെടുമെന്ന് ആരും കരുതിയിരുന്നില്ല. ഭക്തന്മാർക്ക് സ്വപ്നം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുതമെന്നേ ഇതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കാൻ കഴിയൂ. പീസാഗോപുരം പോലെ ചെരിയുന്ന സമൂഹത്തിന്റെയും സഭയുടെയും അടിസ്ഥാന ശിലകളായ കുടുംബഗോപുരങ്ങൾക്ക് നന്മയുടെ നറുമലരുകളായ സ്നേഹം, സമാധാനം, ജീവിതക്രമം, ദൈവഭയം, നീതിബോധം, മനുഷ്യബന്ധങ്ങൾ എന്നിവ കുറഞ്ഞുവരുന്നു എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞ ചാവറ പിതാവ് കുടുംബ ബന്ധങ്ങളുടെ നന്മ ചോർന്ന് പോകാതിരിക്കാൻ ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ 1868 ൽ എഴുതി.

6. ചാവരുളിലെ അജപാലകകാഴ്ചപ്പാട്

വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവിന്റെ അജപാലന ശുശ്രൂഷയുടെ ഒളിമങ്ങാത്ത ദീപസ്തംഭമായി ചാവരുൾ ശോഭിക്കുന്നു. അജപാലനരംഗത്തെ പ്രവാചക ശബ്ദമാണ് കുടുംബച്ചട്ടം. കുടുംബങ്ങളുടെ വലിയൊരു കൂട്ടായ്മയാണല്ലോ ഇടവക.

താൻ ആർക്കുവേണ്ടി എന്തിനു വേണ്ടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടുവോ അവരുടെ സ്നേഹഭവനങ്ങൾക്ക് വന്നുഭവിക്കാവുന്ന ഗതിയും ഗതികേടും കാലഘട്ടങ്ങളിലൂടെ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഉള്ളുരുകി പ്രാർത്ഥിച്ചതിന്റെ പ്രതിവിധികൾ ഈ ബർഗോളിയൻ യുഗത്തിലും നിലനില്ക്കു

ന്നു. വിശുദ്ധ ചാവറ പിതാവ് ഒരു നിലം തികഞ്ഞ അജപാലക ശുശ്രൂഷിയായിരുന്നു. അജഗണങ്ങളുടെ ഹൃദയനൊമ്പരങ്ങൾ കാലേകൂട്ടി കണ്ടുകൊണ്ട് അവയിൽ എണ്ണയും വീഞ്ഞുമായിതീർന്ന കാലികകുടുംബ കല്പനകൾ അദ്ദേഹം നല്കി. കുടുംബങ്ങളുടെ സർവ്വോന്മുഖമായ ഉന്ന മനം ആയിരുന്നു ചാവരുളിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഇന്ന് പിതാക്കന്മാർ ഇടയ ലേഖ നത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാൻ മടിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾപോലും ചാവറ പിതാവ് തന്റെ ചാവരുളിൽ ഇടം നല്കിയിരിക്കുന്നു. കുടുംബങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക സംസ്കാരം എങ്ങനെയുള്ളതായിരിക്കണം എന്ന് ചാവരുൾ 4,5, 6 ഖണ്ഡികകളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിധാരാളിത്വവും ലുബ്ധും തിന്മയായ് 15-മത്തെ ചാവരുളിൽ പറയുന്നു. അജഗണത്തെ അടുത്ത റിഞ്ഞ അജപാലകൻ ആയിരുന്നു ചാവറപിതാവ്. അകത്തു നിന്നും പുറത്തു നിന്നും ആക്രമിക്കപ്പെടുന്ന കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചാണ് സ്നേഹ ത്തിന്റെ ആനന്ദത്തിൽ മാർപ്പാപ്പ വിവരിക്കുന്നത്. കുടുംബജീവിതത്തിന്റെ കാലിക പ്രസക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിലയിരുത്തലുകളാണ് അവ. പ്രവാ സിയുടെ പ്രശ്നം മുതൽ ലിംഗവിത്യാസത്തിന്റെ നിഷേധംവരെയുള്ള ഒരു പിടി പ്രശ്നങ്ങൾ സ്നേഹത്തിന്റെ ആനന്ദത്തിൽ ചർച്ചചെയ്യപ്പെടുന്നു. നല്ല അപ്പനായ ചാവറപിതാവിന്റെയും നല്ല ഇടയനായ മാർപ്പാപ്പയുടെയും കുടുംബവിചാരം സ്നേഹത്തിന്റെ ആനന്ദത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ അടഞ്ഞ വായനയുടെ(closed reading) ഫലമാണ്.

7. വൈദീകർക്കും വൈദീകരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കും നല്കുന്ന ഉപദേശം

ചാവരുളിൽ വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവ് പറയാതെ പറയുന്ന ഒരു കാര്യമുണ്ട്. അതാണ് വൈദികർക്കും വൈദികരുടെ കുടുംബങ്ങൾക്കും നല്കുന്ന ഉപദേശം. ചാവരുളിന്റെ ആമുഖം എന്ന വണ്ണം മാംസബന്ധ ക്കാരായ തറവാട്ടുകാർക്ക് എഴുതിയ എഴുത്തിലാണ് ഈയൊരു സൂചന.

എഴുത്തിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. [7]എന്റെ മാംസസംബന്ധ ക്കാരായ നിങ്ങൾക്ക് നീതിയാലും ഉപവിയാലും ഉപകാരം ചെയ്യാൻ എനിക്ക് ഒരു വിശേഷകടമയുണ്ട്. ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും എന്നപോലെ അല്ലാതെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിശേഷമായി ഏറെ ഒന്നുംചെയ്തിട്ടില്ല. കേരളസഭയിൽ നിറഞ്ഞു നിന്ന ചാവറയച്ചൻ തന്റെ മാംസസംബന്ധക്കരായ കൈനകരി കുരിശുപള്ളിക്കാർക്ക് വേണ്ടത് കൊടുത്തില്ല എന്ന ചിന്ത ഉണ്ടായിരുന്നോ? കേരളസഭയിൽ ആരാലും ആദരിക്കപ്പെടുന്ന ചാവറയച്ചൻ ഈ എഴുത്തിൽ തേറ്റം പറച്ചിൽ നടത്തു

ന്നുണ്ട്. എല്ലാവരെയും പോലെ കൈനകരിക്കാരെ കരുതിയതല്ലാതെ വിശേഷമായിഏറെ ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും ഉപകാരം ചെയ്യാൻ വിശേഷ കടമയുണ്ട് എന്നും മറ്റും. കിട്ടാത്തതിന്റെയും, കൊടുക്കാത്തതിന്റെയും കടങ്ങൾ ചാവറയച്ചൻ പരിഹരിക്കുന്നത് മരിച്ചാലും മരിക്കാത്ത വലിയൊരു നിക്ഷേപം അവർക്കു നൽകിക്കൊണ്ടാണ്. അത് ചാവരുളിന്റെ കയ്യെഴുത്ത് പ്രതിയായിരുന്നു. കൈനകരി കുരിശുപള്ളിക്കാരായ ബന്ധുജനങ്ങൾക്ക് നൽകിയ തിരുത്തൽ. കുടുംബക്കാർക്ക് ഭൗതിക ജീവനാംശം അതായിരുന്നു വിശുദ്ധ ചാവറപിതാവിന്റെ മരണശാസനം.

1. ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ, വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് ചാവറ. സെന്റ് ജോസഫ് പ്രസ്, മാന്നാനം 2010 പേജ്.

2. ***Joseph comp bell, Hero with thousand faces.***

3. ആത്മാനുതാപം, വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് ചാവറ, സെന്റ് ജോസഫ് പ്രസ്, മാന്നാനം, 2014 പേജ് 20

4. *Chavara Birth Biscustenary special 2004, A Deepika publication page 20*

5 ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ, വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് ചാവറ. സെന്റ് ജോസഫ് പ്രസ്, മാന്നാനം പേജ്. 3

6. മാർപ്പാപ്പ, ഫ്രാൻസീസ് എന്ന ഔദ്യോഗിക നാമം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു മുൻമ്പുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പേരായ ഹെമറിയോ ബെർഗോളിയേ എന്ന പേരിൽ നിന്നും ഉരിത്തിരിഞ്ഞു വന്ന പദമാണ് ബെർഗോളിയൻ.

7. സ്നേഹത്തിന്റെ ആനന്ദം സിനഡാനന്തര അപ്പസ്തോലിക ആഹ്വാനം ഫ്രാൻസീസ് മാർപ്പാപ്പ, Carmel International publishing House Trivandurm 2017 p. 19

8. ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ, വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് ചാവറ. സെന്റ് ജോസഫ് പ്രസ്, മാന്നാനം പേജ്.4

9 ഒരു നല്ല അപ്പന്റെ ചാവരുൾ, വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് ചാവറ. Chavara Central Sceretariate Chavara Hills Kakkanad P. 8

10. മരിക്കാത്ത കടലാസ്, അഡ്വ. ഫ്രാൻസീസ് വള്ളപ്പുര സി.എം.ഐ. സെന്റ് ജോസഫ് ആശ്രമം, മാന്നാനം പേജ് 3

FROM CMI ARCHIVES
Inauguration: Dharmaram College

Welcome Speech by Very Rev. Fr. Maurus T.O.C.D. Prior General:

The decade that has been ours 1948- 58 - by the commemoration of historical events and by the inauguration of wonderful schemes will certainly go down to history as epoch making and unparalleled, not only in the glorious annals of the universal Church, and of the Church in Kerala, but also in the history of our own dear Republic, which has now come to occupy a place of significance among the world of nations. Leaving out for moment the socio-economico-political events and the schemes of the Government of India and of the States of the Indian Union, I have your indulgence to confine myself to the Church in Kerala. The 19th centenary of the arrival of St. Thomas, India's first Apostle, on Kerala's shores in A.D. 52, and the 4th centenary of the death of St Francis Xavier, Kerala's second Apostle, were commemorated in 1952 in Kerala. December 8, 1955 celebrates the 100th anniversary of the canonical foundation or the Syrian Carmelite Congregation of Kerala, the first indigenous religious congregation in India, under whose auspices we have gathered here this evening. The establishment of the shrine of St. Thomas, the Apostle, at Cranganore, which treasures the precious relics of the glorious Apostle himself and its inauguration by His Eminence Eugene Card. Eisserant, in 1953, the extension of the Syro-Malabar territory to the South and North, the sending out of the first batch of Carmelite missionaries to the Uthara Bharata, the Amplification of the educational and social work of the

Congregation in Kerala and outside, the introduction of the causes of beatification of our sainted Father Kuriakose Elias Chavara and of Sister Alphonsa, the Clarist nun, are events which we are legitimately proud of.

A rare privilege of mine it is to rise before this august assembly of our good friends, benefactors and well-wishers to do a very important duty. My heart swells in profound gratitude to Divine providence which gave us to witness the unique event of the solemn inauguration of this Dharmaram College – an Institution of the Church in Kerala and of the Syrian Carmelite Congregation.

Before I proceed to welcome His Excellency the Apostolic Internuncio and to request him to inaugurate this Institution, you will please bear with me, for a minute when I will try to introduce the Institution to you.

The motivation behind the beautiful name of Dharm-aram and the Coat of arms with our motto: "Ishbakthi param gnanam" need a word of explanation. It is our intention to educate the young men committed to our charge, enabling them to prepare for their life of dedication, and Service, by making them saints, gentlemen and devoted citizens of the Bharat Matha. We believe in the primacy of the spirit and soul and consequently give an important place in our scheme of education to spiritual values, which is beautifully expressed in "Ishbakthi" we believe again in disciplining the intellects and wills of our students with the knowledge which will illumine their minds and practical wisdom which will enable them in to face the complicated issues of the realities of life in their live's battle. Hence, the – Dharmaram means "an aram of "Dharma "the garden of virtues – which will ever give out the sweet perfume of "Ishabakti"-devotion to God, from

which flow the “param gnanam” the greatest wisdom. The Dharm-aram is dedicated, to the sacred Heart of Jesus which is in fact, the real “Dhar-aram”, the garden of virtues, in the fullest sense of the word. The Dhar-aram is also a religious family brought up on the pattern of Carmel as Carmel (Keram el) in Hebrew, means the garden of God. It is, again, a garden where the seeds of the priestly virtues will take root and grow and that is meant by a seminary from the Latin “Seminarium”. Dhar-aram therefore, speaks volumes about the motivation behind this sacred Institution. It is, in short, a college dedicated to the Scared Heart of Jesus, Where the students of the Kerala Carmelite Sannyasi family will be brought up and trained in all religious, priestly and apostolic virtues and disciplined in all highest wisdom of human philosophy and Sacred Theology, which all the modern scientific aids that are rendered to the students of the same category elsewhere in the world.

Even from the days of the founding Fathers of our little Congregation, the idea of an institution of this type was in her mind, as could be traced from the history of the Scholasticate of our Congregation. But the gigantic nature of the project did not give sufficient incentive to the authorities for the implementation of the scheme. Thanks to the divine providence that has been guiding our Congregation, we are today face to face with the realization of the almost impossible. I may be permitted to give a glance in to the history of the Kerala Church at this juncture.

The Kerala Church, in spite of her apostolic tradition and antiquity remained almost “the light under a bushel” (the historians, I am sure, will not quarrel with me) All the same, there is no denying the fact that the christians of Kerala are not backward in the intellectual fields, that they are not lacking in ingenuity; that they have got the warmth

of hearts. Who has not read about his Excellency the Most Rev. Mar Joseph Kariattil with a triple Doctorate from a Roman University and of his qualities of head and heart: The part played by Fr. Kuriakose Chavara and his colleagues, in defending the Church of Kerala against the Roccosian and Mellusian schisms was heroic. The Kerala Church has also produced administrators and men of talents like Alexander Parampil, Nidiri Mani Katanar and Aloysius Pazheparambil. But, these are rare mile stones discernible in the mist of time, but, the tide of time turned decidedly since 1831. The Syrian Carmelite Congregation immediately after its foundation began to the prepare the field for a second spring. This work slowly and steadily brought down blessings of God upon the faithful and in the fields socio- economic and religious. Our founders diagnosing the correct situation and they gave the right test of solutions in the gravest of problems confronting Kerala. With a farsight and a holy inspiration they launched forth schemes that in the ways providence formed the seeds which grew up in to the beautiful Dhar-aram in which you and I are gathered here this afternoon. Their realization that the children of Kerala had so long been kept away from that "param gnanam" and that the best methods of attaining the best knowledge of God were still withheld from the sons and daughters of Kerala is verily envisaged in the motto of our college to which I have already referred. Even as St. Paul, considering as naught the goods of the world in comparison with the highest knowledge of Jesus Christ, they abandoned everything and embraced the right means to attain it viz. Ishabakti- devotion to God.

These three chosen men, Fathers Thomas Palackal, Thomas Porukara and Kuriakose Chavara retired in to the then wilderness and solitude of the Mannanam Hill in the Kerala state in 1831; they

inaugurated a life of prayer, recollection and dedication. Slowly their light illumined everywhere with whom they come in contact; the salt in them began to leaven the masses. Many approached them with requests to be admitted to their ranks and with open arms they were received. The mustard seed soon began to grow in to a tree with branches spread far and wide. The small community of Mannanam and its branch houses preached to the people, educated their children, did social service amoung the lowly and the wretched, even pioneered agricultural farms. There is no exaggeration that, thanks to the ministration of these fervent and energetic Carmelites, their relious and socio-economic picture of Kerala began to change completely. All this was the outcome of the complete dedication and devotion of our first Carmelites to their God and Creator and consequently to humanity.

The ecclesiastical approbation which our Christ communities received was but the echo of their popular acceptance everywhere. Mgr. Bernerdin O.C.D. the vicar Apostolic of Verapoly, perceiving the finger of God in the religious effort of the nascent Congregation gave them in 1855 the rule of the Carmelites. To distinguish this indigenous family of sannyasis from their European brethren they came to be called the T.O.C.D. (Third Order Carmelite Discalced)

Time does not permit me, nor is it my purpose to go into the details of the growth and activities of the T.C.C.D. Sannyasis. Lord Macaulay's famous minute advocating education in India through the medium of English was certainly responsible for the main for all the educational growth we have in India now. Catholics in Kerala were told to view the private educational institutions conducted by the Protestant missionaries from England with suspicion; nor were they given any

substitute. Fr. Chavara rose equal to the occasion and the Carmelite Congregation entered vigorously in to the field of education and today, the Congregation counts four university colleges, 9 high Schools, 4 upper primary and 11 lower primary schools, 2 civil engineering schools , 1 training school and 13 boarding houses and 1 polytechnic is on its way to realization.

To equip our young sannyasis with natural and supernatural aids and to give them a training in keeping with the changing patterns of the social order around us, the Carmelite Congregation has been doing its best and I feel happy to tell you that the foundation of the Dhar-aram College is a culmination of our activities, in this direction. For some years we had our scholastics in our monasteries in the Kerala state. Later on by a special mandate from the Holy See our Sannyasis were taught in the St. Joseph's interdiocesan seminary of Mangalore, again in the papal seminary of Kandy and the noble sons of St. Ignatius have done so much for our students and our Congregation. May God bless them.

My immediate predecessors in the office of the Prior General have left no stone unturned to pursue the idea of a common Scholasticate for our Congregation. Through the good offices of His Excellency, the Most Rev. Kierkels of happy memory, who had a very warm corner in his heart for our little Congregation, we were enabled to send our student fathers for the post-graduate study and specialization in universities of the eternal city of Rome. These young priests, who returned to us after securing degrees from the various universities of Rome, are now staffing this Dhar-aram College. The sacred Oriental Congregation, under whose care our student-fathers were prosecuting their studies in rome, watched with paternel solicitude interest not only their progress in studies, but

also the prospective advantage they and their successors could bring for the Congregation as well as for India in general.

I am not exaggerating in the least, when I am availing myself of this occasion to declare publicly that, had it not been for the paternal interest and far- sightedness of His Eminence Eugene Card. Tisserant, secretary to the S. Oriental Congregation this college would not have seen the light of the day and I feel it is a fitting monument of the of the sacerdotal Golden Jubilee of His Eminence. When His Eminence was visiting the Kerala Church so dear to His paternal heart, in 1953, he blessed the corner stone of this College, in the midst of his pressing engagements. I would be failing in my duty if, on an occasion like this, I did not pay our loving tribute and homage to the encouragement, wise counsels and guidance which His Eminence has been giving to us. The epoch making developments and growth of our Congregation throughout the last decade are certainly His Eminence's working. The sending out of our student-fathers to the various Universities of Europe and U.S.A, the division of Our Congregation into three Provinces, liberal and timely adjustments in our Constitutions and regulations to meet the exigencies of the fast changing social set-up and above all, financial assistance made available for the erection of this Dham-aram College, are but a few examples of His Eminence's munificence towards us.

It is with a heart overwhelming with joy end eternal gratitude to the Sacred Heart of Jesus and to our blessed mother of Mount Carmel that I say that His Eminences above mentioned services on behalf of the Congregation, produced immediate and even drastic effects. The number of young men applying to join our ranks has increased so much that we had to build more and more houses of

aspirants and novices to accommodate them. This phenomenal growth in vocations to our Congregation made a mark in 1957, when I found that none of our big houses in Kerala would accommodate all our students of Philosophy and Theology and this sacred institution at Bangalore answered that want beautifully. In this most beautiful of cities of our Indian Union, among a friendly people who have always cherished us with friendship and love with a benevolent and provident Pastor of souls, in the magnetic personality of His Grace Archbishop Thomas Pothacamury of Bangalore, our Dharma-aram College with its staff and students numbering 103, finds an ideal spot for a life of payer, contemplation and study.

A word about the plan of this house, Professors and courses: The Plan: In planning our buildings, our ambition was to give Indian touch in the style and architecture, without, however, running the risk of making a bold experiment altogether new. We thought it desirable to build the study house in union with harmony with the type and style of buildings characteristics of Bangalore and we have introduced some lines in the front elevation of the building which, however, will be completed only at the last stage, God knows when. At any rate, the building must be complete according to plan within 5 or 6 years, as by that time we would be obliged to give accommodation to almost 400 students. Every year about 60 students would be arriving from all the three Provinces, after doing in their respective houses 3 years of humanities with the Latin and Syriac clasics, besides one canonical novitiate year. The Dhama-aram is the common study house for the Philosophy and Theology Courses, directly under the supervision of the Prior General. The Theologians and the Philosophers form separate sections: Because of this we kept a more or less symmetrical planning.

The Theologians and the Philosophers occupy either wing, each with three blocks of three-storyed buildings with 75 small living rooms or cells in each block. Close to the blocks of the of students there are two smaller ones for the Professors. With the living quarter occupying the more open sides with greater ventilation and light, the chapel, library and class rooms, refectory and kitchen all come in the centre and are easily accessible from all sides. All the students get Individual rooms. The rooms are small, 10 1/2 X 8 1/2 it, but not too small considering the climate of Bangalore.

The Staff: We have already 8 professors who have returned from Rome with Doctorate degrees in Sacred Scripture, Sacred Theology, Philosophy, Canon Law and Oriental Sciences. Two more are finishing doctorate in Ecclesiastical History and Moral Theology. Two others after finishing their studies in Rome are undergoing three year course of Indology in the Bonn University Germany.

The Courses: The courses given in the Dharm-aram cover 7 years, 3 years or philosophy and 4 years of Theology. We aim at a standard comparable with one in recognized faculties. While teaching the various branches of Philosophy and the allied sciences, the fundamental, dogmatic, moral, pastoral, ascetic and mystic Theology, Holy Scripture, Canon Law, Ecclesiastical History, Patrology, Liturgy and music, we propose to lay special emphasis on the study of Indian Philosophy and culture as well Oriental Theology. Train up our students to think and reason by themselves, according to correct principles of logic and to absorb as much benefit as possible- from studies and experiments of other scholars. With this object in view, we give free courses of Hebrew and Greek to give the students across to the original texts of the Bible of - Sanskrit and Hindi, French, German and Italian

to enable them to have access to the work of eminent scholars in those languages. We also propose to invite, whenever possible, competent people from the laity and Clergy, Catholic and non-Catholic, to give occasional talks and discussions to enlighten our students on subjects in which the formers are experts. As the development of all the latent talents would help these our future social workers in doing good to humanity, we are trying to give them all possible convenience to train up and develop the aesthetic sense, their declamatory, their dramatical and musical and other artistic talents. It is with all this in view that we have planned a laboratory and several museums and that we have furnished this auditorium with modern light and sound equipments.

Cordial welcome: At present we have hardly completed 1/3 of the building according to plan. By pressure of circumstance we have to take possession of the completed part, with students and staff - 103 in all from last June who left Kerala seeing our mother bleeding at the hands of her own children. Sad tidings about her sufferings reach us, almost every day. These terrible tidings would have been hard to bear, and we find a new abode among strangers; but, the fact is that at present we are more at home in Bangalore than we could have been in Kerala. Here we meet friendly, sympathetic faces everywhere, ready to oblige us with services. The Government officials have been singularly kind and obliging towards us, whenever we approached them for enlightenment and help. Friends, let me assure you, we have been greatly edified by your brotherly charity and your sincere sympathy. This first response you have so generously made to our invitation in spite of your other engagements, is another unforgettable token of your appreciation and brotherly feeling for us. Many thanks to having undergone all the trouble to honour us with your presence here this evening. My cordial welcome to every one of you.

His Grace the Most Rev. Pothacamury, our beloved archbishop, has found it convenient, setting aside ever so many obstacles, to be with us this evening, which is, yet another proof of his paternal affection for us. Your Grace, on behalf of the Kerala Carmelite Congregation, on behalf of the Dharm-aram and on my own behalf, a most hearty welcome to you.

I feel that the whole Kerala is with us today, on this happy occasion, and in particular His Grace the Most Rev. Joseph Parekattil our dear Archbishop of Ernakulam who has travelled all the way to oblige us. I offer you my Lord Archbishop, a most Cordial welcome, on behalf of the Kerala Carmelite family, on behalf of the Dharamaram and on my own behalf. Dharm-aram is an Institution which is close to the heart of the Kerala hierarchy, in as much as we, the staff and students, are the beloved subjects of their Lordships and we look for, every year, more and more recruits from the best of their youth to fill our ranks.

It is only befitting that an Institution, nurtured by the Scared Oriental Congregation, should be inaugurated by no less a personality than His Excellency the Most Rev. R.J. Knox, the official Representative of the Vicar of Christ on earth, our beloved Internuncio. Your Excellency, your esteemed presence in our midst today is most significant; and we cherish it. You have made our happiness great by coming over here, celebrating mass for the community today, and spending practically the whole day with us, thrilling every one of us with the sunshine of your charming smile and with a thousand marks of your paternal affection. It has indeed, cost you quite a bit of sacrifice to have come all the way from distant Delhi, in the midst of your manifold and responsible duties and engagements connected with the united position that is yours. I am, in spirit, taken back to the sweet memories of your

illustrious predecessors in the office of Internunciature: of His Excellency the Most Rev. Leo Kierkels of happy memory who always came to our rescue with his personal services and of His Excellency the Most Rev. M. Lucas who assured me even without my request, that he would be pleased to come down and inaugurate this Institution. Your Excellency, therefore, is following the good example set by your illustrious predecessors in helping your beloved children, the Syro-Malabar Carmelites. You are in your apparently delicate physical frame holding a very big heart, large enough to contain not only the whole of India but also the whole world, in keeping with the mandate that is yours. Your Excellency, on behalf of the Kerala Carmelite family, on behalf of the Dharm-aram and on my own behalf, I offer you most hearty welcome and it is my honour and privilege to request you to be pleased to inaugurate the Dharm-aram College.

വയ്ക്കോലിന്റെ സുവിശേഷം!

വയ്ക്കോലിനുണ്ടോ സുവിശേഷം! പാവം! കൊയ്ത്തിന്റെ ഭീകര ബാക്കിപത്രം!
വെയിലിലും മഴയിലും തുറസ്സിൽ കഴുവിൽ കെട്ടിയിട്ട വെറും കാലിത്തീറ്റ!
തീ തൊട്ടാൽ ജ്വലിക്കും, മഴയത്തു ലേശം കറുത്ത് കുറുകി വർണവും വറ്റും
കാലികൾക്കു ജീവൻ നിദാനമാകും വേനൽ വറുതിയിൽ കച്ചിത്തുരുമ്പും!

സ്ലീവതൻ സാദൃശ്യം, മാറ്റിനിർത്തി നാട്ടിനിർത്തി ഒറ്റക്കൊമ്പിൽ
സ്തൂപം പോൽ ആകാശത്തിൽ, ഭൂമിമേൽ ശൂന്യ വിഹായസ്സിൽ
ധാന്യ മണികൾ കൊഴിഞ്ഞുപോയ തണ്ടുകൾ, ജീവൻ ത്യജിച്ച ഇലനാരുകൾ
ശൂന്യഭാവവും പേറി ധന്യമാം ദാനത്തിന്റെ നിസ്തന്ദ്രപ്രതീകം.

സത്തും പോയി ജീവനും പോയി കാലവും മാറിയെന്നാകിലും, ഉഴിഞ്ഞുവെച്ച
സമ്പത്തല്ലേ മണ്ണിനും ലോകത്തിനും ജീവജാലങ്ങൾക്കും ചെതന്യമറ്റ കച്ചി
മണ്ണിനു വളം, ഭൂമിക്കു സുസ്ഥിതി, ജീവജാലങ്ങൾക്ക് പോഷണം പോരാ
കണ്ണിനു സ്വർണവർണം പ്രകൃതിമധ്യേ വീടിനൊരു മേലാവരണം.

അന്നൊരാ കാലിക്കൂട്ടിൽ ഗോരക്ഷകൻ കൂട്ടിയിട്ട ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ കച്ചി
വിരുന്നുവന്ന ദമ്പതി, യൗസേപ്പും മരിയയും, തൊഴുവിലൊരു മെത്തയാക്കി
ലോകരക്ഷകൻ തന്റെ സുവർണ മഞ്ചലാക്കി സ്വർഗീയ സിംഹാസനം
ശോകപൂരിതരവരെങ്കിലും ഈശ്വര പാലനയത് ദേവലോകമാക്കിമാറ്റി.

അമ്മതൻ ചുണ്ടിലൊരു സ്മിതം വിടർത്താനവർ ദേവകന്യകമാർ
നന്മതൻ ഗീതങ്ങളായി ദൈവപുത്രന്റെ ചാരെ നിരനിരന്നു
രാവിൻ കൂരിരുൾ മാറ്റി മേഘപാളികൾ പ്രകാശത്തോരണം ചാർത്തി
നക്ഷത്രതാരങ്ങൾ ഒന്നായിറങ്ങി ഗോശാല രാജകൊട്ടാരമാക്കി മാറ്റി.

അമ്മതൻ ഗർഭഗൃഹത്തിൽനിന്നന്ന് ബെത്‌ലെഹം ശൈത്യത്തിൽ പിറന്നെണീറ്റ
ഉണ്ണിയേശുവിന് തൽപമായി വെക്കോലിന് സുവർണക്കിടക്ക
ഭീതിയിൽ വസ്ത്രാഞ്ചലം തൊട്ടിട്ടോടിയൊളിച്ചൊരാ നാരിയല്ല
നിയതിഗതിവിഗതികൾ ദേവസ്പർശം വയ്ക്കോലൊരു സക്രാരിയായി മാറി.

ഓശാനപാടി ജനം വിരിച്ച വസ്ത്രം പോലും കോരിത്തരിച്ചപ്പോൾ
ഉണ്ണിതൻ പൂമേനിതൻ പുളകത്തരിപ്പുകൾ ഏറ്റുവാങ്ങിയീ കച്ചിക്കിടക്ക

യേശുവിന് രൂപം പതിച്ചോരാ വെറോനിക്കതൻ കൈലേസിനേക്കാൾ
ഉത്തമചിത്രമാ ഉണ്ണിക്കിടക്കയിൽ യേശുതാതൻ പതിച്ചു ചേർത്തു.

കാൽവരിത്തട്ടിൽ കുരിശിൻ ചോലയിൽ രക്തം വാർന്നൊരാ കുംകുമ മേനി
പുല്ലിൻകിടക്കയിൽ അരുമയായിക്കിടന്ന നിൻ മോഹന ശൈശവ വദനമല്ലേ
മാതാവിന് മടിയൊരു ശയ്യയാക്കി ലോകത്തിന് മാറിൽ കിടന്ന നേരം
താതൻ തൻ തിരുവിഷ്ടത്താൽ ക്ഷോണവും വരിച്ചു നവവിധാനം വിരിഞ്ഞു.

ജീവിതായോധനത്താൽ പങ്കിലമാക്കിയൊരെൻ തനുവും മനവും വെറും
കച്ചിത്തുരുമ്പായിവിടെ ശേഷിക്കുന്നു നിൻ കടാക്ഷവും പാർത്തു മുൻപിൽ
ദാവീദാദ്മജാ തിരുവവതാരമീ കച്ചിത്തുരുമ്പിനെ പുല്കട്ടെയീ പാഴ്മണ്ണിൽ
ഇച്ഛിക്കാം ഞാനൊരു സ്വർണ ദർപ്പണമായി നിൻ മുഖം പകർത്താൻ.

ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ തെക്കേടത്ത് CMI

NEWS FROM CMI CURIA

1. **CMI Renewal**

The Renewal program in the Provinces was held along with the canonical visitation of Rev. Fr. Prior General in the provinces. In some of the provinces, there was more than one session of renewal to have all the members to participate in it. The theme was in continuation of the thrusts identified in GS XXXVII and relevant contemporary response to the thrusts in general.

a) St. Joseph's Province, Thiruvananthapuram (3rd and 4thApril, 2018). The renewal program was organized from 4th to 7th April. Rev. Fr. Provincial welcomed the members and Rev. Fr. Prior General gave the inaugural message. Rev. Fr. Sony Palathara, , Rev. Fr. Shaji Kochuthara, Rev. Fr. Paul Vadakkemury, Rev. Fr. Renny Kalathil, Rev. Fr. Joy Vattoly, Rev. Fr. Mathew Polachira and Rev. Sr. Soja Maria gave the inputs for the reflection, discussion and evolving action plan. Province Gathering, Meeting of the Superiors and heads of institutions and GCPC were held on 7th April in the presence of General Council.

b) **St. Joseph Province, Kottayam:** (April 9-11, 2018). The renewal program was organized from 11th to 13th April. Rev. Fr. Provincial welcomed the members and Rev. Fr. Prior General gave the orientation talk. Rev. Fr. Jobin Thayil, Rev. Fr. James Pampara, Rev. Fr. Dominic Kozhikothickal and Rev. Fr. Benny Nalkara, Prof. Tomy and Prof. Sabu were the resources persons. Province Gathering, Meeting of the Superiors and heads of institutions and GCPC were held on 14th April, in the presence of the General Council.

c) **Sacred Heart Province, Kochi:** (April 16-18, 2018). The renewal program was organized from April 18-21, 2018. In the inaugural session, Rev. Fr. Provincial welcomed the members and Rev. Fr. Prior General gave the orientation talk. Rev. Fr. Justin Puthenpurackal, Rev. Fr. Jose Cletus Plackal, Rev. Fr. Joy Vattoly, Rev. Fr. Benny Nalkara, Rev. Fr. Varghese Puthussery, Rev. Fr. Biju Kootaplackal, Rev. Fr. Thomas Thekkiniyath and Dr. Kochurani Joseph presented the topics and the participants had serious discussion and evolved an action plan. On April 21, the Province Gathering was held in the presence of the General Council, followed by the meeting of superiors and heads of institutions and GCPC.

d) **Carmel Provincial House, Muvattupuzha:** (23 to 25 April, 2018). The renewal program was organized from 25 to 27 April. Rev. Fr. Provincial welcomed the members and Rev. Fr. Prior General gave the inaugural message. Rev. Fr. Sony Palathara, Rev. Fr. Antony Uruliyanickal, Rev. Fr. Joy Vattoly, Rev. Fr. Thomas Irimpukuthiyil, Rev. Fr. Biju Vettukallel, Mr. Manoj Sunny and Mr. Johnson Poovanthuruthy gave the inputs for the reflection, discussion and evolving action plan. Province gathering, meeting of the superiors and heads of institutions and GCPC were held on 28th April in the presence of the members of general council and the general auditor.

e) **Devamatha Provincial House, Thrissur** : The renewal program was organized from May 2 to 4, 2018 at Jerusalem Retreat Centre, Thalore. Rev. Fr. Provincial welcomed the members and Rev. Fr. Prior General gave the orientation talk. Rev. Fr. Sunny Punnelparambil, Rev. Fr. Davis Panackal, Rev. Fr. Saju Chackalackal, Rev. Fr. Joy Vattoly, Rev. Fr. Jain Thanikcal, Rev. Fr. Benny Nalkara, Rev. Fr. Varghese Kuthur, Dr. K. M. Francis were the resources persons. Province gathering, meeting of the superiors and heads of institutions and GCPC were held on 6th May in the presence of the members of general council and the general auditor.

f) **St. Thomas Provincial House, Kozhikode:** The renewal program was organized from May 9 – 12, 2018. In the inaugural session, Rev. Fr. Provincial welcomed the members and Rev. Fr. Prior General gave the orientation talk. Rev. Fr. Benny Nalkara, Rev. Fr. Thomas Parayil, Rev. Fr. Wilson Chakiath, Rev. Fr. Saju Chackalackal, Rev. Fr. Varghese Vithayathil, Dr. Chacko Kalamparambil presented the topics and the participants had serious discussion and evolved an action plan. On May 12, the province gathering was held in the presence of the members of general council and the general auditor, followed by the meeting of superiors and heads of institutions and GCPC.

g) **Preshitha Provincial House, Coimbatore:** The renewal programme was organized from 15-17 May 2018. In the inaugural session, Rev. Fr. Provincial welcomed the members and Rev. Fr. Prior General gave the orientation talk. Fr. Anil Thalakottoor, Fr. Davis Thattil, Fr. Wilson Chakiath, Fr. Saju Chackalackal, and Fr. Joy Vattoly presented the topics and the participants had serious discussion and evolved an action plan. On 18 May, the Province Gathering was held in the presence of the members of General Council and the General Auditor, which

was followed by the meeting of superiors and heads of institutions and GC-PC.

h) **CMI Procura, Rome: (**24-26 May 2018). Fr. Cherian Thunduparampil, the Procurator General, welcomed the gathering. Rev. Fr. Prior General gave the orientation talk. Fr. Biju Karukappallil, Fr. Joshy Nellivelil, Fr. Anto Nayankara, Fr. Jogi Marangatt, Fr. Siby Kavatt, Fr. Bose Philip Mannaparampil, Fr. Joby Kochumuttom and Fr. Anto Chakiath presented the topics and led the discussions. Rev. Fr. Johny Edapulavan, General Auditor also attended the program. All the 16 members in Italy participated actively in the renewal programme.

i) **North America:** Renewal was held from July 10 -13, 2018 at St. Meinrad Archabbey, Indiana, USA, organized by Fr. Davy Kavungal (Delegate Superior) and Fr. Antony Vadakara quite successfully. Frs. Roy Palatty, Thomas Kalam, Saju Chakkalackal, and Thomas Manninezhath presented contextualized papers on various renewal themes. Fr. Davy Kavungal presented a report on North American CMI Delegation. Fr. Biju Kannampuzha (Parish Pastoral Ministry), Fr. Jose Kulathinal (Parish Administration Skills), Fr. Jilson Naduviledath (Chapel in the Mall Ministry), Fr. James Panackal (Spirituality Centre Liberty, TN), Fr. James Narithookkil (Interreligious and Dialogue Center, Sacramento), Fr. David Chalackal (Hospital Chaplaincy), Fr. SojuThekkiniath (Ministry to Children and Youth) and Fr. DevassiaKanatt (Evangelization 2020 and Retreat) spoke on the niche ministries we are involved in North America. Most Reverend Richard F. Stika, Bishop of Knoxville was the Principal Celebrant for Holy Mass on July 11th and he gave an effective homily. Rev. Fr. Prior General, Rev. Fr. Jose Kuriedath (Provincial, Kochi), Rev. Fr. Paul Parakkattel (Provincial, Muvattupuzha), WalterThelappilly (Provincial, Thrissur), Rev. Fr. Thomas Thekkel (Provincial Kozhikode), Rev. Fr. Sony Palathra (Vicar Provincial Trivandrum), Rev. Fr. Thomas

Chirayil (Councillor Hyderabad), Fr. Biju Naduthottiyil (Councillor Mysore), Fr. CyriacKochupura (Auditor, Trivandrum), Fr. Sebastian Thekkedathu, (General Councillor) etc., were the participants from India. North American Guide for the CMIs was released during the Renewal. About 96 CMIs were in attendance in the serene ambience of St. Meinrad Archabbey.

j) **Latin America:** Renewal was held at SVD Renewal Centre in Quito, Ecuador, during 3-6 July 2018. Among the twenty-six participants in the Renewal, missionaries from Peru, Ecuador, and Brazil had taken part. Five bishops, including the Apostolic Nuncio to Ecuador, addressed the CMI gathering. Fr. Seby Shan, Fr. Sony Sebastian Palathra, Fr. James Nedumparampil, Fr. Saju Chackalackal, Fr. John Elavathingal, Fr. Mathew Kurisummoottil, Bishop Eduardo Castillo Pin (Auxiliary Bishop), Fr. Paul Muriyath, Fr. Jose Kuriedath, Fr. George Vellaringattu and Fr. Joshi Puthussery, were the presenters. Along with Fr. Prior General, Provincials of Kochi and Muvattupuzha, and the Vicar Provincial of Thiruvananthapuram and Provincial Councillors from Bijnor and Muvattupuzha and the General Councillor for Evangelization and Pastoral Ministry joined the Renewal in Ecuador. Fr. Joshi Puthusserry and team organized the meet.

k) **Mysore**: The renewal program of the second batch from the province was held from August 8-11, 2018 along with the canonical visitation. In the inaugural session, Rev. Fr. Provincial welcomed the members and Rev. Fr. Prior General gave the orientation talk. Fr. Benny Nalkara, Fr. Thomas Thekkel, Fr. Gilson John, Fr. Shaji Kochuthara, Fr. Thomas Parayil and Mr. Johny M. K. presented the topics and the participants seriously involved in the discussions. On August 11, 2018, the province gathering was held followed by the meeting of superiors and heads of institutions.

l) **Renewal of College going Scholastics - ULSAH 2018**, was held on 10-12 August 2018 at Chavara Hills, Kakkanad. Seventy brothers from eight provinces attended the programme. In the inaugural session Fr. Joshy Cheruparambil, general formation coordinator, welcomed the gathering and Rev. Fr. Vicar General gave the orientation talk. There were four input sessions based on the topics of renewal programme by Fr. Biju Kootaplackal, Rev. Fr. Vicar General, Fr. Shinto Kanjiramattam and Fr. Jose Kuriyedath. Apart from these, there was a session on *Eucharistic Spirituality for our times*, by Fr. Rijo Payyappilly and a Sharing by Dr. Augustine Alanchery on *the expectation on the Scholastics*. Each session was followed by a panel discussion presided over by the scholastics and an open discussion.

m) **Australia:** Renewal and meeting of our members was held from September 10 -13, 2018 at Santa Teresa Spirituality Centre, Brisbane. His Grace Dr. Mark Coleridge, Archbishop of Brisbane, inaugurated the program with his inspiring message on Australian Mission and Rev. Fr. Prior General gave the orientation talk. Fr. Joseph Pullanappillil, Fr. Abraham Kunnatholy, Fr. Joshy Kaithakulangara, Fr. Emmanuel Ayankudy and Fr. Josekutty Vadakkel presented contextualized papers on various renewal themes. Mnsgr. Peter Meneely, Vicar General of Archdiocese of Brisbane gave an input on the perceptions on CMI from an Outsider's Perspective. The programme was organized by Fr. Johny Panamthottam (Co-ordinator General) guided by Rev. Fr. Antony Elamthottam (General Councillor for Finance & Agriculture) quite successfully. Twenty nine members participated in the programme.

n) **Africa:** The Pan African Meet and the CMI Renewal 2018 was held in Nairobi, Kenya from 17-20 September 2018. Rev. Fr. Prior General inaugurated the programme and gave the orientation talk. Fr. Christopher CMI (Kenya), Fr. Davis Thattil CMI (Councillor, Preshitha), Fr. Paul Moses Chackalackal (Madagascar), Fr. Saju Chackalackal CMI

(GC), Fr. Benny Karuvelil CMI (Namibia) Fr. Sebastian Chamathara (Provincial, Thiruvananthapuram), Fr. Jacob Achandy CMI (Kenya), Fr. Davis Varayilan CMI (Bijnor), Fr. Jose Mundadan (Ghana), Fr. Johny Purakkatu CMI (Bijnor) and Fr. Antochan Thunduparampil (Namibia) presented the papers on the themes of the Renewal. Msgr. John Obala (Bishop, Diocese of Ngong) gave an input on the perceptions on CMI from an Outsider's Perspective. The programme was well organized by Regional Superior, Kenya and Coordinator General, Africa - Fr. Johny Thachuparamban and his team guided by Rev. Fr. Saju Chakkalackal (General Councillor for Evangelization and Mission). 45 CMI members attended the programme.

o) **Madagascar:** The **CMI Renewal programme for the St. Therese De Lisieux Sub-Region Madagascar** was held at St. Chavara Seminary, Antsirabe from September 10-13, 2018. All the members of the sub-region attended the programme. Fr. Walter Thelappilly (Provincial, Thrissur), Fr. Davis Varayilan (Vicar Provincial, Bijnor) and Fr. Johny Purakkatu (Councillor for Finance, Bijnor) were present for the programme. Fr. Paul Moses (Mission Superior) and Fr. Chacko Thalakkottoor were the resource persons.

p) **St. Chavara Province, Bhavnagar:** Renewal was held from 03-06 October 2018 at Devdarsan CMI Provincial House, Bhavnagar. In the inaugural session Provincial, Fr. Emmanuel Kariyapurayidam welcomed the gathering and Rev. Fr. Prior General gave the orientation talk. Fr. Emmanuel Kariyapurayidam, Fr. Saju Chackalackal, Fr. Jacob Marangattu, Fr. Francis Aykaraparampil and Fr. Abraham Puthukulangara presented contextualized papers on various renewal themes. Mr. Nelson K. P., secretary to Major General, Naval Base, Porbandar gave an input on the perceptions on CMI from a layman's Perspective. Thirty Four

members participated in the programme and it was well organized by Provincial, Fr. Emmanuel Kariyapurayidam and his team.

q) **St. Xavier's Province, Rajkot** (09-11 October 2018) : Renewal was held at St. Xavier's Provincial house, Rajkot. The programme began with a welcome by Fr. Thomas Kolamkuzhy, Provincial and the orientation talk by Rev. Fr. Prior General. Fr. Francis Aykaraparampil, Fr. James Thayil (Jr), Fr. Saju Chackalackal, Fr. Francis Ozhakkal, Fr. Jacob Marangattu and Fr. Abraham Puthukulangara presented papers on the different themes of CMI Renewal 2018. Mr. Scaria Vembeny presented a paper on the perception of CMI from and outsider's perspective. Sixty three members participated in the renewal programme.

r) **St. John's Province, Bijnor:** Renewal was held from 17-20 October 2018 at St. John's Provincial House, Najibabad, Bijnor. The program was initiated with prayer session led by Fr. Thomas Kochumuttom. In the inaugural session Fr. Biju Vadakkel, Provincial welcomed the gathering and Rev. Fr. Prior General gave the orientation talk. Fr. Stephen Marottikudy, Fr. Saju Chackalackal, Fr. Mathew Kurisummoottil, Fr. Davis Varayilan and Sr. Jossy CMC presented the papers on the themes of the Renewal and Fr. Vincent Nellaiparambil from the diocese of Bijnor gave an input on the perceptions on CMI from an Outsider's Perspective. Bp. John Vadakkel, Bp. Gracian Mundadan and Rev. Fr. Prior General celebrated the holy Eucharistic Celebration on the programme days. The programme was well organized by the provincial Fr. Biju Vadakkel and his team through different committees. Sixty members participated in the programme.

s) **Nirmal Province, Jagdalpur:** Renewal was held from 24-27 October 2018 at Nirmal Sadan Provincial House, Jagdalpur. The programme began with the prayer session lead by Frs. Jojo Vaniyapurackal and Sebastian Mavunkel and in the inaugural session

Provincial, Fr. Josey Thamarassery welcomed the gathering and Rev. Fr. Prior General gave the inaugural address. Fr. Thomas Muppathinchira, Fr. Abraham Kannampala, Bp. Joseph Kollamparampil, Fr. Saju Chackalackal, Fr. Alexander Maramattam, Fr. Thomas Kollilolavil, Fr. Santhosh Kotheril, Fr. Saju Karukaparampil, Fr. Naiju Kalambukattu presented contextualized papers on various renewal themes. Mr. Bastia and Mr. Santhosh Jain gave inputs on the perceptions on CMI from outsider's Perspective. There was a panel discussion and the panel was Fr. Thomas Valavananickal, Fr. Biju Kocherinalpathil, Fr. Sebastian Mavunkel and Fr. Joy Chavarananickal. Fifty five members participated in the programme and it was well organized by Provincial, Fr. Josey Thamarassery and his team.

t) **Mar Thoma Province, Chanda**: Renewal was held from 07-10 November 2018 at Mar Thoma Provincial House, Bamni. In the inaugural session Provincial, Fr. Benny Mukalel welcomed the gathering and Rev. Fr. Prior General gave the orientation talk. Fr. Joy Pudussery, Fr. Tomy Chirapurath, Fr. Benny Mukalel, Fr. Varghese Vithayathil and Fr. Mathai Kulampalli presented contextualized papers on various renewal themes. Dr. T.K. Titus, retired English professor and College Principal gave an input on the perceptions on CMI from a layman's Perspective. Thirty Four members participated in the programme and it was well organized by Provincial, Fr. Benny Mukalel and his team.

u) **Marymatha Vice-Province, Hyderabad:** Renewal was held during 14-17 November 2018 at CMI Provincial house, Bellampally. The programme began with the welcome by Fr. Joshy Pazhukkathara, Provincial and the orientation talk by Rev. Fr. Prior General. Fr. Benny Mukalel, Fr. Varghese Vithayathil, Fr. Mathai Kulampally, Fr. Saju Chackalackal and Fr. Wilson Chakkiyath presented papers on different themes of CMI Renewal 2018. Mr. Joy Joseph Paramattam, a teacher

from the CMC school Mancherial, presented a paper on the perception of CMI from and outsider's perspective. Sixty three members participated in the renewal programme. Congratulations to Fr. Joshy Pazhukkathara, provincial and his team for organizing the programme.

v) **Renewal for members directly under the Prior General's House** (except major study houses), was held at Chavara Hills from 10 a.m. on 29 August to 4 p.m. on 31 August 2018.

The renewal programmes held in the Study Houses and extra sessions held in the provinces are not mentioned here. In general, the participation was very encouraging and the program was carried out effectively.

2. **African Study House**: Rev. Fr. Prior General in the presence of all the participants of the renewal program **blessed the newly constructed CMI Study House** building in Karen, Nairobi. This first Latin CMI House with 19 rooms will facilitate philosophical and theological studies in Nairobi. Congratulations to Rev. Fr. Provincial, Devamatha Province and Rev. Fr. Regional Superior, St. Thomas Region, Rev. Fr. George Kallookaran and Rev. Fr. Godfrey Muriithi Mwenda and other CMI members in the region for realizing this historic dream.

3. His Eminence **Cardinal Rainer Maria Woelki, Archbishop of Cologne,** visited CMI Prior General's House, Chavara Hills, Our Mother House and Chavara Pilgrim Centre, Mannanam with Dr. Rudolf Solzbacher and Mr. Nadim Karl Ammann from the Diocesan Office World Church / World Mission, Cologne. He was our special guest for the feast of Our Lady of Mount Carmel on 16 July 2018. A good number of CMIs from nearby houses were also present for the celebration. Aspirants from Thevara made the celebration colourful with their presence and melodious songs. The Cardinal and team stayed in Chavara Hills for three days and attended a cultural program hosted by Chavara Cultural Centre, Kochi on 17 July, 2018. The Cardinal and

team visited our motherhouse, St. Joseph's Monastery, offered Holy Mass in the chapel and prayed at the tomb of St. Kuriakose Elias Chavara, our beloved founder on 19 July 2018. On the way to Kozhikode, Cardinal visited Devamatha Provincial House, Thrissur.

4. **Christ deemed to be University Golden Jubilee Inauguration** was held on 14 July 2018. Nobel Laurate Shri Kailash Satyarthi was the chief guest. Mar Antony Kariyil presided over Eucharistic celebration and the inaugural function. Rev. Fr. George Edayadiyil, the Chancellor and the Rector inaugurated the function. Rev. Fr. Vicar General attended the Jubilee Eucharistic Celebration and public gathering. On July 21, the get together of the staff and alumni was held in connection with the jubilee. Rev. Fr. Prior General presided over the function and Rev. Fr. Rector inaugurated the event. Dr. Anil D Sahasrabudhe, AICTE Chairman was the chief guest and Hon'ble Minister Shri. Krishna Byre Gowda, an alumnus was the guest of honour. In connection with the jubilee a postal stamp was released. Congratulations to Christ University team for the well-organized events.

5. **Gathering of CMIs celebrating Golden Jubilee** of priestly ordination will be on 15, 16 and 17 January 2018 and first Profession will be on 22, 23 and 24 January 2018 at Chavara Hills, Kakkanad.

6. **Prior General's canonical visitation in Dharamaram College**, Bengaluru was held from 17 July to 6 August 2018. St. Mary's Bhavan, newly constructed residence for our members in St. Mary's farm campus, was blessed by Rev. Fr. Prior General on 29 July 2018. Rev. Fr. Rector, Fathers and Brothers from Dharmaram and the staff of St. Mary's attended the ceremony.

7. **CMI Higher Education Round Table** was held on August 4, 2018, at CMI Generalate, Chavara Hills, Kakkanad on August 4, 2018. It has

been a gathering of CMIs involved in Higher Education with a special focus on Soft Skills. Fr. Sebastian Thekkedathu, General Councillor for Education and Media led the prayer and welcomed the gathering. The major sessions were handled by Mr. Benny Kurian - corporate trainer, focusing on *Relationship building and solidarity in institutions;* Fr. Jose Kuriedath – veteran educationist and thinker, touching on *Practical aspects of Value Formation at the level of higher education* and Fr. Chilton George Fernandez – Director of Ashray, dealt with the *Issues among the youth and how counselling could be effective at higher education level to reach out to the students.* The Open Forum was moderated by Fr. Joseph Paikada from St Joseph's College, Devagiri who was recently nominated to the Syndicate of Calicut University. The current issues like difficulties in starting new self-financing courses, grant-in-aid, the appointment of staff in private colleges, proposed changes by the Central Government in higher education administration, UGC norms in conflict with state government policies, etc., were discussed during this session.

8. **CMI Pastors' Meet** - A workshop of CMI members involved in parish ministry with a focus on "Towards More Effective CMI Pastoral Outreach" was held at CMI Prior General's House, Chavara Hills, during 30 July to 2 August 2018, which was attended by sixty participants, consisting of five Vicar Provincials and Provincial Councillors of Evangelization and Pastoral Ministry and a number of parish priests and their associates. The programme was inaugurated by Fr. Varghese Vithayathil, Vicar General and General Councillor for Social Apostolate; Fr. Sebastian Thekkedathu and Fr. Antony Elamthottam, General Councillors, presided over the Eucharist and preached the homily. Resource persons: Fr. Joy Philip Kakkanattu CMI, Fr. Jose Chiramel from Mount Saint Thomas, Sr. Shubha CMC, Advocate Litto Palathingal, Fr. Varghese Perumayan from Ernakulam, Fr. Sony Palathra, and Fr.

Paulson Muthipeedika. They offered enlightening presentations on various themes closely associated with the ministries offered in the context of parishes. There were also three sharing sessions in which members shared their pastoral experiences highlighting best pastoral practices and group discussions along with an Open Forum to discuss how the pastoral ministry offered by CMIs could be made more effective. In the concluding session, Fr. James Katteth and Fr. Joy Arackal offered their impressions on the programme; Fr. Jose Kuriedath, Provincial of Sacred Heart Province, Kochi, offered a meaningful concluding address, and Fr. James Madathikandam made the vote of thanks. Fr. Saju Chackalackal, General Councillor for Evangelization and Pastoral Ministry, organized the workshop.

9. Rev. Fr. General began the canonical visitation at Carmel Vidya Bhavan, Pune on 12 August 2018.

10. **Flood News**: Heavy monsoon rain sank the Kuttanad region with water and made huge breaches in the outer bunds of paddy fields in July and subsequently in August. The church and other facilities were partially damaged by water; the adoration chapel was fully submerged. Our Fathers and CMC Sisters lived on the first floor of their respective buildings as the ground floor was filled with water, in the early stages of flood. Several regions of Kuttanad, especially Kainakary, the birthplace of our Holy Founder, and the nearby areas were the worst affected places. Houses were partially or fully destroyed by water. Thousands of people got displaced. Many poor families, who could not afford to move out, were still staying back and hundreds of thousands of people were sheltered in relief camps. Almost the entire cultivation was damaged by the flood. The damage done to the houses, livestock and vegetation would seriously affect the people around this area. Under the auspices of CEVA, Fr. Thomas Kallukalam and Fr. Thomas Irumpukuthiyil with

their team in Chavara Bhavan, Kainakari, have already reached out to the affected people in the locality. With the financial support of Christ University, Bangalore, we could distribute kits of food and other essential items to 274 families costing about Rs. 300,000 (Three lakhs) as immediate relief. Similarly, relief measures were carried out by the Provinces of Trivandrum, Kottayam and many dioceses. Yet, in the course of time, people in Kuttanad would need generous support from people of good will to resume their normal life and to make their own homes liveable.

11. **Rain wreaks havoc in Malabar and High Ranges too:** Districts of Kannur, Kozhikode, Wayanad, Malappuram, Idikki, Ernakulam, etc., were witnessing a trail of destruction in flooding and landslide following heavy rain. Many Families, especially Catholic and agricultural families were affected in the form of partial or complete damage of houses, loss of agricultural crops, water logging inside the houses, displacement due to water logging, scarcity of food and dress in rehabilitation camp etc. CMI St. Thomas Province already initiated the relief and rehabilitation work in Malabar. Kochi, Muvattupuzha and Kottayam provinces also had to intervene in alleviating the pains of flood disaster. We joined hands together with them in reaching out to the suffering people.

12. Fr. Saju Chackalackal (General Councillor for Evangelization and Pastoral Ministry) visited the mission stations in Ghana, Kenya and Botswana.

13. **Major Superior's Meet** was held on 26 and 27 September 2018 at Chavara Hills, Kakkanad.

14. **Meeting of the Councillors for Social Apostolate of South Indian Provinces** was held on 24 September 2018 at Chavara Hills, Kakkanad. The councillors from all eight south Indian provinces were

present for the meeting. The main agenda of the meeting was regarding the next phase of flood relief works.

15. **Consultation on CMI Constitution Retreat 2019**: An ad hoc consultation meeting on "CMI Constitution Retreat 2019," in preparation for the General Synaxis XXXVIII (2020), was held at CMI Prior General's House, Kakkanad, during 27-28 September 2018. Along with Fr. Prior General and the General Council, a few Provincials and Provincial Councillors, two former Prior Generals, a few retreat preachers and others participated in the consultation. Each invited member presented a schema for the proposed Constitution Retreat based upon which a detailed open discussion was held in order to arrive at a common thematic orientation and to identify the subthemes as well as the modality of conducting it in the Provinces.

16. **Formator's In-service training**: The gathering of aspirant rectors was held at Chavara Hills and eighteen rectors from different provinces participated in the gathering. The input sessions were given by Fr. Mathew Illathuparampil (St. Joseph's Pontifical Seminary Mangalapuzha), Fr. Zacharias Kariyilakulam OCD (St. Teresa's Monastery, Kannam Kunnath) and Fr. Joy Ureth CMI (LF Novitiate, Karukutty). Congratulations to Fr. Joshy Cheruparambil for organizing the programme.

17. Rev. Fr. Augustine Parackal (St. John's Province, Bijnor) who was admitted in hospital due to heart problems underwent **heart transplantation** on 16 September 2018 at Lissie Hospital, Ernakulam. The operation was successful and the doctors were very much positive about the entire process of treatment and satisfied with the results. Fr. Augustine responded well to the treatment and showed very good improvement. He was shifted to the room and started to take food. Due to the fear of infection visitors were not allowed. He was

subsequently shifted to a private apartment for recuperation and at present stays at Chavara Hills to convalesce. Let's all thank the Lord for the blessings he has showered on Fr. Augustine, the team of doctors and the congregation. Please continue to pray for him and also for the donor and his family.

18. **Mission Sunday**, 28 October 2018: We remembered and were thankful to the Lord for the great CMI missionaries and prayed for the CMI missions and missionaries all over the world.

19. Rev. Fr. Prior General with the general auditor Fr. Johny Edapulavan held the **Canonical Visitation at Samanvaya**, Rishikesh during 21-22 October 2018 and Samanvaya, Jagdalpur during 25-26 October 2018.

20. A meeting of the **Core Committee** constituted by the General Council to deliberate about the **CMI Constitution Retreat 2019** was held at CMI Prior General's House, Chavara Hills, Kakkanad, on Sunday, 14 October 2018 from 9 am to 4 pm. The following members participated in the meeting: (1) Fr. Jose Kuriedath (Provincial), (2) Fr. Thomas Thekkel (Provincial), (3) Fr. Joshy Pazhukkathara (Provincial), (4) Fr. Sony Palathra (Vicar Provincial), (5) Fr. Thomas Aykara (Former Prior General), (6) Fr. Thomas Kadankavil, (7) Fr. Thomas Kochumuttom, (8) Fr. George Edayadiyil, (9) Fr. James Thayil, (10) Fr. Saju Chackalackal (General Councillor and Convenor). Fr. Antony Elamthottam (General Councillor) and Fr. Joshy Cheruparambil (General Formation Coordinator) were invited to the meeting. Fr. Roy Palatty, a member of the Core Committee did not join the meeting as he was in the USA for his ministry. The Core Committee members deliberated on the thematic focus of the Constitution Retreat, themes to be covered during the retreat, modality of conducting the retreat, etc. The retreat in 2019 will be based on the CMI constitutions.

21. Christ University, celebrating Golden Jubilee year, organized a one-day **get together of the CMI alumni** on October 18, 2018 at the Engineering Faculty Campus at Kanminike, Mysore Road, Bengaluru. About 150 CMI priests took part in the celebration. Thanksgiving Mass was celebrated at 10:00 a.m. in the campus chapel with Rev. Fathers Sebastian Thekkedathu (former Principal), Varghese Vithayathil (Homilist), and George Edayadiyil (Chancellor, Rector of Dharmaram) as Chief Celebrants. At 11:00 a.m., a Jubilee Gathering was organized at Chavara Hall in Christ PU Residential College in which members right from 1969, the first batch of Christ College, introduced them and shared their unforgettable memories from the past. Cultural Evening happened at 5:30 p.m. in the auditorium (Block I) of the Engineering College. Rt. Rev. Dr. Antony Kariyil, Bishop of Mandya, the third Principal of Christ College, was the Chief Guest. Rev. Fr. Abraham Vettiyankal, Pro Vice-Chancellor and Mr. Jugnu Uberoi (Alumni President) also addressed the alumni. The cultural team from Christ Engineering Faculty, representatives of alumni Frs. Antony Urulianickal, Joby Mangalathukarot, Thomas Thundathil, Vipin Pullempally, etc., entertained the participants with their programmes. The memorable evening of retracing the memory lane of fifty years concluded with a fellowship meal.

22. **Summit on School Education – *CMI Commitment and Preparing for Future***, a two-day seminar cum workshop, was conducted at the Engineering Faculty campus of Christ University, Kanminike, Bengaluru from October 19 to 20, under the auspices of the General Department of Education. Rev. Fr. George Edayadiyil – Rector Dharmaram College, Rev. Fr. Thomas Chathamparampil- VC, Rev. Fr. Abraham Vettiyamkal – Pro VC, Rev. Fr. Thomas Mangara, Rev. Fr. Benny Alumkalkarot, and Rev. Fr. Antony Puthussery and the

supporting staff headed by Prof. Kennedy Andrews Thomas of CEDBEC office deserve our gratitude for the hospitality and logistics. The CMI educators present on the first day of the seminar were about 75 and on the second day were about 45 from all the 15 provinces of the congregation. The news about the sudden demise of Fr. Johnson Panachickal of Coimbatore Province came as a shock dampening the spirit of the participants and a requiem mass was offered to his memory on October 25, 2018, the second day. Rev. Fr. George Edayadiyil, Rector of Dharmaram College inaugurated the summit and Rev. Fr. Abraham Vettiyamkal, Pro-VC of Christ Deemed to be University was the guest of honour. Dr. Mario Vaz, Professor of Physiology at St John's medical College, insisted on a catholic education with a predominance of catholic staff and teachers with catholic ethos and Christian values, Dr. M. J. Xavier, Distinguished Professor of XIME and former IIM Director, spoke on reinventing ourselves and being open to Open School and Community College concepts. Dr. Balasubramanian G., former Director of CBSE Academics, spoke of School Leadership Challenges, Paul Machado, Principal of Campion School Mumbai, spoke on School Leadership – Governance and Challenges, Vinayak Sudhakar, Development and Recognition Manager, South India IBO, spoke on the alternative provided by IB, the Geneva-based school education, Dr. Senthil Kumaran, Chief Confluencer and Co-Founder of The Learners Confluence, treated the topic of School Leadership: Governance and Challenges, Ms. Manju Sapru and Ms. Vinita Shah, Counsellors from Parivarthan Counselling, Training and Research Centre, addressed the participants on the topic of Building Psychosocial Competence in Leaders, Dr. Sangeetha Saxena, Co-Founder of Enfold Proactive Health Trust focused on the fact that human beings are born to be good and values are so important in our lives, Dr. Ali Khwaja, Chairman of Banjara

Academy, spoke about the new generation who are digital natives unlike us who are digital migrants. The seminar concluded with a grateful note of gratitude to all who helped in making it very pleasant and beneficial to the participants.

23. A **two days summit of CMI Social Apostolate** was held at St. Joseph's Academy, Ghaziabad, on October 23 and 24 in which forty five members, CMI and non-CMI participated from all over India. Rev. Fr. Varghese Vithayathil , Vicar General, gave the welcome address. Fr. Paul Moonjely, the director of CARITAS India, inaugurated the summit and gave the keynote address. The input sessions were guided by Fathers Joe Arimpoor SDB, George Mathew SDB, Mr. Antony Gregory, president of CEVA, Mr. Joselyn A. Martin and Mr. Xavier Thomas, senior officer UNICEF. Sincere thanks to Fr. Sunny Vettikuzhichalil, Director, Christ College, Ghaziabad, Fr. George Kachappilly, the Superior, Sanjo Bhavan, Ghaziabad and the members of Sanjo Bhavan for their hospitality. The Rev. Sisters of the convents in Ghaziabad deserve our sincere thanks for accommodating the Rev. Sisters who participated in the summit. The valedictory meeting was presided over by Rev. Fr. Biju Vadakel, the Provincial of St. John's Province, Bijnor. Hearty congratulations to Fathers Varghese Kokkadan and Shaji Elamthuruthy for organizing the summit excellently well.

24. **Finance Councillors and auditors meet** was held from 30 October 9.00 am to 31 October 2018, 4.00 pm at Poornodaya Bhopal.

25. CMI Mission Year commenced from October 1st 2018. The whole month of October was dedicated to pray for our missionaries world over.

26. **College going brothers' meet - North Indian Provinces:** 03-04 November 2018, was held at Poornodaya Training Centre, Bhopal.

27. **Social Apostolate Summit** was held from November 19, 7.30 am to November 20, 4.00 pm at Christ Deemed to be University, Bangalore. The session was meant mainly for the CMIs and Non-CMIs of South Indian provinces and regions, Diocesan Fathers and other NGOs from South India and CEVA project partners, especially of South India.

28. 56 deacons from our congregation are preparing for the priestly ordination and their **Pre-Ordination Course** was conducted at CSR Pariyaram from 1 to 20 November 2018.

29. Rev. Fr. Prior General reached Chavara Hills, after the visit to North India for canonical visitations and after participating in the CMI Renewal programmes in all the provinces, on November 19, 2018.

30. **Flood Relief and Rehabilitation:** November-December issue of the Social Apostolate Newsletter was published on November 11, 2018. It covered the Flood Relief and Rehabilitation efforts of the CMI congregation so far. The amount spent so far and as reported totaled Rs. 5,105,314. And the efforts are ongoing!

31. Rev. Fr. Prior General with the general auditor Fr. Johny Edapulavan did his Canonical Visitation at Samanvaya, Bhopal during 28-29 October 2018.

32. A meeting of the finance councillors and auditors was held at Poornodaya Bhopal on 30 and 31 October 2018. Frs. Antony Elamthottam CMI, General Councillor for finance and agriculture and Johny Edapulavan, General auditor steered the programmes. There were four input sessions. They were Church's position on finance management, by Fr. Wilson MSFS, Tax related issues in various forms which we are facing today by Mr. Bhagavan Agarwal, Systematic accounting and auditing in our house and institutions, by Fr. Jose Pariyadan CMI and

accountability and transparency in religious life by Fr. Ray Warren OMI. Twenty six members were present for the meeting.

33. **Utsah 2018**, Scholstics' Meet and Renewal Programme (North Indian Provinces) - The programme was held at Poornodaya , Patel Nagar, Bhopal on 3 and 4 November 2018, Saturday and Sunday. Nineteen scholastics that pursue college studies were present. Rev. Fr. Vicar General animated the programme and Fr. Formation Coordinator organized the programme. Rev. Fr. Peter Kochalumkal CMI, the Rector of the Samanyaya Theological College, welcomed the gathering and Rev. Fr. Vicar General gave the orientation and the message. Fathers Benny Thettayil CMI (CMI Spirituality relevant for our times), Fr. Peter Kochalumkal CMI (CMI vocation to a loving community) and Rev. Fr. Ray Warren OMI (Prospects and challenges of young pastors for our changing society), Rev. Fr. Vicar General (Listening to the cry of the poor) and Rev. Fr. Paulson Muthupedika CMI, the Vicar Provincial of Bhopal Province (CMI Mission today: The Challenges and prospects of Evangelization) presented papers. There were also fruitful group discussions.

34. A two days summit of CMI Social Apostolate was held at Christ University Bangalore on November 19-20. About 75 CMI and Non - CMI delegates participated. Rev. Fr. Varghese Vithayathil CMI, the Vicar General, gave the welcome address. Rev. Fr. George Edayadiyil, Rector of Dharmaram College the Chancellor of Christ University gave the keynote address. The inaugural session was presided over by Professor Antony Gregory, the president of CEVA. Rev. Fr. Austin Kalapura, the Vice President of CEVA gave the vote of thanks. The input sessions were guided by Rev. Fr. George Mathew SDB on Skill Development, Professor Victor Paul on Project Cycle Management, Mr. Harsh Jaitly on NGO Working Environment, Mr Ranjit Kumar Singh on CSR

Funding Opportunities for NGO, Mr. Vittala Rap on Financial Management of NGO and Mr. Mahendra Rajaram on Disaster Management. The Valedictory meeting was presided over by Rev. Fr. Thomas Chathamparampil, the Vice Chancellor. Sincere thanks to Rev. Fr. Chathamparampil, the CSA team led by Professor Victor Paul for their warm hospitality. Rev. Fathers Varghese Kokkadan and Shaji Elamthuruty, the Secretaries of CEVA, and their team organized the summit.

35. Fresher's Meet - first year aspirants meet was held at Chavara Hills on Wednesday 21 November 2018. 102 aspirants from 7 provinces attended with Fr. Linson Thengolaparambil CMI of Coimbatore, Fr. Siby Pulickal CMI of Calicut, Fr. Seljo Veliyannookkaran CMI of Thrissur, Fr. Jose Vadakkepurathan CMI of Kochi, Fr Arun Vallavassery CMI of Kottayam, and Fr John Pallithuruthel CMI of Trivandrum and four Regents. Rev. Fr. Prior General celebrated the Holy Eucharist with the Rectors of Aspirants and preached the homily. Rev. Fr. Sebastian Thekkedathu, Rev.Fr. Antony Elamthottam, and Rev. Fr. Johny Edapulavan shared their experiences.

36. The Regents meet and renewal programme was held at Chavara Hills during 27-29 November 2018. 37 Regents from 13 provinces participated in the meet and in the inaugural session Rev. Fr. Antony Elamthottam CMI welcomed the gathering and Rev. Fr. Sebastian Thekkedathu CMI gave a message. Rev. Fr. Jose Kuriyedath CMI, Fr. Joy Ureth, Fr. Varghese Kokkadan took different sessions on the themes for the Renewal and Fr. Paul Muriyath from Ecuador Mission shared the mission experiences and clarified the doubts.

37. Rev. Fr. Varghese Vithayathil, Vicar General did the canonical visitation at Vinayalaya, Mission Novitiate, Bhanpuri on 29 and 30 October 2018. Rev. Fr. Vicar General and Frs. Sebastian Thekkedathu and Antony

Elamthottam, General Councillors visited Darsana Philosophate, Wardha.

38. We have 55 deacons preparing for the priestly ordination and their retreat and preparations for the ordination commenced on 15 November 2018 at CSR Pariyaram.

39. Seventy One Novices made their first profession and had their vestition on 8 December 2018. Let's thank God for them and remember them in our prayers.

40. **50 Years of CMI Presence in Madhya Pradesh, Saint Paul Province, Bhopal**: Golden Jubilee celebrations of CMI Presence in Madhya Pradesh, which began in Sagar mission, were conducted at Poornodaya, Bhopal, by the CMI Saint Paul Province, Bhopal. During 27-29 November 2018, a three-day National Seminar on Evangelization was organized with the focus on "Sharing the Message of Jesus Christ: Missiological Trajectories for India Today" in which around one hundred and fifty delegates participated. Fr. Justin Akkara CMI, Provincial of Saint Paul Province, welcomed the dignitaries and the delegates of the national seminar; Mar James Athikalam MST, Bishop of Sagar, delivered the Inaugural Address and His Excellency Chacko Thottumarickal SVD, offered the Keynote Address. Paper presentations during the national seminar focused more on the development of CMI mission in Madhya Pradesh as well as on the responsibility to take evangelization to newer heights. Accordingly, there were also sessions in which sharing of missionary experiences from a few representative missionaries from different fields was also held. These sharing offered an opportunity to look for positive alternatives in missionary outreach in contemporary times. During the Concluding Session on 29 November 2018, His Grace Leo Cornelio SVD, Archbishop of Bhopal, delivered the Concluding Address, which was followed by a message by Mar Vijay Anand

Nedumpuram CMI. Fr. Paul Achandy CMI, Prior General, presided over the Concluding Session. Later, in the evening, conclusion of the Golden Jubilee celebrations was marked with the solemn celebration of Holy Eucharist presided over by His Grace Leo Cornelio SVD; Fr. Paul Achandy and Fr. Justin Akkara, along with many other priests, concelebrated. These concluding celebrations were held at Saint Paul School, Anand Nagar, Bhopal, in which representatives from various religious congregations, dioceses, and a number of lay persons participated.

41. **International Conference** on *Chavarul* and *Amoris Laetitia* at Dharmaram, Bangalore. In the context of 150th anniversary celebrations of Saint Kuriakose Elias Chavara's Oru Nalla Appante Chavarul (Testament of a Loving Father), Chavara Central Secretariat, in collaboration with the Centre for Study and Research on Saint Chavara at Dharmaram Vidya Kshetram, Bangalore, had arranged for a serious and scientific study of the Chavarul in relation to Amoris Laetitia, Post-Synodal Exhortation of Pope Francis on Family, during 22-25 November 2018. One hundred and twenty participants joined the conference, which included members from both the CMI and CMC Congregations; fifteen delegates came from outside India, and most of them presented their studies on both the Chavarul and Amoris Laetitia. His Beatitude Moran Mor Baselios Cardinal Cleemis Catholicos was the Chief Guest of the Inaugural Session in which Fr. Paul Achandy CMI, Prior General, presided over; Mother Sibi CMC, Superior General of CMC Congregation delivered a message based on the Chavarul and its contemporary relevance. Fr. George Edayadiyil, Rector of Dharmaram College, Fr. Kurian Kachappilly, President of DVK, and Fr. Saju Chackalackal, Director of Chavara Central Secretariat also spoke during the Inaugural Session. Students of DVK joined the inaugural

session and the keynote address given by Fr. James Keenan SJ from Boston College, USA. In all there were thirty-six scientific papers presented in the conference apart from six poster presentations. Students of Dharmaram College and Jnanodaya also exhibited forty posters based on forty paragraphs of the Chavarul. Fr. Paul Achandy CMI, Prior General, delivered the Concluding Address underlining the necessity of addressing the contingencies faced by the families in the contemporary times, especially taking inspiration from Saint Kuriakose Elias Chavara, who offered a positive approach towards the upbringing of children as well as cultivation of a disciplined and God-fearing life in the families. He also thanked the organizing team of the conference consisting of Fr. Saju Chackalackal (Director, Chavara Central Secretariat), Fr. Shaji Kochuthara (Dean, Faculty of Theology), and Fr. Benny Nalkara (Director, Centre for the Study and Research on Saint Chavara) for initiating a serious but concerned and concerted discussion on family based on the insights of the *Chavarul* and *Amoris Laetitia*.

42. CMI Mission Year is observed from 1 October 2018 to 31 October 2019, especially following the call of Pope Francis to celebrate an Extraordinary Mission Month during October 2019. In this context, Dharmaram College, Bangalore, the Major Study House of the CMI Congregation, inaugurated its CMI Mission Year celebrations on 29 October 2018 with the lighting of the lamp by Fr. George Edayadiyil CMI, Rector, Fr. Saju Chackalackal CMI, General Councillor for Evangelization and Pastoral Ministry, and one of the Scholastics. It was followed by a prayer service; soon after the reading from the Gospel, Fr. Saju Chackalackal shared his reflections on the CMI Missions, especially with a focus on the missions carried out in contemporary times. He highlighted the thrust of the last General Synaxis for global missions and invited the young Scholastics to get prepared for the missions across

the globe, as the whole Catholic Church is looking to Indian Church for more missionaries.

43. **Accolades, Achievements**

Fr. George Pittappilly who as director of Renewable Energy Centre, Mithradham received Kerala state Renewable Award 2017 under NGO category and *Certificate of Appreciation* for the valuable contribution in conducting *Suryamitra skill development Programme* from National Institute of Solar Energy, MNRE, Govt. of India during the Year 2016-17.

Fr. Alexander Paikada who won the KCBC Media Award 2018.

Fr. Paul Poovathingal who won the Thrissur Archdiocese Media Award 2018.

Fr. Johny Chirackal for publishing his book *KudumbangalkkoruPadeyam (Malayalam).*

Fr. Tenny Parakka who was elected as the president of CRI, Kalyan region.

Fr. Davis Panadan for his book ***Legal Method: A Handbook for Law Students and Law Faculties*** which is the seventh book in the Christ Academy Institute of Law (CAIL) series, published by MPP House, Bengaluru.

Fr.Varghese Paul Panengadan for his new book titled ***Oru Thapasante pathamudrakal*** on Fr. Amathus.

Fr.Shinto Puthumattathil for his book ***Revelation as an Interpersonal Dialogue between God and Human Beings: A Comparative study of the Theology of Revelation according to Karl Rahner and the Second Vatican Council with a Selective Reception Analysis*** published from Dharmaram Publications.

Fr. Joy P. T. of Christ College, Irinjalakuda, who was conferred by the Kerala Sports Council G.V. Raja best physical education teacher award (College level).

Fr. Lijo Brahmakulam, Principal, Christ Academy, CBSE, Begur, for the best principal award from National Education and Human Resource Development Organization, Mumbai for outstanding performance by students in All India Swatch Bharath Art competition held in 2017-18.

Fr. Kuncheria Pathil for his new book ***Pope Francis and His Vision of the Church*** published from Dharmaram publications on 2 August 2018.

Fr. Roy Kannanchira for his new book ***Prepancha Manasam***, a collection of 354 essays for special occasions which he published in Chocolate (A supplement of Deepika daily for Children).

Fr. Roby Kannanchira for being nominated to the Peace Commission of International Association for Religious Freedom (IARF) a UN Peace organization and attending its first meeting in Washington DC in July on the Palestine – Israel Peace discussion

Fr. Joy Vattolly for successfully defending his thesis titled Intervention Strategies for HIV/AIDS Infected Women in Kerala: An Appraisal of Models of Social Inclusion and Social Capital from The Gandhigram Rural Institute: Deemed to be University, under the guidance of Dr. K. Velumani.

Fr. Gilson Nedumaruthamchalil for his book *Anudhina Vachanapragoshanam Vyathyastha Kazhchapadil* (Homiletics) from Pavanatma Publishers Pvt. Ltd, Kozhikode.

Fr. Babu Thattil for his book *Njan Aparajitha* (Novel) from Blue Eyes Publishers, Palakkad.

44. Happenings ***(Evangelization and Pastoral Ministry)***

CMI Retreat Preachers' Meet: Get-together of CMI retreat preachers during 21-25 January 2019, at CSR, Pariyaram.

CMI Mission Year: 1 October 2018 – 31 October 2019.

CMI Mission Congress: Friday, 27 September 2019 – Tuesday, 1 October 2019.

45. **Gathering of Jubilarians: Get together and Golden Jubilee celebration** of priestly ordination will be held on 15, 16 and 17 January 2019 and of **the first Profession** will be on 22, 23 and 24 January 2019 at Chavara Hills, Kakkanad.

Get together and Silver Jubilee celebration of priestly ordination will be held on 18, 19 and 20 January 2019 and of **the first profession** will be on 01, 02, and 03 February 2019 at Chavara Hills, Kakkanad.

ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ വാർത്തകൾ

ചാവറ സംസ്കൃതി പുരസ്ക്കാരം എം.ടി.ക്കു സമ്മാനിച്ചു

നവോത്ഥാനത്തിന് അടിസ്ഥാനം മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെ കണ്ടെത്തുകയെന്നതാണെന്ന് പ്രൊഫ. എം. കെ. സാനു. എറണാകുളം ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിന്റെ ചാവറ സംസ്കൃതി പുരസ്ക്കാരം എം.ടി. വാസുദേവൻ നായർക്കു നൽകിയ ശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ജാതിമത ചിന്തകൾക്കൊണ്ട് സമൂഹം പിറകോട്ടുപോവുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സമൂഹത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളെന്ത്, ബാധ്യതകളെന്ത് എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞാണ് ഓരോ മനുഷ്യനും ജീവിക്കേണ്ടതെന്ന് എം. ടി. വാസുദേവൻ നായർ പറഞ്ഞു. യുദ്ധം ചെയ്ത് രാജ്യങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കുന്നതിനേക്കാൾ വലുതാണ് ജനങ്ങളുടെ മനസ്സ് കീഴടക്കി ആധിപത്യം നേടുന്നതെന്ന് സ്പാനിഷ് രാജ്ഞിയോട് ഒരു വൃദ്ധൻ ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളില്ലാത്തവർക്കും സമൂഹത്തിൽ ഉയർന്നുവരാനുള്ള അവസരമൊരുക്കിയവരാണ് വിശുദ്ധ ചാവറയച്ചനെപ്പോലുള്ളവരെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 77,777 രൂപയും ഫലകവും പ്രശസ്തിപത്രവും ഉൾപ്പെടുന്നതാണ് പുരസ്ക്കാരം.

സി.എം.ഐ. സഭ വിദ്യാഭ്യാസ മാധ്യമവിഭാഗം ജനറൽ കൗൺസിലർ ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ തെക്കേടത്ത് അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ആർട്ടിസ്റ്റ് നമ്പൂതിരി, സംവിധായകൻ രഞ്ജിത്ത്, ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ ഡയറക്ടർ ഫാ.റോബി കണ്ണൻചിറ, ഫാ. അനിൽ ഫിലിപ്പ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. ചാവറയച്ചന്റെ നാടകങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തിനായി രേഖാചിത്രങ്ങളൊരുക്കിയ ആർട്ടിസ്റ്റ് നമ്പൂതിരി, ഇടയനാടകങ്ങളുടെ കയ്യെഴുത്തു പ്രതി ശേഖരിച്ച ഫാ. തോമസ് പന്തപ്ലാക്കൽ എന്നിവരെ ആദരിച്ചു.

എച്ച്ഐവി ബാധിതരെ അവഗണിക്കുന്ന പരാതികളിൽ നടപടിയെടുക്കുമെന്നു മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ ചെയർമാൻ

എച്ച്ഐവി ബാധിതരെ ഒറ്റപ്പെടുത്തുകയും അവരുടെ അവകാശങ്ങൾ ഹനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പരാതികൾ സംസ്ഥാന മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടാൽ ഇടപെടുമെന്നു ചെയർമാൻ ജസ്റ്റീസ് ആന്റണി ഡൊമിനിക് പറഞ്ഞു. ലോക എയ്ഡ്സ് ദിനാചരണത്തോടനുബന്ധിച്ചു ചാവറ ഇൻസ്പയർ ചാരിറ്റബിൾ സൊസൈറ്റി ആരംഭിക്കുന്ന സംസ്ഥാനതല ബോധവത്കരണ പരിപാടികളുടെ ഉദ്ഘാടനം എറണാകുളം ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിൽ നിർവഹിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.എച്ച്ഐവി ബാധിതരെ, പ്രത്യേകിച്ചു കുട്ടികളെ അവഗണിക്കുന്ന പ്രവണത സമൂഹം തിരുത്തണം. തെറ്റിദ്ധാരണകളുടെ പേരിൽ അവരൊത്തുള്ള സമ്പർക്കം ഒഴിവാക്കുന്നത് അനീതിയും മനുഷ്യത്വരഹിതവുമാണ്. പ്രത്യേക പരിഗണനയും കരുതലും അർഹിക്കുന്നവരാണ് എച്ച്ഐവി ബാധിതരായ കുട്ടികൾ. അവരെ സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരകളിലേക്കു കൈപിടിച്ചുയർത്തണം. എച്ച്ഐവി ബാധിതരായ കുട്ടികളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി ചാവറ ഇൻസ്പയർ നടപ്പാക്കുന്ന പദ്ധതികൾ കേരളത്തിനു മാതൃകയാണെന്നും ജസ്റ്റീസ് ആന്റണി ഡൊമിനിക് പറഞ്ഞു. സ്ക്കൂൾ കോളേജ് ക്യാമ്പസുകളിൽ ആരംഭിക്കുന്ന ***ഒഴിവാക്കിയവരെ, സമൂഹം ഉൾക്കൊള്ളുക***യെന്ന ബോധ വൽക്കരണ

പരിപാടിക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു. ***സേ നോ എച്ച്.ഐ.വി, സേ യെസ് ടു ചിൽഡ്രൻ ലിവിംഗ് വിത്ത് എച്ച്.ഐ. വി.*** യെന്നതാണ് മുദ്രാവാക്യം. പ്രശസ്ത സിനിമ സീരിയൽ നടനും മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തകനുമായ കുമരകം രഘുനാഥ് മുഖ്യാതിഥിയായിരുന്നു. ബേബി മറൈൻ ഇന്ററർനാഷണൽ മാനേജിംഗ് പാർട്ണർ രൂപ ജോർജ്ജ്, യൂത്ത് ഐക്കൺ മാളു ഷെയ്ക്ക, ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ, ജിജോ പാലത്തിങ്കൽ, സിസ്റ്റർ ചൈതന്യ, ജോൺസൺ സി. എബ്രഹാം, പ്രദീപ് ചന്ദ്രൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായുള്ള സ്ക്കോളർഷിപ്പ് വിതരണവും നടത്തി.

ലോക എയിഡ്സ് ദിനാചരണവും സംസ്ഥാനതല ഇൻക്ലൂഡിംഗ് ദി എക്സ്ക്ലൂഡഡ് ക്യാംപയിനും മനുഷ്യാവകാശ കമ്മീഷൻ ചെയർമാൻ ജസ്റ്റിസ് ആന്റണി ഡൊമനിക് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു. പ്രദീപ് ചന്ദ്രൻ, ജിജോ പാലത്തിങ്കൽ, ജോൺസൺ സി. എബ്രഹാം, രൂപ ജോർജ്ജ്, കുമരകം രഘുനാഥ്, മാളു ഷെയ്ക, സിസ്റ്റർ ചൈതന്യ സി.എം.സി., ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം. ഐ. എന്നിവർ സമീപം.

1855 –56 ൽ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് എഴുതിയ ഇടയനാടകങ്ങൾ – സെമിനാർ

ഭാരതീയ നാടകവേദിയിലെ ആദ്യരചനയായ 1855 –56 കാലത്ത് വിശുദ്ധ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ് ചാവറ എഴുതിയ ഇടയനാടകങ്ങൾ 2014–ൽ കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഭാഷാ നാടകവേദിയിലെ ആദ്യരചനയെന്ന നിലയിൽ നാടകഗവേഷകർക്കും, 19–ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യകാലത്തെ മലയാളഗദ്യപദ്യശൈലിയുടെ നേർക്കാഴ്ച ഈ രചനകളിൽ ലഭ്യമാണെന്നതുകൊണ്ട് ഭാഷാശാസ്ത്രഗവേഷകർക്കും ഒരു പോലെ ഈ ഗ്രന്ഥം ഉപകരിക്കുമെന്ന അക്കാദമിയുടെ പ്രസാധകകുറിപ്പ് സാക്ഷിക്കുന്നു.

തൃശ്ശൂർ വൈ. എം.സി.യിൽ നടന്ന സെമിനാർ കേരള മുൻ ചീഫ് സെക്രട്ടറി **ഡോ. ഡി. ബാബു പോൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു** മുൻ ഡി.ജി.പി ശ്രീ. അലക്സാണ്ടർ ജേക്കബ്, മുൻ എം. പി. ശ്രീമതി. സാവിത്രി ലക്ഷ്മണൻ, ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ, ഫാ. അനിൽ ഫിലിപ്പ്, ഡോ. ബിന്ദു എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. ഇടയനാടകങ്ങൾ രണ്ടാം പതിപ്പ് പ്രകാശനം ഡോ. ഡി. ബാബു പോൾ അലക്സാണ്ടർ ജേക്കബിന് നൽകി നിർവ്വഹിച്ചു.

ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിലെ മാധ്യമസ്വാതന്ത്ര്യ ചിന്തകൾ - സെമിനാർ

മാധ്യമങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടെയാണ് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്, മാധ്യമ സ്വാതന്ത്രത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷിയാണ് ഗൗരിലങ്കേഷ് എന്ന് പ്രൊഫ. എം. കെ. സാനു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ, കേരള മീഡിയ അക്കാദമി, ആർ. ടി. ഐ. കേരള ഫെഡറേഷൻ എന്നിവയുടെ സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ച **ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിലെ മാധ്യമസ്വാതന്ത്ര്യചിന്തകൾ** എന്ന വിഷയത്തിൽ നടത്തിയ സെമിനാർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

മാധ്യമങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്ക് നൽകുന്ന വാഗ്ദാനം നിറവേറ്റപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. വിമർശിക്കുവാൻ ജനങ്ങൾക്ക് അവകാശമുണ്ട്. സ്വയം നിയന്ത്രണമാണ് മാധ്യമങ്ങൾക്ക് വേണ്ടതെന്നും ബാഹ്യനിയന്ത്രണമല്ലായെന്നും മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തിയ സെബാസ്റ്റ്യൻ പോൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ സി. എം.ഐ. അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. കൊലചെയ്യപ്പെട്ട ഗൗരി ലങ്കേഷിന്റെ ഛായാചിത്രം പ്രൊഫ. എം. കെ. സാനു, കേരള മീഡിയ അക്കാദമിക്ക് കൈമാറി. ആർട്ടിസ്റ്റ് നന്ദനാണ് ചിത്രം വരച്ചത്. കേരള മീഡിയ അക്കാദമി ഡയറക്ടർ ഡോ. എം. ശങ്കർ, ജേർണിലിസം ലക്ചറർ ഹേമലത മേനോൻ, അഡ്വ. ഡി. ബി. ബിനു, ജോളി പവേലിൽ എന്നിവർ പങ്കെടുത്തു.

കൊലചെയ്യപ്പെട്ട ഗൗരിലങ്കേഷിന്റെ ഛായാചിത്രം ഡോ. എം. ശങ്കറിന് പ്രൊഫ. എം. കെ. സാനു കൈമാറുന്നു. ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ, ഡോ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പോൾ, അഡ്വ. ഡി. ബി. ബിനു, ഹേമലത മേനോൻ എന്നിവർ സമീപം.

മനുഷ്യാവകാശസംരക്ഷണ പ്രവർത്തനം ഈകാലഘട്ടത്തിൽ അനിവാര്യം: ജസ്റ്റിസ് ആന്റണി ഡൊമനിക്

മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ അനിവാര്യതയാണെന്ന് മനുഷ്യാവകാശകമ്മീഷൻ ചെയർമാൻ ജസ്റ്റിസ് ആന്റണി ഡൊമനിക് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിന്റെയും ഹ്യൂമൻ റൈറ്റ്സ് ഫൗണ്ടേഷൻസിന്റെയും സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ നടന്ന മനുഷ്യാവകാശദിനാചരണവും സെമിനാറും ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. എച്ച്.

ആർ. എഫ്. നാഷണൽ ചെയർമാൻ കെ. യു. ഇബ്രാഹിം അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. മനുഷ്യാവകാശപ്രവർത്തകരും മനുഷ്യാവകാശം സംരക്ഷിക്കുന്നവരായിരിക്കണം, ഭരണഘടനയുടെ അന്തസത്ത മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തയ്യാറാവണമെന്ന് മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തിയ മുൻ ദേശീയ മനുഷ്യാവകാശകമ്മീഷൻ ആക്ടിംഗ് ചെയർമാൻ ജസ്റ്റിസ് സിറിയക് ജോസഫ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഹ്യൂമൻ റൈറ്റ് സ്റ്റുഡൻസ് ക്ലബിന്റെ ഉദ്ഘാടനം ജസ്റ്റിസ് സി. എൻ. രാമചന്ദ്രൻ നായർ എറണാകുളം ലോ കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥിനി പാർവ്വതിക്ക് നൽകി നിർവഹിച്ചു. സംസ്ഥാന മനുഷ്യാവകാശകമ്മീഷൻ അംഗം പി. മോഹനദാസ് വിശിഷ്ട അതിഥിയായിരുന്നു. ഗിന്നസ് ലോക റിക്കോർഡ് ജേതാവ് ഡോ. ഷാഹുൽ ഹമീദ്, കെവിന്റെ കഥ അവതരിപ്പിച്ച മനോരമ ന്യൂസ് പ്രൊഡ്യൂസർ അഭിലാഷ് ജോൺ, കെ. ഈ. സ്ക്കൂൾ മാന്നാനം ഡോ. ജെയിംസ് മുല്ലശ്ശേരി, ക്രൈംബ്രാഞ്ച് പോലീസ് സൂപ്രണ്ട് കെ. എസ്. ഉദയഭാനു, കൊച്ചി സിറ്റി അസിസ്റ്റന്റ് കമ്മീഷണർ കെ. ലാൽജി, പ്രളയത്തിൽ സഹായിച്ച മത്സ്യ തൊഴിലാളികൾ എന്നിവരെ ആദരിച്ചു. ഡോ. പി. സി. അച്ചൻകുഞ്ഞ്, ശ്രീ. കുമരകം രഘുനാഥ് ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ, ടി. പി. മോഹനൻ, ആർ. രഘൂത്തമൻ നായർ, ജോർജ്ജ് ജോസഫ്, ആലപ്പി അഷ്റഫ്, രതീഷ് മാരാത്ത്, ഡോ. എ. കെ. മറിയാമ്മ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ

ചാവറ മൂവി സർക്കിളിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ അന്താരാഷ്ട്ര സമാധാനദിന (International Peace Day) ത്തോടനുബന്ധിച്ച് സെപ്റ്റംബർ 15, 29 തീയതികളിൽ *സ്റ്റീവൻ സ്പിൽബർഗിന്റെ* എക്കാലത്തെയും മികച്ച സിനിമ **ഷിൻഡ്‌ലേഴ്സ് ലിസ്റ്റ്**, *ദി ഇൻസൾട്ട്* പ്രദർശിപ്പിച്ചു. രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം നടക്കുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട യഹൂദ ജനതയെ, ഓസ്കാർ ഷിൻഡ്‌ലർ

എന്ന ജർമ്മൻ കാരൻ മോചിപ്പിക്കാൻ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങളാണ് സിനിമയിലൂടെ ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. സമകാലിക സാഹചര്യത്തിൽ ചരിത്രം ആവർത്തിക്കപ്പെടാം എന്ന ഒരുഓർമ്മപ്പെടുത്തലുകൂടി യാണി ചിത്രം. മികച്ച ചിത്രം, സംവിധായകൻ എന്നിങ്ങനെ ഏഴ് ഓസ്കാർ ബഹുമതികളുൾപ്പെടെ നിരവധി പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭി ച്ചിട്ടുള്ള ചിത്രത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം മുന്നേകാൽ മണിക്കൂറാണ്. ചിത്രം പുറത്തിറങ്ങിയതിന്റെ 25-ാം വർഷം കൂടിയാണിത്.

സിയാദ് സൌറി സംവിധാനം ചെയ്ത *ദി ഇൻസൾട്ട്* ഒരു ലെബനീസ് ചിത്രം ആദ്യമായാണ് ഓസ്കാർ നോമിനേഷന് വരുന്നത്. ഒരു ലെബനീസ് പൗരനും പലസ്തീൻ അഭയാർത്ഥിയും തമ്മിൽ വൈകാരിക ആശയവിനിമയം നടക്കുമ്പോൾ അത് അന്തർദ്ദേശിയ ശ്രദ്ധ നേടുന്നതും പിന്നീട് സമാധാനത്തിൽ തീരു ന്നതുമാണ് ഇതിവൃത്തം.

ചാവറ മൂവി സർക്കിൾ ഫിലിം സൊസൈറ്റിയും അലി യോൺസ് ഫ്രാൻസ്സും സംയുക്തമായി ഒക്ടോബർ 26 മുതൽ 28വരെ ഫ്രഞ്ച് ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ സംഘടിപ്പിക്കുച്ചു. ഒക്ടോ ബർ 26ന് അലിയോൺസ് ഫ്രാൻസൈസ് ഡയറക്ടർ ഫ്രാൻസെ ഗേഷ്യൻ ഫെസ്റ്റിവൽ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. തുടർന്ന യൂത്ത് കാൻ ഫെസ്റ്റിവലിൽ 2 പുരസ്ക്കാരങ്ങൾ നേടിയിട്ടുള്ള ഇമ്മാനുവൽ ഫിൻഗൽ സംവിധാനം ചെയ്ത **വൊയേജസ്** പ്രദർശിപ്പിച്ചു. 5.30ന് 27ന് ആനിമേഷൻ ചിത്രമായ **പെർസ്പോളിസ്** പ്രദർശിപ്പിച്ചു. സംവിധാനം മാർജെൻ സത്രപി. 28ന് ആനി ഫോണ്ടയ്ൻ സംവി ധാനം ചെയ്ത **കോകോ ബിഫോർ ചാനൽ** പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

പി.എ. ബക്കർ അനുസ്മരണവും ചലച്ചിത്രപ്രദർശനവും

ചാവറ മൂവി സർക്കിളിന്റെയും പി.എ. ബക്കർ ഫൗണ്ടേഷന്റെയും ആഭിമുഖ്യത്തിൽ പി. എ. ബക്കർ അനുസ്മരണവും ബക്കർ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലും നവംബർ 24, 28 തീയ്യതികളിൽ സംഘടിപ്പിച്ചു. 24 ന് പി.എ. ബക്കർ തിരക്കഥയെഴുതി സംവിധാനം നിർവ്വഹിച്ച 1976-ൽ പുറത്തു വന്ന മലയാളചലച്ചിത്രം **മണിമുഴക്കം** പ്രദർശിപ്പിച്ചു. സാറ

തോമസിന്റെ മുറിപാടുകൾ എന്ന ചെറുകഥയെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ചിത്രം നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. മലയാളചലച്ചിത്രത്തിനുള്ള ദേശീയ പുരസ്ക്കാരവും 1976ലെ മികച്ച ചിത്രത്തിനുള്ള സംസ്ഥാന ചലച്ചിത്ര പുരസ്ക്കാരവും കരസ്ഥമാക്കി. ശ്രീനിവാസന്റെ ആദ്യ ചിത്രം കൂടിയാണിത്. നവംബർ 28ന് ബക്കർ അനുസ്മരണസമ്മേളനം ഡോ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പോൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു . എൻ.വേണുഗോപാൽ, കെ. എൽ. മോഹനവർമ്മ, ഗ്രേസി ബാബു ജേക്കബ്, മുഹമ്മദ് ബാപ്പു എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. തുടർന്ന് ബക്കർ സംവിധാനം ചെയ്ത *ചാരം* എന്ന സിനിമ പ്രദർശിപ്പിച്ചു.

ജീവിതത്തിൽ എല്ലാവരും അഭിനയിച്ചിട്ടുള്ളവരാണെന്നും അഭിനയപഠനം കലാവാസന പരിപോഷിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, വ്യക്തിയുടെ സ്വഭാവരൂപീകരണത്തിൽ നിർണ്ണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്ന് പ്രേക്ഷകരെ പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒറ്റയാൾ നാടകങ്ങളിലൂടെ ശ്രദ്ധേയനായ സുനിൽകുമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ സംഘടിപ്പിച്ച സിനിമ അഭിനയശില്പശാല ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടർ ഫാ. അനിൽ ഫിലിപ്പ് സി.എം.ഐ. അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. സുനിൽകുമാർ, പ്രജിത്ത് എസ്. നായർ എന്നിവർ ക്ലാസ് നയിച്ചു. എല്ലാ മാസവും ഇതിന്റെ തുടർച്ചയിൽ അഭിനയശില്പശാല നടത്തുന്നു.

ദേശീയ ഐക്യദിനാചരണം നടത്തി

ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരസേനാനിയും ആഭ്യന്തരമന്ത്രിയുമായിരുന്ന, ഉരുക്കുമനുഷ്യൻ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സർദാർ വല്ലഭായ് പട്ടേലിന്റെ ജന്മദിനം ദേശീയ ഐക്യദിനമായി ആചരിച്ചു. എറണാകുളം ജംഗ്ഷൻ റെയിൽവെ, ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ, കരിത്തല സെന്റ് ജോസഫ്സ് സ്ക്കൂൾ എന്നിവയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ച ദേശീയ ഐക്യദിനറാലി സ്റ്റേഷൻ മാനേജരും ഡയറക്ടറുമായ ആർ. ഹരികൃഷ്ണൻ IRTS ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഐക്യത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ അവബോധം സൃഷ്ടിക്കുവാനും സമഗ്രവികസനത്തിന് അവസരമൊരുക്കുവാനും ഈ ദിനാചരണം സാധിക്കട്ടെയെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. തുടർന്ന് ഐക്യദാർഢ്യപ്രതിഞ്ജ

ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു. ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം.ഐ., റാലി ഫ്ളാഗ് ഓഫ് ചെയ്തു. കെ. പി. ബി. പണിക്കർ, ഹെഡ്മിസ്ട്രസ് സിസ്റ്റർ ആൻസി റോസ്, സിസ്റ്റർ ജിൻസി , ജോൺസൺ സി. എബ്രഹാം, സിസ്റ്റർ റോസ് പോൾ, റെയിൽവെ സർക്കിൾ ഇൻസ്പെക്ടർ ഗിരീഷ്, അസിസ്റ്റന്റ് സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ ടി. തോമസ്, എച്ച്. എസി. സുരേഷ്, സി. ഡി. അനിൽകുമാർ എന്നിവർ നേതൃത്വം നൽകി. വിദ്യാർത്ഥികളെയും പൊതുജനങ്ങളെയും പങ്കെടുപ്പിച്ചു കൊണ്ടുള്ള റാലി റെയിൽവെ സ്റ്റേഷൻ പ്ലാറ്റ് ഫോം വഴി ഏരിയ മാനേജർ ഓഫീസിനു മുന്നിൽ സമാപിച്ചു.

ലോകടൂറിസം ദിനാചരണം

വിനോദസഞ്ചാരമേഖലയിൽ കൂടുതൽ മുന്നേറ്റങ്ങൾ കേരളത്തിലുണ്ടാകുമെന്നും അതിലൂടെ പ്രളയക്കെടുതിയെ അതിജീവിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നും എറണാകുളം റെയിൽവെസ്റ്റേഷൻ ഡയറക്ടറും ഏരിയ മാനേജരുമായ ആർ. ഹരികൃഷ്ണൻ (IRTS) അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചാവറ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മാനേജ്മെന്റ് ആന്റ് മീഡിയ സ്റ്റഡീസ് സംഘടിപ്പിച്ച ലോകടൂറിസം ദിനാചരണം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ടൂറിസംദിനാചരണത്തോടനുബന്ധിച്ച് നടത്തിയ ഡിബേറ്റ്, ക്വിസ്സ്, ഫോട്ടോഗ്രാഫി, ക്യാപ്ഷൻ എഴുത്ത് മത്സരങ്ങളിൽ വിജയിച്ചവർക്ക് ഹരികൃഷ്ണൻ ആർ. സമ്മാനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്തു. ജിജോ പാലത്തിങ്കൽ, പ്രൊഫ. ആൻസി ഈപ്പൻ, ശ്വേത ദേവരാജൻ, ടിയ മനോജ്, രജീന്ദ്രൻ എം. ആർ, ജോ ഫിലിപ്പ്, നിഷ കെ.എസ്., സീന ജോൺ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

എറണാകുളം റെയിൽവെ ഗ്രീനിംഗ് പ്രൊജക്ട് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു

ഗാന്ധിജയന്തി ദിനത്തിൽ എറണാകുളം സൗത്ത് റെയിൽവെ സ്റ്റേഷൻ മുതൽ നോർത്ത് സ്റ്റേഷൻ വരെ പൂച്ചെടികൾ വളർത്തി ഹരിതമാക്കുന്ന ഗ്രീനിംഗ് പ്രൊജക്ട് സ്റ്റേഷൻ ഡയറക്ടരും, ഏരിയമാനേജരുമായ ആർ. ഹരികൃഷ്ണൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. സ്വച്ഛതാ ഹി സേവയുടെ ഭാഗമായി പരിസ്ഥിതി സൗഹൃദമാക്കുക

വഴി പരിസരശുചീകരണം ലക്ഷ്യമിടുന്ന പദ്ധതിക്ക് പൊതുസമൂഹത്തിന്റെ പിന്തുണ അനിവാര്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ചാവറ കൾച്ചറൽസെന്റർ, ചാവറ ഫാമിലി വെൽഫെയർ സെന്ററിന്റെ ഭാഗമായ ചാവറ മാട്രിമണി ഡോട്ട്കോം, സേക്രട്ട് ഹാർട്ട് കോളേജ് എൻ.എസ്. എസ്., യൂണിറ്റ് അൽ-അമീൻ ട്രസ്റ്റ്, കാരിക്കാമുറി റസിഡൻസ് അസോസിയേഷൻ എന്നിവയുടെ സഹകരണത്തോടെയാണ് റെയിൽവെ ഗ്രീനിംഗ് പ്രൊജക്ട് നടപ്പാക്കുന്നത്. ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം.ഐ. അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. ഡോ. രമ്യ രാമചന്ദ്രൻ, ജോൺസൺ സി. എബ്രഹാം, കെ.എച്ച്. ഷഫീക്ക്, ജിജോ പാലത്തിങ്കൽ, റെയിൽവെ ചീഫ് ഹെൽത്ത് ഇൻസ്പെക്ടർ കെ.എസ്. സജി, കെ.വി. പണിക്കർ, സിസിലി ഡിസിൽവ, റെയിൽവെ മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ നസ്രിൻ വലുഗോത്തി, സി.ഡി. അനിൽകുമാർ, കൃഷ്ണകുമാർ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. വിവിധ കോളേജ് എൻ.എസ്.എസ്. യൂണിറ്റുകളിൽ നിന്നെത്തിയ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഗാന്ധി സ്മൃതി യാത്ര നടത്തിയാണ് പരിപാടിക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചത്. . ബോഗൺവില്ല, അരളി എന്നീ ചെടികളാണ് 2 കിലോമീറ്റർ ദൂരത്തിൽ നട്ടുപിടിപ്പിക്കുന്നത്.

വിവരങ്ങൾ എങ്ങനെ വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കാമെന്നാണ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ ചിന്തിക്കുന്നത്: വിൻസെൻ എം. പോൾ

വിവരാവകാശനിയമം പ്രബലമായതോടെ എങ്ങനെ വിവരങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്താതിരിക്കാം എന്നാണ് ഉദ്യോഗസ്ഥർ ചിന്തിക്കുന്നതെന്ന് മുഖ്യവിവരാവകാശ കമ്മീണഷണർ വിൻസെൻ എം. പോൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്റർ, ആർ.ടി.ഐ കേരള ഫെഡറേഷൻ, ആന്റി കറപ്ഷൻ പീപ്പിൾസ് മൂവ്മെന്റ്, സെന്റ് തെരേസാസ് കോളേജ് സോഷ്യോളജി വിഭാഗം, കൺസ്യൂമർ വിജിലൻസ് സെന്റർ എന്നിവയുടെ സംയുക്താഭിമുഖ്യത്തിൽ **വിവരാവകാശനിയമം പ്രതീക്ഷകളും വെല്ലുവിളികളും** എന്ന വിഷയത്തിൽ നടത്തിയ സെമിനാർ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു

അദ്ദേഹം. 30 ദിവസത്തിനകം എന്നത് എത്രയും വേഗം കൊടുക്കണമെന്നതാണ്. സി.ബി.ഐ.യെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സി.ബി.ഐ.യിൽ നടക്കുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വിവരാവകാശനിയമപരിധിയിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കുന്നത് ശരിയല്ലായെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അഡ്വ. ഡി. ബി. ബിനു മോഡറേറ്ററായിരുന്നു. തുടർന്ന് നടന്ന സംവാദത്തിൽ ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ സി. എം. ഐ., ഡോ. എസ്. ഡി. സിങ്ങ്, അഡ്വ. എം. ആർ. രാജേന്ദ്രൻ നായർ, ശ്രീ. എ. അയ്യപ്പൻ നായർ, ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ നായർ, ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

വിവരാവകാശനിയമ സെമിനാർ മുഖ്യ വിവരാവകാശ കമ്മീഷണർ വിൻസെൻ എം. പോൾ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു. ഉണ്ണികൃഷ്ണൻ, എ. അയ്യപ്പൻ നായർ, അഡ്വ.എം.ആർ.രാജേന്ദ്രൻ നായർ, ഡോ. രാധാകൃഷ്ണൻ നായർ, ഡോ. എസ്. ഡി. സിങ്ങ്, ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം.ഐ. എന്നിവർ സമീപം.

ചാവറ കേരളപിറവി ദിനാചരണം

കൊച്ചി : ചാവറ കൾച്ചറൽ സെന്ററിൽ - ചാവറ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മാനേജ്മെന്റ് ആന്റ് മീഡിയ സ്റ്റഡീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരള പിറവിദിനാഘോഷം നടത്തി. അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടർ ഫാ. അനിൽഫിലിപ്പ് സി. എം. ഐ. ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ സി.എം.ഐ. സന്ദേശം നൽകി. ജിജോ പാലത്തിങ്കൽ, കിഷോർ ജലീൽ, പ്രൊഫ. ആൻസി ഈപ്പൻ, ടിയ മനോജ്, രജീന്ദ്രൻ എം. ആർ, ജോ ഫിലിപ്പ്, ശ്വേത ദേവരാജൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ലളിതഗാനം, സംഘഗാനം, കേരള ശ്രീമാൻ, മലയാളി മങ്ക മത്സരങ്ങൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. കേരള ശ്രീമാനായി റോഷൻ റോബി, മലയാളി മങ്കയായി ഒലിവിയ ഓൾവിൻ, മികച്ച കേരള ജോഡിയായി അതുൽ ആന്റണി, നിമ്മി അന്ന വത്സൻ എന്നിവരെ തെരഞ്ഞെടുത്തു.

ചാവറയിൽ കേക്ക് മിക്സിംഗ്

ചാവറ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് മാനേജ്മെന്റ് ആന്റ് മീഡിയ സ്റ്റഡീസ്, ഹോട്ടൽ മാനേജ്മെന്റ് വിഭാഗത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽകേക്ക് മിക്സിംഗ് നടത്തി. ഫാ. റോബി കണ്ണൻചിറ CMI. അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. കൊച്ചി കോർപ്പറേഷൻ സെക്രട്ടറി എ. എസ്. അനൂജ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. സിനിമാതാരം കൈലാഷ് മുഖ്യാതിഥിയായിരുന്നു. ഫാ. മാത്യു വെമ്പേനി CMI, ഫാ. ഓസ്റ്റിൻ കളപ്പുര CMI, ഫാ. അനിൽ ഫിലിപ്പ് CMI ടാജ് ഹോട്ടൽ മുൻ എച്ച്. ആർ. ഡയറക്ടർ പോൾസൺ സേവ്യർ, ഫ്രഞ്ച് അലിയോൺസ് ഡയറക്ടർ ഫ്രാൻസൊ ഗേഷ്യൻ ട്രൈസ്റ്റാർ ഗ്രൂപ്പ് ചീഫ് എക്സിക്യൂട്ടീവ് ഓഫീസർ ജോളി ജോസഫ് എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

പ്രവിശ്യാവാർത്തകൾ

I PROFESSION AND VESTITION AT CHAVARA DHAM, BUDNI

A good gathering including Fr. Varghese Vithayathil, Vicar General of CMI Congregation, all north Indian CMI Provincials, Fr. Joshy Cheruparambil CMI, General formation coordinator and novice masters and distinguished delegates, fathers, sisters and brothers from all nearby mission stations along with the beloved parents of the 9 novices at Chavara Dham, Budni witnessed a very impressive religious ceremony of I Profession and Vestition of the first batch of the new CMI Inter province novitiate on December 8, 2018 at Chavara Dham. The programme began with a blessing of the novices in the chapel by the Chavara Dham novitiate team lead by Fr. Sany, the novice master.

The novices marched in a prayerful atmosphere to the portico where they venerated the Bible and relic of St. Chavara and moved to the chapel in procession led by the novice master carrying the Bible. They were followed by the parents and

the faithful and the celebrants and the main celebrant, Fr. Varghese Vithayathil CMI, carrying the relic of St. Chavara. After the Chavara Song, they entered the chapel, where their parents prayed over them imposing their hands on their head, which was an emotional heart touching scene offering their beloved son at the feet of Jesus Christ for the service of God and His people. Most of them had their eyes wet, and the choir sang a fitting song to create the right ambience.

Fr. Justin Akkara CMI, Provincial of St. Paul Province, Bhopal delivered the introductory speech and welcomed all who were present. At the beginning of the ceremony Fr. Varghese Vithayathil also shortly briefed the ritualistic ceremony and told the gathering there were 73 CMI novices officially professing the same day including two of them in Kenya. Fr. Dr. James M.L., Manager of St. Paul's School Bhopal delivered the homily stressing on the art of living for others. He beautifully contextualized the meaning of vine and its branches as given in the Bible to show the Master-Disciple relationship in the modern times.

Fr. Varghese Vithayathil blessed the religious dress – the cassock which the brothers were holding in their hands and they put on it. After enquiring their desire, determination and destination, all of them came to the alter one by one and publicly professed their vows and handed over the document of profession to their respective provincials. They were given the Bible, copy of CMI constitutions and a Benedictine cross, by the Vicar General of the congregation. During the prostration, which symbolically presents their death to the world and rising with Jesus, about 45 priests who were concelebrating extended their hands over them and prayed for them to be anointed by the gifts of the Holy Spirit. The Mass continued with the offertory procession.

Earlier Fr. George Kulangara CMI, Rector of Darsana Philosophate, Wardha, and Fr. Joshy Cheruparambil, General Formation Coordinator had guided them during their 40 days retreat. Frs. Joby Pulickan, Brothers from Samanvaya, and Sr. Grace OSF, sang melodiously songs to make the ceremony all the more devotional and impressive. Fr. Nijo Palatty CMI was guiding and giving the commentary to make the programme meaningful to everyone present. Bro. Amal Joe Thadathil, proposed vote of thanks on behalf of the Chavara Dham family. Fr. Joshy Cheruparambil, General Formation Coordinator, felicitated them with a flower after the final blessing of the Mass.

Fr. Sany Kannampuzha CMI

Carmelites of Mary Immaculate
ANNOUNCEMENT OF DISMISSALS AND DISPENSATIONS

Dear Fathers and Brothers,

The following list offers information on members from our CMI family who were dismissed and those who have already received dispensation from their religious vows or/and the obligations connected with sacred Ordination for a period of last five years (2014-2018). In the case of dispensations, some of the cases are more than two decades old and the process came to an end only recently. In these instances, communicating with the offices at the Vatican Curia, which is a tedious task, was carried out by Fr. Cherian Thunduparampil, our Procurator General in Rome, and the Congregation is immensely grateful to him for this strategic assistance. As the following members have left our CMI family, let us keep them in our prayers that they will continue to experience God's love and mercy all through their lives.

Dismissals

1. Fr. Lijo Karakkadu of Saint Joseph's Province, Thiruvananthapuram, was dismissed (*ipso iure dimissus*) from the Carmelites of Mary Immaculate in accordance with CMI Constitutions Article 148 and Canons 497 and 511 of the Code of Canons of the Eastern Churches (GCA 31/08/2014, dated 6 June 2014).

2. Fr. John Jose (Johnson) Areeckal of Sacred Heart Province, Kochi, was dismissed (*ipso iure dimissus*) from the Carmelites of Mary Immaculate in accordance with CMI Constitutions Article 148 and Canons 497 and 511 of the Code of Canons of the Eastern Churches (GCA 36/301/2015, dated 11 September 2015).

3. Fr. Jisho John Pynadath of Sacred Heart Province, Kochi, was dismissed (*ipso iure dimissus*) from the Carmelites of Mary Immaculate in accordance with CMI Constitutions Article 148 and Canons 497 and 511 of the Code of Canons of the Eastern Churches (GCA 81/793/2017, dated 14 July 2017).

4. Fr. Joseph Vellappillil of Saint Xavier's Province, Rajkot, was dismissed (*ipso iure dimissus*) from the Carmelites of Mary Immaculate in accordance with CMI Constitutions Article 148 and Canons 497 and 511 of the Code of Canons of the Eastern Churches (GCA 111/1197/2018, dated 27 October 2018).

Dispensations

1. Franklin Jacob Panoor of Carmel Province, Muvattupuzha, has received an indult of departure from the Carmelites of Mary Immaculate (Prot No. 618/2014, dated 3 April 2014) in accordance with CMI Constitutions Article 145 and Canon 549 §2,1° of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/404/2014, dated 14 April 2014).

2. Lijoy Pottokkaran of Mary Matha Vice-Province, Bellampalli (Hyderabad), has received an indult of departure from the Carmelites of Mary Immaculate (Prot No. 0087/2015, dated 18 January 2015) in accordance with CMI Constitutions Article 145 and Canon 549 §2,1° of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/223/2015, dated 25 February 2015).

3. Jithin Palatty of Mary Matha Vice-Province, Bellampalli (Hyderabad), has received an indult of departure from the Carmelites of Mary Immaculate (Prot No. 1940/2015, dated 27 September 2015) in accordance with CMI Constitutions Article 145 and Canon 549 §2,1° of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/775/2015, dated 3 October 2015).

4. Fr. Joshy Joseph Chanikuzhi of Sacred Heart Province, Kochi, has been granted dispensation *iuxta petitia* "from all priestly obligations, including celibacy" (Prot No. 448/2014 – 52119, dated 5 September 2015) in accordance with CMI Constitutions Article 145 and Canons 725 735 of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/525C/2015, dated 25 May 2015).

5. Joshy Xavier of Saint Xavier's Province, Rajkot, has received an indult of departure from the Carmelites of Mary Immaculate (Prot No. 0169/2016, dated 5 February 2016) in accordance with CMI Constitutions Article 145 and Canon 549 §2,1° of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/98/2016, dated 9 February 2016).
6. Jithin Jose Ambattu of Carmel Province, Muvattupuzha, has received an indult of departure from the Carmelites of Mary Immaculate (Prot No. 0222/2016, dated 13 February 2016) in accordance with CMI Constitutions Article 145 and Canon 549 §2,1° of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/142/2016, dated 19 February 2016).
7. Bibin Sebastian Thekkumkattil of Carmel Province, Muvattupuzha, has received an indult of departure from the Carmelites of Mary Immaculate (Prot No. 0223/2016, dated 13 February 2016) in accordance with CMI Constitutions Article 145 and Canon 549 §2,1° of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/143/2016, dated 19 February 2016).
8. Godly Tharakan of Preshitha Province, Coimbatore, has received an indult of departure from the Carmelites of Mary Immaculate (Prot No. 0909/2016, dated 22 June 2016) in accordance with CMI Constitutions Article 145 and Canon 549 §2,1° of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/437/2016, dated 28 June 2016).
9. Sijil Stephen Njezhuvinkal of Sacred Heart Province, Kochi, has received an indult of departure from the Carmelites of Mary Immaculate (Prot No. 1558/2016, dated 6 October 2016) in accordance with CMI Constitutions Article 145 and Canon 549 §2,1° of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/574/2016, dated 20 October 2016).

10. Josmy Manuel Kachira of Saint Xavier's Province, Rajkot, has received an indult of departure from the Carmelites of Mary Immaculate (Prot No. 2151/2017, dated 8 December 2017) in accordance with CMI Constitutions Article 145 and Canon 549 §2,1° of the Code of Canons of the Eastern Churches (GCA 89/903/2017, dated 2 November 2017).

11. Fr. Niby Kannai Itteera of Devamatha Province, Thrissur, has received an indult of departure from the Carmelites of Mary Immaculate (issued by the Congregation for Oriental Churches by its decree Prot. N. 35/2001, dated 22 December 2017) and has been incardinated to the Diocese of Covington in the USA (GCA 89/906, dated 2 November 2017).

12. Fr. Francis P. U. Puthenkudy of Saint Mar Thoma Province, Chanda, has received rescript dispensing him from "sacred celibacy and from all the obligations connected with sacred Ordination" (Prot No. 20164619/S, dated 21 March 2017) in accordance with Canon 394 of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/369/2017, dated 4 May 2017).

13. Fr. Mathew Pulickal of Carmel Province, Muvattupuzha, has received rescript dispensing him from "sacred celibacy and from all the obligations connected with sacred Ordination" (Prot No. 20164594/S, dated 21 March 2017) in accordance with Canon 394 of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/370/2017, dated 4 May 2017).

14. Fr. Antony Chirayil of Saint Joseph's Province, Thiruvananthapuram, has received rescript dispensing him from "sacred celibacy and from all the obligations connected with sacred Ordination" (Prot No. 20123399/S, dated 31 January 2017) in accordance with Canon 394 of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/385/2017, dated 10 May 2017).

15. Fr. Noble (Thomas) Sebastian Kizhakkekara of Saint Xavier's Province, Rajkot, has received rescript dispensing him from "sacred celibacy and from all the obligations connected with sacred Ordination" (Prot No. 20164618/S, dated 21 March 2017) in accordance with Canon 394 of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/458/2017, dated 7 July 2017).

16. Fr. James Thennana of Carmel Province, Muvattupuzha, has received rescript dispensing him from "sacred celibacy and from all the obligations connected with sacred Ordination" (Prot. No. 20164617/S, dated 13 June 2017) in accordance with Canon 394 of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/499a/2017, dated 20 August 2017).

17. Fr. Joseph Parippallil of Saint Paul's Province, Mysore, has received rescript dispensing him from "sacred celibacy and from all the obligations connected with sacred Ordination" (Prot No. 20171721/S, dated 11 July 2017) in accordance with Canon 394 of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/582/2017, dated 30 October 2017).

18. Fr. Joseph Pallineerackal of Saint Joseph Province, Kottayam, has received rescript dispensing him from "sacred celibacy and from all the obligations connected with sacred Ordination" (Prot No. 20172176/S, dated 4 August 2017) in accordance with Canon 394 of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/603/2017, dated 9 November 2017).

19. Fr. Jose Joseph Parackattu of Mar Thoma Province, Chanda, has received rescript dispensing him from "sacred celibacy and from all the obligations connected with sacred Ordination" (Prot. No. 20164616/S, dated 12 September 2018) in accordance with Canon 394 of the Code of Canons of the Eastern Churches (PG/464/2018, dated 23 November 2018).

Fr. Paul Achandy CMI
Prior General

Book Review

1. HISTORY OF DHARMARAM COLLEGE

A LIVING LEGACY OF INTERNAL FORMATION
1957-2017

Those who want a copy Please contact:

Dharmaram Publications, Dharmaram College,
Dharmaram College, P.O. ,
Bengaluru - 560029, Karnataka,
fthonippara@gmail.com
9480582973

2. VICARIATE APOSTOLIC OF VERAPOLY AND THE ST THOMAS CHRISTIANS IN 1867

Kuriakose Elias Chavara Unworthy of Episcopate?

A book by Msgr. Pasul Pallath.
A must in all CMI Houses.
Special price is Rs. 150, including postage.

Please contact : Dharmaram Publications, Dharmaram College,
Dharmaram College, P.O.
Bengaluru - 560029, Karnataka
fthonippara@gmail.com
9480582973

1. HISTORY OF DHARMARAM COLLEGE
A LIVING LEGACY OF INTERNAL FORMATION
1957-2017

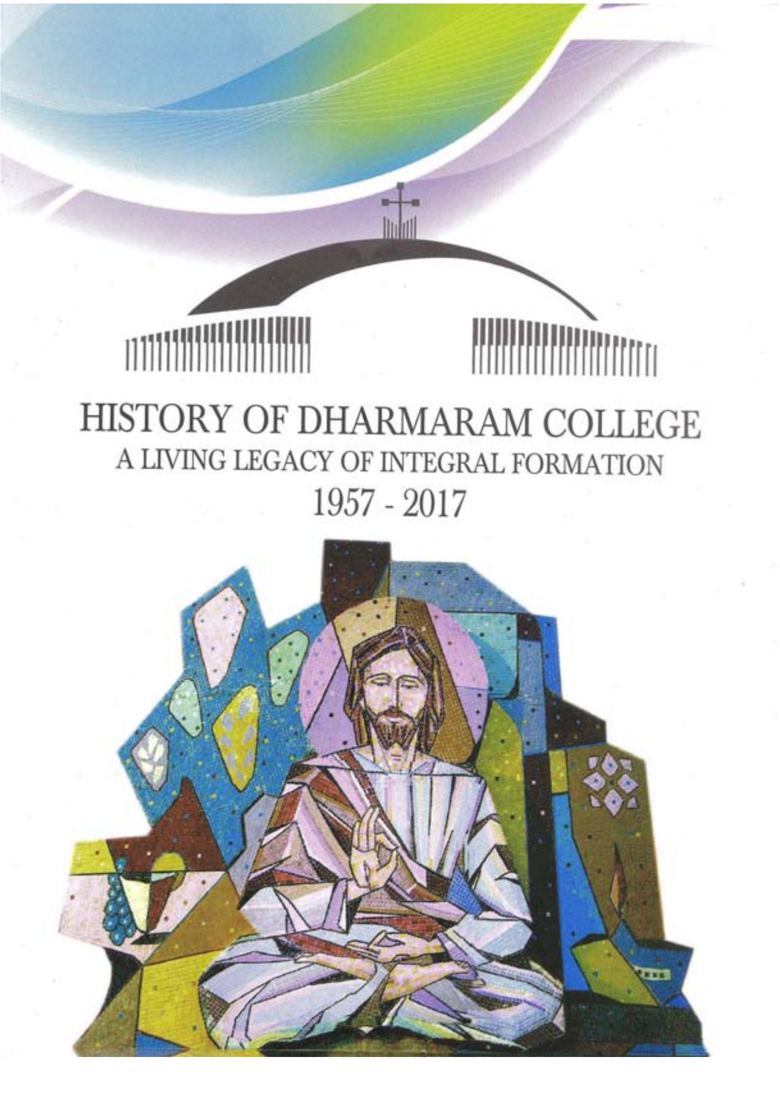

2. VICARIATE APOSTOLIC OF VERAPOLY AND THE ST THOMAS CHRISTIANS IN 1867

Kuriakose Elias Chavara Unworthy of Episcopate?

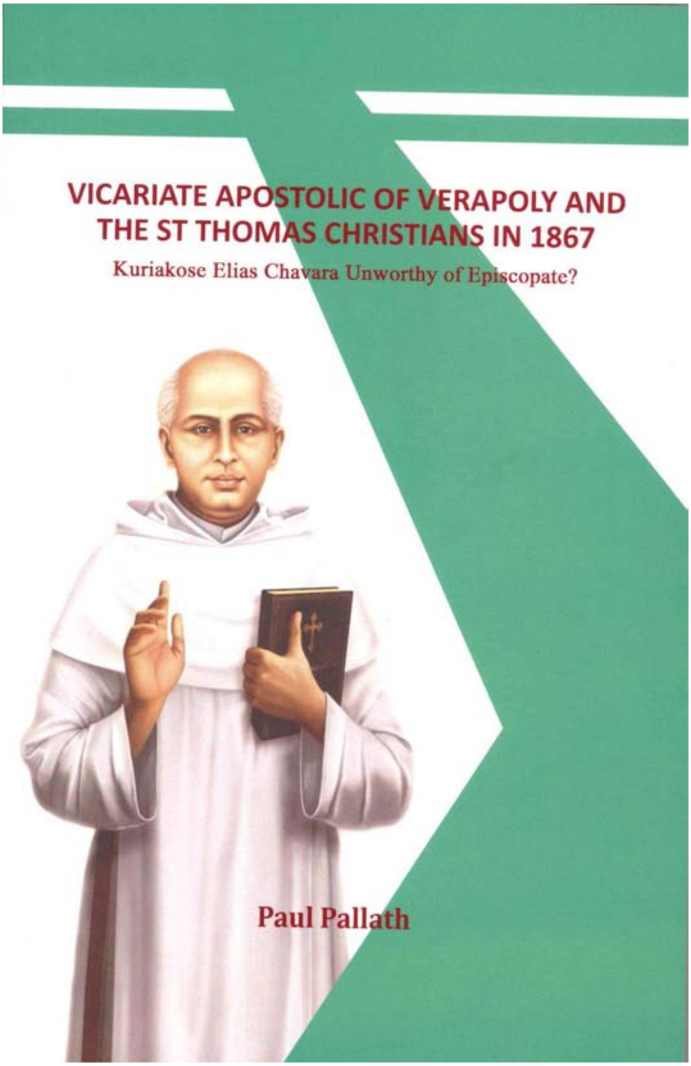

PUBLICATION ANNOUNCEMENT
Pallikkutam Publications brings out its first book in the series Creative Living:
CONDEMNED TO BE CREATIVE
by Varghese Panthalookaran CMI
Ability to think in a creative manner is essential for definitive success in one's life and career. Some are born with those skills; but anybody can nurture them by regular practice. Here is a book that helps cultivate attitudes, values and skills required for creative thinking. It also provides a multitude of techniques to master it. A must read for teachers, students, institution leaders and everyone who would like to develop their creative thinking skills!
The book is comprehensive in delineating various aspects of human creativity.
Pradip N Khandwalla
Former Director, IIM-Ahmedabad
This is a must-read to understand creativity in its truest sense and with the utmost objectivity.
Debashis Chatterjee
Director, IIM-Kozhikode
... the need for creativity grows stronger by the day. 'Condemned to be Creative' is an attempt to equip GenXYZ and beyond for coping with this escalating need.
Mathew J Manimala
Director (Research), XIME Bangalore
(The book) comes at the right time when 'Make in India' is gaining momentum!
Sathya Prasad M
Vice President, Ashok Leyland Technical Center
Varghese Panthalookaran CMI
CONDEMNED TO BE CREATIVE
Bank Details:
Name of A/c. : Pallikkutam Publications
A/c. No. : 0587053000010627
Name of Bank : South Indian Bank Ltd.
IFSC : SIBL0000587
Cheque/DD to favour "Pallikkutam Publications, Kochi"
BOOK DETAILS:
Pages : ca. 300
Binding : Hard Bound
Price : ₹699/-
Publication Month : January, 2019
*Pricing excludes postage charges
PRE-PUBLICATION PRICE
₹ 599/-
For more details log on to www.pallikkutam.com

കർമ്മലയിലെ സൗഗന്ധികങ്ങൾ

Note: 2017- ൽ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞ കുറേ സഭാംഗങ്ങളുടെ ചരമക്കുറപ്പ് ഈ ലക്കത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു, അവ 'കർമ്മലസന്ദേശ'ത്തിനു സമയത്ത് ലഭിച്ചിരുന്നില്ല എന്ന കാരണത്താൽ.

ഫാ. ഫിലിപ്പ് ആറ്റുകടവിൽ സി.എം.ഐ.
(1937–2017)

കോഴിക്കോട് സെന്റ് തോമസ് പ്രൊവിൻസിലെ തളിപ്പറമ്പ്, പുഷ്പഗിരി, ലിറ്റിൽ ഫ്ളവർ ആശ്രമാംഗമായിരുന്ന ബ. ഫിലിപ്പ് ആറ്റുകടവിലച്ചൻ (Sr) 2017 ജനുവരി 13-ാം തീയതി വൈകുന്നരം 7.50ന് തളിപ്പറമ്പ് ലൂർദ് ആശുപത്രിയിൽ വെച്ച് കർത്താവിൽ നിര്യാതനായി.

മൃതദേഹം പിറ്റേദിവസം കോഴിക്കോട് സെന്റ് തോമസ് മൗണ്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോവുകയും ജനുവരി 15ന് ഉച്ച കഴിഞ്ഞ് 2 മണിക്ക് സംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ജനറാളച്ചന്റെ പ്രതിനിധിയായെത്തിയ ബ. ആന്റണി ഇളംതോട്ടം അച്ചൻ പ്രാരംഭശുഷകൾക്കും വി.കുർബാനയ്ക്കും നേതൃത്വം നൽകി. മാനന്തവാടി രൂപത വികാരി ജനറാൾ മോൺ. മാത്യു മാടപ്പള്ളിക്കുന്നൽ, കോഴിക്കോട് പ്രൊവിൻഷ്യൽ ബ. ജോസഫ് വയലിലച്ചൻ, മൈസൂർ പ്രൊവിൻഷ്യൽ ബ. സന്തോഷ് സ്രായിലച്ചൻ, തളിപ്പറമ്പ് ഫൊറോന മരിയൻ തീർത്ഥാടന ദേവാലയ വികാരി ബ. ജോസഫ് മഞ്ചപ്പിള്ളിയച്ചൻ, ബ. ഫിലിപ്പച്ചന്റെ സഹോദരപുത്രൻ ഫാ. ഫിലിപ്പ് ആറ്റുകടവിൽ (Jr), ഫാ. തോമസ് തേനേത്ത്, ഫാ. തോമസ് കുട്ടിയാനിയിൽ എന്നിവർ സഹകർമ്മികരായിരുന്നു. ബ. തോമസ്

വട്ടക്കാട്ടച്ചന്റെ വചനസന്ദേശം, ആരാലും അറിയപ്പെടാതിരുന്ന ബ. ഫിലിപ്പച്ചന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യത്തിലേക്ക് വെളിച്ചം വീശുന്നതായിരുന്നു. ചരിത്രവഴിയിലുടെ കടന്നുപോയ ബ. ജോർജ്ജ് എഴാനിക്കാട്ടച്ചൻ തിരുക്കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്ക് ഉണർവേകി.

സമാപന ശുശ്രൂഷകൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയത് അഭിവന്ദ്യ മാർ ജോർജ്ജ് വലിയമറ്റം പിതാവാണ്. ദീർഘദൂരം സഞ്ചരിച്ച് കോഴിക്കോട്ടെത്തിയ അഭിവന്ദ്യ പിതാവ്, സി.എം.ഐ. സഭയേയും ബ. ഫിലിപ്പച്ചൻ വ്യക്തിപരമായും ചെയ്ത സേവനങ്ങളേയും ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ അനുസ്മരിച്ച് നന്ദി പറഞ്ഞു. താമരശ്ശേരി രൂപതയുടെ മുൻ അദ്ധ്യക്ഷൻ മാർ പോൾ ചിറ്റിലപ്പിള്ളി പിതാവും, വികാരി ജനറാൾ മോൺ. ജോൺ ഒറവങ്കലും മൃതദേഹം സന്ദർശിച്ച് ഒപ്പീസ് നടത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു. ബ. ഫിലിപ്പച്ചൻ സേവനം ചെയ്ത വിവിധ ഇടവകകളിൽ നിന്നുള്ള വൈദികർ ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഒരു വലിയസംഘം ദൈവജനവും, വിവിധ സഭാസമൂഹങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സിസ്റ്റേഴ്സും ബന്ധുക്കളും തിരുക്കർമ്മ ശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കെടുത്തു.

ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതയിൽപ്പെട്ട കല്ലൂർക്കാട് ഇടവകയിൽ 1931 ഫെബ്രുവരി 18-ാം തീയതി ബ. ഫിലിപ്പച്ചൻ ജനിച്ചു. ചമ്പക്കുളത്തെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുശേഷം 1957ൽ മാന്നാനം ആസ്പിരന്റ്സ് ഹൗസിൽ ചേരുകയും 1960ൽ ചെത്തിപ്പുഴയിൽ വെച്ച് ആദ്യവ്രതം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് ധർമാരാമിലെ തത്വശാസ്ത്ര, ദൈവശാസ്ത പഠനങ്ങൾക്കു ശേഷം 1966 മെയ് 17നു പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ചു.

കോട്ടയം പ്രവിശ്യാഭവനത്തിലെയും, കരിക്കാട്ടൂർ ആശ്രമത്തിലെയും ചുരുങ്ങിയ കാലത്തെ സേവനത്തിനുശേഷം കോഴിക്കോട് അമലാപുരി പള്ളിയിൽ അസിസ്റ്റന്റ് വികാരിയായി പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു. സെന്റ് തോമസ് മൗണ്ടിലെ യോഗാർത്ഥി ഭവനത്തിൽ പരിശീലനത്തിന് സഹായിക്കുകയും, ധ്യാനങ്ങൾ നടത്തുകയും, ക്ലാസ്സുകൾ എടുക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് വേനപ്പാറ, കൂടത്തായി, ഈരൂട് എന്നീ ഇടവകകളിൽ അസിസ്റ്റന്റ് വികാരിയായും ദേവഗിരിയിൽ ഹോസ്റ്റൽ വാർഡനായും പ്രവർത്തിച്ചു.

1973ൽ ബത്തേരി പള്ളിയിൽ അസിസ്റ്റന്റ് വികാരിയായി നിയമിതനായി. അതോടൊപ്പം തന്നെ അമ്പലവയൽ, വടക്കനാട് എന്നിവിടങ്ങളിലും സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. വടക്കനാട് ഇടവക ദേവാലയം

നവീകരിച്ച് മാനാഹരമാക്കുകയും ചെയ്തു. 1974-ൽ തോണിച്ചാൽ പള്ളിയുടെ വികാരിയായി നിയമിതനായ ബ. ഫിലിപ്പച്ചൻ പള്ളിയുടെ സ്ഥലത്ത് കൃഷിയിറക്കുകയും മദ്യത്തിനും കള്ളവാറ്റിനും എതിരെ ശക്തമായ യുവജന മുന്നേറ്റം സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

1976ൽ ഗൂഡല്ലൂർ അരുൾ നിലയം അംഗമാവുകയും M. Th. പഠനത്തിനായി ധർമ്മാരാമിൽപോവുകയും ചെയ്തു. പഠനത്തിനുശേഷം കൂടത്തായിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ബ. ഫിലിപ്പച്ചൻ ഇടവകയിലും ആശ്രമത്തിലും സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ പഴൂർ പള്ളി ഇടവക വികാരിയായും പിന്നീട് കല്പറ്റ ഫാത്തിമ മാതാ ആശുപത്രിയിൽ അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടറായുംസേവനം ചെയ്തു. 1980ൽ നിലമ്പൂർ അടുത്തുള്ള പാലേമാട് പള്ളിയുടെ വികാരിയായി. അതോടൊപ്പം ഞാറപ്പാടം, നരിവാലമുണ്ട് സ്റ്റേഷനുകളിലും പ്രവർത്തിച്ചു.

1984ൽ തലപ്പുഴ ആശ്രമത്തിന്റെ സുപ്പീരിയറും വികാരിയുമായി നിയമിതനായതോടെ വയനാട്ടിലെ രണ്ടാംഘട്ട പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് തുടക്കമായി. ചെറുകിട കർഷകരുടെ ഇടയിൽ തേയിലകൃഷി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും പാവപ്പെട്ടവർക്ക് സൗജന്യമായി തേയിലച്ചെടികൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. 1987 മുതൽ 3 വർഷത്തേക്ക് തളിപ്പറമ്പ് പുഷ്പഗിരി ആശ്രമത്തിൽ സുപ്പീരിയറും വികാരിയുമായി പ്രവർത്തിച്ചതിനുശേഷം, വീണ്ടും വയനാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുകയും ലക്കിടി ആശ്രമത്തിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് വയനാട്ടിലെ നിരവിൽപുഴ, പേരിയ, പാറത്തോട്ടം, കുറുമ്പാല എന്നീ ഇടവകകളിൽ വികാരിയായി സേവനം ചെയ്തു. ചെറുകിട തേയിലകൃഷിക്കാർക്ക് കാർഷികലോൺ ലഭ്യമല്ലാതിരുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അതിനുവേണ്ടി നിയമയുദ്ധം നടത്തി ലോൺ നേടിയെടുക്കുവാൻ ബ. ഫിലിപ്പച്ചനാണ് മുൻനിരയിലുണ്ടായിരുന്നത്. ചെറുകിട തേയില കർഷകരുടെ കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സൊസൈറ്റി രൂപീകരിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം മുൻകൈ എടുത്തു. പള്ളിയുടെ സ്ഥലത്ത് തേയിലകൃഷി ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം ഇടവക ജനങ്ങളേയും തേയില കൃഷി ചെയ്യാൻ പഠിപ്പിച്ചു. ഇത് ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക അവസ്ഥയ്ക്ക് സ്ഥായിയായ മാറ്റം വരുത്തി.

2002 മുതൽ 2005 വരെ കൂടത്തായി ലൂർദ്ദ് ആശ്രമാധിപനും വികാരിയും സ്കൂൾ മാനേജരുമായി സവനം ചെയ്തു. ഇടവക സജീവമാക്കുകയും സ്കൂൾ കെട്ടിടത്തിന്റെ പണികൾക്ക് നേതൃത്വം

കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 2006ൽ നിരവിൽപുഴയിൽ ചാർജ്ജെടുക്കുകയും പള്ളി പണിക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുകയും ചെയ്തു.

ലക്കിടിയിൽ യാഗാർത്ഥികളുടെ അദ്ധ്യാപകൻ, അദിലാബാദ് മൈനർ സെമിനാരി റെക്ടർ, താണ്ഡവപുരത്ത് നോവിഷ്യറ്റ് ടീം അംഗം എന്നീ നിലകളിൽ പരിശീലന രംഗത്ത് സേവനം ചെയ്ത ബ. ഫിലിപ്പച്ചൻ വിവിധ സന്ന്യാസ സമൂഹങ്ങളുടെ നോവിഷ്യറ്റ് ഗുരുവായി സേവനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. സന്ന്യാസജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് തന്റെ ജീവിത സായാഹ്നത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്ന്യാസ പരിശീലനാനുഭവത്തിൽ നിന്നും രൂപം കൊണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

1976ൽ കരിസ്മാറ്റിക് നവീകരണ ധ്യാനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ബ, ഫിലിപ്പച്ചൻ 1000 ൽ അധികം ധ്യാനങ്ങൾ നടത്തി. 1989ൽ 'ചാവറ ദർശന ഭവൻ' എന്ന പേരിൽ തളിപ്പറമ്പിൽ ആരംഭിച്ച ധ്യാനസെന്ററാണ് ഇന്നത്തെ ദർശന ധ്യാനകേന്ദ്രമായി രൂപപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

ഏത് ദുഷ്കര സാഹചര്യത്തിലും പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ തയ്യാറായിരുന്ന ബ. ഫിലിപ്പച്ചൻ ഏവർക്കും മാതൃകയാണ്. വിശ്രമമില്ലാതെ ജോലി ചെയ്ത ആ വ്യക്തിത്വം രോഗക്കിടക്കയിലായിരിക്കുമ്പോൾ പോലും തന്റെ പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷ തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരുന്നു. 2011 മുതൽ ദർശന ധ്യാനകേന്ദ്രത്തിലായിരുന്ന ബ. ഫിലിപ്പച്ചന്റെ പൗരോഹിത്യ ജൂബിലി 2016ൽ ആഘോഷിച്ചു.

ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി തീവ്രമായി ആഗ്രഹിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്ത ബ ഫിലിപ്പച്ചനു വേണ്ടി സഭാ നിയമപ്രകാരമുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ (ഡി 58) നടത്തി ആത്മശാന്തിക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കാം.

11-02-2017

തളിപ്പറമ്പ്, പുഷ്പഗിരി

ഫാ. തോമസ് കൂട്ടിയാനിയിൽ
സുപ്പീരിയർ

ബ്രദർ ആന്റണി പനക്കൽ സി.എം.ഐ.

ജനനം: **24-01-1937**
ആദ്യവ്രതം: **16-05-1962**
നിത്യവ്രതം: **16-05-1968**
മരണം: **14-02-2017**

കോട്ടയം സെന്റ് ജോസഫ് പ്രൊവിൻസിലെ പുതപ്പള്ളി സെന്റ് ആന്റണീസ് സി.എം.ഐ ഭവനാംഗവും സെന്റ് ആന്റണീസ് വിഷചികിത്സാലയത്തിന്റെ ഡയറക്ടറുമായിരുന്ന ബഹു. ആന്റണി പനക്കൽ 2017 ഫെബ്രവരി 14-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച രാവിലെ 7.30ന് കാഞ്ഞിരപ്പള്ളയിലുള്ള പ്രശാന്ത് ഭവനിൽ നിര്യാതനായി. 16-ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ച ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് സെന്റ് ആന്റണീസ് ആശ്രമദൈവാലയ സിമിത്തേരിയിൽ മൃതദേഹം സംസ്കരിച്ചു. **സി.എം.ഐ. പ്രയർ ജനറാൾ പോൾ അച്ചാണ്ടി** അച്ചന്റെ മുഖ്യകാർമ്മികത്വത്തിലുള്ള സമൂഹബലിയെ തുടർന്ന്, ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപയുടെ നിയുക്ത **സഹായമെത്രാൻ മോൺസിഞ്ഞോർ തോമസ് തറയിൽ** പള്ളിയിലെ ശുശ്രൂഷകൾക്ക് കാർമ്മികനായിരുന്നു. ധാരാളം വൈദികരുടെയും സിസ്റ്റേഴ്സിന്റെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ **പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഫാ. ജോർജ്ജ് എടയാടിയുടെ** കാർമ്മികത്വത്തിൽ മൃതദേഹം സംസ്കരിച്ചു.

കോതമംഗലം രൂപതയിൽപ്പെട്ട കുണിഞ്ഞി ഇടവകയിൽ പനക്കൽ പരേതനായ തോമസ് - അന്ന ദമ്പദികളുടെ മകനായി 1937 ജനുവരി 24-ാം തീയതി ആന്റണി ജനിച്ചു. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം സി.എം.ഐ. സഭയിൽ ചേർന്നു. 1962 മെയ് 16ന് ആദ്യ വ്രതവും 1968 മെയ് 16ന് നിത്യവ്രതവും അനുഷ്ടിച്ചു. ദീപിക, കോട്ടയം, കുര്യനാട് ആശ്രമം എന്നിവിടങ്ങളിലെ സേവനത്തിനു ശേഷം ബഹു. സൈമൺ മൂലക്കാട്ടിന്റെ ശിഷ്യനായി വിഷവൈദ്യപാനത്തിന് 1927-ൽ പുതുപ്പള്ളിയിലെത്തി. 1978-ൽ സൈമൺ ബ്രദറിന്റെ മരണത്തെ തുടർന്ന് സെന്റ് ആന്റണീസ് വിഷവൈദ്യശാലയുടെ ഡയറക്ടറായി ഏറ്റെടുത്ത ചുമതല മരണം വരെ തുടർന്നു. 1979-ൽ വിഷമദ്യ ചികിത്സയ്ക്ക് കേരള ഗവൺമെന്റിന്റെ അനുമതിയും ലഭിച്ചു.

മാരകമായി വിഷബാധയേറ്റ അനേകം ആളുകൾക്ക് നാട്ടുമരുന്നും ആയുർവേദമരുന്നും ഉപയോഗിച്ചുള്ള ചികിതിസയിലൂടെ സൗഖ്യം നേടിയിട്ടുണ്ട്. 'മരുന്നച്ചൻ' എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നു ബ്ര. ആന്റണി നാല്പതുവർഷത്തോളം രാത്രിയെന്നോ പകലെന്നോ വ്യത്യാസമില്ലാതെ രോഗികളെ ചികിത്സിച്ചിരുന്നു. അലോപതി കൈവിട്ട സാഹചര്യത്തിലും ബ്രദറിന്റെ ചികിത്സ ഫലം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. സോറിയാസിസ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ത്വക്ക് രോഗങ്ങൾക്ക് വളരെ ഫലപ്രദമായ ചികിത്സയും നടത്തിയിരുന്നു. ഔഷധ പ്രകൃതിരംഗത്തെ നേട്ടങ്ങളും രോഗചികിതിസയും മുൻനിർത്തി പല പുരസ്കാരങ്ങളും ബ്രദറിനെ തേടിയെത്തിയിട്ടുണ്ട്. കോട്ടയം കേന്ദ്രമായുള്ള സമഗ്രവികാസ് യോജന ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ജനസേവന, നാഗാർജ്ജുന ഗ്രൂപ്പ് ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഔഷധമിത്രം, മാടവന ഗോപിനാഥൻ നായർ മെമ്മോറിയൽ വിഷബന്ധു, എടക്കോലി സോഷ്യൽ ഫോറസ്റ്ററി ക്ലബ് ഏർപ്പെടുത്തിയ വൃക്ഷ ബന്ധു മുതലായവ ബ്രദറിനു ലഭിച്ച അംഗീകങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രമാണ്.

ദൈവാശ്രയബോധവം മരിയഭക്തിയും സേവനസന്നദ്ധതയും ശാന്തസ്വഭാവവും കൈമുതലുണ്ടായിരുന്ന ആന്റണി പനക്കലിനെ ദൈവ തൃകരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ച് നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം. സഭാനിയമപ്രകാരമുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും ശുശ്രൂഷകളും (D 58) നടത്തി ആത്മശാന്തിക്കായി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

പുതുപ്പള്ളി
21-02-2017

ഫാ. ചണ്ടി കിഴക്കയിൽ സി.എം.ഐ.
പ്രീഫെക്ട്
സെന്റ് ആന്റണീസ് സി.എം.ഐ. ഭവൻ

റവ. ഫാ. ഗബ്രിയേൽ അരഞ്ഞാണിയിൽ സി.എം.ഐ.
സെന്റ് ജോസഫ് പ്രോവിൻസ്, കോട്ടയം
(1933–2017)

കുര്യനാട് സെന്റ് ആൻസ് ആശ്രമാംഗമായിരുന്ന ബഹു. ഗബ്രിയേൽ അരഞ്ഞാണിയിലച്ചൻ 2017 ഫെബ്രുവരി 19 ഞായറാഴ്ച്ച രാവിലെ 6.30 ന് തന്റെ 83–ാം വയസിൽ ഹൃദയാഘാതത്തെ തുടർന്ന് കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചു. മൃതദേഹം 22–ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച കുര്യനാട് വി. അന്നാമ്മയുടെ ആശ്രമത്തിൽ ബഹു. ജനറാളച്ചന്റെ മുഖ്യകാർമ്മികത്വത്തിൽ സംസ്കരിച്ചു. ധർമ്മാരാം കോളേജ് റെക്ടർ ബ. തോമസ് ഐക്കരയച്ചൻ അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണം നടത്തി.

അന്തിമോപചാരം അർപ്പിക്കുവാനും പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുമായി എത്തിയവരിൽ മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ, മാർ ജേക്കബ് മുരിക്കൻ എന്നീ പിതാക്കന്മാരും ഗബ്രിയേലച്ചന്റെ ശിഷ്യഗണങ്ങളുൾപ്പെടെ ധാരാളം വൈദികരും സമർപ്പിതരും അത്മായ സഹോദരങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു.

പാലാ രൂപതയിലെ മുത്തോലപുരം ഇടവകാംഗങ്ങളായിരുന്ന ദേവസ്യാ–ഏലി ദമ്പതികളുടെ നാലു മക്കളിൽ രണ്ടാമനായി 1933 ഏപ്രിൽ 5–ാംതീയതി മോനിപ്പള്ളിയിൽ ജനിച്ചു. അഗസ്റ്റിൻ എന്ന പേരാണ് മാമോദീസായിൽ നൽകിയത്. എ. എസ്. പൈലി, പരേതനായ ദേവസ്യ, എ.ഡി. ജോസഫ് എന്നിവർ സഹോദരങ്ങളാണ്.

മോനിപ്പള്ളിയിലും ഇലഞ്ഞിയിലുമായി സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയ എ.ഡി. അഗസ്റ്റിൻ അജ്മീർ മിഷനിൽ ചേർന്നു വൈദിക പഠനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ സന്യാസവിളി ലഭിച്ചതിനാൽ 1957 ൽ മുത്തോലി യോഗാർത്ഥി ഭവനത്തിൽ ചേർന്നു. ചെത്തിപ്പുഴയിൽ നവസന്യാസ പരിശീലനം പൂർത്തിയാക്കി. 1959 ൽ ആദ്യ വ്രതമനുഷ്ഠിച്ചു. തുടർന്നു ബാഗ്ലൂർ ധർമ്മാരാം കോളേജിൽ ഒരു വർഷം

തത്വശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപരിപഠനവും നാലു വർഷം ദൈവ ശാസ്ത്രപഠനവും നടത്തി. 1964 മെയ് 16-ാം തീയതി കോതമംഗലം രൂപതാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന മാർ മാത്യു പോത്തനാമൂഴിയിൽ നിന്ന് വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. രണ്ടു വർഷം ധർമ്മരാമിൽ പഠിപ്പിച്ച ശേഷം ഉപരിപഠനത്തിനായി 1967 ൽ റോമായിലേക്കുപോയി. ഗ്രിഗോറിയൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് തത്വശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റുനേടി 1973 ൽ അദ്ദേഹം തിരിച്ചെത്തി.

ബഹു. അരഞ്ഞാണിയിൽ അച്ചൻ 1973 മുതൽ 1999 വരെ നീളുന്ന ദീർഘമായ ഒരു കാലഘട്ടം തത്വശാസ്ത്രാദ്ധ്യാപകനായി ധർമ്മാരം വിദ്യാ ക്ഷേത്രത്തിൽ ജോലി ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം $4^{1/2}$ വർഷം DVK യുടെ രജിസ്ട്രാർ ആയി പ്രവർത്തിച്ചു. 8 വർഷക്കാലം വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മാസ്റ്ററും ആയിരുന്നു. സഭ എൽപിക്കുന്ന എതു ജോലിയും വിശ്വസ്തതയോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും നിർവ്വഹിക്കുകയെന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവമായിരുന്നു.

1999-ൽ ധർമ്മാരാമിൽ നിന്നു വിരമിച്ചശേഷം സി.എം.എ. സഭയുടെ നവീകരണ കേന്ദ്രമായ പരിയാരത്തുള്ള സി.എസ്.ആർ. ൽ എത്തി 2008 വരെ അവിടെ സേവനമനുഷ്ടിച്ചു. അടുത്ത സേവന രംഗം കപ്പാട് നവസന്യാസഭവനമായിരുന്നു. 7 വർഷക്കാലം അവിടത്തെ ടീമിൽ അംഗമായി പ്രവർത്തിച്ച ശേഷം രണ്ടു വർഷമായി കുര്യനാട് ആശ്രമത്തിൽ വിശ്രമ ജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെയാണ് അവിചാരിതമായ ഈ വേർപാട്.

ശിശുതുല്യമായ നിഷ്കളങ്കതയുടെ പര്യായമായിരുന്നു ബഹു ഗബ്രിയേലച്ചൻ, എല്ലാവരേയും സ്നേഹിക്കുകയും എല്ലാം വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിശാലഹൃദയത്തിന്റെ ഉടമ. വലിയ ശിഷ്യസമ്പത്തുള്ള ആദരണീയനായ ആ ഗുരുവരനെ പ്രത്യേകവിധം സ്നേഹിക്കാനും ബഹുമാനിക്കാനും ശിഷ്യരും ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. തികഞ്ഞ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന അദ്ദേഹം ബഹുഭാഷാപണ്ഡിതനും ഗ്രന്ഥകാരനും കവിയുമായിരുന്നു. ദാർശനിക മേഖലയിലും ആത്മീയ രംഗത്തും വിലപ്പെട്ട ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരി. അമ്മയോടു സവിശേഷ ഭക്തിയുണ്ടായിരുന്ന അദ്ദേഹം മാർ അപ്രേമിന്റെ പല രചനകളും മലയാളത്തിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വി. ചാവറ പിതാവിന്റെ ആത്മീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആഴമായ പഠനം നടത്തുകയും അനേകരെ ആത്മാനുതാപത്തിലേക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഗബ്രിയേൽ അരഞ്ഞാണിയിലച്ചൻ ഒരു ബഹുമുഖ പ്രതിഭയായിരുന്നു. എന്തിനുമേതിനും തനതായ ഒരു ശൈലിയുമദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ഹരിത വിപ്ലവത്തെക്കുറിച്ചു ലോകം ചിന്തിച്ചു തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പേ, ആ പ്രകൃതി സ്നേഹി അതു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കി. ധർമാരാമിലെ മനോഹരമായ ഉദ്യാനവും സി.എസ്. ആർ. ലെ തോട്ടവും അതിനു സാക്ഷിയാണ്. ആശ്രമത്തോട് ചേർന്ന് ഒരു ആരാമം വേണമെന്നാഗ്രഹിക്കുകയും അദ്ദേഹം ആയിരുന്നിടത്തെല്ലാം അതു പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്തു, ചിത്രരചന അദ്ദേഹത്തിനൊരു ഹോബിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥനയുടെ മനുഷ്യനായിരുന്നു. ഒരു മിസ്റ്റിക് ആയിരുന്നു. പ്രതിഭാശാലിയായ കലാകാരനായിരുന്നു. എന്നാൽ തലക്കനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ലളിതവും സാധാരണവുമായ ജീവിതം നയിച്ച് നല്ലൊരു മാതൃക ബാക്കി വച്ച് അദ്ദേഹം പിതൃസന്നിധിയിലേക്കു പോയി.

സി.എം.ഐ. സഭയുടെ ഈ വാടാമലരിനെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ച് നമുക്കും പ്രാർത്ഥിക്കാം. സഭാനിയമ പ്രകാരമുള്ള ദിവ്യബലിയും ഇതര പ്രാർത്ഥനകളും നടത്തി ആദരിക്കുകയും ചെയ്യാം.

കുര്യനാട്,
01-03-2017

ഫാ. ജോസഫ് വടക്കൻ സി.എം.ഐ.
പ്രിയോർ കുര്യനാട്

ഫാ. ബെന്നോ കല്ലുപുരയ്ക്കകത്ത് സി.എം.ഐ

ജനനം **:30-11-1933**
വ്രതം **:16-05-1959**
തിരുപ്പട്ടം **:01-12-1964**
മരണം **:19-02-2017**

മൂവാറ്റുപുഴ കാർമ്മൽ പ്രവിശ്യാഭവനാംഗമായിരുന്ന ഫാ. ബൊന്നോ കല്ലുപുരയ്ക്കകത്ത് 2017 ഫെബ്രുവരി 19-ാം തീയതി രാത്രി 7.30 ന് മൂവാറ്റുപുഴ നിർമ്മല ആശുപത്രിയിൽ വച്ച് നിത്യസമ്മാനത്തിനായി വിളിക്കപ്പെട്ടു.

പാലാ കല്ലുപുരയ്ക്കകത്ത് കുടുംബത്തിൽ കുരുവിളയുടെയും, തെരേസായുടെയും മകനായി 1933 നവംബർ 30 ന് ഭൂജാതനായ ഫാ. ബെന്നോ പാലാ രൂപതയിലെ മാനത്തൂർ ഇടവകാംഗമായിരുന്നു.

1955-ൽ എസ്.എസ്.എൽ.സി പാസ്സായ അദ്ദേഹം ആലുവാ സെന്റ് ആന്റണീസ് ആശ്രമത്തിൽ പ്രീ നൊവിഷ്യറ്റും (1955-1958) കറുകുറ്റി ലിറ്റിൽ ഫ്ളവർ നവസന്യാസ ഭവനത്തിൽ (1958-1959) നൊവിഷ്യറ്റും നടത്തി. തുടർന്ന് തത്വശാസ്ത്ര-ദൈവശാസ്ത്ര പഠനങ്ങളെല്ലാം ബാംഗ്ലൂർ ധർമ്മാരാം കോളേജിലായിരുന്നു. 1964 ഡിസംബർ 1-ാം തീയതി മുംബെയിൽ നടന്ന ദിവ്യകാരുണ്യ കോൺഗ്രസ്സിൽ വച്ച് അദ്ദേഹം കർത്താവിന്റെ പുരോഹിതനായി അഭിഷിക്തനായി.

ഇടവക വികാരി, ആത്മീയ പിതാവ്, കുമ്പസാരക്കാരൻ എന്നീ മൂന്നു പദങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചോർക്കുമ്പോൾ പലരുടേയും ഓർമ്മയിലെത്തുന്നത്. ബർസാർ, പ്രൊക്യുറേറ്റർ എന്നീ നിലകളിൽ അദ്ദേഹം കറുകുറ്റി ആശ്രമത്തിലും (1966-1967) കൊടുവേലി ആശ്രമത്തിലും (1967-1969) തന്റെ ശുശ്രൂഷകൾ ആരംഭിച്ചു. 1969 മുതൽ 1972 വരെയും 1975-1971 വരെയും കെതപ്പാറ സെന്റ് മേരീസ് ഇടവകയിൽ വികാരിയായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. കാടിനു നടുവിലുള്ള ആ ചെറിയ ഇടവകയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ത്യാഗോജ്ജ്വല ജീവിതം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അവിടത്തെ ചെറിയ ദേവാലയവും ആശ്രമവും പണിതുയർത്തപ്പെട്ടത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമഫലമായിട്ടാണ്.

1973 ൽ മെസൂറിലെ ഹാൻബാൾ (Hanbal) ആശ്രമത്തിന്റെ സുപ്പീരിയർ ആയിരുന്നു. തുടർന്ന് മാനന്തവാടി, കൊടുവേലി, വാഴക്കുളം, പുത്തൻകുരിശ്, കോതമംഗലം, തൊടുപുഴ, നേര്യമംഗലം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം തന്റെ നിസ്വാർത്ഥസേവനം തുടർന്നു. അജപാലനരംഗത്തു തന്നെയാണ് ബ. ബൊന്നോ അച്ചൻ പ്രധാനമായും വ്യാപരിച്ചിരുന്നത്. മിതഭാഷിയായിരുന്ന അദ്ദേഹം പാപസങ്കീർത്തനവേദിയിൽ നൽകിയിരുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ ദൈവജനത്തിന് ഹൃദയസ്പർശിയായി അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാകണം അവസാന കാലഘട്ടത്തിൽ വിവിധ രോഗങ്ങളാൽ പരിക്ഷീണിതനായി പ്രവിശ്യാഭവനത്തിൽ വിശമജീവിതം നയിച്ചുവരുമ്പോഴും വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുൾപ്പെടെ പലരും പാപസിങ്കീർത്തനത്തിനായി അദ്ദേഹത്തെ തേടി എത്തിയിരുന്നത്.

ബാവാതമ്പുരാന്റെ സ്മരണയുണർത്തുന്ന നീണ്ട താടിയും, മട്ടും ഭാവവുംമുള്ള ബ. ബെന്നൊ അച്ചനെ കുട്ടികൾക്ക് വലിയ കാര്യമായിരുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളെ അദ്ദേഹത്തിനും ഉറച്ച ആത്മീയ ബോധ്യങ്ങളുടെ മനുഷ്യനായിരുന്നു ബഹു. ബെന്നോ അച്ചൻ. കഴിയുന്നത്ര ആരെയും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാതിരിക്കാൻ പരമാവധി ശ്രദ്ധവെച്ച് അദ്ദേഹം സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ പരാശ്രയം കൂടാതെ ചെയ്യുവാൻ നിഷ്ഠവെച്ചു. സുറിയാനിയും ലത്തീനും നന്നായി അറിയാമായിരുന്ന അദ്ദേഹം സുറിയാനി പാട്ടുകൾ കൊണ്ടും, ലത്തീൻ ഭാഷയിലെ ഉദ്ധരണികൾ കൊണ്ടും, നർമ്മം നിറഞ്ഞ വാക്കുകൾ കൊണ്ടും സമൂഹത്തിൽ സാന്നിദ്ധ്യം പ്രസരിപ്പിച്ചിരുന്നു.

വാഴക്കുളം ആശ്രമദേവാലയത്തിലാണ് അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കരിച്ചത്. മൃതസംസ്കാരത്തോടനുബന്ധിച്ചു നടന്ന ദിവ്യബലിക്ക് സത്നാ രൂപതയുടെ മുൻ അദ്ധ്യക്ഷൻ മാർ മാത്യു വാണിയകിഴക്കേലും മൃതസംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾക്ക് കോതമംഗലം രൂപതയുടെ മുൻ അദ്ധ്യക്ഷൻ മാർ ജോർജ്ജ് പുന്നക്കോട്ടിലും നേതൃത്വം നൽകി. ദിവ്യബലിക്ക് CMI സഭയുടെ പ്രിയോർ ജനറാൾ ബഹു: പോൾ ആച്ചാണ്ടിയച്ചൻ, കാർമൽ പ്രവിശ്യാധിപൻ ബഹു: തോമസ് മഞ്ഞക്കുന്നേലച്ചൻ എന്നിവർ ഉൾപ്പെടെ നിരവധി വൈദികരും അച്ചന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളും നാട്ടുകാരും സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ബഹു. റോയി കണ്ണൻച്ചിറ സി.എം.ഐ ആണ് ചരമപ്രസംഗം നടത്തിയത്.

ആത്മീയ ജീവിത സാന്നിദ്ധ്യം കൊണ്ടും നിശബ്ദ സഹനങ്ങൾ കൊണ്ടും ജീവിതത്തിന്റെ വിലയേറിയ പാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ച ഈ വന്ദ്യ വൈദികന്റെ ആത്മശാന്തിക്കായി നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. നമ്മുടെ സഭാനിയമപ്രകാരമുള്ള (D. No. 58b)ശുശ്രൂഷകൾ നടത്താൻ ശ്രദ്ധിക്കുമല്ലോ.

മൂവാറ്റുപുഴ
12-03-2017

ഫാ. തോമസ് മഞ്ഞക്കുന്നേൽ സി.എം.ഐ
പ്രോവിൻഷ്യൽ
കാർമ്മൽ പ്രോവിൻഷ്യൽ ഹൗസ്
പി. ബി. നമ്പർ 34
മൂവാറ്റുപുഴ 686 661

ഫാ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ് പുത്തൻകാലായിൽ CMI
(1934-2017)

കളമശ്ശേരി തിരുഹൃദയ പ്രവിശാംഗം ബഹുമാനപ്പെട്ട ജോർജ്ജ് ജോസഫ് പുത്തൻകാലായിലച്ചൻ (83) പൊതിയിലെ സേവാഗ്രാമിൽ വച്ച് 2017 മാർച്ച് 28-ാം തീയതി രാവിലെ 8.30 ന് നിര്യാതനായി, മാന്നാറിലെ പുത്തൻകാലായിൽ ഔസേപ്പ് മറിയം ദമ്പതികളുടെ ഒമ്പത് മക്കളിൽ ഏഴാമനായി 1934 ജൂലൈ 12-ാം തീയതി ബഹു. ജോർജ്ജ് ജോസഫച്ചൻ ജനിച്ചു. എൽതുരുത്തിൽ യോഗാർഥി ഭവനത്തിൽ ചേർന്നു. 1960 മെയ് പതിനാറിന് ആദ്യവ്രതം ചെയ്തു.1966 മെയ് 5 ന് തിരുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചു.

തിരുഹൃദയ പ്രവിശാഭവനം, കറുകുറ്റി, ആലുവ, നീലീശ്വരം, കൊട്ടാരപ്പള്ളി എന്നീ ഭവനങ്ങളിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു. കൂടാതെ എറണാകുളം അങ്കമാലി അതിരൂപതയിലെ വിവിധ ദേവാലയങ്ങളിൽ സഹവികാരിയായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. അച്ചന്റെ കർമ്മനിരതമായ ജീവിതം ധ്യാനഗുരു വിവിധ സന്യാസിനി സഭകളുടെ ആദ്ധ്യാമിക ഉപദേഷ്ടാവും, ഗുരുവച്ചനും എന്നീ നിലകളിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടു.

ബഹു. ജോർജ്ജച്ചൻ തന്റെ ജീവിതം മുഴുവനായും ദൈവ ആരാധനക്കായി മാറ്റിവച്ചു. തന്റെ ആരാധന കറതീർന്ന ദൈവസ്നേഹത്തിലും, ദൈവഭക്തിയിലും, അറിവിലും കേന്ദ്രീകൃതമായിരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധബുദ്ധി ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ മദ്ധ്യവയസ്സിൽ വടവാതൂർ സെമിനാരി കേന്ദ്രീകരിച്ച് പഠിച്ച് പൗരസ്ത്യ ആരാധന ക്രമത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റ് നേടി. തന്റെ പഠന ആധികാരികതക്കായി വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മൂല ഭാഷകളിൽ അറിവു നേടി. ഇസ്രായേൽ, അമേരിക്ക, ജർമ്മനി എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ പഠന ആവശ്യങ്ങൾക്കായി യാത്ര ചെയ്തു. കേരളത്തിൽ നിന്നും ഇസ്രായേലി

ലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്ത യഹൂദ കുടുംബം സ്വന്തം ഭവനത്തിലെ ഒരംഗം എന്ന നിലയിൽ മൂന്നു മാസക്കാലം ഇസ്രായേലിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ആതിഥ്യം അരുളി. ആ കാലയളവിൽ സുപ്രധാന വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരണം നൽകുന്ന വീഡിയോ കാസറ്റുകളാക്കി വിശ്വാസികൾക്ക് ഭക്തി നിർഭരമായ രീതിയിൽ ലഭ്യമാക്കി. ജോർജ്ജച്ചൻ തന്റെ വ്യക്തിപരിമായ ജീവിതത്തിൽ ഏറെ നിഷ്ഠകൾ പുലർത്തിയിരുന്നു. വി. കുർബാന അർപ്പണത്തിനായി ഏറെ സമയം എടുക്കുകയും യാമ പ്രാർത്ഥനകൾ അതാതു സമയങ്ങളിൽ നടത്തുകയും ചെയ്തു. മറ്റു സമയങ്ങളിൽ സഭയുടെയും, വിശുദ്ധരുടെയും പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുകയും, നോട്ടുകൾ കുറിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ബഹു. ജോർജ് അച്ചൻ, പുത്തൻകാലായിൽ കുടുംബത്തിന്റെ ആത്മീയ ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്നു. മാന്നാറിൽ ജോർജ്ജച്ചൻ ഒരു വിശുദ്ധ പുരോഹിതൻ എന്ന് അറിയപ്പെട്ടു. യേശുക്രിസ്തു എന്ന വിളിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറയുമായിരുന്നു എന്ന് അനുഭവസ്ഥർ പറയുന്നു.

ബഹു. ജോർജ്ജ് ജോസഫച്ചന്റെ ആയുസിലെ അവസാന 9 വർഷക്കാലം പൊതി സേവാഗ്രാമിൽ പ്രാർത്ഥനയും വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥപാരായണവുമായി ചിലവഴിച്ചു. അവസാന നാലു വർഷക്കാലം ഓർമ്മ നഷ്ടപ്പെട്ട് കിടപ്പിലാവുകയും, ഈശോ എന്ന നാമം ഉച്ചരിച്ച് വേദനകൾ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. സേവാഗ്രാമിലെ നല്ല പരിചരണവും മേഴ്സി ഹോസ്പിറ്റലിലെ ചികിത്സയും അച്ചന് ക്ലേശങ്ങളിൽ ആശ്വാസമായി.

മൃതസംസ്കാരം 2017 മാർച്ച് 29-ാം തീയതി രാജഗിരി പ്രാവിൻഷ്യൽ ഹൗസ് ചാപ്പലിൽ നടന്നു. അച്ചന്റെ കുടുംബാംഗങ്ങളും, സഭയിലെ അംഗങ്ങളും നിരവധി സന്യാസിനികളും അന്ത്യ ഉപചാരം അർപ്പിക്കുവാൻ എത്തിചേർന്നു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് രണ്ടുമണിയോടെ പ്രൊവിൻഷ്യൽ ബഹു. ക്ലീറ്റസ് പ്ലാക്കൽ അച്ചന്റെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ രാജഗിരി ചാപ്പലിൽ ആരംഭിച്ച ദിവ്യബലി മദ്ധ്യേ ഓസ്റ്റിൻ കളപ്പുരയ്ക്കൽ അച്ചൻ അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണം നടത്തി. മൃതസംസ്കാരത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയത് എറണാകുളം അങ്കമാലി അതിരൂപതാ സഹായമെത്രാൻ മാർ ജോസ് പുത്തൻവീട്ടിൽ പിതാവായിരുന്നു.

ജീവിതം കർത്താവിന് ബലിയായി സമർപ്പിച്ച പുണ്യ വൈദികനാണ് ബഹു. ജോർജ്ജ് ജോസഫച്ചൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത നിഷ്ഠയും, പ്രാർത്ഥനാ ചൈതന്യവും, നമുക്ക് എന്നും പ്രചോദനമാണ്. സഭാ നിയമപ്രകാരമുള്ള പ്രാർത്ഥനശുശ്രൂഷകൾ നടത്തുമല്ലോ.

കൊച്ചി,
17-07-2017.

ഫാ. ആന്റണി കൊച്ചാലുങ്കൽ സി. എം.ഐ.
പ്രീഫെക്ട്, തിരുഹൃദയ പ്രവിശ്യാഭവനം
രാജഗിരി, കളമശ്ശേരി

ഫാദർ പീറ്റർ തോമസ് കാണ്ടാവനത്തിൽ സി.എം.ഐ
(1934-2017)

മൂവാറ്റുപുഴ കാർമ്മൽ പ്രൊവിൻസിന്റെ ഭാഗമായ അടിമാലി ദീപ്തി ഭവൻ അംഗമായിരുന്ന ഫാ. പീറ്റർ തോമസ്, ഫാ. പി.റ്റി എന്ന് വിളിക്കപ്പെടാനാണ് താൽപര്യപ്പെട്ടിരുന്നത്. 2017 ഫെബ്രുവരി 4-ാം തീയതി വൈകുന്നേരം 6.45ന് തന്റെ 83 വർഷത്തെ ഈ ലോക ജീവിതത്തിനുശേഷം നിത്യസമ്മാനത്തിനായി വിളിക്കപ്പെട്ടു. പ്രമേഹത്തിനും ശ്വാസതടസത്തിനും അടിമാലി മോർണിംഗ് സ്റ്റാർ ആശുപത്രിയിൽ ചികിൽസയിലായിരുന്ന ഫാ. പി.റ്റിക്ക് ഫെബ്രുവരി 4 തീയതി ശനിയാഴ്ച 3.30 യോടെ ശ്വാസ തടസം വർദ്ധിച്ചു. ആരോഗ്യസ്ഥിതി മോശമായതു കൊണ്ട് രാജഗിരി ഹോസ്പിറ്റലിലേ ക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്ന വഴി കോതമംഗലത്ത് എത്തിയപ്പോൾ ആരോഗ്യ സ്ഥിതി കൂടുതൽ വഷളാവുകയും ധർമ്മഗിരി ആശുപത്രിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ തന്നെ രോഗീലേപനം നൽകി. 6.45ന് അദ്ദേഹം തന്റെ നാഥന്റെ പക്കലേക്ക് നിത്യസമ്മാനത്തിനായി യാത്രയായി.

ഫാ. പി.റ്റി. യുടെ ഭൗതിക ശരീരം ഫെബ്രുവരി 6-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച രാവിലെ വാഴക്കുളം ആശ്രമത്തിൽ എത്തിക്കുകയും തുടർന്ന് സമൂഹ ബലിക്കുശേഷം പൊതുദർശനത്തിന് വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ബിജ്നോർ രൂപതയുടെ മുൻ ബിഷപ്പ് മാർ ഗ്രേഷ്യേൻ മുണ്ടാടൻ പരേതനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥന നടത്തി. കോതമംഗലം വികാരി ജനറാൾ ഫാ. ജോർജ്ജ് ഓലിയപ്പുറവും, പാല, മാനന്തവാടി, എറണാകുളം, ഇടുക്കി രൂപതകളിലെ അനേകം വൈദികരും, സന്യസ്തരും ഭൗതികശരീരം സന്ദർശിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മശാന്തിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു.

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 2.30 ന് കാർമ്മൽ പ്രൊവിൻസിന്റെ പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഫാ.തോമസ് മഞ്ഞക്കുന്നേൽ, അടിമാലി ദീപ്തിഭവൻ സുപ്പീരിയർ ഫാ. ടോമി നമ്പ്യാപറമ്പിൽ, വാഴക്കുളം പ്രിയോർ ഫാ. ജോർജ്ജ് തടത്തിൽ, ജനറൽ കൗൺസിലർ ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ തെക്കേടത്ത് എന്നിവരുടെ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വത്തിൽ സമൂഹ ബലിനടത്തി. ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾക്കുമേൽ ദൈവാനുഗ്രഹം കണ്ട വ്യക്തിത്വം, സാധാരണ മനുഷ്യരുമായി സരസമായി ഇടപെടാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നവനുമായിരുന്നു പി.റ്റി. അച്ചനെന്ന് ഫാ. വിനീത് വാഴക്കുടി തന്റെ വചന സന്ദേശത്തിൽ പറഞ്ഞു. കോതമംഗലം മുൻ ബിഷപ്പ് മാർ ജോർജ്ജ് പുന്നക്കോട്ടിൽ സംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി.

1934 ഫെബ്രുവരി 5-ാം തിയതി പാലാ രൂപത നീലൂർ ഇടവക കാണ്ടാവനത്തിൽ മത്തായി ഏലിക്കുട്ടി ദമ്പതികളുടെ പത്തുമക്കളിൽ അഞ്ചാമനായി ഫാ. പി.റ്റി. ജനിച്ചു. പ്രാഥമിക പഠനം നീലൂരിൽ പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം സി.എം.ഐ സഭയുടെ എൽതുരുത്ത്, വാഴക്കുളം ബോർഡിംഗുകളിൽ താമസിച്ച് എസ്.എസ്.എൽ.സി. പഠനം പൂർത്തിയാക്കി. അമ്പഴക്കാട്ട് നവ സന്യാസം നടത്തുകയും, 1957 ൽ ആദ്യവതം അനുഷ്ഠിച്ച് സി.എം.ഐ. സഭയിൽ അംഗമായി. തത്വശാസ്ത്രവും, ദൈവശാസ്ത്രവും ബാംഗ്ളൂർ ധർമ്മാരം കോളേജിൽ പൂർത്തിയാക്കിയതിനു ശേഷം 1964 ഡിസംബർ 1-ാം തീയതി കർത്താവിന്റെ അഭിഷിക്തനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു.

പിന്നീടിങ്ങോട് CMI സഭയിൽ വളരെ സ്തുത്യർഹമായ സേവനങ്ങൾ ചെയ്തു. മണപ്പുറം ആശമത്തിന്റെ പ്രിയോർ, പാറേമ്മാവ് ശാന്തിഗ്രാം ആശ്രമത്തിന്റെ സുപ്പീരിയറായും, മാനന്തവാടി, കോതമംഗലം, എറണാകുളം, ഇടുക്കി രൂപതകളിൽ വികാരിയായും, സഹ വികാരിയായും സേവനം ചെയ്തു. വാഴക്കുളം, കൊടുവേലി,

കോതമംഗലം കൊരണ്ടേക്കാട്, കാൽവരിമൗണ്ട്, എന്നീ ഭവനങ്ങളിൽ വസിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ വ്യാപിപ്പിച്ചു. മുംബൈ, രാജ്കോട്ട്, കട്ടപ്പന സെന്റ് ജോൺസ് ഹോസ്പിറ്റൽ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ തന്റെ സ്തുത്യർഹമായ സേവനം കാഴ്ചവെച്ചു. കുട്ടികൾക്കായുള്ള ധ്യാനങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവ് അപാരമായിരുന്നു.

ഫാ. പി. റ്റി. ഭാഷാ പണ്ഡിതനും, കവിയും, വാഗ്മിയും നല്ല സംഗീതജ്ഞനും കളികളിൽ അതീവ തല്പരനും നർമബോധമുള്ളവനുമായിരുന്നു. പുതിയതും പഴയതുമായ ഗാനങ്ങൾ പഠിക്കുന്നതിനും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹം അതീവ ഉത്സുകനായിരുന്നു. വളർത്തു മൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും സ്നേഹിക്കുകയും അവയെ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിനോദമായിരുന്നു. കർമ്മംകൊണ്ടും, ജീവിതംകൊണ്ടും സഭയ്ക്കും സമൂഹത്തിനും ഒത്തിരിയേറെ നന്മകൾ നൽകിയ സന്യാസി, ജീവിതം വലുപ്പമുള്ളതും, വാക്കുകൾ ചെറുതുമായ ഒരു വ്യക്തിത്വം. ജീവിതത്തിൽ എപ്പോഴും നിറഞ്ഞു നിന്നിരുന്ന താളം താൻ ജീവിച്ചിരുന്ന ചുറ്റുപാടിലേക്കും പകർന്നു നൽകിയ സാഹിത്യകാരൻ, തന്റെ സ്വതസിദ്ധമായ നർമങ്ങളിലൂടെ, കാർക്കശ്യം നിറഞ്ഞ അച്ചടക്കത്തിലൂടെ, പ്രസംഗങ്ങളിലൂടെ എഴുത്തിലൂടെ ഒത്തിരിയേറെ മനുഷ്യരുടെ ജീവിതങ്ങൾക്ക് ഉണർവുനൽകിയവനാണ് ഫാ. പീറ്റർ തോമസ് കാണ്ടാവനത്തിൽ.

പി.റ്റി. അച്ചന് ബൃഹത്തായ ഒരു സുഹൃത് വലയം തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെയെല്ലാം സ്നേഹാന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തു ന്നതിന് അദ്ദേഹം സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു.

പി.റ്റി. അച്ചന് നാലു സഹോദരൻമാരും അഞ്ച് സഹോദരിമാരുമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതിൽ അച്ചനുൾപ്പെടെ അഞ്ച്പേർ സ്വർഗസമ്മാനത്തിനായി യാത്രയായി. അച്ചന്റെ സഹേദരൻമാരിൽ ഒരാൾ നീലൂരിലും മറ്റുള്ളവർ മലബാർ രാജഗിരിയിലും സമീപ ഇടവകകളിലുമായി താമസിക്കുന്നു.

നമ്മിൽനിന്നു യാത്ര പറഞ്ഞ് കടന്നുപോയ ബഹുമാനപ്പെട്ട പി.റ്റി. അച്ചന്റെ ആത്മശാന്തിക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സഭാ നിയമങ്ങൾക്കനുസരിച്ചുള്ള ഭക്തകൃത്യങ്ങൾ നടത്തണമെന്നും താത്പര്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഫാ. ടോമി നമ്പ്യാപറമ്പിൽ സി.എം.ഐ
സുപ്പീരിയർ, ദീപ്തിഭവൻ, അടിമാലി

ഫാ. മാർട്ടിൻ വാഴച്ചിറ സി. എം.ഐ.
(1983-2017)

ബ. മാർട്ടിൻ വാഴച്ചിറയച്ചൻ 1983 ആഗസ്റ്റ് 25ാം തീയതി പുളിങ്കുന്ന് വാഴച്ചിറ (തെക്കേ പുത്തൻപറമ്പിൽ) സേവ്യറിന്റേയും മറിയാമ്മയുടെയും എട്ടാമത്തെ പുത്രനായി ജനിച്ചു. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം പുളിങ്കുന്ന് സെന്റ് ജോസഫ് സ്കൂളിൽ പൂർത്തിയാക്കിയ തിനു ശേഷം ചെത്തിപ്പുഴ തിരുഹൃദയ സെമിനാരിയിൽ യോഗാർത്ഥി യായി 1999 ജൂൺ 15-ാം തീയതി ചേർന്നു.

മാന്നാനം സെന്റ് എഫ്രേംസ് സ്കൂളിൽ 2002ൽ തുടർപഠനം പൂർത്തിയാക്കിയതിനുശേഷം പുനലൂർ നിർമ്മൽ ഗിരി ആശ്രമത്തിൽ 2002 ജൂൺ 22-ാം തീയതി നവസന്യാസം ആരംഭിച്ചു. കോയമ്പത്തൂർ ശരവണാംപട്ടി, അരുൾ മലർ ഇല്ലം നൊവിഷ്യറ്റ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ നവസന്യാസം പൂർത്തിയാക്കി 2004 മാർച്ച് 19-ാം തീയതി ആദ്യവ്രതവാഗ്ദാനം ചെയ്തു.

തത്വശാസ്ത്രപഠനം 2006-ൽ വർദ്ധയിലെ ദർശന ഭവനിൽ വിജയകരമായി പൂർത്തിയാക്കി, ചങ്ങനാശ്ശേരി എസ്.ബി. കോളേജിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിൽ 2009-ൽ ബിരുദമെടുത്തു. 2009 മെയ് 30-ാം തീയതിയായിരുന്നു നിത്യവത വാഗ്ദാനം, കൽക്കട്ട സബ്റീജിയണിലായിരുന്നു റീജൻസി കാലഘട്ടം. തുടർന്ന് ധർമ്മാരാം വിദ്യാ ക്ഷേത്രത്തിൽ ദൈവശാസ്ത്ര പഠനം പൂർത്തിയാക്കി 2013 ഡിസംബർ 28-ാം തീയതി പുളിങ്കുന്ന് സെന്റ് ജോസഫ് ആശ്രമ ദൈവാലയത്തിൽവച്ച് പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ചു.

ചെത്തിപ്പുഴ തിരുഹൃദയ ഇടവകയുടെ അസിസ്റ്റന്റ് വികാരിയായി ആണ് അദ്ദേഹം തന്റെ പൗരോഹിത്യ ജീവിതം ആരംഭിച്ചത് ആശ്രമത്തിലെയും ഇടവകയിലെയും രണ്ട് വർഷത്തെ സ്തുത്യർഹമായ സേവനത്തിന് ശേഷം സ്കോട്ട്ലണ്ടിലെ എഡിൻ ബറോയിലുള്ള സെന്റ്

ജോൺ ദ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് ഇടവകയിൽ വികാരിയായി 2016 ജൂലൈയിൽ മാർട്ടിനച്ചൻ നിയമിതനായി.

പതിനൊന്ന് മാസത്തെ അവിടത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കിടയിൽ 2017 ജൂൺ 20-ാം തീയതി ആകസ്മികമായി മാർട്ടിനച്ചനെ ഇടവകപ്പള്ളിയിൽ നിന്നും കാണാതാവുകയും 22-ാം തീയതി സ്കോട്ട്ലണ്ടിലെ ഡൻബാർ കടൽതീരത്ത് മരിച്ചനിലയിൽ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു.

2017 ഓഗസ്റ്റ് 03 വ്യാഴാഴ്ച നാട്ടിലെത്തിച്ച ഭൗതികശരീരം അന്ന് ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് പുളിങ്കുന്നിലെ മാർട്ടിനച്ചന്റെ ഭവനത്തിൽ പൊതുദർശനത്തിന് വച്ചു. തുടർന്ന് വൈകുന്നേരം ചെത്തിപ്പുഴ തിരുഹൃദയ ദൈവാലയത്തിൽ ഭൗതികശരീരത്തിന് അന്തിമോപചാരം അർപ്പിക്കാൻ വൈദികരും സന്യസ്തരും ദൈവജനവും അടങ്ങിയ നീണ്ട ജനാവലി കാത്തുനിന്നിരുന്നു.

പിറ്റേന്ന് വിവിധ രൂപതകളിലെ അഭിവന്ദ്യപിതാക്കന്മാരും രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളും, നൂറ് കണക്കിന് വൈദികരും സന്യാസിനികളും മാർട്ടിനച്ചന്റെ ഭൗതിക ശരീരത്തിന് ആദരമർപ്പിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചു. സി.എം.ഐ. സഭയുടെ ജനറാൾ പെ. ബഹു. പോൾ അച്ചാണ്ടിയച്ചൻ ആദ്യന്തം ശുശ്രൂഷകളിൽ പങ്കെടുത്തു.

മൃതസംസ്കാരശുശ്രൂഷകൾക്ക് തിരുവനന്തപുരം പ്രവിശ്യശ്രേഷ്ഠൻ ബഹു. സെബാസ്റ്റ്യൻ ചാമത്തെറയച്ചനും, ചെത്തിപ്പുഴ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ ബഹു. സെബാസ്റ്റ്യൻ അട്ടിച്ചിറയച്ചനും ചേർന്ന് പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കി. ശുശ്രൂഷയുടെ ആദ്യഭാഗത്തിന് തിരുവനന്തപുരം പ്രവിശ്യാശ്രേഷ്ഠൻ ബഹു. സെബാസ്റ്റ്യൻ ചാമത്തറയച്ചൻ നേതൃത്വം നൽകി. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സീറോ മലബാർ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷൻ തോമസ് സ്രാമ്പിക്കൽ പിതാവാണ് രണ്ടാംഭാഗത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയത്. ദിവ്യബലിയോടെ തുടങ്ങിയ മൂന്നാം ഭാഗം ഓഗസ്റ്റ് 4, വെള്ളിയാഴ്ച രാവിലെ 11 മണിക്ക് ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതാ സഹായമെത്രാൻ മാർ തോമസ് തറയിൽ ആരംഭിച്ചു. ബലിമധ്യേ ബഹു. മാർട്ടിനച്ചനെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ബ. റോമിയോ കല്ലുകളമച്ചൻ വചന സന്ദേശം നൽകി. തുടർന്നുള്ള ശുശ്രൂഷകൾക്ക് ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതാ മെത്രാപ്പോലീത്ത മാർ ജോസഫ് പെരുന്തോട്ടം നേതൃത്വം നൽകി. മാർ ഗ്രേഷ്യൻ മുണ്ടാടൻ, ജോസഫ് സ്രാമ്പിക്കൽ, സെമൺസ്റ്റോക് പാലാത്ര എന്നീ അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കന്മാരും പങ്കെടുത്തു.

വി. കുർബാന ഗീതങ്ങൾ ഭക്തിതീഷ്ണതയോടെ ആലപിച്ച് ബലി അർപ്പിച്ചിരുന്ന മാർട്ടിനച്ചന്റെ ഗാനാലാപനം ഇനി മാലാഖമാരുടെ ഗീതങ്ങളോടൊപ്പം വിണ്ണിലെ സ്വർഗ്ഗീയ വിരുന്നിൽ ആസ്വദിക്കുവാൻ നമുക്ക് കാത്തിരിക്കാം.

നമ്മുടെ സഭാ നിയമപ്രകാരമുള്ള ബലിയർപ്പണവും മറ്റ് പ്രാർത്ഥനകളും മാർട്ടിനച്ചന്റെ ആത്മശാന്തിക്കായി അർപ്പിക്കുമല്ലോ.

ഫാ. റോബിൻ അനന്തക്കാട്ട് സി.എം.ഐ.
സുപ്പീരിയർ, ചാവറമൗണ്ട്
പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഹൗസ്, തിരുവനന്തപുരം

REV. FR. RAYMOND MANCHERIL CMI
(1937-2017)

Rev. Fr. Raymond Mancheril CMI, one of the pioneers in Bijnor Mission and one of the founding fathers of St. John's CMI Province of Bijnor, was called to eternal rest on 30 June 2017 at 5.30 am at St. Joseph's Hospital, Ghaziabad. He was laid to rest at the cemetery of St John's Provincial House, Najibabad on Wednesday, 5 July 2017.

Fr. Raymond was born as the fourth child of Mr. Mathai and Mrs. Tresia Mancheril on 30 January 1937 at Vazhakulam in the diocese of Kothamangalam. After his high school at Vazhakulam, he joined the Sacred Heart CMI Province, Kalamassery and made his first profession on 16 May 1957 at Little Flower Novitiate, Karukutty. Having successfully completed his philosophical and theological studies at Dharmaram College, Bangalore, he was ordained priest on 17 May 1963. Fr. Raymond strongly believed that mission was the reason for his call to religious life. Hence, when Sagar Mission was entrusted to the CMI congregation in

1968, he came to the north and worked hard serving the poor and caring for the pastoral needs of the Catholic communities in Bina and Vidisha. When Bijnor Mission was entrusted to the Sacred Heart Province, Kalamassery in 1972, he was serving the Province as the Councillor for the Department of Evangelization. He led the first group of three Fathers including Msgr. Gratian Mundadan CMI to the land of Bijnor. In 1975, he joined the Exarchate of Bijnor and served in Satpuli as the first priest-in-charge of Sant Paul Sadan.

Fr. Raymond served the CMI congregation, the Church and society in various capacities and held several responsible possitions. He was appointed the first Mission Superior of the CMIs working in Bijnor Mission in 1978 and played a key role in developing infrastructure and raising the Mission to Apostolate from 1984 to 1990 and Director of Poornodaya, Bhopal, from 1990 to 1993. Subsequently, he was elected Provincial Superior of St John's Province, Bijnor for two consecutive terms and served everyone, no matter how small they were development at various levels. His strong determination and tenacity was visible in his efforts to the community from 1991 to 1999. In this period, under his leadership, the province witnessed fast devlopments at various levels. His strong determination and tenacity service and contribution as the first Chairman of the Executive Body of Samanvaya Mission Theologate in Bhopal. His dedicated service and contribution as the first Chairman of the Executive Body of Samanvaya Mission Theologate is commendable. Fr. Raymond had the unique quality of appreciating the goodness in others and encouraging the endeavours of everyone, no matter how small they were.

Fr. Raymond's love for the poor and the marginalized was remarkable. Wherever he was assigned and whichever position he held, his concern for the poor was conspicuous. During his tenure as the General Councillor for the Department of Social Apostolate, he founded CEVA in Kochi and as the Director of Kotdwar to coordinate the service of the Mission to the poor. When he was the Director of Poornodaya, the Social Apostolate in the diocese of Bijnor, he founded

Karuna Social Service Society (KSSS) and in he purchased a plot of land at Kanhasaiya and built houses for the homeless Catholic immigrant tribals of the area. During his office as Regional Superior and Provincial in Najibabad, as Director of the Centre at Nathewaly and as priest-in-charge of the Mission at Rishikesh, he visited the poor, spent time and resources to help them and shared in their joys and sorrows. He became a solace of the poor wherever he was.

In 2013, he gradually withdrew from the active ministry due to ill-health to lead a restful life in Chamba, Aluva and finally at Maria Bhavan, Nathewaly. On 28 June his health deteriorated and Fr Vijay Payyappilly, Director of the Centre at Nathewaly, rushed him to St. Mary's Hospital, Najibabad and from there to St. Joseph's Hospital, Ghaziabad. The doctors diagnosed him with acute leukaemia. Fr. Raymond who had lived an eventful life and had enjoyed it, sensed that his days were numbered and told his confreres. "My time has come, I must go." He received the sacrament of the anointing of the sick on 29 June 2017 and peacefully slept in Lord on the following at 5.30 am.

On 5 July 2017, a fitting farewell was given to Fr. Raymond at the Provincial House chapel, Najibabad, which was constructed while he was the Provincial. The prayerful gathering comprised of a large number of people including Bishops, Vicar Generals, Major Superiors of congregations for men and women, Priests, Brothers, Sisters, members of Fr. Raymond's family, the laity and people from the neighbouring villages cutting across caste and creed who were beneficiaries of his generosity, Bishop John Vadakel CMI of Bijnor, Bishop Gratian Mundadan, bishop emeritus of Bijnor, Bishop Antony Fernandez, Bishop emeritus of Bareily, Bishop Francis Kalist of Meerut, Rev. Fr. Paul Achandy, CMI Prior General, Fr. Justin Akkara CMI, Provincial of St. Paul's Province, Bhopal, Rev. Fr. Jose Edassery, Vicar General of the diocese of Faridabad and Fr. Jose Thekkemuriyil, Vicar General of Bijnor Diocese and Rev. Fr. Biju Vadakkel CMI, Provincial, Bijnor and Fr. Vijay Payyappilly officiated at the Holy Mass and the funeral rites. Delivering homily, Bishop Gratian Mundadan referred to

Fr. Raymond's missionary zeal, his inimitable leadership qualities and his spirit of determination to get his objectives materialized. Paying tribute to Fr. Raymond, Rev. Fr. Paul Achandy CMI compared him with a diamond, precious and sharp-witted. Bishop John Vadakel described him as and man of conviction, commitment and perfection. Bishop Francis Kalist qualified him as a visionary and missionary in one person.

Let us thank God for the gift of Fr. Raymond, a committed religious missionary and a man for the poor. Let us be inspired by his genuine concern for the poor, zeal for mission and determination to accomplish dreams. Perhaps that could be the most appropriate tribute we can pay to the fond memories of Fr. Raymond Mancheril CMI. Let us pray for him offering the suffrages for the dead in the tenor of our Directory No. 58 (b).

Fr. Vijay Payyappilly CMI
Director, Maria Bhavan, Nathewaly

Fr. DAVIS MANADAN CMI

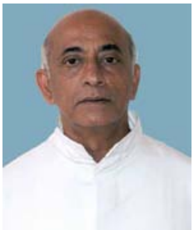

The beautiful life of our beloved Fr Davis Manadan, a pioneer missionary in Rajkot mission, has become a memory.

Born on 19 April 1950, as the second child to Varghese and Treesa, in the family of Manadan in Neerkode, St Sebastian's parish, in the Archdiocese of Ernakulam, Kerala, Fr Davis was the darling of his seven siblings. He joined the CMI congregation at the very young age of 14. Of the 67 years he was granted to live here on the planet earth,

53 years were spent in the CMI congregation in the service of God and His people. His life and mission are etched in the spine of the history of the Rajkot Mission.

Fr. Davis Manadan made his first profession on May 16, 1968, at Little Flower Novitiate, Karukutty. He did his philosophical and theological studies in Dharmaram College Bangalore, and acquired a bachelor's degree in humanities from Christ College Bangalore, and was ordained a priest at his native parish on April 22, 1979 by Bp Gratian Mundadan CMI immediately after his ordination he opted for the Rajkot mission which was in its very infancy at that time. Throughout his 38 years of priesthood that he spent with us, he combined perfectly well the call to be a pastor and administrator. Knowing well the heart of the Good Shepherd, he kept feeding his flock with the food of heaven and moving them to greener pastures (In 10: 14-18).

He started off his priestly ministry in Rajkot, as secretary to Bishop Jonas Thaliyath CMI, the first Bishop of Rajkot Diocese. He was also the financial administrator of the diocese under late Bp. Jonas and Bp. Gregory. In 1986 Fr Davis completed his Master's in Social Work program and secured MSW with high honors from the Rajagiri College of Social Work, Kerala. Thereafter, for six years Fr Davis held the responsibilities of the Finance officer and Director of Social Work in the Diocese of Rajkot.

After his stint as administrator, he had 16 years of pastoral ministry in Canada, where he lived a life true to the heart of Jesus the Good Shepherd. The outpouring of love his parishioners visibly express in manifold ways, even after his return to India is a testimony to his dedicated and inspiring life as a pastor.

After his return from Canada, Fr Davis was appointed principal of St Elizabeth School, Anjar, wherein he manifested his sense of order, discipline and enthusiasm. The last responsibility Fr Davis held was being the Councilor for Finance in the St Xavier's province, Rajkot. His acumen in financial management and orderliness was well revealed during his tenure as the Provincial Councilor for Finance.

The last phase of Fr Davis' life was marked with afflictions of various kinds, which he faced with extra-ordinary strength and grace. He was diagnosed with acute dementia and was put on constant medication for over the past three years. He suffered a stroke a couple of years ago and was paralyzed, rendering him immobile. A very jovial and witty person as he was, he lost his faculty of speech. In silence, with a glare of grace and gaze in his eyes, Fr. Davis held on to the prolonged agony and pain in his body. It was indeed a graceful sight to see him go through the sufferings God permitted in his life with grace and peace.

He died a peaceful death on July 15, the day before the feast of Our Lady of Mount Carmel. And his funeral services were officiated by Rt. Rev. Dr. Jose Chittooparambil CMI, Bishop of Rajkot, and concelebrated by Rev. Frs. Thomas Kolamkuzhiyil-Provincial, Rajkot and Emmanuel Kariapurayidam-Provincial, Bhavnagar, at the Prem Mandir-Sacred Heart Cathedral Church, Rajkot, on 17 July, 2017.

The Bishops, Priests, Missionaries and lay faithful gratefully remembered the committed service he rendered to the diocese for the past 38 years as priest and missionary, and the inspiring life of sanctity and holiness that has touched all who came in contact with him. Fr Davis is well remembered for his warm and charming nature that brought much joy to all who were associated with him.

Now that Fr Davis has left this world of suffering and entered the realm of light and peace we pray that he may intercede for us, our diocese and mission before the Heavenly Father. Let us offer our prayers for the mercy of God upon him, as well.

Fr. Naiju Thaliath CMI
Prefect
St. Xavier's Provincial House, Rajkot

Rev. Fr. Dr. Jose Thekkan CMI
(1964-2017)

Birth:	03-04-1964	Ordination:	03-01-1996
First Vows:	31-05-1984	Death:	25-07-2017

"I have fought the good fight, I have finished the race, I have kept the faith"
(2 Timothy 4:7)

Rev. Fr. Jose Thekkan CMI was born on 3rd April, 1964 to Mr Mathew Thekkan and Mrs. Thandamma in Kanjirappilly Panjayath near Pariyaram Chalakudy in Thrissur District as their fifth child out of the six children. After joining the aspirancy when he was in Std IX, he went on to make his first religious profession on 31st May 1984. His academic brilliance was quite evident in his student days as he secured third rank in the University of Calicut for B.Sc Chemistry and qualified NET after his PG studies. He was ordained a priest on 3rd January 1996, by Mar Joseph Pastor Neelankavil, After a brief spell as Asst. Parish Priest at Jyothi Nivas, Mumbai he joined Christ College, Irinjalakuda as Lecturer in Chemistry in the year 1996 which later became his pivotal area of activities.

He served as the priest-in-charge of Christ Monastery Church and showed diligent care in pastoral work especially in catechism activities. He was also quite happy to serve in the diocesan catechism team for around 6 years. Being a gifted teacher with a charismatic personal rapport with the students he moulded and guided the young minds in a unique manner which was testified by his students through various social medias

after his death. Like the Good Shepherd, he called his students by their name which exemplified his loving and caring nature, a point which the Major Archbishop of Syro-Malabar Church Mar George Cardinal Alanchery specially noted in his condolence message. He was equally excellent in research and took Ph.D. in computation chemistry from the University of Calicut in 2007. While teaching at Christ College he also served the College in various capacities like Hostel Warden (BPE), College Bursar and AICUF Chaplain before taking charge as its 10th Principal on 15th October 2007.

The ten years of his service in Christ College, Irinjalakuda as its Principal was a period which helped the college to strive greater heights both in academic and in co-curricular fields. He used all his skills as an academician researcher, strategist and master planner to help the College grow gradually to soaring heights. Autonomous status, introduction of new courses, research developments, overall championship in Sports in the University of Calicut, two NAAC accreditations are some of the important landmarks during his tenure of office as Principal. The icing of all these achievements come when the College was ranked in the first place in the state and in the 17th position in India by NIRF under MHRD, Govt. of India. Showing qualities of grandeur in vision, steadfastness and relentless hard work in achieving the set Rools, he aimed at holistic development of the college which included eco-friendly policies, student centered activities, and research focused endeavours. The College got a new face-lift due to his concerted efforts and so in his last years of service many have started to call him as second Gabrielachan.

He served in the Senate of the University of Calicut and in University students grievances redressal committee and his services were specially remembered by the Vice-Chancellor of the University in his condolence message. He also served as the Chairman of Ethics Committee of Amala Medical College and was the member of the governing body of Catholic centre and Snehabhavan. He was in the Advisory Committee of Academic Staff College of Calicut University and the President of Christian Higher Education Council. His

contribution and advice were also very noticeable in the different commit tees constituted in Devamatha province, Thrissur.

He was detected with dilated cardiomyopathy at Amala hospital, a disease where the muscles of the heart lose their elasticity resulting in a reduced pumping rate. The expert doctors at Amala and Rajagiri examined his case and suggested further treatment at Fortis Malar Hospital at Adayar, Chennai. After detailed check up and examination by the team of doctors at Fortis Malar hospital, they suggested heart transplantation surgery as the only possible way out. Meanwhile, the expert opinion of the doctors at Madras Medical Mission Hospital was also independently sought and they too suggested the same line of treatment. Accordingly, after initial tests and medications, he stayed at our Rajagiri Bhavan, Chennai. The heart transplantation procedure was held on July 11th and he initially showed good progress but on July 19th he had a cardiac arrest. Thereafter, his condition deteriorated and had profound bleeding and on July 25th he had another massive heart attack where and was called to eternal rest.

The mortal remains of Fr. Jose Thekkan was brought to Amala on July 26th and the funeral service was held on July 28th at Christ Monastery Church, Irinjalakuda. The people of Irinjalakuda were present in large numbers at Karuvannor bridge from where his body was taken as a procession to Christ College portico. He was given quite an emotional farewell by the Christ family. Thereafter, in Christ College Auditorium the staff and the students of Christ College, with a sobbing heart paid their last homage to their beloved Principal. People from all walks of life, political leaders of various hues and colours, state ministers, elected representatives, priests, religious sisters, his family, his friends and students thronged the campus to see their beloved Thekkanachan for the last time. Among them were Prof. C. Raveendranath, state education minister and Calicut University Controller of Examination Dr. VV Georgekutty. Mar Pauly Kannukadan Bishop of Irinjalakuda, Mar Andrews Thazhath, Archbishop of Thrissur, Mar Gratian Mundadan Bishop Emeritus of Bijnor, Rev. Fr. Dr. Paul Achandy CMI, Prior General, Rev. Fr. Walter

Thelapilly CMI, Provincial of Devamatha Province and a host of priests officiated at the Holy Mass and the funeral rites. Fr. Jose Nandikara preached the homily in which he eloquently presented the life and the activities of Fr. Jose Thekkan especially highlighting the unique part he played in the growth of Christ College, Irinjalakuda. There was a condolence meeting immediately after the funeral ceremony remembering the legacy and services of Fr. Jose Thekkan.

His friendly character, his loving and caring nature, his relentless commitment towards gospel values of truth and justice, his passion in helping the poor, his dedication in work as Principal and a teacher, his magnanimous vision and perseverance in activities have all laid a lasting impression in the minds of all those who were associated with him. His smiles and guidelines will ever be remembered in his pastoral lands which was primarily Christ College. May his soul rest in peace!

Let us pray for him by offering the suffrages for the dead in the tenor of our Directory No. 58(b)

Fr. Jacob Njerinjampilly CMI
Prior, Christ Monastery, Irinjalakuda

Rev. Fr. Joseph Koikara CMI (1932 2017)

"Even though I walk through the valley of the shadow of death, I will fear no evil. For you are with me; your rod and your staff. They comfort me!" (Psalm 23:0)

Born:	19-09-1932	First Vows:	15-10-1953
Ordination:	17-05-1960	Death:	14-08-2017

Rev. Fr. Joseph Koikara was born on September 19, 1932 in Kizhakkambalam, Emakulam Dt, as the seventh son of Mr & Mrs. Ouseph and Thresia Koikara. After his schooling he joined as an aspirant at Mannanam in 1952, did his novitiate from Ambazhakkad and made his first profession in October 15, 1953. He was ordained on 17th May 1960. His first appointment as a young priest was at S. H. Monastery, Thevara and two years later, he was transferred to Vazhakulam where from he joined the Chanda Mission. He reached Balharshah on October 1, 1964 and that was the beginning of a new era where he played his part very successfully in the "blooming of the desert" (Cardinal Eugene D'Souza's comment on the growth and success of Chanda Mission). From 1964 to 1966 he was appointed the Secretary of the Mission Superior and the procurator of the Mission.

After a short stay in Brahmapuri for one year he was moved to Babupet-Chandrapur in 1969 where he continued to stay for the next 25 years. Here he laid the ground work for the Mission's First English Medium school in Chanda (the present Mount Carmel, managed by the CMC Sisters). In 1972, started the boys' boarding house at Babupet and constructed the CMI Aspirants' House at Tukum, Chandrapur. Later on he started the Durgapur mission station in 1981 and in the next year he took initiative to start a Marathi Medium school for the people of the locality which was later converted to English Medium which he thought would boost their chances of getting employment as it was a fast growing industrial area. Then in 1982 he was sent to Rome for higher studies in formation for one year. After his return he continued his mission work in Babupet-Chandrapur.

In 1990 he was instrumental in purchasing the land at Datala for the study house of the CMI scholastics. In the same year the Chandrapur Mission Station situated at Babupet was shifted to the new house constructed at Ganesh Nagar, Tukum, Chandrapur. In 1994 he was transferred from Chandrapur to Wirur Mission Station. Here he took lead in the housing project for the poor and constructing the 'Suvartta Bhavan.' Then he was appointed Vicar-General of Chanda

Diocese and was moved to Bishop's Home at Balharshah in 1999. Another landmark achievement that the people of this locality fondly remember about Fr. Joseph Koikara is the construction of the beautiful Grotto in front of the Cathedral church at Balharshah.

Besides these assignments in the Diocese he has served the Congregation in different capacities like Aspirants' Rector, Spiritual Father at Dharmaram and Wardha, Prior of Carmel Monastery, Tukum and Asistant Director at Kshitij, Jamb. He was also elected as Education Councilor, Finance Councilor and Vicar-Provincial in three different Provincial Administrations of Mar Thoma province, Chanda.

Though he is well remembered through these varied portfolios, what mark him distinct from others are his pastoral mind and his compassionate heart. He had a poetic mind and has written four books: *On his way in Chanda Mission (Memoirs), Chanda Mission Yesuvinte Vazhiyilude (Memoirs), Ivarum Vishudharalle* and *Ormakal Mayum Mumpe* which was published a few days before his death on August 14, 2017. All these books manifest his simple faith. They exhibit a child like heart that speaks to God. He was indeed a true shepherd who had the smell of the sheep.' He was richly blessed with a photographic memory which helped him to know his sheep by name. His simple living and high thinking is a challenge for the young generation. He was a true missionary who had shed his sweat and blood towards the "blooming of the desert called Chanda!"

In the last days of his life, Fr Koikara had a fall in the early morning of July 18 and suffered head injuries and a dislocation of the hip bone. He was admitted at the Rajagiri Hospital. Having no other option, he was put on traction and had to suffer long hours of pain. Meanwhile the pace maker implanted some 15 years ago had got weakened beyond repair and his general health was too poor to bear with another surgery. This led to increased breathing difficulties and he was admitted in the ICU. As per the medical advice he was shifted to the Carmel Hospital, Ashokapuram for a better palliative care. As if the

fulfillment of one of his prayers which he had included in the last book of his, he slept in the Lord at 5.20 AM on Monday, August 14, 2017.

The first part of the funeral rites, led by Rev. Fr. Provincial Benny Joseph Mukalel, begun at 12 noon on 20 August, 2017 at Tera Nur, Aluva. Then his mortal remains were taken to the Sacred Heart Provincial House, Raiagiri. Kalamassery where the second part of the funeral rites led by Rev. Fr. Varghese Vithayathil, the Vicar-General of the CMI Congregation was held. The Requiem Mass was presided over by Mar Ephrem Nariculam, Bishop of Chanda and Mar Joseph Kunnath Bishop Emeritus, Adilabad concelebrated it. The last part of the funeral rites was presided over by Mar Antony Kariyil CMI, Bishop of Mandya. He was accompanied by Mar Gratian Mundan, Bishop Emeritus, Bijnor, Mar Joseph Kunnath, Bishop Emeritus, Adilabad, Mar Ephrem Nariculam, Bishop of Chanda and Mar John Vadakkel, Bishop of Bijnor. The body was taken to the cemetery (in the crypt of the Chapel) in a solemn procession, being carried by his own family members. The lush green trees and plants on the serene Rajagiri' hillock campus seemed to be saluting the missionary who had bid farewell to the same campus 53 years ago when he had set out for the first time for the"dry and hot desert land" of Chanda (in his own words) which he had opted for and soon made his own.

Eternal rest grant unto him O Lord! And let the perpetual light shine on him!

Let us pray for him by offering the suffrages for the dead in the tenor of our Directory No.58 (b).

26-08-2017

Fr. Benny Joseph Mukalel CMI
Provincial, Mar Thoma Provincial House
Bamni, Chandrapur 442 701

ഫാ. ഫ്രാൻസിസ് വിജയ് ചെതലൻ സി.എം.ഐ.
(1945-2017)

തൃശൂർ ദേവമാത പ്രവിശ്യാഭവനാംഗമായ ഫാ. ഫ്രാൻസിസ് വിജയ് ചെതലൻ 2017 സെപ്റ്റംബർ 19-ാം തിയ്യതി അമല ആശുപത്രിയിൽ വച്ച് അന്തരിച്ചു. രണ്ടു വർഷമായി അദ്ദേഹം അർബുദരോഗബാധിതനായി പ്രവിശ്യാഭവനത്തിൽ ചികിത്സയും വിശ്രമവുമായി കഴിഞ്ഞുവരുകയായിരുന്നു.

തൃശൂർ കൊട്ടേക്കാട് ഇടവകാംഗമായ ബ. ഫ്രാൻസിസച്ചൻ ചെലൻ തോമസിന്റെയും അമ്മിണിയുടെയും മകനായി 1945 ൽ ജനിച്ചു. ഏഴു സഹോദരങ്ങളായിരുന്നു രണ്ടു സഹോദരന്മാർ മരിച്ചിരുന്നു. അമ്മയിപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്. വയസ്സ് 95, അമ്മ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മരിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു ചെതലനച്ചന് ഏറ്റവും പ്രയാസം, അമ്മയോടും കുടുംബത്തോടും അച്ചന് അനിതരസാധാരണമായ അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്നു.

1964-ൽ സി.എം.ഐ. സഭയിൽ ആദ്യവതം അനുഷ്ഠിച്ച ചെതലനച്ചൻ 1976 ൽ ബ. ജോസഫ് കുണ്ടുകുളം മെത്രാനിൽനിന്നും പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ചു. ഊർജതന്ത്രത്തിൽ ബിരുദധാരിയായ ചെതലനച്ചൻ തലോർ ദീപ്തി ഹൈസ്കൂളിൽ അധ്യാപനം ആരംഭിച്ചു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ബിരുദാനന്തര പഠനത്തിനായി അദ്ദേഹം ഭോപ്പാൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ ചേർന്നു. മൂന്നാം റാങ്കോടെ മാസ്റ്റർ ബിരുദം കരസ്ഥമാക്കി. തുടർന്ന് ഇരിങ്ങാലക്കുട ക്രൈസ്റ്റ് കോളേജിൽ ഊർജ്ജതന്ത്രവകുപ്പിൽ അധ്യാപകനായി. അധ്യാപനം അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ട തൊഴിലായിരുന്നു. പാഠങ്ങൾ നന്നായി ഒരുങ്ങുമായിരുന്നു. കുട്ടികളെ ഏറെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു.

കോളേജിൽനിന്നും വിരമിച്ചശേഷം അമേരിക്കയിലെ ഫിലാഡൽഫിയ രൂപതയിൽ മൂന്നുകൊല്ലം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചു നാട്ടിൽ

തിരിച്ചുവന്ന ശേഷം തലോർ ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ പ്രധാന അധ്യാപകനായി ജോലി നോക്കി.

പൗരോഹിത്യത്തെ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന ചെതലനച്ചൻ അജപാലനശുശ്രൂഷയിൽ അർത്ഥവും ആനന്ദവും കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അധ്യാപനത്തിനിടയിലും ഉത്തരവാദിത്വം നിറഞ്ഞ ഇടവകഭരണം എടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായത്. രോഗം അദ്ദേഹത്തെ തീർത്തും അവശനാക്കുന്നതുവരെ അനുരഞ്ജനവേദിയിൽ മണിക്കുറുകൾ ചെലവഴിക്കുമായിരുന്നു.

മണ്ണിനെയും മരങ്ങളെയും പൂക്കളെയും ചെടികളെയും പക്ഷിമൃഗാദികളെയും അദ്ദേഹം ഏറെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. തോട്ടപ്പണി അദ്ദേഹത്തിന് ഏറെ മാനസികാനന്ദം പകർന്നുകൊടുത്തിരുന്നു.

എത്ര തിരക്കുപിടിച്ച ജീവിതചര്യകൾക്കിടയിലും സമൂഹപ്രാർത്ഥനകളിലും ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. പരമ്പരാഗതമായ ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് പ്രിയംകരമായിരുന്നു. ദൈവം കൊടുത്ത സംഗീതവാസനയെ അദ്ദേഹം പരിപോഷിപ്പിച്ചെടുത്തു. ബലിയർപ്പണത്തെ കൂടുതൽ മധുരതരമാക്കാൻ അത് സഹായിച്ചു. രണ്ടു കൃതികളുടെ കർത്താവായ ചെതലനച്ചൻ തന്റെ അറിവ് ലോകത്തിന് പകർന്നുകൊടുക്കാനായി വിശ്രമകാലത്ത് സമയം കണ്ടെത്തി.

തീക്ഷ്ണതയുള്ള ഒരു സന്യാസവൈദികനായി ജീവിച്ച ചെതലനച്ചന് അനുയോജ്യമായ ആത്മീയയാത്രയയപ്പാണ് ലഭിച്ചത്. അന്ത്യശുശ്രൂഷകൾക്ക് അഭിവന്ദ്യ മെത്രാന്മാരായ റാഫേൽ തട്ടിൽ, പോളി കണ്ണൂക്കാടൻ, ജേക്കബ് തൂങ്കുഴി എന്നിവർ നേതൃത്വം നൽകി. തലോർ ആശ്രമദേവാലയത്തിൽ അദ്ദേഹം അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നു നമുക്ക് ചെതലനച്ചനെ നന്ദിയോടെ ഓർക്കാം. അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാം. സഭാനിയമമനുസരിച്ചുള്ള ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കാം.

തൃശൂർ
10-10-2017

ഫാ. പോൾസൺ പാല്യേക്കര സി. എം.ഐ.
പ്രിഫെക്ട് ദേവമാത പ്രവിശ്യാഭവനം, തൃശൂർ.

Rev. Fr. Kurian Macheril CMI
(1934-2017)

Rev. Fr. Kurian Macheril CMI was one among the first five missionaries who landed in Jagdalpur in the year 1972 along with Bishop Paulinus. For more than a month he was admitted in MPM Hospital with various old-age health problems.

Fr. Kurian Macheril was born on 20 September 1934 in the present Sleehapuram Parish in the diocese of Pala. He joined CMI congregation in the year 1955 at Mannanam and had his early formation there. After completing his novitiate at Chethipuzha he made his first profession on 16 May 1958 and proceeded for his philosophical and theological studies at Dharmaram College Bangalore. He was ordained priest on 16 May 1964.

As a young priest, he rendered his services in Kirathoor in the Archdiocese of Thiruvananthapuram of the Malankara Church for a year. Then he was transferred to Devagiri College as its Bursar during the period 1966-69. He also served the Kanyakumari mission and from there he moved to Jagdalpur in 1972 to be one among the pioneers in Bastar.

His first mission in Jagdalpur diocese was in Kirandul, where we had already a small community of NMDC employers and a school which was begun by the Pilar fathers. Along with CMC sisters he took over the station and worked for its development. Later he was made the Regional Superior and then the first Provincial of the newly constituted Vice-Province. From there onwards he was mainly in the administrative fields like General Auditor of the congregation, Diocesan Administrator,

Vicar General, second time provincial, Diocesan procurator and DBS Director.

Fr. Kurian was a man of sharp wisdom and meticulous planning. He was a man of precision and clarity and proved to be an able administrator through his insightful way to face the challenges. Even when facing challenges and difficult situations, he was able to make correct judgment of the situation and make quick decisions. Nirmal Province was given a strong foundation in its infancy during his time as the first provincial and Jagdalpur mission a new thrive and boom during the time he served as the Apostolic Administrator of the diocese in 1990-93.

During the last one month of his hospitalization he was well aware that his time to depart for the eternal reward was nearing. So, he started preparations for that and received the Holy Anointing. He said good bye to his relatives and well-wishers who either talked to him over phone or visited him personally. On 21 September, on the feast of St. Mathew, in the presence of a lot of priests and religious he slept peacefully at 2.15 pm.

A Word of Thanks and Adieu

Fr. Kurian Macheril CMI and Br. Joseph Vadakkekannamchira, both were part of our congregation and province since very long time. Exactly to say Fr. Macheril was member of our congregation for the last 59 years and Brother Joseph for 62 years. Through their vigorous zeal for the mission, the toil and hard work both of them contributed towards the growth of our mission and of the province. We find their efforts and struggles in many of our ventures in Jagdalpur mission. Their commitment to the mission, love for the congregation, the simple and exemplary life they led are the legacies that they now bequeath to the younger generations. Within the limited resources and insufficiencies of the period both of them tried to make the best of the available resources and thus to build up our mission.

Now while thanking them for their great services and contributions done to Jagdalpur Mission, CMI Province and to the Congregation at large, I do recommend the departed souls of Fr. Kurian Macheril and Br. Joseph Vadakkekannamchira to your valuable prayers with the ***request kindly to perform the suffrages for him according to the D. 586 of our constitution***.

Fr. Josey Thamarassery CMI,
Provincial Superior

Br. Joseph Vadakkekannamchira CMI
(1928-2017)

Br. Joseph was born on 20 February 1928 at Kadanad of Pala diocese. He joined the CMI congregation on 20.12.1953. After the initial formation and the completion of the novitiate he made his first religious profession on 16 May 1958. After the profession he rendered his service in many of the monasteries in Kerala like Pala, Poonjar, CMI Generalate Ernakulam, Vizhinjam etc. At Vizhinjam he supervised the construction work of the Church there. In the year 1974, he decided to join the newly allocated Jagdalpur mission. At his arrival in Jagdalpur mission, Msgr. Paulinus sent him to Konta station to learn the Hindi language. After six months, he was entrusted with the station at Chinthagarh. From 1977-81 he served as the councillor of social apostolate of the newly formed Nirmal Vice-Province. From 1984 onwards he took care of the land purchased at Bhanpuri for the novitiate. He was instrumental for the present greenery of Bhanpuri novitiate. As the Brothers' unit

was formed in the year 1992 he moved to Kerala with various responsibilities in the Unit. He was in Chanda mission taking care of the Aspirants who came to join the brothers' unit. In the year 1996, he came back to Bastar mission and was extending his service to different centres like Konta, Bhanupratappur, Nakti Semra etc. During the final years he spent his days at the First year Aspirants' House, Chavara Sadan Kolchoor.

Br. Joseph who loved to be always in the garden, was an epitome of hard work. He never remained idle and was fully occupied in the garden doing some manual work all through the day and even in the late evening. I still remember seeing him digging a well alone late in the evening at Bhanpuri. Even during his advanced age as he was feeling too weak to be out in the garden, he spent time making rosaries. As an ideal religious, he never possessed anything unnecessary for his personal needs and was content with the bare minimum. He was very submissive and joyfully accepted the words of his superiors. His simple and unassuming character never made him demand any respect or honour, but because of his loving and jovial nature, all loved and respected him as the eldest of the community.

For the last two weeks he was admitted in MPM Hospital for various physical weaknesses of old age. In spite of the difficulties and pains he had a peaceful death in the presence of so many of our fathers and sisters. Thus a saintly life came to an end but heavenly presence to intercede for Jagdalpur mission is made sure through the departure of Br. Joseph.

ഫാ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പാലാത്ര സി.എം.ഐ.
(1939 2017)

പാലാത്ര കുട്ടിയച്ചന്റെയും (ഫിലിപ്പ്) പൊരിയത്ത് മേരിയുടെയും ആറുമക്കളിൽ മൂന്നാമനായി സെബാസ്റ്റ്യനച്ചൻ 1939–ൽ ജനിച്ചു.

പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം സെന്റ് തെരേസാസ് വാഴപ്പള്ളി, എസ്. ബി. ഹൈസ്കൂൾ ചങ്ങനാശ്ശേരി, സെന്റ് എഫ്രേംസ് ഹൈസ്കൂൾ മാന്നാനം, എന്നിവിടങ്ങളിൽ പൂർത്തിയാക്കിയതിനു ശേഷം 1954 മെയ് 31–ന് മാന്നാനം സെമിനാരിയിൽ യോഗാർത്ഥിയായി ചേർന്നു. തുടർന്ന് മൂത്താലിയിൽ യോഗാർത്ഥി പഠനം പൂർത്തിയാക്കി. നവസന്യാസ പഠനം ചെത്തിപ്പുഴയിൽ പൂർത്തിയാക്കുകയും 1958 മെയ് 16–ാം തീയതി ആദ്യവ്രതം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

ധർമ്മാരാം കോളേജിൽ തത്വശാസ്ത്രപഠനം നടത്തിയതിനുശേഷം 1961 മെയ് 16–ന് നിത്യവ്രതവും തുടർന്ന് അവിടെതന്നെ ദൈവശാസ്ത്രപഠനം പൂർത്തിയാക്കി 1964 മെയ് 15–ാം തീയതി പുരോഹിത പട്ടവും സ്വീകരിച്ചു. 1966 മുതൽ 1971 വരെ തുടർപഠനങ്ങൾ മാന്നാനം കെ.ഇ. കോളേജിൽ നടത്തി. ബിരുദാന്തര ബിരുദ പഠനം നടത്തിയത് പാലായിലാണ്. 1973 മുതൽ 1977 വരെ മാന്നാനം കെ.ഇ. കോളജിൽ അധ്യാപകനായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ച ശേഷം പഞ്ചാബ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് എം.ഫിൽ നേടുകയും 1978 മുതൽ 1981 വരെ വീണ്ടും മാന്നാനം കെ.ഇ. കോളജിൽ തിരികെയെത്തി തന്റെ സേവനം തുടരുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് ന്യൂയോർക്ക് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ എം.എസ്. നേടുകയും ന്യൂയോർക്ക് സിറ്റി പബ്ലിക് സ്കൂളിൽ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

1985–ൽ മാന്നാനം സെന്റ് ജോസഫ്സ് ട്രെയിനിംഗ് കോളജിന്റെ പ്രിൻസിപ്പലായി. പിന്നീട് മാന്നാനം ആശ്രമത്തിന്റെ പ്രിയോർ, പുന്നപ്രയിൽ ആശ്രമാധിപൻ കാർമൽ പോളിടെക്നിക് ചെയർമാൻ എന്നീ

നിലകളിലും സേവനം ചെയ്തു. ഈ സമയത്ത് എൽ.എൽ.ബി. പഠിച്ച് ഒരു വക്കീലായി പാക്ടീസ് ആരംഭിച്ചു. വീണ്ടും ന്യൂയോർക്കിൽ രണ്ടുവർഷം സേവനത്തിനായി പോകുകയും ശേഷം നാലുകോടി സെന്റ് റീത്താസ് ഹോസ്പിറ്റൽ ഡയറക്ടറായി ആറു വർഷത്തോളം സേവനമനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് ചെത്തിപ്പുഴ സാൻജോഭവൻ ഡയറക്ടർ, തിരുവല്ലം ക്രൈസ്റ്റ് നഗർ ബി.എഡ്. കോളേജിന്റെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ, വിഴിഞ്ഞം കാർമ്മൽഭവൻ പ്രീഫക്ട്, വികാരി എന്നീ നിലകളിൽ സേവനം ചെയ്തു. പിന്നീട് ശാരീരിക അസ്വാസ്ഥ്യം മൂലം ഏതാണ്ട് 5 വർഷത്തോളമായി ചെത്തിപ്പുഴ, സാൻജോഭവനിൽ വിശ്രമജീവിതം നയിച്ചുവന്ന സെബാസ്റ്റ്യനച്ചന്റെ നില കഴിഞ്ഞ അഞ്ച് മാസമായി തീർത്തും അവശനിലയിലായിരുന്നു. ഒക്ടോബർ 18-ാം തീയതി ബുധനാഴ്ച രാവിലെ മൂന്നു മണിക്ക് നാലുകോടി സെന്റ് റീത്താസ് ആശുപത്രിയിൽ വച്ച് അദ്ദേഹം നിത്യസമ്മാനത്തിനായി വിളിക്കപ്പെട്ടു, മൃതശരീരം പിറ്റേന്ന് വ്യാഴാഴ്ച വൈകുന്നേരം ഏഴുമണിക്ക് സാൻജോഭവൻ ചാപ്പലിൽ കൊണ്ടുവരികയും രാത്രി മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥനയോടെ പൊതുദർശനത്തിന് വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

മൃതസംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾ ഒക്ടോബർ 20-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച്ച രാവിലെ ആരംഭിക്കുകയും ശുശ്രൂഷയുടെ ആദ്യഭാഗം വികർ പാവിൻഷ്യൽ ഫാ. സോണി പാലാത്രയുടെ കാർമ്മികത്വത്തിൽ നടത്തുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാംഭാഗം ജഗദൽപൂർ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷനായിരുന്ന സൈമൺ സ്റ്റോക്ക് പാലാത്ര പിതാവിന്റെ കാർമ്മികത്വത്തിൽ നടന്നു. സംസ്കാര ശുശ്രൂഷയുടെ മൂന്നാംഭാഗം സി.എം.ഐ സഭയുടെ ജനറൽ കൗൺസിലർ ബഹു. സെബാസ്റ്റ്യൻ തെക്കേടം അച്ചന്റെ മുഖ്യകാർമ്മികത്വത്തിൽ രാവിലെ 10.30ന് ചെത്തിപ്പുഴ തിരുഹൃദയ ദേവാലയത്തിൽ ആരംഭിച്ചു. ബഹു. തോമസ് ചൂളപ്പറമ്പിലച്ചൻ ബഹു. സെബാസ്റ്റ്യനച്ചനെ അനുസ്മരിച്ച് വചന സന്ദേശം നൽകി.

ദിവ്യബലിക്കുശേഷം നഗരികാണിക്കലും അന്തിമപ്രാർത്ഥനാ ശുശ്രൂഷകളും ചങ്ങനാശ്ശേരി സഹായ മെത്രാൻ മാർ തോമസ് തറയിൽ പിതാവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്നു. സി.എം.ഐ സഭയുടെ ജനറൽ കൗൺസിലറായ ബഹു. ആന്റണി ഇളംതോട്ടമച്ചനും മറ്റു വൈദികരും സന്യസ്ഥരുമുൾപ്പടെ നിരവധി ആളുകൾ സംസ്കാര കർമ്മത്തിൽ

പങ്കുകൊണ്ടു. മുൻ മുഖ്യമന്ത്രി ഉമ്മൻചാണ്ടിയും മറ്റനേകം രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളും അന്തിമോപചാരമർപ്പിക്കുവാൻ എത്തിയിരുന്നു.

ആശ്രമാധിപൻ ബഹു. സെബാസ്റ്റ്യൻ അട്ടിച്ചിറയച്ചന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ചെത്തിപ്പുഴ കൊവേന്തയിലെ ആശ്രമാംഗങ്ങൾ സംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾക്കുള്ള ക്രമീകരണങ്ങൾ നടത്തി.

പരേതന്റെ ആത്മശാന്തിക്കായുള്ള സഭാനിയമപ്രകാരമുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും ദിവ്യബലിയും അർപ്പിക്കുവാൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ഫാ. തോമസ് തേക്കേത്തല സി.എം.ഐ
ഡയറക്ടർ, സാൻജോ ഭവൻ
ചെത്തിപ്പുഴ

Rev. Deacon Joseph Mukalel CMI

Born:	30.12.1938	First Profession:	16.05.1965
Died:	22.10.2017	Diaconate:	25.11.1985

Rev. Deacon Joseph Mukalel CMI, member of CMI St Thomas Province, Kozhikode slept in the Lord on 22 October, 2017 at Nirmala Hospital, Marikunnu and laid to eternal rest at St. Thomas Mount, Marikunnu on 24 October, 2017 at the age of 79. In the presence of many CMI members, relatives of Deacon Joseph Mukalel, Reverend Sisters and faithful, Very Rev. Fr. Paul Achandy CMI, the Prior General was the main celebrant and Rev. Fr. Thomas Thekkel, Provincial of Kozhikode province and Rev. Fr. Varghese Kelamparambil, Provincial of Mysore province were concelebrants in the funeral service. Rev. Fr. Thomas Vattakatt CMI gave the funeral message. Rev. Fr. George

Kochuvelikkakam CMI, the Superior and Novice Master of St. Thomas Mount expressed the words of gratitude. The funeral service was started at 10.00 am and ended at 1.00 pm with meal.

Deacon Joseph Mukalel was suffering from renal diseases and he was undergoing dialysis for 6 years from 2011. Even when he had dialysis every alternative days and dietary restrictions, he was pleasant and pleasingly interacting with the members of the house and guests. This was due to his positive approach to life and an attitude of accepting pains and hardships calmly without complaining. He had a mild stroke on the evening of 12 October and then it led to gradual paralysis. When he felt uneasiness, he called for a priest from the community and made his confession. He was taken to the hospital in the night and returned to the house after checkup. On 13th morning, he was found weaker and members of the community wanted to take him to the hospital .As having a pre-notion of end in earthly life, before leaving for the hospital, he asked again for confession and requested for some time to remain alone in his room and bid farewell to his room after praying. He came to the chapel with the help of the fathers and went to the tabernacle and prayed there for sometime kneeling, and received the Holy Communion. Then, thanking all, he started to the hospital.

Deacon was taken to the ICU and it was found that due to the chronic kidney disorders, administration of strong medicines was impossible. He underwent two more dialysis on the consecutive days. On 14 October, in the presence of our fathers and his close relatives, received the sacrament of anointing from Fr. George Kochuvelikkakam, his Superior and gradually fell into coma and slept in the Lord on 22 October, 2017 at 11.50 pm. Before he became unconscious, Deacon Mukalel conveyed to his superior and to Rev. Fr. Provincial, his sentiments of gratitude towards his congregation and to each of its members and asked them to share his words of gratitude to all. Repeatedly he said that he was happy with his life in the congregation. CMI St. Thomas Province has lost a zealous religious, committed missionary and a true CMI.

Rev. Deacon Mukalel Joseph CMI was born of his parents Varkey (Kunju) and Ealy (Kunjely on 30 December 1935 at Arumannor Punnathura. He has three younger brothers and one elder sister. He made his first profession on 16 May 1965 and the perpetual profession on 16 May. 1970. Completed his theology studies from Dharmaram Vidya Kshetram and received the Sacred Order of Diaconate on 25 November 1985. Golden Jubilee of his religious profession was celebrated in the province on 20 April 2015

During his long years of committed life in the CMI Congregation, he has served the province and the people of God on various capacities. He was procurator at Manimala monastery and then served as the press manager at Marikunnu. He was the first administrator of the Fatima Matha hospital at Kalpetta, when it was bought by the St. Thomas province and functioning in a rented building. He was the manager of Vimala Book Centre for many years. During that time he was very much involved in the parish activities of Amalapuri especially in Sunday school and Mission League. He has also assisted in the CMI houses at Gudallur, Gundlupet, Bekky and Thalapuzha in the pastoral field and administration of estates.

Deacon Mukalel was one of the pioneer missionaries in the Kristu Raja Mission of the province in Jammu and Kashmir. He was instrumental in establishing the second mission station at Nowshera. He lived for many months in the house of a BJP leader as paying guest in order to locate a suitable plot for a mission station near the district headquarters. The people of this district who were people unheard of Christianity before the arrival of our Deacon Mukalel except a few by the presence of a protestant pastor.

He has released more than 15 devotional audio albums and published a book called *Gadharchana*. He was the lyricist for most of those songs and it was a spontaneous outpouring of his inner spiritual experiences.

Deacon Joseph Mukalel CMI was sincere and trustworthy before God and CMI confreres. He had clear strategies and stand on

various developments of the province and these were really progressive and challenging even for the next generation. His Marian devotion gave him courage to follow Christ as a true disciple. He led a simple life and lived with conviction and this has attracted many people from all walks of life.

Request your prayers for the repose of his soul and kindly observe the obsequies as prescribed in our CMI Directory, Article 58.

Fr. George Kochuvelikkakam CMI
Superior, St. Thomas Mount, Marikunnu

Kozhikode
15 November 2017

Rev. Dr. Fr. Abraham Moses Kallarackal CMI (1929-2017)

Birth:	**07.03.1929**
First Profession:	**15.10.1950**
Ordination:	**24.03.1958**
Death:	**24.10.2017**

Rev. Fr. Abraham Moses Kallarackal was bom at Mailakombu near Thodupuzha on March 7, 1929 as son of lype Kallarackal and Mariyam.

Fr. Moses had his primary education at infant Jesus High School, Vazhakulam and joined the CMI congregation at St. Joseph's Seminary; Mannanam in 1949, followed by novitiate training at St. Theresa's Novitiate House, Ampazhakkadu and had his first profession in 1950. After philosophy studies at Chethipuzha he was sent for theological studies at JDV Pune and was ordained as priest on March 24, 1958. He began his ministry of service as the secretary to Provincial, Rev. Fr. Sales, SH Province, Kalamassery. Later he did post graduate studies in Ottava University, Canada in 1967 and joined as lecturer in SH College, Thevera.

Then he did his research studies in Social Work in UK and earned Ph. D in 1976 from Leicester University as the first doctorate holder in Social Work from Kerala. Then he was appointed as the Director of Rajagiri College of Social Science and in 1981 he became the principal of same college and retired. He worked as the co-ordinator of fathers working in USA and Canada during the period 1984-93 and also worked as pastor of St. Henry's Church, Lake Charles. In 1994 he was appointed as the Prior of Carmel Monastery, Vazhakulam and initiated to start CBSE School at Vazhakulam and served as the Director of Carmel CMI Public School at Vazhakulam from 1996-2001. Then he was sent to America and worked as Principal of Holy Cross Academy, Amrile, USA till 2009 and returned to Kerala. Then he was appointed as the Director of Christ International School, Alambady, Bengaluru till 2011 and then he was again appointed as the Director of Carmelagiri Public School, Korendakadu, Munnar till 2015. In 2015 he retired from the field of education and was taking rest at Carmel Provincial House, Muvattupuzha.

Fr. Moses was under medication due to old age sickness since last year. In the month of June, due to a minor brain haemorrhage, his movement, memory and speech faculties were affected and he was under treatment in Rajagiri Hospital. Then his treatment was continued at Nirmala Hospital, Muvattupuzha. In the last two months he was completely bedridden, and was shifted to priest home. The Sacrament of Anointing of the Sick was given on October 12, 2017 by Rev. Fr. Paul Parakattel, Provincial. On October 23, 2017 his health condition became worse due to breathing problem. On October 24, 2017 at 1.30 pm he had his last breath in the presence of his dear and near ones at Maria Bhavan, the priest home attached to Provincial House.

The mortal remains of Fr. Moses was kept in the Provincial House Chapel after prayers for paying homage. Bishop Emeritus, Mar George Punnakkottil, Provincials Fr. Jose Kuriadathu and Fr. Varghese

Kelamparambil, Superiors, fathers, sisters, relatives, friends, colleagues, students and people from different walks of life paid homage to Fr. Moses. On October 25, the body was taken to Carmel Monastery Chapel, Vazhakulam. The funeral ceremony was started at 2.30 pm with Holy Mass in which the Bishop of Kothamangalam Diocese, Mar George Madathikandam was the main celebrant and Rev. Fr. Prior General and Rev. Fr. Provincial were the co-celebrants. The funeral message was given by Fr. Alex Oruthayappillil in which he stressed the personal experience with him at Rajagiri College, as veteran in the field of social work pioneering the establishments with bravery and hard work.

Fr. Moses was a committed religious with disciplined life in all aspects. He was an eminent educationalist and scholar in the field of Social Work as member of Board of Studies and Examination Board Member, Senate and Syndicate member of various universities in India. He has laid foundation for the development of Rajagiri Institutions and Carmel School, Vazhakulam.

Kindly pray for the departed soul of Fr. Moses who has left the world of suffering to the eternal bliss by offering the suffrages for the dead in the tenor of our Directory No. D 58(b). May his soul rest in peace with the heavenly Father in the eternal abode.

Muvattupuzha
01.12.2017

Fr. Paul Parakattel CM
Provincial
Carmel Province, Muvattupuzha
Kerala, India

ഫാ. കമീൽ നീലിയറ സി.എം.ഐ.

ജനനം: 07-08-1928

മരണം: 12-11-2017

"മരണത്തെ കീഴടക്കുവാൻ" എന്ന ചെറുഗ്രന്ഥത്തിൽ ബ. കമീലച്ചൻ കുറിച്ചിട്ട് ഒരു മനോഹരമായ സന്ദേശമുണ്ട്. "മനുഷ്യജീവിതലക്ഷ്യം സുഖഭോഗങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുകയല്ല. പ്രത്യുത നമ്മെത്തന്നെ പവിത്രീകരിച്ച് സനാതനമായ ജീവിതത്തിന് കളമൊരുക്കുകയാണ്". ഈ സന്ദേശം അന്വർത്ഥമാക്കി "നന്നായി ചിലവഴിച്ച ഒരു ദിവസത്തിന്റെ അവസാനം സുഖമായി ഉറങ്ങുന്നതുപോലെ, സുന്ദരമായി ജീവിച്ച ഒരു ജീവിതത്തിന്റെ അവസാനമുള്ള ശാന്തമായ നിദ്രയായിരുന്നു" ബ. കമീലച്ചന്റെ മരണം. സ്വന്തം തത്വശാസ്ത്രം സ്വജീവിതത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട പുരോഹിതനും പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ എളിയ ദാസനുമായ കമീലച്ചൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു യാത്രയായി. ദൈവപിതാവ് നീലിയറ കുടുംബത്തിനും സി.എം.ഐ. സഭയ്ക്കും പ്രത്യേകിച്ച് കോട്ടയം സെന്റ് ജോസഫ് പ്രോവിൻസിനും നൽകിയ വിലമതിക്കാനാവാത്ത സമ്മാനമായി പ്രിയപ്പെട്ടവരായ നമ്മുടെ മനസ്സുകളിൽ അനശ്വരമായ രേഖാചിത്രം കോറിയിട്ടശേഷം അദ്ദേഹം യാത്രയായി.

കുര്യനാട് ആശ്രമാംഗമായിരുന്ന ബ. കമീലച്ചൻ കഴിഞ്ഞ മൂന്നരവർഷമായി കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി പ്രശാന്ത് ഭവനിൽ വിശ്രമവും ചികിത്സയുമായി കഴിഞ്ഞ ശേഷമാണ് പെരിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട ജനറാളച്ചനിൽ നിന്നും അന്ത്യകൂദാശകൾ സ്വീകരിച്ച് 12-11-2017 ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് ചരമമടഞ്ഞത്. ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയ അഭിവന്ദ്യ കല്ലറങ്ങാട്ടുപിതാവ് അനുസമരിച്ചു: പാലാ രൂപതയ്ക്കും ഇവിടുത്തെ സന്യസ്തർക്കും പ്രസംഗത്തിലൂടെയും ധ്യാനങ്ങളിലൂടെയും ജീവിത മാതൃകയിലൂടെയും അച്ചൻ വിലയേറിയ

സംഭാവനകൾ നൽകി, കമീലച്ചന്റെ മരിയൻ പ്രഭാഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചും ജപമാല ഭക്തിയെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ധ്യാനങ്ങളെക്കുറിച്ചും അഭിവന്ദ്യ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപറമ്പിൽ പിതാവും മാർ മാത്യു അറയ്ക്കൽ പിതാവും എടുത്തു പറയുകയുണ്ടായി. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി വന്ന മാർ ജോസഫ് കുന്നത്തുപിതാവും മാർ ജോസ് പുളിക്കൽ പിതാവും മാർ ജേക്കബ് മുരിക്കൻ പിതാവും സഭയെയും ഇടവകയെയും വിശ്വാസത്തിലും മരിയഭക്തിയിലും വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ ബ. കമീലച്ചൻ നൽകിയ സംഭാവനകളെ പ്രകീർത്തിച്ചു. പരിശുദ്ധ അമ്മയോടുള്ള ഭക്തിയും ജപമാലയുടെ പ്രാധാന്യവും സി.എം.ഐ. സഭാംഗങ്ങളെയും മറ്റ് എല്ലാ സന്യാസിനി സന്യാസികളെയും കാലോചിതമായി അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിൽ ബ. കമീലച്ചൻ വിജയം വരിച്ചു എന്ന് സാഭിമാനം സി.എം.ഐ. സഭയുടെ ജനറാൾ പെരിയ ബഹുമാനപ്പെട്ട പോൾ അച്ചാണ്ടിയച്ചൻ ദിവ്യബലിയുടെ ആരംഭത്തിൽ അനുസ്മരിക്കുകയുണ്ടായി, വചന പ്രഭാഷണം നടത്തിയ ബ. മാത്യ മാടയാങ്കൽ കമിലച്ചന്റെ സുകൃതങ്ങളെ അക്കമിട്ടു നിരത്തിയത് ഏറെ ശ്രദ്ധേയമായി. ഇതിലൂടെ മാത്യു അച്ചൻ കമിലച്ചന്റെ സമ്യക്കായ ഒരാത്മീയ ജീവചരിത്രം അവതരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. "Fr, Camil smiled innocetnly, he loved uncondtionally, he worked tirelssely, he preached convincingly, he taugth enthsuistaically, he served selflssely."

ഇങ്ങനെ സുകൃതസമ്പന്നനായി ജീവിച്ചു മരിച്ച ബ. കമീലച്ചൻ പാലാ രൂപതയിലെ കത്തീഡ്രൽ ഇടവകയിൽ പരേതനായ ജോസഫ് ത്രേസ്യാമ്മ ദമ്പതികളുടെ മകനായി 1921 ആഗസ്റ്റ് 1-ാം തീയതി ജനിച്ചു. ചാന്ദാ പ്രവിശ്യാംഗമായ ബി. ജോർജ്ജ് നീലിയറ സി.എം.ഐ., മാത്യു, കുട്ടിയമ്മ, തങ്കമ്മ, ബേബി, ലിസിയമ്മ, പരേതയായ മേരി തറപ്പേൽ, സെബാസ്റ്റ്യൻ എന്നിവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരങ്ങളാണ്. തൊടുപുഴ ഇളംതോട്ടം പ്രൈമറി സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകനും പിന്നീട് പാലാ സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ഉദ്യോഗസ്ഥനുമായശേഷം 1953 ൽ 25-ാം വയസ്സിൽ മാന്നാനം സെമിനാരിയിൽ ചേർന്ന് വൈദികപഠനം ആരംഭിച്ചു. അമ്പഴക്കാട്ട് നോവിഷ്യറ്റ് ഭവനത്തിൽ നവസന്യാസം പൂർത്തിയാക്കി. 1955 ഡിസംബർ 8-ാം തീയതി ആദ്യവ്രതവും 1958 ഡിസംബർ 1-ാം തീയതി നിത്യവ്രതവും അനുഷ്ഠിച്ചു. ചെത്തിപ്പുഴയിലും ധർമ്മാരാമിലുമായി തത്വശാസ്ത്ര ദൈവശാസ്ത്രത പഠനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയ കമീലച്ചൻ 1962 മെയ് 17-ാം തീയതി ക്രിസ്തുവിന്റെ പുരോഹിതനായി

അഭിഷിക്തനായി.

കർമ്മനിരതനായ ഒരുത്തമ സന്ന്യാസ വൈദികനായിരുന്നു നീലിയറയച്ചൻ. ഏൽപ്പിച്ച കർത്തവ്യങ്ങളെല്ലാം ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെ നിറവേറ്റിയിരുന്നു. കോട്ടയം പ്രോവിൻഷ്യൽ ഹൗസ്, മുത്താലി, പുതുപ്പള്ളി, പാലാ, അറക്കുളം, കുര്യനാട് എന്നീ ആശ്രമങ്ങളിൽ അംഗമായിരുന്നുകൊണ്ട് ദൈവജനത്തിന് അദ്ദേഹം ചെയ്ത സേവനങ്ങൾ എണ്ണമറ്റവയാണ്. പൂഞ്ഞാർ ആശ്രമ ശ്രേഷ്ഠൻ, കർമ്മലകുസുമം മാസികയുടെ എഡിറ്റർ എന്നീ നിലകളിലും ശോഭിച്ച കമീലച്ചൻ 56 ഓളം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവുമാണ്. വിവിധ സഭകളുടെ നവസന്യാസഭവനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പ്രിയപ്പെട്ട ഗുരുഭൂതനായിരുന്നു. 1963 മുതൽ അഞ്ച് പതിറ്റാണ്ടിലേറെ കേരളത്തിലെ മിക്കവാറും എല്ലാ ദേവാലയങ്ങളിലും കേരളത്തിനു പുറത്തും വിദേശങ്ങളിലുമുള്ള ക്രൈസ്തവസമൂഹങ്ങളിലുമായി ഇരുപതിനായിരത്തിലേറെ മരിയൻ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്ത മരിയ ഭക്തനായിരുന്നു ബ. കമീലച്ചൻ. "പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ ജീവിക്കുകയും മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് യഥാർത്ഥ ഭാഗ്യവാന്മാ"രെന്ന് 89 വർഷത്തെ നീണ്ടസുന്ദര ജീവിതം നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. താൻ കണ്ടുമുട്ടിയവരെയും തനിക്കേൽപ്പിച്ചു കിട്ടിയവരേയും പരിശുദ്ധ അമ്മയിലൂടെ യേശുവിന്റെ സാന്നിധിയിലേയ്ക്ക് വഴിനടത്തിയ ഈ വന്ദ്യപുരോഹിതൻ ഇനിമുതൽ സ്വർഗ്ഗപിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നമ്മുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനാണ്. സഭാനിയമപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യാനുള്ള ഭക്താനുഷ്ടാനങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

കുര്യനാട്,
28-11-2017,

എന്ന് സ്നേഹപൂർവ്വം,
ഫാ. ജയിംസ് ഏർത്തയിൽ സി.എം.ഐ. (പ്രിയോർ)
സെന്റ് ആൻസ് ആശ്രമം, കുര്യനാട്

ഫാ. തോമസ് മെത്തോദിയൂസ് കിടങ്ങേൻ CMI

(1933-2017) ഇടവക: നീലീശ്വരം

സി.എം.എ സന്യാസസഭയുടെ, കൊച്ചി തിരുഹൃദയ പ്രവിശ്യഗംമായ ബ. തോമസ് മെത്തോദിയൂസച്ചൻ എറണാകുളം-അങ്കമാലി അതിരുപതയിൽപ്പെട്ട നീലീശ്വരം കരേറ്റമാതാ ആശമ ദേവാലയത്തിൽ പൗലോ-മറിയം ദമ്പതികളടെ എട്ടുമക്കളിൽ ഏഴാമനായി 1933 സെപ്റ്റംബർ 24-ാം തീയതി ജനിച്ചു. വൈദികനായി തീരുവാനുള്ള അദമ്യമായ ആഗ്രഹം മനസ്സിൽ പേറികൊണ്ട്, 1953 ജൂൺ 4-ാം തീയതി ആലുവ സെന്റ് അന്റണീസ് ആശ്രമത്തിൽ ആസ്പിരന്റസ് ഹൗസിൽ ചേർന്ന് പരിശീലനം ആരംഭിച്ചു. അമ്പഴക്കാട് നവസന്യാസ ഭവനത്തിൽ നവസന്യാസം നടത്തുകയും 1957 മെയ് 16-ാം തീയതി ആദ്യ വ്രതവാഗ്ദാനം നടത്തി സഭാവസ്ത്രം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് സി.എം.ഐ. സഭയുടെ പൊതു വൈദികപരിശീലന കേന്ദ്രമായ ബാംഗ്ലൂർ ധർമ്മാരാം കോളേജിൽനിന്ന് ഫിലോസഫി, തിയോളജി പഠനങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി 1963 മെയ് മാസം 17-ാം തീയതി ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വള്ളോപ്പിള്ളി പിതാവിൽനിന്ന് വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. തിരുപട്ടത്തിനുശേഷം ആലുവ, കൂനമ്മാവ് എന്നീ ആശ്രമ ങ്ങളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച മെത്തോദിയൂസച്ചൻ 1977-ൽ ഉപരിപഠനത്തിനായി റോമിലേക്ക് യാത്രയായി. Spirtiual Theology-യിൽ റോമിലെ Angelicum Univesrtiy-യിൽ നിന്നും Licentiate നേടി. അനുകമ്പയുള്ള റെക്ടറച്ചൻ, വിശുദ്ധനായ പരിശീലകൻ, ആദ്ധ്യാത്മിക ഉപദേഷ്ടാവ്, വിശ്വസ്ഥനായ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠൻ എന്നീ നിലകളിൽ അദ്ദേഹം ഒട്ടേറേ മനസ്സുകളെ നേടിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. ബാംഗ്ലൂർ ധർമ്മാരാം, St. Josephs' Postulants Home കളമശ്ശേരി, കറുകുറ്റിയിലെയും നേരിയമംഗലത്തെയും നവസന്യാസഭവനങ്ങൾ എന്നിവിടങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത സേവനങ്ങൾ ഇതിന് ഉത്തമ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്.

വാഴക്കുളം, ആലുവ, നീലീശ്വരം എന്നിവിടങ്ങളിൽ ആശ്രമശ്രേഷ്ഠനായും പരിയാരം C.S.R. ൽ ടീം മെമ്പർ ആയും ആദ്ദേഹം ചെയ്ത സേവനങ്ങൾ സത്യർഹമാണ്. വചനബദ്ധമായ ജീവിതവും പ്രസംഗപാടവവും വായനാശീലവും ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ധാരാളം വചനപ്രഘോഷണങ്ങൾ നടത്താനും ഇടവകകൾ തേറും ധ്യാനപ്രസംഗങ്ങൾ നത്താനം CMC, SD, Holy Family, Chartiy, CSN എന്നീ സമർപ്പിത സമൂഹങ്ങളിലെ നോവിഷ്യറ്റുകാർക്ക് ക്ലാസ്സുകൾ എടുക്കാനും ധ്യാനിപ്പിക്കാനും ധാരാളം അവസരങ്ങൾ ആദ്ദേഹത്തെ തേടിയെത്തി. തിരുസക്രാരിയുടെ മുമ്പിൽ ദീർഘനേരം പ്രാർത്ഥിച്ച്, യേശുസാമീപ്യം ഏറെ അനുഭവിച്ച്എല്ലാവരെയും സമർപ്പിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന മെത്തോദിയൂസച്ചനെ സി.എം.എ. സഭയിലും പുറത്തുമുള്ള സമർപ്പിതർക്കും ദൈവജനത്തിനും ഏറെ പരിചയമുണ്ട്. ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽനിന്ന് ബഹു. മെത്തോദിയൂസച്ചൻ അനുഭവിച്ച സന്തോഷവും സംതൃപ്തിയുമാണ്, വളരെ ശാന്തനും സൗമ്യനും വിനയാന്വിതനുമായി തീരാൻ ആദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചത്.

2014-ൽ വിശ്രമജീവിതം ആരംഭിച്ച ബഹു. മെത്തോദിയൂസച്ചൻ തന്റെ ജീവിതസായാഹ്നത്തിൽ രോഗിയായി തീർന്നപ്പോഴും തന്നെ സമീപിക്കുന്നവർക്ക് ശാന്തതയും ദൈവീകതയും പകർന്നു നൽകാൻ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. 2017 ഡിസംബർ 20-ാം തീയതി ബഹു. മെത്തോദിയൂസച്ചന്റെ ആത്മാവ് കർത്താവിൽ നിദ്ര പ്രാപിച്ചു. മൃതസംസ്ക്കാര ശുശ്രൂഷകൾ ഡിസംബർ 22-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 1 മണിക്ക് ബിജ്നോർ രൂപതയുടെ മുൻ മെത്രാൻ മാർ ഗ്രേഷ്യൻ മുണ്ടാടാന്റെ മുഖ്യ കാർമ്മികത്വത്തിലും പെ. ബഹു. ജനറാൾ റവ. ഡോ. പോൾ അച്ചാണ്ടിയുടെയും പെ. ബഹു. പ്രൊവിൻഷ്യാൾ റവ. ഡോ. ജോസ് കുറിയേടത്തിന്റെയും പ്രിയോർ ഫാ. ചാൾസ് കോറോത്തിന്റെയും ബഹു. പൗലോസ് കിടങ്ങനച്ചന്റെയും ബഹു. ജോർജ്ജ് കിടങ്ങനച്ചന്റെയും ബഹു. അലക്സ് വരാപ്പുഴക്കാരാനച്ചന്റെയും സഹകാർമ്മികത്വത്തിലും നടത്തപ്പെട്ടു. സമാപന തിരുകർമ്മങ്ങൾക്ക് എറണാകുളം-അങ്കമാലി അതിരുപതാ സഹായമെത്രാൻ മാർ ജോസ് പുത്തൻ വീട്ടൽ കാർമ്മികത്വം നൽകി. ബഹു. ജോയ് ഊരേത്തച്ചൻ ബഹു. മെത്തോദിയൂസച്ചനെ അനുസ്മരിച്ച് വചനസന്ദേശം നൽകി. അന്തിമ ഉപചാരം അർപ്പിക്കുവാൻ ധാരാളം വൈദികരും സന്യസ്ത്യരും ദൈവജനവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ബഹു. മെത്തോദിയൂസ് കിടങ്ങനച്ചനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സഭാനിയമപ്രകാരമുള്ള ആത്മീയശുശ്രൂഷകൾ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി നടത്തുകയും ചെയ്യണമെന്ന് പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ഫാ. ചാൾസ് കോറോത്ത് സി.എം.ഐ
പ്രിയോർ, കരേറ്റമാതാ ആശ്രമം, നീലിശ്വരം

ബഹു. ഫാ. എജിദിയുസ് ചിറയത്ത് സി.എം.എ.
(1934–2017)

കോയമ്പത്തൂർ പ്രേഷിത പ്രോവിൻസ് അംഗമായ ബഹുമാനപ്പെട്ട എജീദിയുസച്ചൻ (83) മണ്ണുത്തി പ്രേഷിതാരാമിൽ വച്ച് 2017 ഡിസംബർ 28-ാം തിയ്യതി ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 1.30ന് നിര്യാതനായി.

മാളയിൽ തോമസ് റോസക്കുട്ടി ദമ്പതികളുടെ ഏഴാമത്തെമകനായി 1934 ഡിസംബർ 15 ന് ജനിച്ച് തോമസ് എന്ന നാമധേയം സ്വീകരിച്ചു. നല്ല അടക്കമുള്ളവനും, ശാന്തശീലനുമായ തോമസ് തന്റെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസ കാലത്ത് കണക്കു വിഷയത്തിൽ സമർത്ഥനായി ശോഭിക്കുകയും, തന്റെ കൂട്ടുകാരും, ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുമായ ബഹു. ബർട്ടിൻ ചക്കാലമറ്റത്ത് അച്ചനോടും, ബഹു. ആൻഡ്രൂസ് ആത്തപ്പിള്ളി അച്ചനാടും കൂടെ എൽത്തുരുത്ത് അസ്പിരാന്ത് ഭവനത്തിൽ ചേർന്നു. അവിടെവച്ച് 10-ാം ക്ലാസ് പരീക്ഷ പാസ്സായി വരന്തരപ്പിള്ളിയിലെ ഭാഷാപഠനവും കറുകുറ്റിയിൽ നവസന്യാസവും അമ്പഴക്കാട്ട് ജൂനിയറെയറ്റും കഴിച്ച് ധർമ്മാരാമിലേക്ക് ഫിലോസഫി തിയോളജി പഠനത്തിനായി പോയി. നല്ല പാട്ടുകാരനും, സംഗീതോപകരണങ്ങളിൽ വിദഗ്ധനും, ഒരു മെക്കാനിക്കും, വയലിനിസ്റ്റും കൂടിയായ ബ്ര. എജീദിയുസ് 1963 ൽ പൗരോഹിത്യപട്ടം സ്വീകരിച്ചു.

ദൈവാഭിഷിക്തനായ ബഹു.എജീദിയൂസ് അച്ചൻ വരന്തരപ്പിള്ളിയിലെ യാഗാർത്ഥി ഭവനത്തിൽ അസ്സിസ്റ്റന്റ് റെക്ടറായി 1964-ൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അന്നു തുടങ്ങിയ ഫോർമേഷൻ ജോലി ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നടത്തുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ഹരമായിരുന്നു. വരന്തരപ്പിള്ളിയിൽ നിന്ന് എൽത്തുരുത്തേക്കുവന്ന അദ്ദേഹം 1975 വരെ പത്ത് വർഷത്തേക്ക് യോഗാർത്ഥികളുടെ ക്ഷേമ പ്രവർത്തന ശ്രമങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്നു. സ്കൂളിലും കോളേജിലും പഠിച്ചിരുന്ന എല്ലാ യോഗാർത്ഥികൾക്കും ആവശ്യത്തിന് ട്യൂഷൻ എടുക്കുന്നതിനും, പാട്ടുപഠിപ്പിക്കുന്നതിനും, സംഗീതോപകരണങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനും, സർവോപരി നന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനും തീവ്രശ്രമം നടത്തിയിരുന്നതായി ശിഷ്യന്മാർ സമർത്ഥിക്കുന്നു. ധർമ്മാരാമിൽ മാസ്റ്ററായും, ദേവമാതാ പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഗൃഹത്തിലെ സുപ്പീരിയറായും അദ്ദേഹം ജോലി നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. 1978 മുതൽ 5 വർഷക്കാലം കോയമ്പത്തൂർ സായിബാബാ കോളനിയിലെ മൈനർ സെമിനാരിയിൽ റെക്ടറായി ജോലിനോക്കി. ഒപ്പം അടുത്തുള്ള ഇടവകകളിലും തന്റെ ആദ്ധ്യാത്മിക ഉത്തേജനപ്രവർത്തനങ്ങൾ വ്യാപിപ്പിച്ചിരുന്നു. എപ്പോഴും കപ്പുസും, സ്കാപ്പുലറും അടങ്ങിയി സന്യാസ ളോഹയിലാണ് അദ്ദേഹം കാണപ്പെടുക, ബസ്സിൽ സഞ്ചരിക്കുവാനാണ് ഇഷ്ടം. രാത്രികാലങ്ങളിൽ ധർമ്മ സ്ഥാപനങ്ങളിലോ പള്ളിയിലോ തങ്ങുന്നതല്ലാതെ അൽമായ വീടുകളിൽ താമസിക്കാറില്ല.

1983 തുടങ്ങിയ മൂന്ന് വർഷത്തേക്ക് പാലക്കാട് സി.എം.എ. ഭവനിലെ പ്രീഫെക്ടറായി അടുത്തുള്ള മഠങ്ങളിലും ഫോർമേഷൻ ഗൃഹങ്ങളിലും പാപസംഗീർത്തന ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തിപ്പോന്നു. പിന്നീട് 9 വർഷത്തേക്ക് കരിമ്പ ലിസ്യൂഹോമിലെ അംഗമായും, പാലക്കാട് ഭാരതമാതാ ആശ്രമ അംഗമായും ആദ്ധ്യാത്മിക സേവനങ്ങൾ തുടർന്നുപോന്നു. അവിടെ നിന്ന് കൊഴിഞ്ഞാമ്പാറ യോഗാർത്ഥി ഭവനത്തിലും, വേലന്താവളം നവസന്യാസി ഭവനത്തിലും തന്റെ സേവനം കാഴ്ചവെച്ചു. രോഗിയായിരിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെ ദൈവവുമായി ഒന്നിക്കാമെന്ന് തന്റെ മാതൃകയും സംസാരവും വഴി യാഗാർത്ഥികളെ നിശബ്ദമായി പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അവസാനമായി മണ്ണുത്തി പ്രേഷിതാരാമിൽ കിടന്ന് ഷൊർണൂർ ആശ്രമത്തിലെ അംഗമായി ചികിത്സയിലായിരുന്നു. ഭക്ഷണം കഴിക്കാനുള്ള വിഷമമെല്ലാം വളരെ

മാതൃകാപരമായി സഹിച്ച് തന്റെ അന്ത്യയാത്രക്ക് നന്നായി ഒരുങ്ങി അടുത്തുള്ള ലൂർദ്ദു ആശുപത്രിയിൽ വച്ച് 2017 ഡിസംബർ 28 നു ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 1.30 ന് കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞ് അഭിവന്ദ്യ മെത്രാന്മാരായ മനത്തോടത്തു പിതാവും, ജോസഫ് പാസ്റ്റർ പിതാവും, ടോണി നീലങ്കാവിൽ പിതാവും വന്ന് അന്തിമോപചാരം നടത്തുകയുണ്ടായി. കോയമ്പത്തൂരിലേയും തൃശൂരിലേയും ബഹു. പ്രൊവിൻഷ്യാളച്ചന്മാരും, പാലക്കാട് ബഹു. വികാരി ജനറാളച്ചനും മറ്റനവധി അച്ചന്മാരും സിസ്റ്റേർസും വന്ന് പ്രാർത്ഥനകൾ സമർപ്പിച്ചു. പിറ്റേദിവസം രാവിലെ സ്വന്തം ആശ്രമമായ ഷൊർണൂർ സെന്റ് ജോസഫ് ആശ്രമത്തിലേക്ക് മൃതദേഹം കൊണ്ടുവന്ന് അന്തിമോപചാരത്തിന്റെ രണ്ടാംഭാഗം അവിടെവച്ചു നടത്തുകയും ചെയ്തു. അവിടെ നിന്ന് പാലക്കാട് ഭാരതമാതാ ആശ്രമത്തിലേക്ക് മൃതദേഹം കൊണ്ടുപോയി 3 മണിയോടെ അവസാന കർമങ്ങൾ നടത്തുകയുണ്ടായി. അഭിവന്ദ്യമെത്രാൻ പോൾ ആലപ്പാട്ടിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രിയോർ ജനറൽ ബഹു. പോൾ അച്ചാണ്ടി അച്ചൻ കോയമ്പത്തൂർ പ്രൊവിൻഷ്യാൾ ബഹു. ജോയി കോളേങ്ങാടനച്ചൻ, നവസന്യാസ ഗുരു ബഹു. ആന്റണി പുത്തനങ്ങാടി അച്ചൻ, ഷൊർണൂർ ആശ്രമ ശ്രേഷ്ഠൻ ബഹു. റൂപ്പെർട്ട് പാനികുളം അച്ചൻ എന്നിവർ സഹകാർമ്മികരും, മറ്റനവധി ബഹു. അച്ചന്മാരും ചേർന്നുള്ള ദിവ്യബലിയിൽ ധാരാളം ബഹു. സന്യാസിനികളും ശിഷ്യഗണങ്ങളും ബന്ധുമിത്രങ്ങളും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ബഹു. എജീദിയുസച്ചന്റെ കൂടെ താമസിച്ചിരുന്ന ബഹു. ജോസഫ് വിതയത്തിലച്ചൻ തന്റെ വചന പ്രഭാഷണം കുമ്പസാരക്കൂട്ടിലെ കെടാവിളക്കായി പ്രകാശിച്ച ബഹു. എജീദിയുസച്ചിനെ എല്ലാവരുടെയും ഓർമ്മയിൽ പിടിച്ചുനിർത്തുന്നതായിരുന്നു. ഒരു കുടയും, പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകവുമായി സന്യാസ കാഷായ വസ്ത്രം ധരിച്ച് വിനയാനുസൃതം ആത്മാക്കളെ ഉന്നതങ്ങളിലേക്ക് ഉയർത്തുവാൻ വെമ്പുന്ന സുസ്മേരവദനനായ ബഹു. എജീദിയൂസച്ചന്റെ സ്മരണ നിലനിർത്തികൊണ്ട് സഭാ നിയമമനുസരിച്ചുള്ള ഭക്താനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നമുക്ക് നിർവഹിക്കാം.

തീയ്യതി: 13/02/2018
സ്ഥലം: ഷൊർണൂർ

ഫാ. റൂപ്പെർട്ട് പാനികുളം സി.എം.ഐ.
സെന്റ് ജോസഫ് ആശ്രമം

ഫാ. മാത്യു തോട്ടുങ്കൽ സി.എം.ഐ.
ചെറുപുഷ്പാശ്രമം, പൂഞ്ഞാർ

വിശുദ്ധ യൗസേപ്പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ കോട്ടയം സി.എം.ഐ പ്രവിശ്യയിലെ പൂഞ്ഞാർ ചെറുപുഷ്പശാംഗമായിരുന്ന ബഹു മാത്യു തോട്ടുങ്കലച്ചൻ 2018 സെപ്റ്റംബർ 8-ാം തീയതി രാവിലെ 10.30ന് അന്തരിച്ചു. പരിശദ്ധ അമ്മയുടെ ഭക്തനായിരുന്ന തോട്ടുങ്കലച്ചനെ മാതാവ് തന്റെ ജന്മദിന തിരുനാളിൽ ജന്മദിനാഘോഷത്തിനായി കൈ പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയതാവാം. സെന്റ് ജോസഫ് പ്രവിശ്യയുടെ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി മേരിക്വീൻസ് ഹോസ്പിറ്റലിൽ വച്ചായിരുന്നു മരണം പാലാ സെന്റ് വിൻസന്റ് ആശ്രമ സെമിത്തേരിയിൽ നടന്ന മൃതസംസ്കാരച്ചടങ്ങിൽ നാൽപതു വർഷത്തിനു മുൻപ് അച്ചൻ സേവനം ചെയ്ത ചമ്പക്കുളത്തുനിന്നുപോലും അനേകർ സംബന്ധിച്ചുവെന്നത് സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് എത്രമാത്രം സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിന്റെ വ്യക്തമായ സൂചനയാണ്.

നെടിയകാട് (കരിങ്കുന്നം) തോട്ടുങ്കൽ പരേതരായ വർഗീസ് അന്നക്കുട്ടി ദമ്പതികളുടെ പുത്രനായി 1945 ജൂൺ 4-ാം തീയതി ജനിച്ച ബഹു. മാത്യു അച്ചൻ 1992 ൽ മാന്നാനം യോഗാർത്ഥഭവനിൽ ചേർന്നു. ചെത്തിപ്പുഴയിലെ നവസന്യാസ പരിശീലനത്തിനു ശേഷം 1965 മേയ് 15-ാം തീയതി സഭയിൽ ആദ്യവ്രതാനുഷ്ഠാനം നടത്തി. 1972 ഡിസംബർ 18-ാം തീയതി വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചു. ചെറുപ്രായത്തിൽത്തന്നെ ചമ്പക്കുളം ഗാഗുൽത്താ ആശ്രമത്തിന്റെ പ്രിയോരായി നിയമിതനായി. പാലാ, പൂഞ്ഞാർ, മൂത്താലി, കുര്യനാട്, പുതുപ്പള്ളി എന്നീ ആശ്രമങ്ങളിൽ ദീർഘകാലം സേവനം ചെയ്തു. അഞ്ച് വർഷക്കാലം അമേരിക്കയിലെ ബ്രൂക്‌ലിൻ (ന്യൂയോർക്ക്) രൂപതയിൽ അജപാലനശുശ്രൂഷ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.

വൈദികൻ പ്രഥമതാ ഒരു അജപാലകനായിരിക്കണമെന്ന

പൗരോഹിത്യദർശനം ജീവിത പ്രമാണമായി സ്വീകരിച്ച തോട്ടുങ്കൽ മാത്യു അച്ചൻ നലം തികഞ്ഞ ഒരു അജപാലകനായി ജോലി ചെയ്ത സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം അറിയപ്പെടുകയും അജഗണങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലും ഓർമയിലും സ്ഥാനം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു.

സത്യസന്ധവും സ്വകീയവുമായ ഒരു സ്വതന്ത്രവ്യക്തിത്വം അദ്ദേഹം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു. സി.എം.ഐ സഭയെ സ്വന്തം അമ്മയെപ്പോലെ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം വി. ചാവറപിതാവിന്റെ ഭക്തനായിരുന്നു. വിശുദ്ധന്റെ നാമം ജപമാലയുടെ പ്രാരംഭ പ്രാർഥനയിലും മറ്റും ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പറയേണ്ടത് എവിടയും തുറന്നുപറയാനുള്ള ആത്മധൈര്യവും ധാർമിക ശക്തിയുമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു വ്യക്തിത്വം. മനസിലുള്ളതും അധരത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്നതും തമ്മിൽ അന്തരമില്ലാത്ത, ജീവിതത്തെ അഭിനയമാക്കി മാറ്റാതിരുന്ന ഒരു നിഷ്കളങ്കൻ, സംസാരത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലും തികച്ചും കുലീനമായ ഒരു വ്യക്തിഗത ശൈലി അദ്ദേഹത്തെ വ്യത്യസ്തനാക്കി, ആകർഷകമായ മാനവികതയും കുലീനതയും അദ്ദേഹത്തിനു ജന്മസിദ്ധം മാത്രമല്ല ജീവിതപരിശീലനത്തിൽ വളർത്തിയെടുത്തതുമായിരുന്നു. ചമയങ്ങളില്ലാത്ത സംസ്കാരം അച്ചന്റെ സമ്പത്തായിരുന്നു, അതിഥികളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതിലും മറ്റുള്ളവരോടുപെരുമാറുന്നതിനുമൊക്കെ ഹൃദ്യമായ ഒരു കുലീനത പ്രകടമായിരുന്നു.

എല്ലാറ്റിനുമുപരി, അസാധാരണമാംവിധം വചനോപാസകനായി, ധ്യാനപ്രസംഗകനായി പുരോഹിത ജീവിതത്തിന്റെ നല്ലൊരു ഭാഗം ചെലവഴിച്ച ആധ്യാത്മിക ആചാര്യനായിരുന്നു മാത്യു തോട്ടുങ്കലച്ചൻ. കേരളത്തിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം, പ്രത്യേകിച്ച് മലബാർ പ്രദേശങ്ങളിൽ, ദേവാലയങ്ങളിൽ ധ്യാനപ്രസംഗം നടത്തി. ജനഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥാനം നേടിയ ധ്യാനഗുരു. ധ്യാനപ്രസംഗങ്ങളിൽ ബഹളത്തിന്റെ ശൈലിയായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റേത്, ചരമപ്രസംഗം പറയുന്നതിൽ ഒരു പ്രത്യേക വൈദഗ്ധ്യം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. സഭാംഗങ്ങളുടെയും അവരുടെ ബന്ധുജനങ്ങളുടെയും സ്വന്തം ബന്ധുക്കളുടെയും പരിചിതരുടെയും മൃതസംസ്കാരത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് പ്രാർഥിക്കുക ഒരു അജപാലന ദൗത്യമായി അദ്ദേഹം കണ്ടിരുന്നു. അക്കാര്യത്തിൽ പ്രവിശ്യ നോട്ടമില്ല, പ്രായഭേദ നോട്ടമില്ല, വലിപ്പചെറുപ്പ പരിഗണനയില്ല.

പരേതരായ സഭാംഗങ്ങളെ അനുസ്മരിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ കാട്ടി. അവരുടെ ചരമ വാർഷികങ്ങളിൽ കബറിടത്തിൽ പൂക്കൾ വയ്ക്കാനും പ്രാർഥിക്കാനും അദ്ദേഹം മറന്നിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല അക്കാര്യം ആശ്രമാംഗങ്ങളെ ഓർമിപ്പിക്കാനും മാത്യു അച്ചൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.

കുമ്പസാരത്തിന്റെ അപ്പസ്തോലനായിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്നുപറയാം. അനാരോഗ്യത്തിലും രാവിലെ തന്നെ കുമ്പസാരക്കൂട്ടിൽ എത്തുമായിരുന്നു, കുമ്പസാരത്തിനു പ്രത്യേക അഭിഷേകം സിദ്ധിച്ച വൈദികനാണ്തോട്ടുങ്കലച്ചനെന്ന് പൂഞ്ഞാറിലെ ദിവ്യകാരുണ്യ സമൂഹത്തിൽപ്പെട്ട പലരും എന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ആശ്രമവും പരിസരങ്ങളും വൃത്തിയായും ഭംഗിയായും സൂക്ഷിക്കുന്നതിലും പൂന്തോട്ടങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിലും അച്ചൻ വളരെ തത്പരനായിരുന്നു. വൈകിട്ടത്തെ ജപമാല പ്രാർഥനയിൽ വിശ്വസ്തമായും കൃത്യമായും സംബന്ധിക്കുകയും ജപമാലയ്ക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നു. പരിശുദ്ധ അമ്മയുടെ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണു മാതാവിന്റെ തിരുനാളിലെ മരണം.

ഒരു വർഷത്തിലധികമായി നമ്മുടെ രാജഗിരി ഹോസ്പിറ്റലിൽ ചികിത്സയിലായിരുന്നു. ഒരാഴ്ചത്തേ ചികിത്സയ്ക്കുശേഷം സെപ്റ്റംബർ ഒന്നിന് തിരിച്ചെത്തി. എന്നാൽ, 1-ാംതീയതി രാവിലെ അദ്ദേഹത്തിനു ശാരീരിക അസ്വസ്ഥത അനുഭവപ്പെട്ടതിനാൽ കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി മേരിക്വീൻസ് ഹോസ്പിറ്റലിലേക്കു കൊണ്ടു പോയി. മെഡിക്കൽ ഐസിയുവിൽ പ്രവേശിക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹം അതിവേഗം രോഗവിമുക്തനാകുന്നതു പോലെ തോന്നി. അതുകൊണ്ട് 7-ാം തീയതി രാവിലെ മുറിയിലേക്കു മാറ്റി. എന്നാൽ, സന്ധ്യയോടെ രോഗം മൂർഛിക്കുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ ഹോസ്പ്പിറ്റൽ ഡയറക്ടർ ബഹു. സന്തോഷ് മാത്തൻകുന്നേലച്ചൻ അക്കാര്യം എന്നെ വിളിച്ചറിയിച്ചു. 8-ാം തീയതി രാവിലെതന്നെ, ആശ്രമാംഗമായ ബഹു. അലക്സാണ്ടർ പൈകടയച്ചനുമൊത്തു തോട്ടുങ്കലച്ചന്റെ മുറിയിലെത്തി. രാജഗിരിയിലേക്കു മാറ്റുന്നതാകും നല്ലതെന്നു ഡോക്ടർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനാൽ ഡയറക്ടറച്ചൻ അതിനുവേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ പെട്ടെന്നു ചെയ്തുതന്നു. ആംബുലൻസിൽ കയറാൻ നിശ്ചയിച്ച സമയത്തിന് 10 മിനിട്ടുകൾക്കുമുൻപ് തോട്ടുങ്കലച്ചൻ ഉറക്കം വരുന്നതായി പറയുകയും കണ്ണടച്ചു കിടക്കുകയും ചെയ്തു. അത്

നിത്യനിദ്രയായിരുന്നുവെന്ന് അടുത്തു നിന്നവർക്കുപോലും മനസിലായില്ല. സംശയം തോന്നിയപ്പോൾ ഡോക്ടർമാരെ അറിയിക്കുകയും അവർ അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരാൻ മാനുഷികമായി സാധ്യമായതെല്ലാം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. തന്റെ ബന്ധുവായ ബഹു. സെബാസ്റ്റ്യൻ തോട്ടുങ്കൽ ഒ.എഫ്.എം-ൽനിന്നും രോഗീലേപനം സ്വീകരിച്ച് 10.30ന് അദ്ദേഹം നിത്യ പിതാവിന്റെ പക്കലേക്കു യാത്രയായി. അത്യന്തം ഭാഗ്യപ്പെട്ട ഒരു മരണമായിട്ട് എല്ലാവരും അതിനെ കണ്ടു. ബഹു. മാത്യു തോട്ടുങ്കലച്ചന്റെ ആത്മാവിനു നിത്യശാന്തി നേരുന്നു.

മാർ ഗ്രേഷ്യൻ മുണ്ടാടൻ പിതാവ് (ബിഷപ് എമിരറ്റസ്, ബിജ്നോർ) സമൂഹബലിക്കു നേതൃത്വം നൽകി. പാലാ രൂപത സഹായമെത്രാൻ മാർ ജേക്കബ് മുരിക്കൻ മൃതസംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾ നയിച്ചു. റവ. ഫാ. അലക്സാണ്ടർ പൈകട അനുസ്മരണപ്രസംഗം നടത്തി. സി.എം.ഐ സഭയുടെ വികാരി ജനറാൾ റവ. ഫാ. വർഗീസ് വിതയത്തിൽ, വികർ പ്രൊവിൻഷ്യൽ ഫാ. ഫിലിപ്പ് നെച്ചിക്കാട്ടിൽ എന്നിവരും മറ്റു വൈദികരും കുടുംബാംഗങ്ങളും മാത്യുവച്ചന്റെ സുഹൃത്തുക്കളുമടങ്ങിയ വൻ ജനാവലി മൃതസംസ്ക്കാര ചടങ്ങിൽ ആദ്യന്തം പങ്കെടുത്തു.

സഭാ നിയമപ്രകാരമുള്ള പ്രാർഥനകൾ നടത്തുകയും ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന് അഭ്യർഥിക്കുന്നു. (Diretcory No. 58b.)

ഫാ. ജയിംസ് നീണ്ടുശ്ശേരി സി.എം.ഐ
പ്രിയോർ

പൂഞ്ഞാർ,
10-09-2018

റവ. ഫാ. സൈമൺ പടിഞ്ഞാറേക്കര സി.എം.ഐ. (1933-2018)

ജനനം	: 27.11.1933
ആദ്യവ്രതം	: 08.12.1955
തിരുപ്പട്ടം	: 17.05.1962
മരണം	: 15.09.2018

മൂവാറ്റുപുഴ കാർമ്മൽ പ്രൊവിൻസ് അംഗമായ റവ. ഫാ. സൈമൺ പടിഞ്ഞാറേക്കര സി.എം.ഐ. 2018 സെപ്റ്റംബർ 15-ാം തിയതി നിര്യാതനായി. സംസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾ 2018 സെപ്റ്റംബർ 16-ാം തിയതി നേര്യമംഗലം കാർമ്മൽ നവസന്യാസ ഭവനത്തിൽ നടന്നു.

കർമ്മം കൊണ്ടും ജീവിതം കൊണ്ടും തികഞ്ഞ മാതൃകയായിരുന്ന ബഹു. സൈമൺ പടിഞ്ഞാറേക്കരയച്ചൻ, സി.എം.ഐ സഭയിലെ അനേകം വ്യക്തികൾക്ക് മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും ഗുരുഭൂതനുമായിരുന്നു. മുഖത്തെ നിഷ്കളങ്കമായ ചിരി ഏറ്റവും വലിയ ഭക്താഭ്യാസമാണെന്ന് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച ഗുരുവച്ചനാണ് ബഹു. സൈമൺ പടിഞ്ഞാറേക്കരയച്ചൻ. കോതമംഗലം രൂപതയിലെ കോടിക്കുളം ഇടവകയിൽ 1933 നവംബർ 27 -ാം തിയതിയാണ് ബഹു. സൈമണച്ചൻ ജനിച്ചത്. കരിമണ്ണൂർ സെന്റ് ജോസഫ് സ്കൂളിൽ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി 1955 ഡിസംബർ 8-ാം തിയതി സി.എം.ഐ സഭയിൽ ചേർന്ന അദ്ദേഹം തന്റെ ആദ്യകാല പരിശീലനം നടത്തിയത് ആലുവയിലെ സി.എം.ഐ ഭവനത്തിലായിരുന്നു. തുടർന്ന് അമ്പഴക്കാട് നോവിഷ്യേറ്റിൽ നവസന്യാസം പൂർത്തിയാക്കി 1955 ഡിസംബർ 8-ാം തിയതി സി.എം.ഐ സഭയിൽ ആദ്യവ്രതം ചെയ്തു. ധർമ്മാരാമിലെ തത്വശാസ്ത്ര, ദൈവശാസ്ത്ര പഠനങ്ങൾക്ക് ശേഷം 1962 മെയ് 17-ാം തിയതി തിരുപ്പട്ടം സ്വീകരിച്ചു.

സേവനം ചെയ്ത കർമ്മരംഗങ്ങളിലെല്ലാം തന്റേതായ വ്യക്തിമുദ്രകൾ പതിപ്പിച്ച സന്യാസവര്യൻ തിരുപ്പട്ട സ്വീകരണശേഷം ആദ്യസേവനം നടത്തിയത് കറുകുറ്റി എൽ.എഫ്. നോവിഷ്യേറ്റിലായിരുന്നു. 1964-66 വർഷങ്ങളിൽ ഒട്ടവാ സെന്റ് പോൾസ് യൂണിവേഴ്സ്റ്റിയിൽ നിന്നും ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദവും 1971 ൽ ഒട്ടാവയിൽ നിന്ന് തന്നെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോകേടറേറ്റും സമ്പാദിച്ചു. 1971 മുതൽ 1984 വരെ നീണ്ട പതിമൂന്ന് വർഷക്കാലം സി.എം.ഐ. സഭയുടെ പൊതുപഠനഗൃഹമായ ധർമ്മാരാം കോളേജിൽ കറ തീർന്ന അദ്ധ്യാപക

നായും, വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മാസ്റ്ററായും സേവനം ചെയ്തു. 1975-78 കാലഘട്ടങ്ങളിൽ കറുകുറ്റി നോവിസ്മാസ്റ്ററായും നോവിഷ്യേറ്റ് ടീം അംഗമായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ച സൈമണച്ചൻ 1986 മുതൽ 1990 വരെ തൊടുപുഴ ജ്യോതി നിവാസിന്റെ സുപ്പീരിയർ ആയിരുന്നു.

മൂവാറ്റുപുഴ കാർമ്മൽ പ്രൊവിൻസ്, കളമശ്ശേരി സേക്രട് ഹാർട്ട് പ്രൊവിൻസിൽ നിന്നും മാറി സ്വതന്ത്ര റീജിയൻ ആയപ്പോൾ അതിന്റെ വികർ പ്രൊവിൻഷ്യൽ ആയും പന്നീട് കാർമ്മൽ നോവിഷ്യേറ്റ് നേര്യമംഗലത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ നൊവിസ് മാസ്റ്ററായും ബഹു. സൈമണച്ചൻ ഉത്തരവാദിത്വം ഏറ്റെടുത്തു. പിന്നീട് നീണ്ട ആറുവർഷക്കാലം നേര്യമംഗലം കാർമ്മൽ നൊവിഷ്യേറ്റിന്റെയും നവസന്യാസികളുടെയും വളർച്ചയെ ത്വരിതപ്പെടുത്തിയ ഗുരുവച്ചനായി മാറി. അതിനുശേഷം 2002 മുതൽ 2008 വരെ നൊവിഷ്യേറ്റിലെ നവസന്യാസ പരിശീലനത്തിൽ നിന്ന് തൽക്കാലികമായി മാറിനിന്ന സൈമണച്ചൻ ഈ കാലഘട്ടം വാഴക്കുളം കർമ്മലാശ്രമത്തിന്റെ പ്രിയോരായി സേവനം ചെയ്തു. 2008 മുതൽ 2011 വരെ അടിമാലി ദീപ്തിഭവന്റെ സുപ്പീരിയറായും 2017 മുതൽ തന്റെ സ്വപ്നഭൂമിയായ നേര്യമംഗലം കാർമ്മൽ സന്യാസഭവനത്തിൽ തിരിച്ചെത്തുകയും നവസന്യാസികളുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക പിതാവും ടീം മെമ്പറുമായും സേവനമനുഷ്ഠിച്ച് വരുകയായിരുന്നു.

2018 സെപ്റ്റംബർ 4-ാം തിയതി നേരിയ ശ്വാസതടസം ഉണ്ടായതിനെ തുടർന്ന് കോതമംഗലം ധർമ്മഗിരി ആശുപത്രിയിൽ അദ്ദേഹം ചികത്സ തേടി. അസുഖത്തിൽ കാര്യമായ കുറവുണ്ടാകാത്തതിനാൽ സെപ്റ്റംബർ 7-ാം തിയതി ആലുവ, രാജഗിരി ഹോസ്പിറ്റലിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ മാറ്റി. തുടർന്ന് ആരോഗ്യനിലയിൽ മെച്ചം ഉണ്ടായതിനെ തുടർന്ന് ഡോക്ടറുടെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം 14- ാം തിയതി വെള്ളിയാഴ്ച്ച മൂവാറ്റുപുഴ നിർമ്മല ആശുപത്രിയിലേയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുവന്നു. വളരെ ശാന്തനും നർമ്മം കലർന്ന സംസാരത്തിലൂടെ പ്രസന്നനുമായി കാണപ്പെട്ട സൈമണച്ചന് 15- ാം തിയതി രാവിലെ വിശുദ്ധ കുർബാന സ്വീകരിച്ച് ആരോഗ്യനില അല്പം വഷളാകുകയും തീവ്രപരിചരണ വിഭാഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് ബഹു. പ്രൊവിൻഷ്യാളച്ചന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും കുദാശ സ്വീകരിച്ച് ബഹു. വൈദികരുടെ സാനിധ്യത്തിൽ രാവിലെ 9.20 ന് തന്റെ ദിവ്യ നാഥന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് യാത്രയായി. 2018 സെപ്റ്റംബർ 16 ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് നേര്യമംഗലം കാർമ്മൽ നവസന്ന്യാസ ഭവനത്തിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. തിരുക്കർമ്മങ്ങൾക്ക് മുഖ്യകാർമ്മികത്വം

വഹിച്ചത് കോതമംഗലം രൂപതയുടെ മെത്രാൻ അഭി. ജോർജ് മഠത്തിക്കണ്ടം പിതാവാണ്. മൂവാറ്റുപുഴ കാർമ്മൽ പ്രവശ്യയുടെ പ്രോവിൻഷ്യാൾ ബഹു. പോൾ പാറേക്കാട്ടേൽ അച്ചൻ, കൊച്ചി തിരുഹൃദയ പ്രവശ്യയുടെ പ്രോവിൻഷ്യാൾ, ബഹു. ജോസ് കുറിയയേടത്തച്ചൻ, ബഹു. ക്ലീറ്റസ് ഇടശ്ശേരിയിൽ അച്ചൻ, ബഹു. പോൾ ഇടത്തൊട്ടി അച്ചൻ എന്നിവർ സഹകാർമ്മീകരായിരുന്നു.

85 വർഷത്തെ കറയില്ലാത്ത കറയില്ലാത്ത ജീവിതം. വാക്കുകൾക്കപ്പുറത്ത് ജീവിതം പ്രസംഗിക്കുന്നുവെന്ന് അനേകം വൈദികരും സിസ്റ്റേഴ്സും അടങ്ങുന്ന ശിഷ്യഗണത്തെ തന്റെ ജീവിതം കൊണ്ട് പഠിപ്പിച്ചു. ഒത്തിരി യുവഹൃദയങ്ങളിൽ ദിശാബോധത്തിന്റെ വെട്ടം തെളിയിച്ചു. പരിശീലനത്തിന്റെ കാർക്കശ്യത, വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത തീരുമാനങ്ങൾ, നിശ്ചയ ദാർഢ്യം, ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രാർത്ഥന, സംഘർഷങ്ങളിൽ പുഞ്ചിരിക്കാനുള്ള ആർജവത്വം, സ്നേഹത്തോടെയുള്ള കരുതൽ, വിശുദ്ധന് തുല്ല്യമായ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതം-പ്രിയപ്പെട്ട സൈമണച്ചാ ഓർക്കാനൊത്തിരി സമ്മാനിച്ച് അങ്ങ് യാത്രയാകുമ്പോൾ നല്ലവനായ ദൈവം അങ്ങയെ നീതിമാന്മാർക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിത്യ കിരീടം അണിയിക്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

ബഹു. സൈമണച്ചനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സഭാ നിയമപ്രകാരമുള്ള ആത്മീയ ശുശ്രൂകൾ (D-58b) അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി നടത്തുകയും ചെയ്യണമെന്ന് പ്രത്രേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയോടെ,

ഫാ. മാർട്ടിൻ കൂട്ടപ്ലാക്കൽ സി.എം.ഐ
കാർമ്മൽ നോവിഷ്യറ്റ്
നേര്യമംഗലം

For Private Circulation

Carmela Sandesam
CMI Bulletin
CMI Generalate, Chavara Hills
P. B. No. 3105, Kakkanad P. O
Kochi - 682030

No. 240; December 2018
Phone: 0484-2881804
0484-2881816

carmelasandesam.cmi@gmail.com

അടുത്ത ലക്കത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റർ
2019 ഫെബ്രുവരി 15 നകം ഓഫിസിൽ
കിട്ടിയിരിക്കണം

All rights reserved, Reproduction in any manner, in whole or part, without prior written permission prohibited.

Editor: **Fr. Sebastian Thekkedathu CMI**

Printed and Published by Fr. Sebastian Thekkedathu for the CMI General Secretariat for Media and Communication

Priestly Ordination & FIRST HOLY QURBANA 2018-19

Nijo Jose Mathew
Lanithottam (JAG)
28 Dec, 09.30 am
Holy Magi Forane Church
Manimala

Nobin Mathew
Madelil (KTM)
28 Dec, 09.30 am
Holy Magi Forane Church
Manimala

Michael Joy
Nadakkalan (COI)
28 Dec, 02.30 pm
Vimalanatha Church
Paravattany

John(Sibu)
Vadakkekara(BHA)
29 Dec, 09.00 am
St. Mary's Forane Church, Edoor

Jibin Jose
Edapulavan (BIJ)
29 Dec, 09.00 am
St. Francis Xavier's Church
Cheranalloor

Jerin Jacob
Kolamkanny (BHO)
29 Dec, 09.00 am
St. Stanislaus Forane
Church, Mala

Shyson
Poruthoor (TSR)
29 Dec, 09.00 am
Our Lady of Rosary Church
Eranellur, Kechery

Shibin Mathew
Vandanamthadathil (MYS)
29 Dec, 09.00 am
St. Ann's Church
Kodikulam, Thodupuzha

Prince M.A.
Munjanattu (CHA)
29 Dec, 09.30 am
St. Jude Church
Cheparamba

Bibin Xavier
Thymoottil (JAG)
29 Dec, 09.30 am
St. Alphonsa Church
Alphonsapuram, Madhuraveli

Mejit
Vattoly (KOC)
29 Dec, 09.00 am
St. Joseph Church
Santhigiri, Nalukettu

Jobin
Tholanickal (MUV)
29 Dec, 02.00 pm
Christraj Church
Manjappara

James Jose
Veluthan (BIJ)
29 Dec, 02.00 pm
Holy Family Church,
Thabor

Shan Varghese
Kunnumpurathu (MYS)
30 Dec, 09.15 am
St. Thomas Forane Church
Mylacompu

Senjo
Naduvilpeedika (TSR)
30 Dec, 09.30 am
St. Joseph Shrine,
Velupadam

Dixon Davis
Athiyunthan (TSR)
31 Dec, 09.00 am
Infant Jesus Church, Thalore

Jithin Alpha Varghese
Kochupurackal (BHA)
31 Dec, 09.15 am
Sacred Heart Church, Chenkal

Bince K.S.
Kadukkakunnel (JAG)
31 Dec, 09.30 am
St. Mary's Church, Karithode

Don
Palliparambil (MUV)
31 Dec, 09.30 am
St. Antony's Church,
Kamakshy

Rijo
Puthuva (HYD)
31 Dec, 09.30 am
St. Joseph Church, Kokkunnu

Sebastian Varkey
Chowaran (BIJ)
01 Jan, 09.30 am
St. Mary's Church, Kochunagapuzha
Kuttampuzha

Alex Simon
Kizhakkepeedika (TSR)
01 Jan, 09.00 am
St. Thomas Cathedral
Irinjalakuda

Joyis
Kolamkuzhiyil (MUV)
01 Jan, 09.30 am
St. Mary's Church, Mankulam

Aisteen George V.
Vadakkumchery (CHA)
01 Jan, 09.30 am
St. Joseph Church
Thavalappara

George (Bijo)
Velloothottathil (CHA)
02 Jan, 09.30 am
St. Xavier's Church, Villoonni

James John
Ernackal (BIJ)
02 Jan, 09.30 am
St. Augustin Church
Pazhanganad

Aibin Rose Jose
Palliyadiyil (MUV)
02 Jan, 09.30 am
St. George Church
Kattakkala

Ajesh Devasia
Vadackel (JAG)
02 Jan, 09.00 am
St. George Church
Adampara

The Pan African Meet and the CMI Renewal 2018 held in Nairobi, Kenya from 17-20 September 2018